

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ

The Utkal Prasanga

April- 2018

୧୪ ଭାଗ ୯ମ ସଂଖ୍ୟା ଚେତ୍ର-ବୈଶାଖ ଅପ୍ରେଲ - ୨୦୧୮

ହେମନ୍ତ ଶର୍ମା, ଆଇ.ଏ.ଏସ

କମିଶନର ଉଥା ଶାସନ ସଚିବ

ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ମହାନ୍ତି, ଓ.ଏ.ଏସ.

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ

ଡ. ଲେନିନ ମହାନ୍ତି

ସମ୍ପାଦନା ସହଯୋଗୀ

ସମ୍ପାଦକ

ପ୍ରଚ୍ଛଦପଟ ଓ ଲେ-ଆଇର ଡିଜାଇନିଂ

ଗୋବିନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର ମଳ୍ଲିକ

(ଭାବପ୍ରାପ୍ତ)

ମାନସ ନାୟକ

ସଜିଦାନନ୍ଦ ବାରିକ

କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସେଟିଂ ଓ ଡିଜାଇନିଂ

ଫଟୋ :

ହେମନ୍ତ କୁମାର ସାହୁ

କିଶୋର କୁମାର ସିନ୍ହା, ରାଜୁ ସି

ସୁମିତ୍ରା କର

ମନୋରଙ୍ଗନ ମହାନ୍ତି, ନିରଞ୍ଜନ ବରାଳ

ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସମର୍କ ବିଭାଗ ତରଫରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିଲେ ସୁନ୍ଦର ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ମତାମତ ଓ ଚିନ୍ତାଧାରା ସବୁ ଛଲରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର ବୋଲି ବୁଝିବାକୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସମର୍କ ବିଭାଗଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ଏବଂ
ଓଡ଼ିଶା ସରକାରୀ ମୁଦ୍ରଣାଳୟ, କଟକ-୧୦ରେ ମୁଦ୍ରିତ ।

ଠିକଣା : ‘ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ’, ରାଜ୍ୟ ସୂଚନା ଓ ଲୋକ ସମର୍କ ବିଭାଗ, ଲୋକ ସମର୍କ ଭବନ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୭୫୧୦୦୧

ଇ-ମେଲ୍ : iprsec@rediffmail.com, ଓସିଏର୍ : www.odisha.gov.in

ଫୋନ୍ : ୦୬୭୪-୨୫୩୦୨୧୧

ପ୍ରତିଖଣ୍ଡ : ଟ. ୫.୦୦

ସୁତ୍ତୀ

• ଓଡ଼ିଆ ବିଧାନସଭାରେ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଉକ୍ତର ଏସ୍.ସି. ଜମିରଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ	... ୧	
• ଓଡ଼ିଆର ଶୌର୍ଯ୍ୟଗାଥା ଓ ଶୁଭଦ୍ରଷ୍ଟା ସକାଳ	ଉକ୍ତର ଦେବାଶିଷ ପାତ୍ର	... ୨୭
• ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି (କବିତା)	ଦୂର୍ଗା ଚରଣ ନନ୍ଦ	... ୨୮
• ମହାବିଷ୍ଵବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଓ ହନୁମାନ ଜୟନ୍ତୀ	ଉକ୍ତର ଶ୍ରୀହରି ପଣ୍ଡା	... ୨୯
• ବିକାଶ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ ଜନଜାତିଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ ଗଠିତ	... ୩୩	
• ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି	ଉକ୍ତର ବାସୁଦେବ ଦାସ	... ୩୭
• ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉକ୍ତଳ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ	ଉକ୍ତର ଚିଉରଞ୍ଜନ ଦାଶ	... ୪୦
• ଉଚ୍ଚ କର ଆଗେ ନିଜ ମାତୃଭାଷା	ଉକ୍ତର ସର୍ବେଶ୍ୱର ସେଶ	... ୪୨
• ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ବିରଳ ସର୍ଜନା	ଅଭିରାମ ନାୟକ	... ୪୪
• ଅକ୍ଷୟ ଡୃଢୀୟା (କବିତା)	ଆରତୀ ରାଣୀ ଭାକୁଆ	... ୪୫
• ସ୍ଵାଭିମାନୀ ଓଡ଼ିଆ ବନାମ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉକ୍ତଳ	ଗିରିଜାଶଙ୍କର ତରାସିଆ	... ୪୭
• ଓଡ଼ିଆ ଆମ ପରିଚୟ (କବିତା)	ସରୋଜ ରଞ୍ଜନ ପଙ୍କନାୟକ	... ୪୯
• ସ୍ଵାଧୀନତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଓଡ଼ିଆ ଶିଶୁ ଗୀତରେ ଉକ୍ତଳୀୟ ସଂପ୍ରୀତି	ଉକ୍ତର ବାନାମର ପୃଷ୍ଠି	... ୫୦
• ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତା	ଅଧ୍ୟାପକ ପବିତ୍ର ମୋହନ ବାରିକ	... ୫୩
• ପାରମାର୍ଥିକ ଉକ୍ତଳ	ଜାନକୀ ବଲ୍ଲଭ ପଙ୍କନାୟକ	... ୫୭
• କଳିଙ୍ଗ ବୀର ବିଜୁବାବୁ (କବିତା)	ଗୀତା ଦାସ	... ୫୯
• ପବିତ୍ର ପ୍ରାଚୀନତୀ ପରିକ୍ରମାର ପ୍ରାଚୀନତା	ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ନାୟକ	... ୬୦
• କଣ୍ଠା ବାଉଁଶୁଣୀଙ୍କ ପରବ	ଉକ୍ତର ପ୍ରମୋଦିନୀ ହୋତା	... ୬୨
• ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପାଇଁ ଗଭୀର ଚିତ୍ତନ	ଉକ୍ତର ସୌରୀବଂଧୁ କର	... ୬୪
• ଉକ୍ତଳଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ	... ୬୮	

ବୟେ ଉକ୍ତଳ ଜନନୀ

ବୟେ ଉକ୍ତଳ ଜନନୀ

ଚାରୁହାସମୟୀ ଚାରୁ ଭାଷମୟୀ,
ପୂତ-ପୟୋଧ-ବିଧୌତ-ଶରୀରା,
ତାଳତମାଳ-ସୁଶୋଭିତ-ତୀରା,
ଶୁଭ୍ରତତିନୀକୁଳ-ଶୀକର-ସମୀରା

ଜନନୀ, ଜନନୀ, ଜନନୀ ।

ଜନନୀ, ଜନନୀ, ଜନନୀ ॥

ଘନ ବନଭୂମି ରାଜିତ ଅଙ୍ଗେ,
ନୀଳ ଭୂଧରମାଳା ସାଜେ ତରଙ୍ଗେ,
କଳ କଳ ମୁଖରିତ ଚାରୁ ବିହଙ୍ଗେ

ଜନନୀ, ଜନନୀ, ଜନନୀ ॥

ସୁନ୍ଦରଶାଳି-ସୁଶୋଭିତ-କ୍ଷେତ୍ରୀ,
ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ-ପ୍ରଦର୍ଶିତ-ନେତ୍ରୀ,
ଯୋଗୀରଷିଗଣ-ଉଚ୍ଚଜ-ପବିତ୍ରୀ

ଜନନୀ, ଜନନୀ, ଜନନୀ ॥

ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିର ମଣ୍ଡିତ-ଦେଶା,
ଚାରୁକଳାବଳି-ଶୋଭିତ-ଦେଶା,
ପୁଣ୍ୟ ତୀର୍ଥରୟ-ପୂର୍ଣ୍ଣ-ପ୍ରଦେଶା

ଜନନୀ, ଜନନୀ, ଜନନୀ ॥

ଉକ୍ତଳ ସୁରବର-ଦର୍ଶିତ-ଗେହା,
ଅରିକୁଳ-ଶୋଭିତ-ଚର୍ଚିତ-ଦେହା,
ବିଶ୍ଵଭୂମଣ୍ଡଳ-କୃତବର-ଘେହା

ଜନନୀ, ଜନନୀ, ଜନନୀ ॥

କବିକୁଳମୌଳି ସୁନ୍ଦରନ-ବନ୍ଦ୍ୟା,
କୁବନବିଘୋଷିତ-କାର୍ରାନ୍ତିଦ୍ୟା,
ଧନ୍ୟ, ପୁଣ୍ୟ, ଚିରଶରଣ୍ୟ

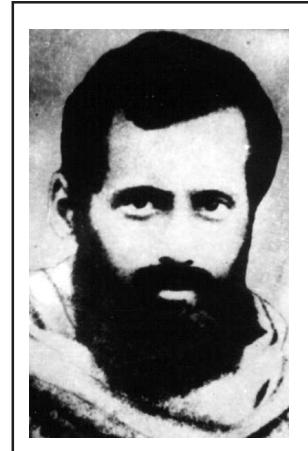
ଜନନୀ, ଜନନୀ, ଜନନୀ ॥

(କାନ୍ତକବି ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର)

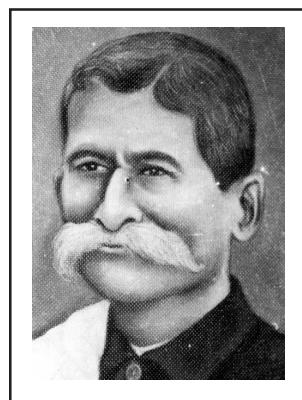
ନବ ଉକ୍ତଳର ନିର୍ମାତାଗଣ

ଉକ୍ତଳଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ

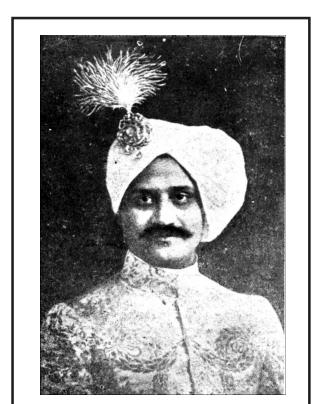
ଉକ୍ତଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ

ସ୍ଵଭାବକବି ରାଜା ମୋହେର

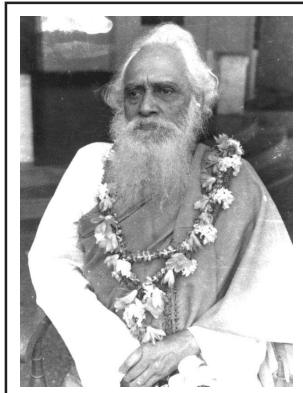

ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ନାରାୟଣ ଦେବ

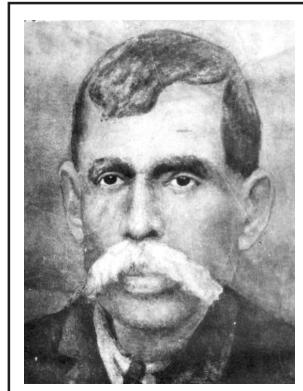
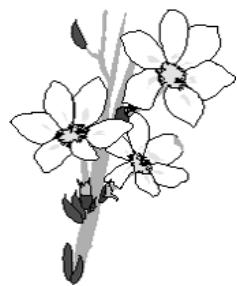

ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଙ୍ଗଦେଖ

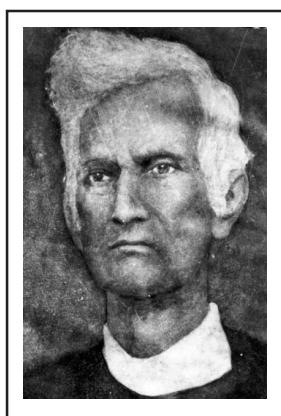
ନବ ଉତ୍ସବ ନିର୍ମାତାଗଣ

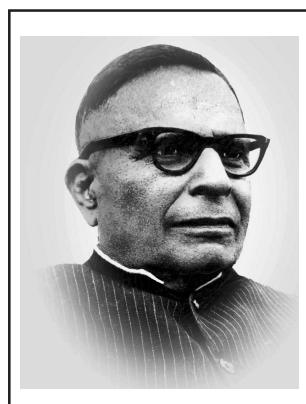
ପ୍ରଣିତ ନୀଳକଞ୍ଚ ଦାସ

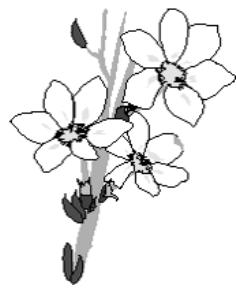
କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟ

ବ୍ୟାସକବି ପକ୍ଷୀରମୋହନ ସେନାପତି

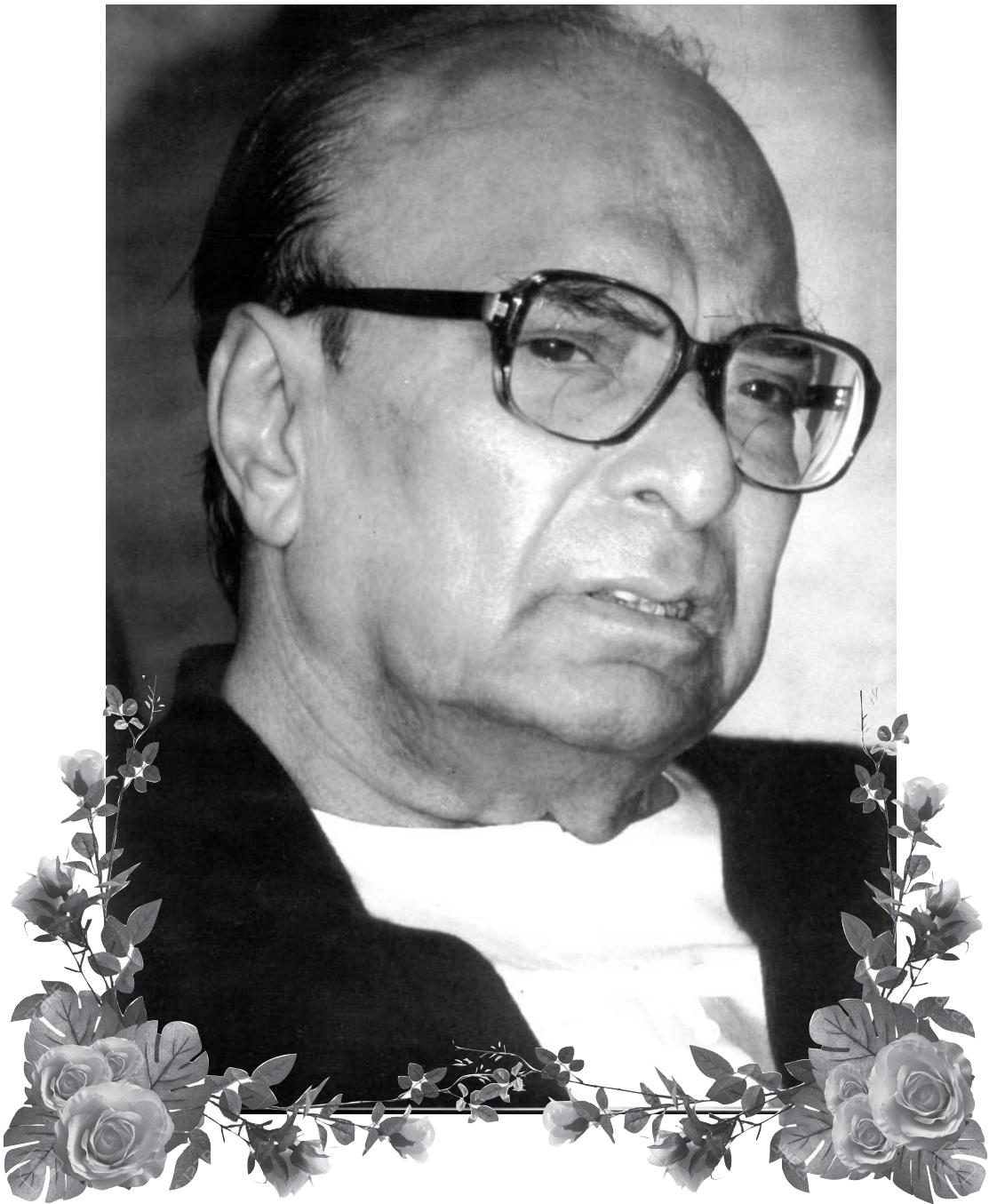

ଡକ୍ଟର ହରେକୁଷ ମହତାବ

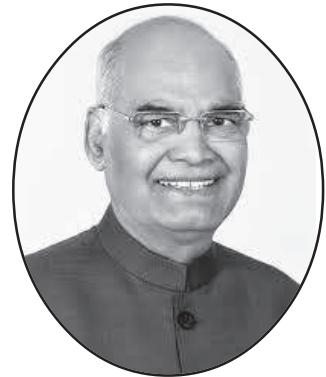

ମହାନ ଜନନାୟକ ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଶ୍ରୀଦାମ୍ବଳି

ମହାନ ଜନନାୟକ ବିଜୁ ପଣନାୟକ

ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ - ୨୦୧୮ ପାଳନ ଅବସରରେ ଭାରତର ମାନ୍ୟବର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାମନାଥ କୋବିନ୍ଦ ବାର୍ଡା

ମୁଁ ଜାଣି ଆନନ୍ଦିତ ଯେ, ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ୨୦୧୮ ଅପ୍ରେଲ ୧ ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ତା’ର ପ୍ରାଚୀନ ସଂସ୍କୃତି, ଐତିହ୍ୟ ଏବଂ ବିପୁଲ ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ବଲ ପାଇଁ ସର୍ବବିଦିତ । ଏହାର ଖଣ୍ଡିତ ସମ୍ପଦ ଓ ସମୃଦ୍ଧ ଜୈବବିଦିଧତା ଏବଂ ସର୍ବୋପରି ଏହାର ପରିଶ୍ରମୀ ଜନସାଧାରଣ ଓଡ଼ିଶାର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ବିକାଶ ଦିଗରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଓଡ଼ିଶାର ଜନସାଧାରଣ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ସହ ସାମଗ୍ରିକ ଅଭିବୃତ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟକୁ ଏକ ଉଦାହରଣ ରୂପେ ଉପଲ୍ଲୟାପିତ କରିପାରିବେ ।

ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ ଅବସରରେ, ମୁଁ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେଳା ଜଣାଉଛି ଏବଂ ଏହି ଉତ୍ସବ ପାଳନର ସର୍ବସଂକଳତା କାମନା କରୁଛି ।

ମୁଆଦିଲ୍

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୮, ୨୦୧୮

(ରାମନାଥ କୋବିନ୍)

ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ - ୨୦୧୮ ପାଳନ ଅବସରରେ
ଭାରତର ମାନ୍ୟବର ଉପରାଷ୍ଟପତି
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏମ. ଭେଙ୍ଗିଆ ନାଇତୁଙ୍କ
ବାର୍ତ୍ତା

ମୁଁ ଜାଣି ଆନନ୍ଦିତ ଯେ, ୨୦୧୮ ଅପ୍ରେଲ ୧ ତାରିଖ ଦିନ ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ ପାଳନ ହେଉଛି ।

୧୯୩୭ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ୧ ତାରିଖରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟଭାବେ ଆମ୍ବପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ଓଡ଼ିଶାର ସୁଦୀର୍ଘ, ଜାହ୍ନୁଲ୍ୟମାନ ଅତୀତ, ଏହାର ଅସଂଖ୍ୟ କାର୍ତ୍ତିକା ଓ ଶାପତ୍ୟର ସମୃଦ୍ଧ ସାଂସ୍କୃତିକ ଐତିହ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ସାହିତ୍ୟ, ନୃତ୍ୟ ଓ ସଙ୍ଗୀତର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅବଦାନ ଭିତରେ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ । ବିପୁଳ ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ବଲର ସମ୍ବାଦ ଏବଂ ଏହାର ପରିଶ୍ରମୀ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ନେଇ ଓଡ଼ିଶା ଆଜି ଦ୍ରୁତ ବିକାଶ ପଥରେ ଅଗ୍ରସର । ମୁଁ ଦୃଢ଼ ନିଶ୍ଚିତ ଯେ, ଓଡ଼ିଶା ଏହାର ବିକାଶ ଦିଗରେ ନିରନ୍ତର ଉଦ୍ୟମ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବା ସହିତ ଓଡ଼ିଶାରେ ଓ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ରହୁଥୁବା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ଜୀବନଶୈଳୀରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ସଦାସର୍ବଦା ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରଖିବ ।

ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ ଅବସରରେ, ରାଜ୍ୟ ସରକାର ତଥା ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭକାମନା ଓ ଶୁଭେଳା ଜଣାଇବା ସହିତ ସମଞ୍ଜକର ସୁଖ ଓ ସମୃଦ୍ଧି କାମନା କରୁଛି ।

ମୁଆଦିଲ୍

ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୭, ୨୦୧୮

(ଏମ. ଭେଙ୍ଗିଆ ନାଇତୁଙ୍କ)

ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ - ୨୦୧୮ ପାଳନ ଅବସରରେ ମାନ୍ୟବର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

ଓଡ଼ିଶା ଦିବସର ଆନନ୍ଦମୟ ମୁହଁର୍ଭ ଅବସରରେ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କୁ ମୋର ହାର୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ !

ଆଜିର ଏହି ପବିତ୍ର ଦିବସରେ ଆସନ୍ତୁ, ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀମାନଙ୍କ ସଫଳତାର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବା ଏବଂ ଯାହାର ସାଂଦ୍ରତିକ ଝାତିହ୍ୟ ସମଗ୍ରୀ ଦେଶ ନିମିତ୍ତେ ଏକ ଗର୍ବର ବିଷୟ, ସେପରି ଏକ ସୁନ୍ଦର ସମାଜର ଉଚ୍ଚାକାଂକ୍ଷାକୁ ସାକାର କରିବା ।

ଭାରତର ପ୍ରଗତି ପଥରେ ଅତୁଳନୀୟ ଅବଦାନ ରଖୁଥିବା ଓଡ଼ିଶାର ମହାମନୀଷୀମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ଆମେ ମଥାନତ କରୁଛୁ । ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନର ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ ନିମିତ୍ତେ ଆଜିର ଏହି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦିବସ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରୁ । ଆସନ୍ତୁ, ଆମେ ସଭିଏଁ ସମ୍ମିଳିତ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକରି ଆମ ରାଜ୍ୟକୁ ଉତ୍ସର୍ଜନିତ ଏବଂ ସମୃଦ୍ଧିର ନୃତ୍ୟରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ।

ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରେ ଆୟୋଜିତ ହେବାକୁ ଥୁବା ବିବିଧ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକର ସର୍ବସଫଳତା କାମନା କରୁଛି ।

ମୁଖ୍ୟମନୀୟ
ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି

୨୮ ମାର୍ଚ୍ଚ, ୨୦୧୮

(ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି)

ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ - ୨୦୧୮ ପାଳନ ଅବସରରେ

ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ
ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସତ୍ୟ ପାଲ ମଳିକଙ୍କ
ବାର୍ତ୍ତା

ପ୍ରିୟ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ,

ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ ଉପଲକ୍ଷେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛି । ୧୯୩୭ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ୧ ତାରିଖ ଦିନ ଭାଷାଭିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ଗଠିତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶର ମାନ୍ୟତା ହାସଲ କଲା । ରାଜ୍ୟର ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ ଯଥା ଉକ୍ତଳଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ, ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ନାରାୟଣ ଦେବ, ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଂଜଦେଓ, ବ୍ୟାସକବି ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତି, ସ୍ବଭାବ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର, ଉକ୍ତଳମଣି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ ଏବଂ ଆହୁରି ଅନେକ ବରପୁତ୍ର ଓଡ଼ିଶାର ଏହି ଭାଷାଭିଭିନ୍ନ ଏକତ୍ରୀକରଣ ପାଇଁ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପର ଭାବେ ତ୍ୟାଗ ମୁୟକାର କରିଥିଲେ ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଂଚଳଗୁଡ଼ିକରେ ରହୁଥିବା ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରି ଓଡ଼ିଶାର ଏକତ୍ରୀକରଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉକ୍ତଳଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୧୯୦୩ ମସିହାରେ ଗଠିତ ଉକ୍ତଳ ସମ୍ବିଳନୀୟ ଭୂମିକା ଥିଲା ଅତୁଳନୀୟ । ସୁଦୂର ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ସହ ଆମର ମୌବାଣିଜ୍ୟକ ପରମରା ଆମର ଗୌରବମୟ ତଥା ବୀରଦ୍ଵପୁର୍ଣ୍ଣ ଅତୀତ ସଂପର୍କରେ ଆଲୋକପାତ କରେ । ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷତା ଦିଗରେ ସହନଶୀଳତାର ଶକ୍ତି, ବିଶ୍ଵଭ୍ରାତୃତ୍ୱ ଏବଂ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାବିଷ୍ଣାନ ଆମର ମୌଳିକ ବିଶେଷତ୍ବ ।

ଆମର ପ୍ରାଚୀନ କଳା ଓ ଭାଷ୍ୟପର୍ଯ୍ୟ, ମନ୍ଦିର ଛାପତ୍ୟ, ଧର୍ମଗ୍ରହ ଓ ତାଳପତ୍ର ପୋଥୁ, ବିଶ୍ଵପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଶୀ ନୃତ୍ୟ ଓ ସଂଗୀତ ଆମକୁ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ଏକ ଅନନ୍ୟ ପରିଚିତି ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଆମର ଗୌରବମୟ ଅତୀତ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଆମକୁ ଦୃଢ଼ତା ଓ ପ୍ରତିବନ୍ଧତାର ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଉଛି । ସଂପ୍ରତି ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଉକ୍ତର୍ଷ ରାଜ୍ୟ, ଏପରିକି ଦେଶ ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦିତ ହେଉଛି ।

ଓଡ଼ିଶାର ଅନନ୍ୟ ସାଂସ୍କୃତିକ ଗରିମା ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା, ବିକାଶ ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ଦିଗରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରତିବନ୍ଧତାର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ଉଦ୍ୟମର ଫଳସ୍ଵରୂପ ୪ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଦେଶର ଗନ୍ଧିତମ ଭାରତୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷା ରୂପେ ମାନ୍ୟତାପ୍ରାୟ ହୋଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭା ଲତିହାସରେ, ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ସାଂସ୍କୃତିକ ରାଜଧାନୀ ପୁରୀଠାରେ ବିଗତ ବର୍ଷ ଡିସେମ୍ବର ୨୬ ତାରିଖ ଦିନ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କ୍ୟାବିନେଟ୍ ବୈଠକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହୋଇ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ବିକାଶ ଓ ପ୍ରସାର ପ୍ରତି ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଉଥିବା ୨୦୯୮ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂକଳନାମା ପାରିତ ହେବା ସହ ଓଡ଼ିଶାର ସମୃଦ୍ଧ ସାଂସ୍କୃତିକ ଗରିମା ଏବଂ ଝୌତିହ୍ୟର ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ବିକାଶ ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ଝୌତିହ୍ୟ କ୍ୟାବିନେଟ୍ ଗଠନ କରାଯାଇଛି ।

ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟର ଅଧ୍ୟନ, ବିଶ୍ଵେଷଣ ଏବଂ ଗବେଷଣା ନିମନ୍ତେ ଜବାହରିଲାଲ ନେହରୁ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟଠାରେ ଓଡ଼ିଆ ଚେମାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପରିପାଳନକୁ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କରି ପରରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ନିମନ୍ତେ ସକାରାମ୍ବକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏକ ଭାଷା ଆୟୋଗ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶା ସରକାରୀ ଭାଷା ଅଧ୍ୟନୀଯମ, ୧୯୫୪ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ଦୋକାନ ଓ ବାଣିଜ୍ୟକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଅଧ୍ୟନୀଯମ, ୧୯୫୭ର ବିଧୁତ୍ପଣେ ସଂଶୋଧନ ଆଗତ କରାଯାଇ ସରକାରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଓ ଦୋକାନ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକର ନାମପଳକରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ବ୍ୟବହାର ଓ ପରିପାଳନକୁ ବାଧତାମୂଳକ କରାଯାଇଛି ।

ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ଭାଷାପ୍ରେମୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଡିଜିଟାଇଜେସନ୍ ପୂର୍ବକ ହେବ ପ୍ଲାଟଫର୍ମରେ ଅନଳାଇନ୍ ଉପଲବ୍ଧ ତଥା ଓଡ଼ିଶାର ସମୃଦ୍ଧ ସାହିତ୍ୟକ ଝୌତିହ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା ଦିଗରେ ‘ଓଡ଼ିଆ ଭର୍ତ୍ତାଆଲ୍ ଏକାଡେମୀ’ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି । ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ମାତ୍ରଭାଷାରେ ଉଚ୍ଚଶତାବ୍ଦୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରୋସାରିତ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପରରେ ‘ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ବୃଦ୍ଧି’ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ ନିମନ୍ତେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ଏକ ନୂତନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପରରେ ପହଞ୍ଚାଇବା ଦିଗରେ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ଵରୂପ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ପରରେ ବ୍ୟାସକବି ଫଙ୍କ୍ୟାରମୋହନ ଛାତ୍ରବୃଦ୍ଧି ପ୍ରତଳନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଓ ସାହିତ୍ୟର ଗବେଷଣା ଦିଗରେ ପ୍ରୋସାହନ ଯୋଗାଇଦିଆଯାଉଛି ।

୧୮୧୭ ମସିହାରେ ବକ୍ଷି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ପାଇକମାନଙ୍କ ବୀରତ୍ତପୂର୍ଣ୍ଣ ‘ପାଇକ ବିଦ୍ୟାହ୍ର’ର ୨୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସବ ରାଜ୍ୟ ମହାସମାଗୋହରେ ପାଳନ କରୁଛି ।

ରାଜ୍ୟର ବିକାଶ ଦିଗରେ ନାରୀ ସଂକଳିତରଣ ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରମୁଖ ପଦକ୍ଷେପ । ମିଶନ ଶକ୍ତିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ମମତା, ପଞ୍ଚାୟତ ଏବଂ ସହରାଞ୍ଚଳ ସ୍ଥାଯିତ୍ବ ଶାସନ ସଂପ୍ରାଗୁଡ଼ିକରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସହ ମହିଳାମାନେ ଆଜି ରାଜନୈତିକ, ସାମାଜିକ ଏବଂ ଅର୍ଥନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଶକ୍ତ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାରେ ଶିଶୁ ମୁହୂର୍ତ୍ତାର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭାବେ ହ୍ରାସ ପାଇଛି ଏବଂ ଏହା ଜୀବିତର ହାର ତୁଳନାରେ ବେଶ ନିମ୍ନରେ ରହିଛି ।

ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରଗତିଶୀଳ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଦେଶରେ ଏକ ଦ୍ଵୀପ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିଭୂତି ହାସଳ କରିଥିବା ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରୁଛି । କୃଷି ଉପାଦନ, ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା, କୃଷକଙ୍କ ଆୟ ବୃଦ୍ଧି, ବିପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଚାଳନା ଏବଂ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ପରି ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରାଜ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ।

ପୌରାଞ୍ଜଳ ଓ ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଷଦଗୁଡ଼ିକରେ ବସବାସ କରୁଥୁବା ବନ୍ଧିବାସିଯାମାନଙ୍କୁ ଭୂ-ଅଧିକାର ଏବଂ ମହାନଗର ନିଗମଗୁଡ଼ିକରେ ବସବାସ କରୁଥୁବା ବନ୍ଧିବାସିଯାମାନଙ୍କୁ ସଂପର୍କ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ ପରି ଏକ ଅଭିନବ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଓଡ଼ିଶା ଦେଶରେ ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ । ସୁନ୍ଦରଗଢ଼, ଗଜପତି, ମଧ୍ୟରଭାଙ୍ଗ, କେନ୍ଦ୍ରର, ରାୟଗଡ଼ା, କୋରାପୁର, ନବରଙ୍ଗପୁର, ମାଲକାନଗିରି ଏବଂ କଷମାଳ ପରି ୯ ଗୋଟି ଆଦିବାସୀ ଅଧୁଷିତ ଜିଲ୍ଲାରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିକାଶ ପରିଷଦ ଗଠନ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ରାଜ୍ୟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ୨୩ ପ୍ରତିଶତ ଜନଜାତିଙ୍କର ବିକାଶ ଓ ସଂକ୍ଷିକରଣ ତଥା ସେମାନଙ୍କ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିଚିତି ଏବଂ ମହନୀୟତାର ସମାରୋହ ପାଳନ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଝୋତିହାସିକ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା ।

ଜଙ୍ଗଳ ଅଧିକାର ସ୍ଵଭ୍ରତ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ଦେଶରେ ଓଡ଼ିଶା ହେଉଛି ଏକ ନମ୍ବର ରାଜ୍ୟ । ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୟନ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ଦେଶରେ ଓଡ଼ିଶା ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ । ରାଜ୍ୟର ବିପର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନାର ମାନ ବିଶ୍ୱାସରୀୟ ହେବା ସହ ଏହା ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ୱୀକୃତି ହାସଲ କରିପାରିଛି । ଗ୍ରାମ୍ୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଓଡ଼ିଶା ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ଅଗ୍ରଣୀ ହୋଇପାରିଛି । ଉତ୍ୟ ସହରାଞ୍ଜଳ ଓ ଗ୍ରାମାଞ୍ଜଳରେ ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଭିତ୍ତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଇ ପାନୀୟ ଜଳ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇଦେବା ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟରେ ‘ବସ୍ତ୍ରଧା’ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି । ପୁରାତନ ଛାତ୍ର, ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଓ ସଂଗ୍ରହମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଶୈଶିକ ସହାୟତାର ଅବଦାନ ରଖିବାର ସୁଯୋଗ ଦେବାକୁ ଏକ ଅଭିନବ ନାଗରିକ ସଂଯୋଗ ଉପକ୍ରମ ସ୍ଵରୂପ ‘ମୋ ବିଦ୍ୟାଲୟ’ ଯୋଜନା ନିକଟରେ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି ।

ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ଦିବସ ପାଳନ ଅବସରରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥୁବା ଏକ ନୃତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ‘ଆମ ଗାଁ, ଆମ ବିକାଶ’ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରାମାଞ୍ଜଳରେ ଭିରିଭୂମି ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥୁବା ଗୁରୁତର ବ୍ୟବଧାନକୁ ଦୂର କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଏହି ଯୋଜନା ଗ୍ରାମାଞ୍ଜଳର ଡୃଶ୍ୟମୂଳ ପ୍ରତିକରିତ ଥୁବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ସିଧାସଲଖ ଯୋଗାଯୋଗ ରକ୍ଷାକରିବ । ଜଗଦଳପୁର-ରାଉରକେଳାକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥୁବା ୪ ଲେନ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଏବଂ କି.ମି. ଦୀର୍ଘ ବିକ୍ରୀ ଏକ୍ସପ୍ରେସ୍ ଟ୍ରେ ମଧ୍ୟରୁ ୧୬୦ କି.ମି. ରାଉରକେଳା-ସମ୍ବଲପୁର ରାଷ୍ଟ୍ର ଓଡ଼ିଶାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉପର୍ଗ୍ରୀ କରାଯାଇଛି । ନିକଟରେ ବିଶ୍ୱର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍କ୍ଵାର୍ଟ ସିଟି ତାଲିକା ମଧ୍ୟରେ ଭାରତର ଏକ ମାତ୍ର ସିଟି ଭାବେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ୨୦୭ମ ଖାନରେ ରହିପାରିଛି ।

ଏକ ପୁଞ୍ଜିଲଗାଣକାରୀ ତଥା ଉଦ୍‌ୟୋଗୀ ଅନୁକୂଳ ପୁଞ୍ଜିଲଗାଣ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ଶିଳ୍ପ ନୀତି, ୨୦୧୫, ଅଣ୍ଟ୍, କ୍ଷୁଦ୍ର, ମଧ୍ୟ ଉଦ୍‌ୟୋଗ ନୀତି-୨୦୧୭, ଷାର୍ଟ୍ ଅପ୍ ନୀତି-୨୦୧୭ ଏବଂ ଆହୁରି ଅନେକ ଶିଳ୍ପ କେନ୍ଦ୍ରିକ ନୀତି ପରି ପ୍ରଗତିଶୀଳ ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଶନ୍ତ କରିଛି ଏବଂ ୨.୪ ଲକ୍ଷ କୋଟିର ନୃତନ ପୁଞ୍ଜିଲଗାଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ ‘ଭିଜନ୍ ୨୦୨୫’କୁ ସାକାର କରିବା ଓ ୩୦ ଲକ୍ଷ ନୃତନ ନିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ଏହି ବର୍ଷ ନଭେମ୍ବର ମାସରେ ‘ମୋ ଲେନ୍ ଓଡ଼ିଶା’ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ରାଜ୍ୟରେ କମ୍ପାନୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଓ ପରିଚାଳନାକୁ ସହଜ

କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସୁଚନା ପ୍ରୟୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ବ୍ୟବହାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଓଡ଼ିଶା ଏକ ଆଗୁଆ ରାଜ୍ୟ । ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଏବଂ ଫଳପ୍ରସ୍ତୁ ନିଯୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତି ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତରୁ ୧୫୦ ଜଣ ଯୁବକୟୁବତୀଙ୍କୁ ସାମିଲ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ସହ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ‘ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିଯୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ’ ଅଧୀନରେ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସମାନ୍ୟ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଏକ ସାମଗ୍ରିକ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ।

ସରକାରଙ୍କର ବନ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ଚାରାଗୋପଣ ପରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଯୋଗୁଁ ଓଡ଼ିଶାରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭାବେ ବନାଞ୍ଚଳ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅବକ୍ଷୟମୁଖୀ ଜଙ୍ଗଲର ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଏବଂ ଜଙ୍ଗଲ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କର ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟର ୧୦ ଗୋଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ଓଡ଼ିଶା ଜଙ୍ଗଲ କ୍ଷେତ୍ର ଉନ୍ନଯନ ପ୍ରକଳ୍ପ ‘ବନାୟନ’ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛନ୍ତି ।

ଆଜି ଡ୍ରାଇଭ ସାମାଜିକ-ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶର ଅନ୍ତେଷ୍ଟଣରେ ଓଡ଼ିଶା ସମାନ୍ୟପାତିକ ଏବଂ ସାମଗ୍ରିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛି । ଏହାର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ସୁଶାସନ, ପୁର୍ଣ୍ଣତି ବିବୁଦ୍ଧରେ ଶୂନ୍ୟ ସହନଶୀଳତା ଏବଂ ଜନସଂଖ୍ୟାର ସମସ୍ତ ବର୍ଗଙ୍କୁ ସନ୍ତୋଷ କରିବା ଉଦ୍ୟମ, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଆଦର୍ଶ ହେଲା ପରି ଅଭିକଷିତ ଜାତୀୟ ବେଶ୍ୟାକର୍ତ୍ତା ପ୍ରତିଷ୍ଠାରେ ସହାୟକ ହୋଇପାରିଛି ।

ଏହି ପବିତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ଆସନ୍ତୁ, ଏକ ସମ୍ମନ ଓ ସନ୍ତୋଷ ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ ଦିଗରେ ସଂକଳନକୁ ହେବା ଏବଂ ଏହି ମାଟିର ବରପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ସ୍ଵପ୍ନକୁ ସାର୍ଥକ କରିବା ।

ବଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ ।

ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ - ୨୦୧୮ ପାଳନ ଅବସରରେ

ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନବୀନ ପଞ୍ଜନାୟକଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା

ଆଜି ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ । ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟର ଦିବସ ଓ ସଂକଷତ ଦିବସ । ଏହି ପବିତ୍ର ଦିବସ ଅବସରରେ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ରହୁଥିବା ସବୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଲୁଡ଼ିଣୀ ଏବଂ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୋର ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି ।

ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ଥିଲା ଆମର ବନ୍ଦୁ ଦିନର ସଂଗ୍ରାମର ଏକ ସିଦ୍ଧି । ଉକ୍ତଙ୍କଲଗୌରବ ମଧ୍ୟସ୍ଥଦନ ଦାସ, ଉକ୍ତଙ୍କଲମଣି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଦୁ ଦାସ, ପାରଳା ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି, ଖଲିକୋଟ ରାଜା ବାହାଦୁର ରାମଚନ୍ଦ୍ର ମର୍ଦରାଜ ଦେଓ, ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ର, ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି, ଗଙ୍ଗାଧର ମେହରଙ୍କ ପରି ବରପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ତ୍ୟାଗ ଓ ସଂଗ୍ରାମ ଯୋଗୁଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଵପ୍ନ ସଫଳ ହୋଇପାରିଥିଲା । ଏହି ଅବସରରେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରୁଛି । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ, ନୃତ୍ୟ, ସଂଗୀତ ଓ କଳାକୁ ଯେଉଁମାନେ ସମୃଦ୍ଧ କରିଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ସନ୍ଧାନ ଜଣାଉଛି ।

୧୯୩୭ରୁ ୨୦୧୮, ଏହା ମଧ୍ୟରେ ଅଶୀ ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ସମୟ ବିତିଯାଇଛି । ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳତା ହାସଲ କରିବା ସହିତ ଅମେକ ସାମର୍ଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛୁ । ଓଡ଼ିଶାର ଯୁବକୟବତୀମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ଓ ଆମ୍ବିଶ୍ୱାସ ବଢ଼ିଛି । ସେମାନେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଶବିଦେଶରେ ସୁନାମ କରି ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଗୌରବ ଆଣୁଛନ୍ତି ।

ଆଜି ବିକାଶର ଜୟଯାତ୍ରାରେ ସବୁ ଓଡ଼ିଆ ସାମିଲ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି । ଆମର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ଜାତୀୟ ହାରଠାରୁ ଅଧିକ ରହିଛି । ଲୋକଙ୍କ ରୋଜଗାର ବଢ଼ିଛି, ଗରିବୀ କମିଛି । ମୁଣ୍ଡପିଛା ଆୟ ବଢ଼ିଛି । ଭିତ୍ତିଭୂମି, ଶିକ୍ଷା, ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ଆଖୁଦୃଶୀଆ ବିକାଶ ହାସଲ କରିଛୁ । କୃଷି ଏବଂ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଯୋଗୁଁ

ଆମର ଚାଷୀଭାଇମାନଙ୍କ ରୋଜଗାର ବଢିଛି । ଚାଷୀ ଭାଇଙ୍କ ରୋଜଗାର ଆହୁରି ବତାଇବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଜାରି ରହିଛି । ସବୁଠାରୁ ବଡ କଥା ହେଉଛି, ବିକାଶର ସୁଫଳ ରାଜ୍ୟର ସବୁବର୍ଗର ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିପାରିଛି । ମହିଳା, କୃଷକ, ଶ୍ରମିକ, ଦକ୍ଷିତ, ଜନଜାତି ଓ ଯୁବସମାଜ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗଙ୍କ ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ବିକାଶ ଓ କଲ୍ୟାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ତାଲୁ ରହିଛି । ଗରିବ ଲୋକଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶା ସାରା ଦେଶରେ ଆଜି ଏକ ଆଦର୍ଶ ରାଜ୍ୟ ହୋଇପାରିଛି । କ୍ରୀଡା ଭିତିଭୂମି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶା ଆଜି ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ନିଜର ଏକ ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛି ।

ଆମ ଭାଷା, ଆମ ସାହିତ୍ୟ ପାଇଁ ଆମେ ଗର୍ବ କରୁ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଆଜି ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷାର ମାନ୍ୟତା ପାଇଛି । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସ୍ଵରକ୍ଷା ଓ ପ୍ରସାର ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଅନେକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ସଫଳ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ସମନ୍ଦର୍ଭ ସହଯୋଗ ମୁଁ କାମନା କରୁଛି ।

ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାର୍ଥଙ୍କ ଆଶୀର୍ବାଦ ଏ ଜାତିକୁ ସବୁବେଳେ ମାର୍ଗ ଦେଖାଇ ଆସିଛି । ସମ୍ବାଧ ଖାରବେଳ ଓ ସମ୍ବାଧ କପିଲେନ୍ଦ୍ର ଦେବଙ୍କ ଜୟପାତ୍ରା ଓଡ଼ିଆ ଜାତିକୁ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଆସିଛି । ଦୃଢ ଜଙ୍ଗା ଶକ୍ତି ଓ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମେ ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ କରିପାରିବା ।

ବଦେ ଉକ୍ତଳ ଜନନୀ ।

ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ - ୨୦୧୮ ପାଳନ ଅବସରରେ
ମାନ୍ୟବର ସୂଚନା ଓ ଲୋକସଂପର୍କ, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ
ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ

ଆଜନ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ପ୍ରତାପ ଜେନାଙ୍କ
ବାଉଁ

ପ୍ରିୟ ଭାଇ ଓ ଭଉଣୀମାନେ,

‘ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ’ ପାଳନର ଏହି ଶୁଭ ଅବସରରେ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମୋର ଆନ୍ତରିକ ଶୁଭକାମନା ଝାପନ
କରୁଛି ।

ଆଜିର ଦିନଟି ଓଡ଼ିଶା ଇତିହାସରେ ଏକ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ । ଭାଷାଭିଭିନ୍ନ ଓ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ
ଓଡ଼ିଶାର ପରିଚିତିକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ଆମର ପୂର୍ବଜମାନେ ଯେଉଁ ଆଦୋଳନରେ ଖାସ ଦେଇଥିଲେ, ସେହି
ବନ୍ଦନୀୟ ମହାପୁରୁଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ଉକ୍ତଳଗୌରବ ମଧୁସୂଦନ ଦାସ, ଉକ୍ତଳମଣି ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ, ମହାରାଜା
କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ନାରାୟଣ ଦେବ, ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଦେଓ, ରାଜା ହରିହର ମର୍ଦରାଜ, ବ୍ୟାସକବି ଫଙ୍କୀର
ମୋହନ ସେନାପତି, ସ୍ବଭାବ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର, କବିବର ରାଧାନାଥ ରାଯ়, କର୍ମବୀର ଗୌରୀଶଙ୍କର, ପଣ୍ଡିତ
ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ, ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ର ଓ ଆଚାର୍ୟ ହରିହରଙ୍କ ପରି ଅନେକ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବ । ସେମାନଙ୍କର ତ୍ୟାଗ,
ଅଧିବସାୟ ଓ ନିଷାର ଫଳସ୍ଵରୂପ ଆମେ ଆଜି ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଓ ଅଧୁବାସୀ ଭାବରେ ଗର୍ବ କରୁଛେ । ମୁଁ ସେହି
ପୁଣ୍ୟମାନଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ମୋର ଶ୍ରୁଦ୍ଧା ଅର୍ପ୍ୟ ନିବେଦନ କରୁଛି ।

ଓଡ଼ିଶାର ଇତିହାସ ଗୌରବମଣ୍ଡିତ ଏବଂ ଓଡ଼ିଆମାନେ ପରିଶ୍ରମୀ ଓ ସଂକୁଚିତସଂପନ୍ନ । ଓଡ଼ିଶାର କଳା ଛାପତ୍ୟ,
ହସ୍ତତତ୍ତ୍ଵ, ଭାରକର୍ମ କାମ, ଶିଳ୍ପ ଓ ବାଣିଜ୍ୟ, ଭାଷା-ସାହିତ୍ୟ, ସାଂସ୍କୃତିକ ବିଭବ, ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ବଲ, ଖଣିଜ ସଂପଦ

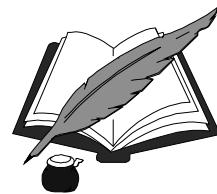
ଏହାର ସମୃଦ୍ଧି ଯାତ୍ରାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଆସିଛି । ସେହିପରି ଆମର ଆରାଧ ଦେବତା ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ଆମର ଅସ୍ତ୍ରିତା ଓ ସ୍ଵାତିମାନକୁ ପରିପୁଷ୍ଟ କରିଛନ୍ତି । ଦେଶର ସାମାଜିକ-ସାଂସ୍କୃତିକ-ଆର୍ଥମେଲିଟିକ ବିକାଶରେ ଓଡ଼ିଶାର ଯୋଗଦାନ ସ୍ଵୀକୃତ ।

ବିକାଶ ଦିଗରେ ଆମର ଯାତ୍ରା ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି । ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହ୍ରାସ ପାଇଁ ସରକାର ବିଭିନ୍ନ ଲୋକାଭିମୁଖୀ ଜନମଙ୍ଗଳ ପଦମେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଜାତୀୟ ହାର ତୁଳନାରେ ରାଜ୍ୟର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ରାଜ୍ୟରେ କୃଷି, ଜଳସେଚନ, ଶିଳ୍ପ, ଶିକ୍ଷା, ସୁଚନା ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସେବା, ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି-ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି-ପଛୁଆବର୍ଗଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ, ମହିଳା ସମ୍ପଦକରଣ, ଶିଶୁବିକାଶ, ଜଙ୍ଗଳ ଓ ପରିବେଶ, ସଂଯୋଗୀକରଣ, ବାଣିଜ୍ୟ ଓ ପରିବହନ, ଶକ୍ତି, ନିୟୋଜନ, ଭାଷା-ସାହିତ୍ୟ-ସଂସ୍କୃତି, ପର୍ୟୁଚନ, ମାନବସମୟଳ ବିକାଶ ଇତ୍ୟାଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନିରନ୍ତର ଉନ୍ନତିର ଧାରା ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି । ପ୍ରଶାସନିକ ସ୍ଥଳତା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । ସମାଜର ସବୁବର୍ଗର ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରଶାସନର ସୁଫଳ ପହଞ୍ଚ ପାରିଛି । ବିକାଶର ନୂଆ ଦିଶା ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛି ଓଡ଼ିଶା ।

‘ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ’ ଅବସରରେ ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଭବିଷ୍ୟତ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ହେବାକୁ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁଛି ।

ବଦେ ଭକ୍ତିକ ଜନନୀ ।

ସମାଧକୀୟ

ଓଡ଼ିଶାର ସାଂସ୍କୃତିକ ଔତିହ୍ୟ ଏହାର ବନ୍ଦୁବିଧ କଳା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଷ୍ଫୁଟିତ ହୋଇଛି । କଳାପକ ପ୍ରତିବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷରେ ଓଡ଼ିଶାର ଜ୍ଞାନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାଷା ପରିସର ପରିପୂରନ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରାଚୀନତମ ଭାଷା, ଯାହା ନିକଟରେ ଭାରତର ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷାରୁପେ ମାନ୍ୟତା ହାସଲ କରିଛି । ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଭାଷାଭିଭିତ୍ତରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଦେଶ ଭାବରେ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟର ମାନ୍ୟତା ଲାଭ କରିଥିଲା । ଅପ୍ରେଲ ୧ ତାରିଖ ପବିତ୍ର ଉତ୍କଳ ଦିବସ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଆମ୍ବପରିଚିତି ଓ ସ୍ବାଭିମାନର ଦିବସ । ଆମ ସମାଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଏକ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିବସ । ଶୁଣି, ସଂକଷ୍ଟ ଓ ଆମସମୀକ୍ଷାର ଦିବସ । ଏହିଦିନ ଭାଷାଭିଭିତ୍ତରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟ ଗଠନର ମହାନ ସ୍ଵପ୍ନ ସାକାର ହୋଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାକୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟ ରୂପେ ଗଢି ତୋଳିବାକୁ ଯେଉଁମାନେ ଆପ୍ରାଣ ଉଦ୍ୟମ କରିଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କଳଗୌରବ ମଧୁସୁଦନ ଦାସ, ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ, ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ନାରାୟଣ ଦେବ, ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ର, ବ୍ୟାସକବି ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି, ସ୍ଵଭାବ କବି ଗଜାଧର ମେହେର, ଆଚାର୍ୟ ହରିହର, ମହାନ ଜନନେତା ବିକ୍ରୁ ପଛନାୟକଙ୍କ ସମେତ ଆହୁରି ଅନେକ ନେତୃବୃଦ୍ଧ ଅନ୍ୟତମ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଯେଉଁମାନଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମ, ସାଧନା ଓ ସିଦ୍ଧିର ଫଳଶୁଣ୍ଡି, ସେହି ବନ୍ଦନୀୟ ବରପୁତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ଗଭୀର ଶ୍ରୀଅଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରୁଛି ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ଭାଷା ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଜାତିର ବଳିଷ୍ଠ ପରିଚିତି । ଓଡ଼ିଆ ହେଉଛି ଏକ ପ୍ରାଚୀନ ଭାଷା । ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନବୀନ ପଛନାୟକଙ୍କ ନିରବଳ୍ଲିନ୍ ଉଦ୍ୟମକ୍ରମେ ଆଜି ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷାର ମାନ୍ୟତା ଲାଭ କରିପାରିଛି । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦିଗରେ ନାନାବିଧ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ ସହ ଏଥୂନିମାନ୍ତେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଗଠନ ହୋଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ନିମାନ୍ତେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ଓଡ଼ିଆ ଚେଯାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏହାର ଅନ୍ୟ ଉଦାହରଣ ।

ସାତେ ୪କୋଟି ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆକୁ ଅଧୂକ ସମ୍ବନ୍ଧ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ସତତ ଉଦ୍ୟମରତ ଅଛନ୍ତି । ପୁରୀଠାରେ ଆୟୋଜିତ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କ୍ୟାବିନେର ବୈଠକରେ ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନବୀନ ପଛନାୟକ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦିଗରେ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ଠିତ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଅତୀବ ସ୍ଵାଗତଯୋଗ୍ୟ ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତର ବିକାଶ ତଥା ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ସଂସ୍କୃତ ବିଭାଗକୁ ଅଳଗା କରାଯାଇ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରଭାବେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତ ବିଭାଗ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପ୍ରସାର ଓ ସଂରକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା କମିଶନ ଗଠନ, କଲେଜ ଓ ମୁନିଭରସିଟିଗୁଡ଼ିକରେ ନିଃଶ୍ଵର ସ୍ନାତକ ଓ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଓଡ଼ିଆ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ, ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଫଳକ ବାଧତାମୂଳକ କରିବା, ପ୍ରତି ୫ବର୍ଷରେ ଥରେ ବିଶ୍ୱ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସମ୍ବିଳନୀ ଆଯୋଜନ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚତର ଗବେଷଣା ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ରାଜ୍ୟ ଭିତରେ ସରକାରୀ ଉତ୍ସବ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ପରିଚାଳନା, ପ୍ରତିବର୍ଷ ଜିଲ୍ଲା ଓ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପୁଷ୍ଟକମେଲାର ଆଯୋଜନ, ସମସ୍ତ ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ କର୍ମଶାଳା ଆଯୋଜନ, କଲେଜ ଓ ମୁନିଭରସିଟିରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଭଲ ନମ୍ବର ରଖିଲେ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ସରକାରୀ ଭାଷା ଆଇନ୍-୧୯୪୪ରେ ସଂଶୋଧନ ଅଣାଯାଇ ବିହିତ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ବିଭାଗ ତଥା କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ପ୍ରତ୍ୟେକ ହାଇସ୍କୁଲରେ ପାଠାଗାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସହ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣର ଓଡ଼ିଆ ପୁଷ୍ଟକ ଗଛିତ କରିବା, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟରେ ପିଏର୍.ଡି ଛାନ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁଯାୟୀ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପ୍ରାଧାପକ ପଦବୀ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଲତ୍ୟାଦି ନିମନ୍ତେ ଉଚ୍ଚ କ୍ୟାବିନେର୍ଗରେ ଅନେକ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ନିଷ୍ଠାତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

ଭାଷା ହେଉଛି ଗୋଟିଏ ଜାତିର ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଫଳପ୍ରସ୍ତୁ ଉଦୟମ କରୁଥିବା ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନବୀନ ପଞ୍ଜନାୟକଙ୍କ ଏହି ସାଧୁ ଉଦୟମ ପ୍ରତି ସାତେ ୪କୋଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ଥନ ରହିଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଏକମାତ୍ର ଓଡ଼ିଆ ମୁଖପତ୍ର ‘ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ’ ଏଥୁନିମନ୍ତେ ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅଜସ୍ର ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରୁଛି ।

ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ ପରେ ରାଜ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ପ୍ରଗତି ହାସଲ କରିଛି । ବିକାଶର ମାନଚିତ୍ରରେ ଆହୁରି ଅନେକ ପଥ ଅତିକ୍ରମ କରିବାକୁ ଅଛି । ଓଡ଼ିଶାର ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନବୀନ ପଞ୍ଜନାୟକଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ନେତୃତ୍ବରେ ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ବଲ, ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ସମ୍ବାଦନାର ସଫଳ ଉପଯୋଗ କରି ଓଡ଼ିଶାକୁ ଭାରତର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ଉଦୟମ ଜାରି ରହିଛି ।

ଇତିମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ୨୦୧୮-୧୯ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ଲାଗି ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ବଜେଟ ପ୍ରତ୍ୟାବ ବିଧାନସଭାରେ ଆଗତ କରିଛନ୍ତି । ବଜେଟ ଅନ୍ତକେଳ ୧ଲକ୍ଷ ୨୦ ହଜାର ୨୮ କୋଟି ଟଙ୍କା ରଖାଯାଇଛି । ଅନେକ ନୂଆ ଯୋଜନା ଲାଗି ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ସରକାର ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ କୌଣସି ଚିକିତ୍ସ ବସାଇନାହାନ୍ତି । କୃଷି ଓ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ କ୍ଷେତ୍ର ଲାଗି ୧୬୭୭୫ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଭିଭିନ୍ନମାତ୍ରାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସରକାର ଏଥୁରେ ଧାନ ଦେଇଛନ୍ତି । ଗାଁ ଓ ସହରରେ ଲୋକଙ୍କୁ ପଞ୍ଚାଘର ଯୋଗାଇ ଦେବାକୁ ବଜେଟରେ ୩ ହଜାର ୧୯୭ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବଢାଯାଇଛି । ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଲାଗି ବିଭାଗର ବଜେଟ ପରିମାଣ ଗାଁ ହଜାର ୧୭୦ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବଢାଯାଇଛି । ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବଜେଟ ବଢିଛି । ଶିକ୍ଷା ଓ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ଲାଗି ୧୬୭୭୮ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟବରାଦ କରାଯାଇଛି ।

‘ନିରାମୟ’ ଯୋଜନାରେ ବ୍ୟୟବରାଦ ୩୦୪ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବଡ଼ାଯାଇଛି । ‘ଖୁସି’ ଯୋଜନାରେ ସାନିଗାରି ନାପକିନ୍ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ୪୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇଥିବାବେଳେ ସାର୍ବଜନୀନ ଚକ୍ଷୁ ଯନ୍ତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ‘ସୁନେତ୍ର’ ପାଇଁ ୨୮୨ କୋଟି ଟଙ୍କାର ୫ ବର୍ଷାରେ ଅଟକଳ ଘୋଷଣା ହୋଇଛି । ତେବେ ଏହି ବଜେଟରେ ୮୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇଛି । ପରିମଳ, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟରକ୍ଷା ଓ ନିରାପତ୍ତାର ମାନ ବୃଦ୍ଧି ଲାଗି ‘ନିର୍ମଳ’ ଯୋଜନାରେ ୭୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ଦିଆଯାଇଛି । ସତ୍ତକ ଦୂର୍ଘଣାଜନିତ ମୃତ୍ୟୁହାର ହ୍ରାସ କରିବାକୁ ୯୮ ଟଙ୍କାକେମାର ସେଷ୍ଟର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଉଥିବାବେଳେ ସରକାର ଏଥର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗର ବ୍ୟୟ ଅଟକଳ ୨୧୬୦ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବଡ଼ାଯାଇଛନ୍ତି । ସର୍ବୋପରି ୨୦୧୮-୧୯ ର ବଜେଟ ଏକ ଲୋକାଭିମୂଖୀ ଓ ବିକାଶର ବଜେଟ ବୋଲି ସାଧାରଣରେ ଚର୍ଚା ହେଉଛି ।

ଉତ୍ତର ଦକ୍ଷ ମାନବ ସମ୍ବଳ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ବଳରେ ଭରା ଆମର ଏ ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା । ଓଡ଼ିଶାର ସମୃଦ୍ଧି ଏତିହାସିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରମଣ୍ଡଳ ଏହାର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ ଉତ୍ସବରେ ଯୋଗାଇ ଦେଇଥାଏ । ଏହାର ଅନୁକୂଳତମ ଜଳବାୟୁ, ଉର୍ବର ମୃତ୍ତିକା, ଖଣିକ ସମ୍ପଦ, ସାମୁଦ୍ରିକ ବେଳାଭୂମି ଏବଂ ପରିଶ୍ରମୀ ଜନଗଣ ଏହି ପ୍ରଦେଶର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅବଦାନ ରଖୁଥାନ୍ତି । ବିଗତ ଦ୍ୱୀପ ଦଶକ ମଧ୍ୟରେ ଜାତୀୟ ପ୍ରତିକାରି ଏହାର ଗୌରବ ବଜାୟ ରଖୁବା ସହ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶଠାରୁ ଆଗରେ ରହିଛି ।

ଓଡ଼ିଶା ଦିବସ ପାଳନର ଏହି ପବିତ୍ର ଅବସରରେ ଆମେ ଉତ୍କଳହାତାର ସେବାରେ ନିଜକୁ ନିଯୋଜିତ କରିପାରିଲେ ଏହା ହିଁ ହେବ ଆମ ପୂର୍ବସୂରୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯଥାର୍ଥ ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଓ ଉତ୍ସ ଦିବସ ପାଳନର ଯଥାର୍ଥତା । ଗର୍ବିତ ଓଡ଼ିଆଭାବେ ଆମେ ଓଡ଼ିଶା ମାଟିର ସେବାରେ ନିଯୋଜିତ ହୋଇ ଏହାକୁ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସମୃଦ୍ଧ ଓ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟ ରୂପେ ଗଢ଼ି ତୋଳିବା ନିମନ୍ତେ ଆମର ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରଖୁବା ।

ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ ।

ଲୁହନ୍ଦ ମହାନ୍ତି
ସମ୍ବାଦକ

ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାରେ ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ

ଡକ୍ଟର ଏସ.ସି. ଜମିରଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ

ମାନ୍ୟବର ବାଚସ୍ପତି ମହୋଦୟ ଏବଂ ମାନ୍ୟବର ସଭ୍ୟବୁଦ୍ଧ,

ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପଞ୍ଚଦଶ ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟବେଶନକୁ ସ୍ଵାଗତ ଜଣାଇ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ଆନନ୍ଦିତ । ଏହି ଅବସରରେ ପବିତ୍ର ଗୃହର ସମସ୍ତ ମାନ୍ୟବର ସଦସ୍ୟବୁଦ୍ଧ ତଥା ଓଡ଼ିଶାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ମୁଁ ହାର୍ଦିକ ଅଭିନନ୍ଦନ ଝାପନ କରୁଛି ।

ଏହି ପବିତ୍ର ଗୃହର ଆସୀନ ସଦସ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ସୁବଳ ସାହୁ, ଲୋକସଭାର ପୂର୍ବତନ ବାଚସ୍ପତି ସ୍ଵର୍ଗତ ରବି ରାୟ, ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵର୍ଗତ ଦୁର୍ଗାଶଙ୍କର ପଇନାୟକ, ସନ୍ଦର୍ଭ ମୁଖ୍ୟାଧିକ ଅହମ୍ମଦ, ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵର୍ଗତ ମୂରଳିଧର ଗୁରୁ, ପୂର୍ବତନ ସଦସ୍ୟଗଣ ସ୍ଵର୍ଗତ ଅର୍ଜୁନ ନାଥକ, ସତ୍ୟଭାମା ଜେନା, ସୁର ସେୟୋ, ସମାୟ କିମ୍ବୁ, ପୂର୍ବତନ ଗ୍ରାମରକ୍ଷୀ ସ୍ଵର୍ଗତ ଜଗାରାଓ ଗୋପ୍ତାରାୟ, ଓଡ଼ିଶା ପୋଲିସର ପୂର୍ବତନ କନେଷ୍ଟବଳ ସ୍ଵର୍ଗତ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ଜାନୀଙ୍କ ଦୁଃଖଦ ବିଯୋଗରେ ଏହି ପବିତ୍ର ଗୃହ ଜଭୀର ଶୋକ ପ୍ରକାଶ କରିଛି । ଏହି ପବିତ୍ର ଗୃହର ପୂର୍ବତନ ମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵର୍ଗତ ବେଶ୍ୟାଧର ବଳିଆରସିହ ଓ ପୂର୍ବତନ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଫ୍ରୀଡ଼ା ଟପ୍ପୋ, ପୂର୍ବତନ ସଦସ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ ସାମନ୍ତରାୟ, ଅଞ୍ଜିଲ ସାଉଁଟା, କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ସ୍ଵାଇଁ ଏବଂ ସି.ଆର.ପି.ଏଫ. ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବହିନୀର ସ୍ଵର୍ଗତ ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ପଣ୍ଡା ଓ ମନୋରଞ୍ଜନ ଲେଙ୍କାଙ୍କ ଅମର ଆମ୍ବା ପ୍ରତି ମୁଁ ଜଭୀର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଅର୍ପଣ କରିବାକୁ ମାନ୍ୟବର ସଦସ୍ୟ/ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରୁଛି ।

୨. ବକ୍ଷି ଜଗବନ୍ଧୁଙ୍କ ନେହୁଦୁରେ ପରିଚାଳିତ ଖୋର୍ଦ୍ଧା ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହର ୨୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ଅବସରରେ ଆଜି ଆମେ ଏହାର ସ୍ଥାନିକତାରଣ କରୁଛୁ । ଏହା ସ୍ଵାଧୀନତା ପୂର୍ବରୁ ୧୮୧୭ ମସିହାରେ ସଂଗଠିତ ପାଇକମାନଙ୍କ ଏକ ବୀରଦ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଦ୍ରୋହ ଥିଲା । ଏତିହାସିକ ପ୍ରାମାଣିକ ତଥ୍ୟ ସ୍ଵଚ୍ଛତା କରେ କି, ଏହା ଭାରତୀୟ ସ୍ଵାଧୀନତା ଦିଗରେ ପ୍ରଥମ ସଂଗ୍ରାମ ଥିଲା । ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହକୁ ପ୍ରଥମ ଭାରତୀୟ ସ୍ଵାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରିବାକୁ ମୋ ସରକାର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଏତିହାସିକ ପ୍ରମାଣ ସହ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ଆବେଦନ କରିଛନ୍ତି । ଏଥୁସିତ ଏହି ମାଟି ଏବଂ ଏହାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ବୀରଦ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଜତିହାସ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମମାନ ଆୟୋଜନପୂର୍ବକ ଆମେ ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହର ୨୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ପାଳନ କରୁଛୁ ଏବଂ ଏହି ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ଉପରେ ଆଧାରିତ ସ୍ଥାରକୀ ମୁଦ୍ରା ଓ ଡାକଟିକଟ ପ୍ରତଳନ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟାବ ରଖିଛୁ ।

୩. ଆନ୍ତରିକ ନଦୀ ବିବାଦ ଅଧୁନିୟମ, ୧୯୪୭ ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ତ୍ତମାନ କେନ୍ଦ୍ର କ୍ୟାବିନେର୍ ଏକ ତ୍ରିବୁନାଳ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ନ୍ୟାୟସଂଗତ ଭାବେ ମହାନଦୀରୁ ସେମାନଙ୍କ ଜଳର ନ୍ୟାୟ ଭାଗ ପାଇବା ଦିଗରେ ଆଶ୍ଵଷ ହେଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ନିଃସଦେହରେ କହିପାରେ ଯେ, ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଓଡ଼ିଶାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସହ ମୋ ସରକାର ସର୍ବଦା ଦୃଢ଼ ଭାବରେ ରହିଆସିଛନ୍ତି । ସମ୍ବିଧାନର ଧାରା ୨୫୭ ଅନୁଯାୟୀ ମହାନଦୀ ଉପରେ ନିର୍ମାଣାଧୀନ ପ୍ରକଳ୍ପ ବିଶେଷକରି ଗୋଟି ବ୍ୟାରେଜର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁରନ୍ତ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଛତ୍ରଶାଖା ସରକାରଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ମାନ୍ୟବର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ମହାନଦୀ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଓଡ଼ିଶାବାସୀଙ୍କ ସ୍ଥାର୍ଥରକ୍ଷା କରିବାକୁ ମୋ ସରକାର ଯେକୌଣସି ଉଦ୍ୟମରୁ ବିରତ ହେବେ ନାହିଁ । ସେହିପରି, ଯୋଳାଉରମ୍ ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଓଡ଼ିଶା ଏବଂ ଏହାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସ୍ଥାର୍ଥରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାର ସଠିକ୍ ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛନ୍ତି ।

୪. ଆମ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ରୂପକ ଲଙ୍ଘନିର ପ୍ରମୁଖ ଶକ୍ତି ହେଉଛି ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ । ଆମର ପ୍ରଶାସନ ପରିଚାଳନା ସର୍ବଦା ସ୍ଵର୍ଗ ଏବଂ ଦୁର୍ଲାଭମୂଳ୍ଯ । ଉତ୍ତମ ପ୍ରଶାସନ ତଥା ଗରିବ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ହିତସାଧନ ନିମନ୍ତେ ସରକାର ସାମୁହିକ ଭାବେ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଓଡ଼ିଶାର ଜନଜୀବନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ସଂପ୍ରତି ତିନିଗୋଟି ପରଶମଣି ସଦୃଶ ‘ଚି’ ଯଥା- ଚିମ୍ ଥ୍ରାର୍ (ସାମୁହିକ କାର୍ଯ୍ୟ), ଟେକନୋଲୋଜି (ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ) ଏବଂ ଗ୍ରାନ୍ତିପାରେନ୍ସି (ସ୍ଵର୍ଗତା) ହେଉଛି ମୋ’ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମୂଳମନ୍ତ୍ର । କୃଷି ନିମନ୍ତେ ବର୍ତ୍ତତ ଜଳସେଚନ ସୁବିଧା, ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ଗ୍ରାମୀଣ ଓ ସହରାଞ୍ଚଳ ଓଡ଼ିଶାର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପ୍ରତି ଯଥାଯଥ ଗୁରୁତ୍ବାରୋପ ନିମନ୍ତେ ତିନିଗୋଟି ‘ଆଜ’ ଯଥା- ଜରିଗେସନ (ଜଳସେଚନ), ଜନପ୍ରାଣ୍କରତା (ଭିତ୍ତିଭୂମି) ଏବଂ ଜନକୁଜନ (ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତି)ର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୋଷଣୀୟ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାସଳ କରାଯାଇପାରିଛି ।

୫. ଲଙ୍ଘନି ‘ଓରିଶା’ରୁ ଓଡ଼ିଶା ଏବଂ ‘ଓରିୟା’ରୁ ଓଡ଼ିଆକୁ ନାମାନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ସରକାର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସଂରକ୍ଷଣ, ସୁରକ୍ଷା ଓ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ବହୁବିଧ ଉଦ୍ୟମ କରିଛନ୍ତି । ମୁଁ ଏହି ପବିତ୍ର ଗୃହରେ ଗର୍ବର ସହିତ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ୪ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମୋ ସରକାରଙ୍କ ଆନ୍ତରିକ ଉଦ୍ୟମର ଫଳସ୍ଵରୂପ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଦେଶର ଷଷ୍ଠ ଭାରତୀୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷାର ମାନ୍ୟତା ହାସଳ କରିଥିଲା । ଅଧୁନା ଆମ ଭାଷା ସମ୍ମାନୀନ ହେଉଥିବା କେତେକ ଆସ୍ତାନର ସମାଧାନ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ବିକାଶ ପାଇଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ଏକ ସରକାରୀ ଭାଷା ରୂପେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ଧାନ ନିବେଶପୂର୍ବକ ଏହାକୁ ଏକ ନୂତନ ଦିଗ ପ୍ରଦାନ ନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ବିଭାଗ ନୂତନ ଭାବରେ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସହିତ ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ବନ୍ଧ ସାଂସ୍କୃତିକ ଔତିହ୍ୟ, ଭାଷା ଏବଂ ସାହିତ୍ୟର ସଂରକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ‘ଔତିହ୍ୟ କ୍ୟାବିନେର୍’ ମଧ୍ୟ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି । ଏଥୁସହିତ ଓଡ଼ିଶା ବାହାରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଏବଂ ସାହିତ୍ୟ ଅଧ୍ୟୟନ, ବିଶେଷଜ୍ଞତା ଏବଂ ଗବେଷଣା ନିମନ୍ତେ ଆଦିକବି ସାରଳା ଦାସ ଏବଂ କବିସମ୍ପାଦୀ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଙ୍କ ନାମରେ ଯଥାକ୍ରମେ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଏବଂ ବନାରସ ହିନ୍ଦୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ହୁଇଥି ଚେଯାର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଇଛନ୍ତି ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସୁରକ୍ଷା, ପ୍ରଚାର, ପ୍ରସାର ଏବଂ ବିକାଶ ଦିଗରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଏକ ଭାଷା ଆୟୋଗ ଗଠନ ସହ ମୋ ସରକାର ସରକାରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକର ନାମଫଳକରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ବ୍ୟବହାରକୁ

ବାଧତାମୂଳକ କରିବାକୁ ତଥା ଏହାର ପରିପାଳନ ନିମନ୍ତେ ପୁରସ୍କାର ଓ ଅବମାନନା ନିମନ୍ତେ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ଓଡ଼ିଶା ସରକାରୀ ଭାଷା ଅଧ୍ୟନିୟମ, ୧୯୪୪ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ଦୋକାନ ଓ ବାଣିଜ୍ୟକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଅଧ୍ୟନିୟମ, ୧୯୫୭ର ବିଧୁଦୁଷ୍ଟେ ସଂଶୋଧନ ଆଗତ କରୁଛନ୍ତି ।

୩. ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟ ଭାବରେ ଗଠିତ ହେବାର ଏକ ଶତ ବର୍ଷ ସହ ତାଳ ଦେଇ ମୋ ସରକାର ରାଜ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ‘ଭିଜନ : ୨୦୩୭’ ଚିଠା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ଜାତିସଂଘ ଦ୍ୱାରା ଘୋଷିତ ପୋଷଣୀୟ ବିକାଶ ଲକ୍ଷ୍ୟ ତଥା ୨୦୩୭ ସୁଦ୍ଧା ଓଡ଼ିଶାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ଆକାଂକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ କରିବ ।

୪. ମୋ ସରକାର ‘ଓଡ଼ିଶା ବସ୍ତିବାସିନୀ ଭୂମି ଅଧୁକାର ଅଧ୍ୟନିୟମ, ୨୦୧୭’ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇ ପୌର ପରିଷଦ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଷଦଗୁଡ଼ିକରେ ବସବାସ କରୁଥୁବା ଗରିବ ବସ୍ତିବାସିନୀଙ୍କୁ ଭୂମି ଅଧୁକାର ଏବଂ ‘ଓଡ଼ିଶା ପୌର ନିଗମ (ସଂଶୋଧନ) ଅଧ୍ୟନିୟମ, ୨୦୧୭’ ଏବଂ ‘ଓଡ଼ିଶା ବସ୍ତିବାସିନୀ ଭୂମି ଅଧୁକାର ନିୟମାବଳୀ, ୨୦୧୭’ ଅଧୀନରେ ରାଜ୍ୟର ମହାନଗର ନିଗମଗୁଡ଼ିକରେ ବସବାସ କରୁଥୁବା ଗରିବ ବସ୍ତିବାସିନୀଙ୍କୁ ସଂପର୍କ ଅଧୁକାର ଯୋଗାଇଦେବାକୁ ଏକ ଝୋତିହାସିକ ନିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି । ସହରାଞ୍ଚଳ ବସ୍ତିବାସିନୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏପରି ନିୟମକ ଆଣିବାରେ ଓଡ଼ିଶା ଆମ ଦେଶରେ ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ ।

୫. ୧୩ ଗୋଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆପଦଗ୍ରସ୍ତ ଜନଜାତି ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ସମେତ ୨୭ଟି ଜନଜାତି ବର୍ଗ ଏବଂ ଏହାକୁ ବର୍ଗର ନିଜସ୍ତ ଜୀବନଶୈଳୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିଫଳିତ କରୁଥୁବା କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ, ଚିତ୍ରାଙ୍କନ, ଧର୍ମୀୟ ସଂକେତ, ବାସଗୃହ ଏବଂ ସଂସ୍କୃତିର ଅପୂର୍ବ ନିଦର୍ଶନର ଆଶିଷ ଲାଭ କରିଥୁବା ଅନନ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ହେଉଛି ଆମ ଓଡ଼ିଶା । ଜନଜାତି ଅଞ୍ଚଳର ଉନ୍ନତି ଏବଂ ଏହାର ଅଧୁବାସୀଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସାଂସ୍କୃତିକ ଝୋତିହାସିକ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ବିକାଶ ଆମ ହୃଦୟର ନିକଟର ଏକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଭାବେ ସର୍ବଦା ରହିଆସିଛି ଏବଂ ନଥ ଗୋଟି ଆଦିବାସୀ ଅଧୁଷ୍ଟିତ ଜିଲ୍ଲା ଯଥା- ସୁନ୍ଦରଗଢ, ଗଜପତି, ମୟୁରଭଞ୍ଜ, କେନ୍ଦ୍ରଖର, ରାଯ୍ଗଢା, କୋରାପୁଟ, ନବରଜପୁର, ମାଳକାନଗିରି ଏବଂ କନ୍ଧମାଳରେ ‘ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ’ ଗଠନ ଜରିଆରେ ଏହି ଅଭୀଷ୍ଟ ପୂରଣ କରିବାକୁ ମୋ ସରକାର ଯନ୍ତ୍ରଣା ଅଛନ୍ତି । ଏହି ପରିଷଦଗୁଡ଼ିକୁ ଜନଜାତିଙ୍କର ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ କ୍ରୀଡ଼ା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ଆବଶ୍ୟକତାସମ୍ମର ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ବିକଶିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରାମର୍ଶମୂଳକ ନିଷ୍ଠା ନେବା ପାଇଁ କ୍ଷମତାପାନ କରାଯାଇଛି । ଆମ ଜନସଂଖ୍ୟାର ୨୩ ପ୍ରତିଶତ ଏହି ଜନଜାତିଙ୍କ ସଶକ୍ତିକରଣ ସହ ସେମାନଙ୍କ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିଚିତି ଏବଂ ମହନୀୟତାର ସମାରୋହ ପାଳନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଏକ ଝୋତିହାସିକ ପଦକ୍ଷେପ ।

୬. ପୁରାତନ ଛାତ୍ର, ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ଓ ସଂଗୀନ ନିଜ ସହିତ ଭାବଗତ ସଂପର୍କ ରହିଥୁବା ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ପୁଣି ଥରେ ଆପଣାର କରିବାର ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମୋ ସରକାର ଏକ ଅଭିନବ ନାଗରିକ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ‘ମୋ ସ୍କୁଲ’ ଆରମ୍ଭ କରୁଛନ୍ତି । ବିଦ୍ୟାଳୟର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଯୋଗଦାନ କରିବାକୁ ଏବଂ ସ୍ଵେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ ନିଜ ଉଚ୍ଚପର୍ଦା ଅବଦାନ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥୁବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ଜନହିତେଷୀ ଜଙ୍ଗାକୁ ସମ୍ମାନ ଜଣାଇ ଏହି ଅଭିଯାନଟି ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଥିଲା । ‘ମୋ ସ୍କୁଲ’ ହେଉଛି ଏପରି ଏକ ଅଭିନବ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ଯାହା ଅର୍ଥରାଶି, ଶିକ୍ଷାସାଧନ କିମ୍ବା ଶିକ୍ଷାଭିରିକ ସେବାର ଯୋଗଦାନ ରଖିବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ, ଯେଉଁ ଅବଦାନର ଦୁଇଗୁଣ ଯୋଗାଇଦେବା ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବଦ୍ଧ ।

ବିଦ୍ୟାକୟର ବିଭିନ୍ନ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ନିମନ୍ତେ ବିନିଯୋଗ ହେବା ପାଇଁ ଏହା ବିଦ୍ୟାକୟକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାବରେ ହସ୍ତାନ୍ତରିତ ହେବ ।

୧୦. ୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ପଞ୍ଚାୟତିରାଜ ଦିବସ ଅବସରରେ ମୋ ସରକାରଙ୍କ ଉପରେ ‘ଆମ ଗାଁ, ଆମ ବିକାଶ’ ନାମକ ଏକ ନୂତନ ଉପକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ବିକାଶରେ ରହିଥିବା ଶୁଭେତ୍ତର ବ୍ୟବଧାନକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଉପକ୍ରମ । ଜନସାଧାରଣ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଜନପ୍ରତିନିଧି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଂଶୀଦାରମାନେ ପଞ୍ଚାୟତ ଷ୍ଟରରୁ ସିଧାସଳଖ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଜରିଆରେ ତାଙ୍କର ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବେ, ଯାହା ଗାଁ ପାଇଁ ନିଷାତି ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଯୋଜନାରେ ଯାହା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସହିତ ଭିଡ଼ିଓ କନପରେନ୍ଦ୍ରିୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସିଧା କଥାବାର୍ତ୍ତା ଜରିଆରେ ୧ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ଆଲୋଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ବୁଡ଼ାନ୍ତ କରାଯାଇ ତୁରନ୍ତ ଏହାର ଅନୁମୋଦନ ଲୋକଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯିବ ।

୧୧. ‘ଭାରତର ଅନୁପମ ଗୋପନୀୟତା’ ଓଡ଼ିଶା, ଏବେ କ୍ରମାଗତ ଭାବେ କ୍ରୀଡ଼ା ଏବଂ ଯୁବ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଚାଲିଛି । କ୍ରୀଡ଼ାର ବିଭିନ୍ନ ଶୁଣ୍ଙ୍ଗଳାରେ ଯୁବ ପ୍ରତିଭାମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା ଯୋଗାଇଦେବା ପାଇଁ ଏହାର ଏକାଧୁକ ଉଜ୍ଜ୍ଵଳିତାକୁ ଯୋଜନା ଏବଂ ଇଣ୍ଡିଯାସନାଲ ଆସୋସିଏସନ୍ ଅଫ୍ ଆଥଲେଟିକ୍ ଫେଡ୍ରେସନ୍ ସହଭାଗିତାରେ ହାଇ ପରମାନ୍ତ୍ରମାନ୍ତ୍ର ଆଥଲେଟିକ୍ ଏକାତେମୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ରାଜିନାମା ସହିତ ରାଜ୍ୟର ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱର ମହାନଗରୀ କ୍ରମଶଃ ଦେଶର କ୍ରୀଡ଼ା ରାଜଧାନୀ ରୂପେ ଉଭା ହେଉଛି । ୧୦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱପ୍ରତିରୀୟ ଭିତ୍ତିଭୂମି ସୃଷ୍ଟି କରି ୨୭ ତମ ଏସିଆନ୍ ଆଥଲେଟିକ୍ ଚମ୍ପିଆନ୍ସୀୟପ୍ରସାଦ ଭଲି ଏକ ବୃଦ୍ଧତ ଉପଲବ୍ଧି ଅତି ସଫଳତାର ସହିତ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଛି ।

୧୨. ଏକ ଗୌରବମଧ୍ୟ ଅଭିଷେକ ଭଲି ହକି ବିଶ୍ୱ ଲିର ପାଇନାଲ୍ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଆୟୋଜିତ ହେବା ସହିତ ଏବେ ଆଗାମୀ ୫ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସବ ଜାତୀୟ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ହକି ଦଳର ପ୍ରାୟୋଜକ ଭାବରେ ଓଡ଼ିଶା ଆଜି ଆଗଧାଢ଼ିରେ ଠିଆ ହୋଇଛି । ଚଲିତ ବର୍ଷ ନତ୍ରେମର-ଡିସେମର ମାସରେ ପୁରୁଷ ବିଶ୍ୱ କପ ହକି-୨୦୧୮ ର ଆୟୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଏପଟେ କଳିଙ୍ଗ ଶ୍ଵାତିଯମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଲୁଜ୍ଜାୟିତ ଜନଜାତି ପ୍ରତିଭା ଚିହ୍ନଟ କରି ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଜାତୀୟ ଷ୍ଟରର ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସାମିଲ ହେବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ଜନଜାତି କ୍ରୀଡ଼ା ଆୟୋଜନ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମ ରାଜ୍ୟ ଆଜି ଦେଶର ଏକମାତ୍ର ରାଜ୍ୟ ହୋଇପାରିଛି ।

୧୩. ମୋ ସରକାର ‘ବିକୁ ଯୁବ ବାହିନୀ’ ଭଲି ଏକ ନୂତନ ଉପକ୍ରମ ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ସବ ଗ୍ରାମୀଣ ଓ ସହରାଞ୍ଚଳ ଯୁବବର୍ଗଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସାମାଜିକ ଏବଂ ଗୋଷ୍ଠୀ ସହଭାଗିତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଙ୍କୁ ଏବେ ଅଗ୍ରାଧୁକାର ଦେବା ସହିତ ଏହାର ପରିସର ବୃଦ୍ଧି କରୁଛନ୍ତି ।

୧୪. ମୋ ସରକାର ରାଜ୍ୟରେ କୃଷିର ଉନ୍ନତି ଏବଂ କୃଷକମାନଙ୍କର ଆୟବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଏକାଧୁକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ ଖାଦ୍ୟଶର୍ମ ଉପାଦନ ୧୦୩ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍‌ରେ ପହଞ୍ଚିବା ଆକଳନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ୨୦୧୮-୧୯ ବର୍ଷରେ ଏହା ୧୨୯ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରିକ୍ ଟନ୍‌ରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି ।

୧୪. ରାଜ୍ୟରେ କୃଷିର ଅଭିବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ପାଇଁ ୧ ପ୍ରତିଶତ ସୁଧରେ କୃଷି ରଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ସହିତ ଅଗରୀର ନଳକୁପ, ନଳକୁପ, ବୋରଟେଲ୍ ଏବଂ ନଦୀ/ଜଳଉସ୍ତରୁ ଉଠା ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଲାଗୁ ନିମନ୍ତେ ୪୦ରୁ ୭୫ ପ୍ରତିଶତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରିହାତି ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି ।

୧୫. ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ପୁଣି ନିରାପଦା ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରୁ ଉଚ୍ଚ ଆଦିବାସୀବହୁଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ବାଜରା ଜାତୀୟ ଫସଲର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି । ଏଥୁନିମନ୍ତେ ୨୦୧୭-୧୮ ରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଦ୍ୱାରା ପୁରୁଷାର ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । କପାଚାଷ କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି ଏବଂ ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ ଏହା ସର୍ବକାଳୀନ ୧.୪୫ ଲକ୍ଷ ହେକ୍ଟରରେ ପହଞ୍ଚିଛି ।

୧୬. ମୋ ସରକାର ଉନ୍ନତମାନର ଡାଲି ଜାତୀୟ ଓ ଟେଲିବେଜ ବିହନ ଉପାଦନ ପାଇଁ ଅନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସଂସାମାନଙ୍କ ସହିତ ସହଭାଗିତା କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଆମ କୃଷି ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ଏକ ନୂତନ ଦିଗ ଯାହା ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିବୃଦ୍ଧିକୁ ଦ୍ୱାରାନ୍ତିତ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ । ବିଭିନ୍ନ ଦେଶୀୟ ଫସଲ ଶୁଙ୍ଗଲାର ସଂରକ୍ଷଣ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଜିନି ବ୍ୟାଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ୧୦୫୦ ପ୍ରକାରର ବିହନ (ଏକ ହଜାର ପ୍ରକାରର ଧାନ ଓ ୫୦ ପ୍ରକାରର ଅଣଧାନ) ସଂଗ୍ରହ କରାଯାଇ ଭବିଷ୍ୟତ ନିମନ୍ତେ ସଂରକ୍ଷିତ କରି ରଖାଯାଇଛି ।

୧୭. କୃଷି ଯାନ୍ତିକୀକରଣରେ ପ୍ରଭୃତ ପ୍ରଗତି ହାସଲ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଫଳରେ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ହେକ୍ଟର ପିଛା ଶକ୍ତି ବିନ୍ଦିଯୋଗ ସର୍ବକାଳୀନ ୧.୭୦ କିଲୋଟ୍ରାମ୍ବୁକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

୧୮. ପୋଷଣୀୟ କୃଷି ଉପାଦନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାୟ ୧୦ ହଜାର ହେକ୍ଟର ଜମିରେ ଜୈବିକ କୃଷିକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରାଯାଇଛି । ସମନ୍ଦିତ କୃଷିକୁ ଲୋକପ୍ରିୟ କରିବା ପାଇଁ କୃଷି ଉଦ୍‌ଦେୟାଗୀମାନଙ୍କୁ ରିହାତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଆଦିବାସୀ ବହୁଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହାକୁ ଲୋକପ୍ରିୟ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଧାନ ଦିଆଯାଉଛି ।

୧୯. ବିଭିନ୍ନ କୃଷିଜାତ ଦ୍ୱାରା ଘରୋଇ ଉପଯୋଗ, ଏହାକୁ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୃତ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟମୁକ୍ତ କରିବା, ଅମଳ ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ଷତିକୁ ହ୍ରାସ ଏବଂ ଅମଳ ଶାର୍କ ସମୟରେ ବଜାରରେ ଅଧିକ ପରିମାଣର ଦ୍ୱାରା ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି କୃଷିକୁ ଅଧିକ ଲାଭଜନକ କରିବା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ବାଣିଜ୍ୟକ କୃଷି ଉଦ୍‌ଦେୟାଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ବେରୋଜଗାର ଯୁବକ୍ୟୁବତୀମାନଙ୍କୁ ପୁଞ୍ଜିନିବେଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ରିହାତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି ।

୨୦. ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସୁଚନା, ଯୋଗାଯୋଗ ଓ ପ୍ରୟୁକ୍ଷିର ସଫଳ ବ୍ୟବହାର ଦିଗରେ ଆମ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରଭୃତ ଅଗ୍ରଗତି ହାସଲ କରିଛି । ହିତାଧୁକାରୀମାନଙ୍କୁ ଅନଳାଇନ୍ ପଞ୍ଜୀକରଣ, ବିହନ ରିହାତି ପରିଚାଳନା, କୃଷି ଯନ୍ତ୍ରପାତି, ଲନ୍ଗୁଲ ତିଳରମାନଙ୍କ ଅନଳାଇନ୍ ପଞ୍ଜୀକରଣ ଏବଂ ପ୍ରମୁଖ ଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକର ଲ-ମନିଟରିଂ ପ୍ରଭୃତି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହାର ସଫଳ ଉପଯୋଗ ହୋଇପାରିଛି । ବିହନ ରିହାତି ପ୍ରଦାନ ଭଲି ସିଧାସଳଖ ରିହାତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଯୋଜନା ସାରା ରାଜ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି । ଏହା ଦେଶରେ ଅଦ୍ଵିତୀୟ । ଏଥୁନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାର ଜାତୀୟ ଲ-ଗର୍ଜର୍ଣ୍ଣାନ୍, ଯୋଜନାରେ ଦୁଇଥର ବ୍ୟାଙ୍ଗ ପଦକରେ ସନ୍ମାନିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ପୁନଃ ଚଳିତ ବର୍ଷ ରାଜ୍ୟ ସିଏସଆଇ-ନିହିଲେଣ୍ଟ ଉତ୍ତମ ଲ-ଗର୍ଜର୍ଣ୍ଣାନ୍-୨୦୧୭ ପୁରୁଷାର ଲାଭ କରିଛି । ମୋବାଇଲ ଆପ୍ଲିକେସନ୍

ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ସମସ୍ତ ଯୋଜନାର ବାସ୍ତବ ରୂପାଯନର ତଦାରଖ ନିମନ୍ତେ ଏହାର ଉପଯୋଗ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ଲକ୍‌ରେ କୃଷି ସୂଚନା ପରାମର୍ଶ କେନ୍ଦ୍ର ଛାପନ କରାଯାଇ ସଂପ୍ରସାରଣ ନେଟ୍‌ଆର୍କର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଛି ।

୨୭. ମୋ ସରକାର ଫଲ୍‌ଗୁଣବିମା, ଧାନ ସଂଗ୍ରହ, ଭଣ୍ଟାରଘରଗୁଡ଼ିକର ଦକ୍ଷ ପରିଚାଳନା, କୃଷି ବିପଣନ ସଂକ୍ଷାର, ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ପ୍ଲଟରେ କୃଷକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଓ ରାଜ୍ୟର ଦୁର୍ବଳ ଶ୍ରେଣୀ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ପ୍ରାଥମିକ କୃଷି ସମବାୟ ସମିତିଗୁଡ଼ିକୁ ସମସ୍ତ କୃଷି ସମ୍ବନ୍ଧ ଏକକ ଲକ୍ଷ୍ୟପାଇଁ ଭାବରେ ଉନ୍ନିତ କରିବାରେ ବହୁବିଧ ସେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମବାୟ ସମିତିଗୁଡ଼ିକର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ସ୍ଥାକାର କରନ୍ତି । କୃଷି ସମବାୟ ସମିତିଗୁଡ଼ିକର କମ୍ପ୍ୟୁଟରାକଣ ଦେଶରେ ଏକ ଅଭିନବ ଓ ଅଦ୍ଵିତୀୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ହେବ । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ୨୦୧୮ ମାର୍ଚ୍ଚ ସୁନ୍ଦର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଆଶା କରାଯାଇଛି । ମୋ ସରକାର କୃଷି ସମବାୟ ପ୍ଲଟରେ ଗୋଦାମ ଘର ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ।

୨୩. ମୋ ସରକାର ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ୧ ପ୍ରତିଶତ ସୁଧ ହାରରେ ଫର୍ମଲ ରଣ ଯୋଗାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏହା ଭୂମିହୀନ, ମୌଖିକ ଲିଜ୍‌ଧାରୀ, ଭାଗଚାଷୀ, ଅନ୍ୟ ଜମିରେ ଫର୍ମଲ କରୁଥିବା ଚାଷୀ ଏବଂ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ବିନା ବନ୍ଧକରେ ସହଜ ରଣ ହାସଲ ଦିଗରେ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରୁଛି । ଫର୍ମଲ ବୀମା ଅଧୀନରେ ଅଧିକ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ସାମିଲ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାର ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି । ଫର୍ମଲ ବୀମା ଯୋଜନାରେ ଅଣରଣୀ କୃଷକମାନଙ୍କର ରେଜିଷ୍ଟ୍ରେସନ୍ ୨୦୧୭-୧୯ ବର୍ଷରେ ୩୦ ହଜାର ଥୁବାବେଳେ ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ ୪ ଗୁଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୧.୩୯ ଲକ୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲା । ମୋ ସରକାର ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ ସମସ୍ତ କିଷାନ କ୍ରେଡ଼ିଟ କାର୍ଡକୁ ‘ରୁପେ କିଷାନ କାର୍ଡ’ରେ ପରିବର୍ତ୍ତି କରିବା ନିମନ୍ତେ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି, ଯଦ୍ବାରା କୃଷକ ସଭ୍ୟମାନେ ରାଜ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ପ୍ରାଥମିକ କୃଷି ସମବାୟ ସମିତି/ଲ୍ୟାମ୍‌ସଗ୍ରେଡ଼ିକ ସମସ୍ତ ପକାର ଏଟିଏମ୍ ଓ ପି.ଓ.ୱେ ନେଟ୍‌ସାର୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ରଣ ସଂପର୍କତ ତଥ୍ୟ ଜାଣିପାରିବେ ।

୨୪. ଅମଳ ପରବର୍ତ୍ତୀ କ୍ଷତି ହ୍ରାସ ଓ ଉପାଦକଙ୍କ ଅଧୁକ ଲାଭ ଓ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ୍ତ ସ୍ଵରରେ ଗୋଷ୍ଠୀ କଂକ୍ରିଟ୍ ଖଲା ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଛି । ବିପଶନ ତଥ୍ୟ, ଉପଯୁକ୍ତ ଫଂସଲ ଯୋଜନା ଏବଂ ନିଜ ଉପାଦର ଅଧୁକ ମୂଲ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ୩୦ ହଜାର ମୋବାଇଲ ଫୋନ୍ ସବୁ ଜିଲ୍ଲାରେ କୃଷକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବଣ୍ଣନ କରାଯାଇଛି । କୃଷି ବିପଶନ ସଂକ୍ଷାରର ଅଂଶସ୍ଵରୂପ ଇ-ଟ୍ରେଡ଼ିଙ୍ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ବଜାର କମିଟି ଅନ୍ତର୍ଗତ କେତେକ ନିରପିତ ବଜାରରେ ଅଧୁକ ଇ-ପ୍ଲାଟର୍ମ ପ୍ରଚଳନ ନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାର ନିଷ୍ଠାତି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

୨୫. ମୋ ସରକାର ଅବିଳମ୍ବ ରାଜ୍ୟରେ ଜଳସେଚିତ ଅଞ୍ଚଳ ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିବନ୍ଦ । ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ ୨.୯୪ ଲକ୍ଷ ହେକ୍ଟାର ଅତିରିକ୍ତ ଜଳସେଚନ ସାମର୍ଥ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ହାତକୁ ନିଆୟାଇଛି । ଆଗାମୀ ଶତାବ୍ଦୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏବଂ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଥୁବା କେତେକ ନୂତନ ମଧ୍ୟମ ଜଳସେଚନ ପ୍ରକଳ୍ପ, ବୃଦ୍ଧତା ଜଳ ପ୍ଲାବନ ଅଞ୍ଚଳ ଓ ଜଙ୍ଗଳ ଅପସାରଣ ବିନା ଆଢ଼ିବନ୍ଦ ନିର୍ମାଣ ନିମନ୍ତେ ଯୋଜନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ, ୨୦୧୮-୧୯ ବର୍ଷରେ କୁସ୍ତୁମି ଏବଂ ବାଙ୍ଗତିରାଠାରେ ଦୁଇଗୋଡ଼ି ନୂତନ ପ୍ରକଳ୍ପର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନିଆୟିବ । ଜଳବାୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରଭାବକୁ ବୃଦ୍ଧିରେ ରଖି ଜଳ ଉଷ୍ଣଗୁଡ଼ିକର ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦର ୧୨,୩୭୪୮ ଆଢ଼ିବନ୍ଦ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଛି । ୨୦୧୮-୧୯ ବର୍ଷରେ ଆଉ ଅଧିକ ୨୦୦୦ ଆଢ଼ିବନ୍ଦ ନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି ।

୨୭. ୨୦୧୮-୧୯ ବର୍ଷରେ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଜଳସେଚନ ପ୍ରଶାଳୀ, ଫାସଲ-ବିବିଧକରଣ ଏବଂ ଆବର୍ତ୍ତ ଜଳସେଚନ ସଂପର୍କରେ ଅନ୍ତର୍ଭବ ୧୦,୦୦୦ କୃଷକଙ୍କୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ରହିଛି । ଗଭୀର ନଳକୃପ ଏବଂ ବୃହତ୍ ଉଠା ଜଳସେଚନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆମ କୃଷକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବହୁଳ ଭାବେ ଆବୃତ ହୋଇପାରିଛି । ମୋ ସରକାର ନର୍ଦ୍ଦମା ଜଳ ନିଷାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ନିମନ୍ତେ ତ୍ରେନ୍ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ୨୦୧୮-୧୯ ବର୍ଷରେ ୨୪୦ କି.ମି ଡ୍ରେନେଇ ଚ୍ୟାନେଇର ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଛନ୍ତି ।

୨୮. ଆଗାମୀ ୫ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟରେ ମହ୍ୟ ଉପାଦନ ଦୁଇଗୁଣ ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ଓଡ଼ିଶା ମହ୍ୟ ନାଟି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଛି । ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲାରେ ମହ୍ୟଚାଷର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ବିସ୍ତୃତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ ସାମୁଦ୍ରିକ ଖାଦ୍ୟ ରପ୍ତାନୀ ୨୨୦୫ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ।

୨୯. ରାଜ୍ୟରେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଦୁର୍ଗତଣା ବୀମା ଯୋଜନାରେ ୧୧.୪୦ ଲକ୍ଷ ମହ୍ୟଜୀବୀମାନଙ୍କୁ ବୀମାଭୂକ୍ତ କରାଯାଉଛି । ପାଣିପାଗ ସଂପର୍କରେ ସତର୍କ ସୁଚନା, ବଜାର ଦର ଏବଂ ବୈଷଣିକ ପରାମର୍ଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉପଯୋଗୀ ମୋବାଇଲ ସିମକାର୍ଡ ରାଜ୍ୟର ୩.୭୪ ଲକ୍ଷ ମହ୍ୟଜୀବୀ ଏବଂ ମହ୍ୟଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ବିତରଣ କରାଯାଇଛି । ଲୋକସେବା ଅଧିକାର ପୋର୍ଟାଲ ମାଧ୍ୟମରେ ମହ୍ୟଚାଷୀ ଏବଂ ମହ୍ୟଜୀବୀମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ରାଜ୍ୟ ସେବା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଛି ।

୩୦. ରାଜ୍ୟ ଦୁଇ ଉପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସ୍ଵାବଳମ୍ବନ ହେବା ସହିତ ବଳକା ରାଜ୍ୟ ହୋଇପାରିଛି । ୨୦୧୮-୧୯ ବର୍ଷରେ ଦୈନିକ ଦୁଇ ଉପାଦନ ହାରାହାରି ୨.୪୩ ଲକ୍ଷ ଲିଟରକୁ ପହଞ୍ଚିବା ଆଶା କରାଯାଉଛି । ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ ମୋ ସରକାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାଣୀଧନ ରୋଗ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଧୀନରେ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରାଣୀଧନ ରୋଗଗୁଡ଼ିକର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଦିଗରେ ଫଳପ୍ରଦ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇପାରିଛି । ଆଘାତପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ ଅସୁକ୍ଷମ ବୁଲା ପ୍ରାଣୀସଂପଦର ଆପଦକାଳୀନ ଚିକିତ୍ସା ସେବା ଯୋଗାଇଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ରାଜ୍ୟର ନିଜସ୍ତ ଯୋଜନାରେ ‘ପ୍ରାଣୀସଂପଦ ସହାୟତା ଓ ପ୍ରାଣୀରୋଗ ଆମ୍ବୁଲାର୍ବୁ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ’ରେ ଗଞ୍ଜାମ ଓ କଟକ ଜିଲ୍ଲା ସହରାଞ୍ଚଳ ନିମନ୍ତେ ପରୀକ୍ଷାମୂଳକ ଭାବରେ ଦୁଇଟି ପ୍ରାଣୀଧନ ଆମ୍ବୁଲାର୍ବୁ ସେବା ପ୍ରତଳନ କରାଯାଇଛି ।

୩୧. ଗତ ୨୦୧୪ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ମାସଠାରୁ ରାଜ୍ୟରେ ଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ନିରାପଦା ଆଇନ ସଂପଳଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିଲା । ଏହି ଖାଦ୍ୟ ନିରାପଦା ଅଗ୍ରାଧିକାର ଭିତରେ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ପରିବାର ଏବଂ ଅତ୍ୟାଧିକ ଅନ୍ତ ଯୋଜନା ବର୍ଗରେ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ମୋଟ ୮୨.୪୩ ଲକ୍ଷ ପରିବାରର ୩୨୩.୯୧ ଲକ୍ଷ ହିତାଧୁକାରୀଙ୍କୁ ରିହାତି ମୂଲ୍ୟରେ ମାସିକ ମୁଣ୍ଡପିଛା ୪ କି.ଗ୍ରା ଚାଉଳ କିମ୍ବା ଗହମ କିମ୍ବା ଉଭୟ ସାମଗ୍ରୀ କିଲୋ ପ୍ରତି ୧ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟରେ ମାସିକ ୩୪ କି.ଗ୍ରା ଚାଉଳ କିମ୍ବା ଗହମ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଛି । ୨୦୧୭ ମସିହା ଜୁଲାଇ ମାସରୁ ମୋ ସରକାର ରାଜ୍ୟରେ ଲ-ପାଖି ବିକ୍ରି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜରିଆରେ ୧୨,୬୦୧ ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟ ଦୋକାନଙ୍କୁ ସ୍ଵେଚ୍ଛା କରାଇଛି, ଯାହାକି ସାଧାରଣ ବଣ୍ଣନ ଶୈଳୀରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵଳ୍ପତା ଆଣିପାରିଛି ।

୩୨. ଗତ ଖରିସ୍ ବିପଶନ ବର୍ଷ ୨୦୧୭-୧୮ରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ୪୪.୭୭ ଲକ୍ଷ ମେଟ୍ରୋ ଟନ୍ ରେକର୍ଡ ପରିମାଣର ଧାନ ସଂଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସଂଗ୍ରହୀତ ଧାନର ମୂଲ୍ୟ ବାବଦରେ ରାଜ୍ୟର ୮.୪୭ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ବ୍ୟାଙ୍ଗ ଖାତାକୁ ପ୍ରାୟ ୩,୬୭୮ କୋଟି ଟଙ୍କା ସିଧାସଳଖ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା ।

୩୭. ଆମ ରାଜ୍ୟରେ ଦୀର୍ଘବିନ ଧରି ଏକ ଚିନ୍ତାଜନକ ବିଷୟ ଥିବା ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁହାର ୨୦୦୫-୦୭ରେ ଏଣ୍ଠିରେ ଉତ୍କଳ ମାନର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟଯେବା ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟଯେବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କଷ୍ଟବ୍ୟାଧ ଅଞ୍ଚଳରେ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟଯେବା ଉପଳବ୍ଧ କରାଇବା ଦିଗରେ ମୋ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତିବନ୍ଦତା ଯୋଗୁଁ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ହୋଇପାରିଛି । ରାଜ୍ୟରେ ହ୍ରାସ ପାଉଥିବା ଶିଶୁ କନ୍ୟା ଲିଙ୍ଗଗତ ଅସମାନତା ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ଅନୁଗ୍ରହ, ଡେଙ୍କାନାଳ ଏବଂ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏକ ମିଶନ ଭାବରେ ‘ବିକ୍ରୁ କନ୍ୟା ରହୁ’ ଯୋଜନାର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ।

୩୮. ଶିଶୁମାନଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ପୁଣ୍ଡିଷାଧନ ନିମନ୍ତେ ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ଯୋଗାଇ ଦେଉଥିବା ଶୁଖ୍ଲଲା ଖାଦ୍ୟସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଗରମ ରନ୍ଧା ଖାଦ୍ୟର ମୁଣ୍ଡପିଛା ମୂଲ୍ୟ ତିଥେମର ୨୦୧୭ରୁ ସଂଶୋଧନ କରିଛନ୍ତି । ମୋ ସରକାର ଅଙ୍ଗନଭ୍ୟାତି କର୍ମୀ, ସହାୟିକା ଏବଂ ମିନି ଅଙ୍ଗନଭ୍ୟାତି କର୍ମୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତିରିକ୍ତ ମାସିକ ଭଡା ବୃଦ୍ଧି କରି ତାହା ନିଜସ୍ବ ପାର୍ଶ୍ଵର ଦେବା ପାଇଁ ଛିର କରିଛନ୍ତି ।

୩୯. ମହିଳା ସ୍ବୟଂ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ଏବଂ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ମହିଳାଙ୍କ ମିଶନ ଶକ୍ତି ଆନ୍ଦୋଳନରେ ସାମିଲ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ନେଇ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମିଶନ ଶକ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । ମିଶନ ଶକ୍ତିର ମୋଟାମୋଟି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକ, ଆର୍ଥିକ ଓ ରାଜନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଶକ୍ତ କରିବା । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ପ୍ରାୟ ୭୦ ଲକ୍ଷ ସ୍ଵୟଂ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀ ମାଧ୍ୟମରେ ସଙ୍ଗଠିତ କରାଯାଇଛି ।

୪୦. ସଶକ୍ତ ଏବଂ ସୁଦୃଢ଼ ମହିଳା ଗୋଷ୍ଠୀ ଗଠନ କରିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି, ଯେଉଁମାନେ କି ନିଜେ ବସବାସ କରୁଥିବା ସାମାଜିକ ପରିବେଶର ଅଭିବୃଦ୍ଧିରେ ଯୋଗଦାନ କରିବା ସହିତ ଗୋଷ୍ଠୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ସଶକ୍ତ କରିବେ । ଏଥୁ ସହିତ ବିକଶିତ ଗୋଷ୍ଠୀ ଏବଂ ମହାସଂଘଗୁଡ଼ିକୁ ଛାନୀୟ ଆବଶ୍ୟକତାଭିତ୍ତିକ ଆର୍ଥିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ମାଧ୍ୟମରେ ସଶକ୍ତ କରାଯିବ, ଯଦ୍ବାରା ଉତ୍ତରାଂଶରେ ଅଣ୍ଣ ଉଦେୟାଗ ନେଇଥାର୍କର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରିବ ।

୪୧. ନିରନ୍ତର ରୋଜଗାରକମାରୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରେ ଜଡ଼ିତ ଥିବା ଅଭିବୃଦ୍ଧିଯୋଗ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀଗୁଡ଼ିକୁ ୧ ପ୍ରତିଶତ ସ୍ଵଧ ହାରରେ ୩ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଣ ମୋ ସରକାର ଯୋଗାଇ ଦେଉଛନ୍ତି । ସ୍ଵୟଂ ସହାୟକ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ମୂଳ ଆଧାର ଭାବରେ ନେଇ ମହିଳାମାନଙ୍କର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଶକ୍ତିକରଣ ନିମନ୍ତେ ସବୁମାତ୍ର ଉଦ୍ୟମ କରାଯିବ । ଝାନବର୍ଜିକ ପରିଦର୍ଶନ, ବ୍ୟାଙ୍କ ସଂଯୋଗୀକରଣ, ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ, ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ଓଦେୟାଗିକ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ଇତ୍ୟାଦି ମିଶନ ଶକ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ।

୪୨. ‘ମମତା’ ଯୋଜନା ସମସ୍ତ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଓ ସହରାଞ୍ଚଳରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଲା ଗର୍ଭବତୀ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତୀମାନଙ୍କୁ ଆଂଶିକ ମନ୍ତ୍ରର କଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ, ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ ଗର୍ଭାବସ୍ଥା ଓ ପ୍ରସବ ପରେ ବିନା ପରିଶ୍ରମରେ ଯଥେଷ୍ଟ ବିଶ୍ଵାମୀ ପାଇବେ । ସମୁଦାୟ ୫ ହଜାର ଟଙ୍କାର ପ୍ରୋତ୍ସହନ ରାଶି ହିତାଧୁକାରୀମାନଙ୍କର ବ୍ୟାଙ୍କ ଆକାରଣ୍ଟକୁ ସିଧାସଳଖ ହସ୍ତାନ୍ତର କରାଯାଉଛି । ଏହି ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରତାରୁ ୩୦.୮ ଲକ୍ଷ ମା’ ଏହି ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ହୋଇଛନ୍ତି ।

୪୩. ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଆଇନର କତାକତି ପାଇନ, ମହିଳାମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେଉଥିବା ଯେକୌଣସି ରକମର ହିଂସାର ପ୍ରତିରୋଧ ଏବଂ ଏକ ଆଶ୍ରୁ ନିରାକରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ଏକ

୨୪ ଘଣ୍ଟିଆ ନିଃଶ୍ଵର ମହିଳା ହେଲପ ଲାଇନ୍ ନମ୍ବର ୧୮୧ ସବୁ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇଛନ୍ତି । ଏହି ହେଲପ ଲାଇନ୍ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯ୍ୟାତିତ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ପୋଲିସରେ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ, ଚିକିତ୍ସା, ଆଇନ୍ ସହାୟତା ଓ ପରାମର୍ଶ ସୁବିଧା ଦ୍ୱାରା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଛି ।

୩୮. ଚଲିତ ଶିକ୍ଷାବର୍ଷଠାରୁ ସ୍ଥାତକ ପ୍ରତିରୋଧ ହେଲପ ଲାଇନ୍ ନମ୍ବର ୧୦୦ ସିର୍ ବିଶିଷ୍ଟ ଦୁଇଟି ନୂତନ ସରକାରୀ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ପଣ୍ଡିତ ରଘୁନାଥ ମୁର୍ମୁ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଓ ହସ୍ତପିଟାଲ, ବାରିପଦା ଏବଂ ଶହୀଦ ଲକ୍ଷ୍ମଣ ନାଏକ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଓ ହସ୍ତପିଟାଲ, କୋରାପୁଟ କାର୍ଯ୍ୟକମ୍ ହୋଇଛି । ମୋ ସରକାର ଆଉ ଦୁଇଗୋଟି ନୂତନ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ଓ ହସ୍ତପିଟାଲ, ବାଲେଶ୍ଵର ଓ ବଲାଙ୍ଗୀରଠାରେ ଆସନ୍ତା ବର୍ଷଠାରୁ ଶିକ୍ଷାରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ପରେ ଆଉ ୫ ଗୋଟି ନୂତନ ସରକାରୀ ମେଡିକାଲ କଲେଜ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ଲାପିତ ହେବ ।

୩୯. ଗୋଟି ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ଥାପନ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ସବ୍ରତିଭିଜନାଲ ହସ୍ତପିଟାଲ ଏବଂ ୪ଟି ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ଥାପନ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ସ୍ଥାପନ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ରୂପେ ଉନ୍ନାତ କରାଯାଇଛି । ୧୩ ଗୋଟି ନୂତନ ପ୍ରାଥମିକ ସ୍ଥାପନ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ଲାପନ କରିବା ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରୀ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଜୟପୁରପ୍ଲଟିଟ ସବ୍ରତିଭିଜନାଲ ହସ୍ତପିଟାଲକୁ ଏକ ଜିଲ୍ଲା ସଦର ମହିନ୍ଦୁମା ହସ୍ତପିଟାଲ ଭାବେ ଉନ୍ନାତ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟରେ ଥୁବା ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ସଦର ମହିନ୍ଦୁମା ହସ୍ତପିଟାଲରେ କ୍ୟାନ୍ସର ରୋଗୀଙ୍କୁ ମାଗଣୀରେ ଚିକିତ୍ସା ଯୋଗାଇଦେବା ନିମାନ୍ତେ କେମୋ-ଥେରାପି କେନ୍ଦ୍ରମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଉଛି । ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ରାଜପଥରେ ୯ଟି ଟ୍ରମା କେନ୍ଦ୍ର କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ଲାପନ କରାଯିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି, ଯାହାକି ସଂକଟ ସମୟରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଚିକିତ୍ସା ଯୋଗାଇପାରିବ ।

୪୦. ଆମ ମହିଳାଭିମନ୍ଦୀ ପ୍ରତିବନ୍ଦତାର ପରିପାଳନ ସ୍ଵରୂପ ମୋ ସରକାର ‘ଖୁସି’ ନାମରେ ଏକ ନୂତନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥରେ କି ଷଷ୍ଠିରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଦ୍ୱାଦଶ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ୧୭ ଲକ୍ଷ ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ସାନିଟାରୀ ନାପକିନ୍ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ । ଏଥୁ ସହିତ ମୋ ସରକାର ଗୋଷ୍ଠୀ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଯାଇଛି । ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ରାଜପଥରେ ୯ଟି ଟ୍ରମା କେନ୍ଦ୍ର କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ଲାପନ କରାଯିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି ।

୪୧. ସ୍ଥାପନ୍ୟସେବାକୁ ଅଧିକ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ମୋ ସରକାର ନିକଟରେ ବିଭିନ୍ନ ନୂତନ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ସେବୁଡ଼ିକ ହେଉଛି – ନିଃଶ୍ଵର ରୋଗ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ‘ନିଦାନ’, ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ଡାଏଲିଷିସ ସେବା ‘ସହାୟ’, କ୍ୟାନ୍ସର ରୋଗୀମାନଙ୍କ ଜିଲ୍ଲାପ୍ରତିରୋଧ ବିନାଦେଯରେ କେମୋଥେରାପି ଏବଂ ତେ-କେଆର, ନିଃଶ୍ଵର ସାର୍ବଜନୀନ ଚକ୍ଷୁସେବା, ସହରାଞ୍ଚଳରେ ‘ଆମ କ୍ଲିନିକ’ ମାଧ୍ୟମରେ ବିଶେଷଜ୍ଞ ସେବା ଉପଲବ୍ଧ କରାଇବା, ବିନାମୂଲ୍ୟରେ ରକ୍ତ ସେବା ଓ ରକ୍ତବିକାର ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ପରିବହନ ଭରା, ଦୁର୍ଗମ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଭାତ୍ରରେ ପ୍ରସବ କରାଇବାକୁ ଆସୁଥିବା ମା’ମାନଙ୍କୁ ୧୦୦୦ ଟଙ୍କା ପରିବହନ ଭରା ଏବଂ ଅଗମ୍ୟ, ଆଦିବାସୀ ଅଧ୍ୟକ୍ଷିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଚେଳିମେତିସିନ୍ ଯୋଗାଇଦେବା ପାଇଁ ଡିଜିଟାଲ ଟିଏପେନ୍ସାର । ଏହିବୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମଗୁଡ଼ିକ ଜରିଆରେ ମୋ ସରକାର ଓଡ଼ିଶାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସାର୍ବଜନୀନ ସ୍ଥାପନ୍ୟ ସେବା ଯୋଗାଇ ଦେବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲର ନିକଟର ହୋଇପାରିବେ ବେଳି ଆଶା କରାଯାଉଛି । ଆସନ୍ତା ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ସମସ୍ତ ଫାଷ୍ଟ ରେଫରାଲ ଲଭନିର୍ଗରେ ଥୁବା ହେଲୁ ତେଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ରିୟାଶୀଳ କରିବା ଏବଂ ସର୍ବସାଧାରଣ ସ୍ଥାପନ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକରେ ସଫେଲ ବ୍ୟବହାର, ନିରାପଦା, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ଲିପ୍ତ ବ୍ୟବହାର ଭଲ ସ୍ଥତନ୍ତ୍ର ସୁବିଧା ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ରହିଛି ।

୪୭. ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରତି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ ଧାନ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କରିବା ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ‘ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ଓ ଭିନ୍ନକମ ସଂକଳିତ ବିଭାଗ’ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ମୋ ସରକାର ପ୍ରତି ମାସରେ ୪୩ ଲକ୍ଷ ୪୫ ହଜାର ହିତାଧୁକାରୀଙ୍କୁ ପେନସନ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରୁ ଭିନ୍ନକମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସରକାରୀ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଉଦ୍‌ଦେୟାଗରେ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଁ ଖାନ ସଂରକ୍ଷଣ ଶାରୀରିକ ପାଇଁ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି ।

୪୮. ମୋ ସରକାର ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ ୪୪ ହଜାରରୁ ଉର୍ଧ୍ବ ଭିନ୍ନକମ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବାଣୀଶ୍ରୀ ଶିକ୍ଷାବୃତ୍ତି ମଞ୍ଚର କରିଛନ୍ତି । ମାନସିକ ଅନ୍ତର୍ମାନରେ ବିକିଷ୍ଟା ଓ ଥଳଥାନ ନିମନ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନସିକ ଅନ୍ତର୍ମାନରେ ସାମାଜିକ-ମାନସିକ ଏବଂ ଧନ୍ୟମୂଳକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ସେମାନଙ୍କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି ।

୪୯. ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକ ନୀତି ଅନୁଯାୟୀ ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ‘ଅବଦାନ’ ନାମକ ଏକ ବ୍ୟାପକ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ବିଶ୍ୱ ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକ ଦିବସ ଅବସରରେ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅର୍ଜନ କରିଥିବା ଏକାଙ୍କାର ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟପ୍ରତିରୋଧ ପୁରସ୍କାର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

୫୦. ମୋ ସରକାର କିନ୍ତୁ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାର ସୁଫଳ ପହଞ୍ଚାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ସମାଜର ମୁଖ୍ୟସ୍ଥୋତରେ ସାମିଲ କରିବା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି । ମୋ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିନ୍ତୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ‘ସ୍ବୀକୃତି’ ନାମକ ଏକ ନୂତନ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି ।

୫୧. ମୋ ସରକାର ଅଣକୁଣୀଳୀ, ଅର୍ଦ୍ଧକୁଣୀଳୀ, କୁଣୀଳୀ ଏବଂ ଅତି କୁଣୀଳୀ ବର୍ଗର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରି ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ୧୪ ଗୋଟି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କର୍ମନିଯୁକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରର ସର୍ବନିମ୍ନ ମଜୁରି ହାରରେ ମଧ୍ୟ ସଂଶୋଧନ କରାଯାଇଛି ।

୫୨. ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକ ସମସ୍ୟାକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ମୋ ସରକାର ଓଡ଼ିଶାରେ ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକ ପ୍ରଥାର ବିଲୋପ ନିମନ୍ତେ ଆନ୍ତରିକତାର ସହ ରାଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ୍ୟନ ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଛନ୍ତି । ଆନ୍ତରିକ ଦାଦନ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସୁରକ୍ଷା ଓ କଲ୍ୟାଣାର୍ଥେ ମଧ୍ୟ ମୋ ସରକାର ଏକ ରାଜ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ୍ୟନ ଯୋଜନା ଅନୁମୋଦନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ଖୁବଶୀଘ୍ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ରାଜ୍ୟ ଶ୍ରମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟଠାରେ ଦାଦନ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ୟା ସମକ୍ଷୀୟ ସହଯୋଗ, ସ୍ଵର୍ଗନା ଓ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯିବା ପାଇଁ ଏକ ଶ୍ରମିକ ସହାୟତା ହେଲୁ ଲାଇନ୍ ଖାପନ କରାଯାଇଛି ।

୫୩. ଦେବି ଦାଦନ ହ୍ରାସ ନିମନ୍ତେ ବଲାଙ୍ଗୀର ଏବଂ ନୂଆପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାରେ ଜୀବିକା ମତେଲ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ଟାଟା ଟ୍ରେନ୍ ସହ ଏକ ବୁଝୋମଣାପତ୍ର ସ୍ବାକ୍ଷର କରାଯାଇଛି । ଦାଦନ ଖଟିବାକୁ ପ୍ରବାସରେ ଥିବା ଶ୍ରମିକଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କ ରହିବା ପାଇଁ ବରଗଡ଼, ନୂଆପଡ଼ା, କଳାହାଣ୍ଟି ଏବଂ ବଲାଙ୍ଗୀର ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୮୯୮ ରତ୍ନକାଳୀନ ହଷ୍ଟେଲ ଖୋଲାଯାଇଛି ।

୫୪. ନିର୍ମାଣ ଶ୍ରମିକ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପରିବାର ପାଇଁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ, ଶିକ୍ଷା, ବିବାହ ଆଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାମାଜିକ ନିରାପଦା ଯୋଗାଇ ଦେବା ସମେତ ନିର୍ମାଣ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ଦୁର୍ଗତାଜନିତ ବୀମା ସୁବିଧା, ବାଇସାଇକେଲ ଏବଂ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ର ପାଇଁ ନିରାପଦା ସାମଗ୍ରୀ ସହିତ ସହରାଞ୍ଚଳ ନିର୍ମାଣ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ନୂତନ ଯୋଜନା ‘ଆଶ୍ରୟ’ ହାତକୁ ନିଆଯାଇଛି, ଯଦ୍ବାରା ସେମାନେ

ସୁନ୍ଦର ମୂଳ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ଶୌକିକ ସୁବିଧା ସହ ସହରାଞ୍ଚଳରେ ଅଛାଯି । ରହଣିର ସୁବିଧା ପାଇପାରିବେ । ମୋ ସରକାର ହିତାଧୁକାରୀ ଚନ୍ଦନରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଵଳ୍ପତା ଆଣିବା ପାଇଁ ଏକାଧୁକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସହିତ ଗୁହ୍ନ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵରାନ୍ତିତ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛନ୍ତି । ନିର୍ମାଣ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସୁବିଧା ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ‘ନିର୍ମାଣ ଶ୍ରମିକ ପଞ୍ଜାଘର ଯୋଜନା’ରେ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ସହାୟତା ଏବଂ ‘ନିର୍ମାଣ ଶ୍ରମିକ ପେନସନ୍ ଯୋଜନା’ରେ ଅକ୍ଷମ, ବୃଦ୍ଧବୃଦ୍ଧା ଏବଂ ବିଧବା ନିର୍ମାଣ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

୪୦. ମୋ ସରକାର ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପବନ୍ଦ । ୨୦୧୯ ମସିହା ସୁନ୍ଦା ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ କଜା ଘରକୁ ପଞ୍ଚା ଘରରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ନିରକ୍ଷର ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଫଳରେ ଜତିମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଗରିବ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ୧୪ ଲକ୍ଷ ୪୦ ହଜାର ପଞ୍ଚା ଘର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ଏବଂ ନିର୍ଭାରିତ ସମୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଞ୍ଚା ଘର ଯୋଗାଇଦେବାକୁ ଏକ ମିଶନ ଭାବରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାନ୍ତି ।

୪୧. ରାଜ୍ୟ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ଅନୁଦାନକ୍ରମେ ରାଜ୍ୟର ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକରେ ସର୍ବନିୟମ ମୌଳିକ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ପାଇଁ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ସାମ୍ପୁର୍ଷିକ ଖାୟୀ ସମ୍ପର୍କ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲା, ବ୍ୟକ୍ତ ଏବଂ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତଗୁଡ଼ିକୁ ଯୋଜନାବନ୍ଧ ଭାବେ ବିଜ୍ଞୁଳି, ସଡ଼କ ଏବଂ ପାଣି ଯୋଗାଇବା ନିମନ୍ତେ ଅତିରିକ୍ତ ଅନୁଦାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇଛି । ତୃଣମୂଳ ସ୍ତରରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ସାମାଜିକ ନ୍ୟାୟ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ କ୍ଷମତାର ବିକେନ୍ଦ୍ରୀକରଣ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ୫୯୪ଟି ନେତନ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ଗଠନ କରାଯାଇଛି ।

୪୨. ପାଇଁ ମାଧ୍ୟମରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିରାପଦ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଇଦେବା ମୋ ସରକାରଙ୍କର ଏକ ଅଗ୍ରାଧକାର । ‘ବସୁଧା’ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ମୋ ସରକାର ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ପାନୀୟ ଜଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ଏକ ମିଶନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ସଦରମହକୁମାରେ ଏବଂ ପଞ୍ଚାୟତର ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମ ଯେଉଁଠି ଜଳଉସ୍ଥ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇଛି, ଏହି ଭଳି ୧୦୫୧ଟି ଗ୍ରାମରେ ପାଇଁ ଯୋଗେ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଣ ପ୍ରକଳ୍ପ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । କୋରାପୁଟ, କଷମାଳ, ଝାରସୁଗୁଡ଼ା, ଗଞ୍ଜାମ, ପୁରୀ, କଟକ ଏବଂ ଜଗତସ୍ଥିଂହପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ୩୮ ମେଗା ପାଇଁ ପାନୀୟ ଜଳ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନିଆଯାଇଛି । ୩୯୧ଟି ପାଣିଟାଙ୍କି ବିଭିନ୍ନ ଖାନରେ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଉଛି । ନୃଆପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାରେ ଫ୍ଲୋରାଇଡ୍ ସଂକ୍ରମିତ ଜଳ ଉସ୍ଥ ଅଞ୍ଚଳ ସହିତ ୪୧୭ କୋଟି ଟଙ୍କାର ୭୭୮ ପ୍ରକଳ୍ପ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଭିରିଭ୍ରମି ଉନ୍ନୟନ ଫଣ୍ଡ (RIDF) ସହାୟତାରେ କରାଯାଉଛି ।

୪୩. ମଜ୍ଜୁରି ମାଧ୍ୟମରେ ନିଯୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ, ଆମ ନିଯୁକ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ, ଗରିବଙ୍କ ପାଇଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ, ଗ୍ରାମ୍ୟ ଭିତ୍ତିଭୂମି ବିକାଶ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୃହକୁ ପାନୀୟ ଜଳଯୋଗାଣ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଭିତ୍ତିଭୂମି ନିର୍ମାଣ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଭିନବ ଉପାୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରି ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ପାଇଁ ମୋ ସରକାର କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଛନ୍ତି । ସେବା ଯୋଗାଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି ସାଧନ ଏବଂ ଅଭିଯୋଗ ନିରାକରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମୁନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ଲଟରେ ନିରକ୍ଷର ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରହିଛି ।

୪୪. ମୋ ସରକାର ରାଜ୍ୟରେ ସମତୁଳ ଓ ସମାନୁପାତିକ ଭାବରେ ସମ୍ମନିତ ସହରୀକରଣ ଅନୁର୍ଭୁକ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଳ ନିମକ୍ତେ ବିଭିନ୍ନ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଆମ ରାଜ୍ୟର ସହରଗୁଡ଼ିକୁ ବାସୋପଯୋଗୀ କରିବା ସହିତ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଉନ୍ନତ ଓ ପୋଷଣୀୟ କରିବା ନିମକ୍ତେ ସହରାଞ୍ଚଳ ଭିତ୍ତିରେ ଉନ୍ନଯନ ନିମକ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରହିଛି । ରାଜ୍ୟର ପୌରାଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକରେ ଗତାନ୍ତର ଆଲୋକ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଏକ ମହିତ୍ତାକାଂକ୍ଷା ଶକ୍ତି ସଞ୍ଚିକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ଆଲୋକକରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଛି

୪୫. ପାଇଁ ମାଧ୍ୟମରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନିରାପଦ ପାନୀୟ ଜଳ ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ‘ବସ୍ତ୍ରଧା’ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ୧୮୯.୨୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟାୟରେ ୪୪୭ଟି ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ପୌରାଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରତି ଘରକୁ ସୁବିଧାରେ ପାଇଁ ସଂଯୋଗ କରିବା ନିମାନ୍ତେ ‘ଜଳ ଯୋଗାଣ ମେଳା’ ପ୍ରତି ଡ୍ରାର୍ଟରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି । ଡ୍ରାର୍ଟ ପ୍ରତିକରିତ ଯୋଜନାରେ ଯୋଜନାୟ ଲୋକଙ୍କ ଭାଗୀଦାରି ସୁଗମ କରାଯାଉଛନ୍ତି ।

୪୭. ମୋ ସରକାର ସହରାଞ୍ଚଳରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା ସମସ୍ତ ଯୋଜନା ଓ ପରିଯୋଜନାଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ର କରି ଏବଂ ପାଣି ଯୋଗାଡ଼ର ଅସୁବିଧା ଉପଳଦ୍ଧିପୂର୍ବକ ସହରାଞ୍ଚଳ ରୂପାନ୍ତରଣ ପଦମେପ ‘ଉନ୍ନତି’ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ଅଧୀନରେ ୧୦.୩୧ ଗଢ଼ି ଯୋଜନା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଛି ।

୪୭. ମୋ ସରକାର ସାରା ରାଜ୍ୟରେ ବଞ୍ଚିବନ୍ତ ପରିଚାଳନା ବିକେନ୍ଦ୍ରୀକରଣ ସୁବିଧା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି । ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶା ଦେଶରେ ଅଗ୍ରଗାମୀ ରାଜ୍ୟର ମାନ୍ୟତା ଲାଭ କରିଛି । ଏହି ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷ ଶୋଷ ସୁନ୍ଦା ‘ଆମୃତ’ ଯୋଜନା ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ ଅନ୍ୟନ ପ୍ରକାଶି ସହରରେ ମଳମତ୍ତ ବଞ୍ଚିବନ୍ତ ପରିଚାଳନା ସୁବିଧା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

୪୮. ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଉନ୍ନତ ଗମନାଗମନ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇଦେବା ଓ ଭିତ୍ତିଭୂମି ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାମାନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ୨୦୧୭-୧୮ ରେ ବିଜ୍ଞ ସେତୁ ଯୋଜନା, ଗ୍ରାମ୍ୟ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଉନ୍ନୟନ ପାଷି, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଗ୍ରାମ ସଢ଼କ ଯୋଜନା ଓ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସଢ଼କ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ୮୦୦୦ କିଲୋମିଟର ଦୀର୍ଘ ଗ୍ରାମ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ଓ ୧୪୪୮ ପୋଲ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବ । ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ କୋଠାବାଢ଼ି ନିର୍ମାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ୧୭ଟି ଓଡ଼ିଶା ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ଏକଶତ ଶୟାମ ବିଶ୍ୱିଷ୍ଟ ଶାତ୍ରୀନିବାସ, ସ୍ଵାଷ୍ୟ ଓ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ ବିଭାଗର ୭୫୮୮ ଟି କୋଠାବାଢ଼ି, ରାଜସ୍ବ ଓ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପରିଚାଳନା ବିଭାଗର ୧୨୨୮ ଟି କୋଠାବାଢ଼ିର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବ । ୨୦୧୮-୧୯ ବର୍ଷରେ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନାରେ ଅଧିକ ୧୪୦୮ ଟି ପୋଲ ଓ ୧୪,୨୩୦ କିଲୋମିଟର ଗ୍ରାମ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ୪୪୦୮ ଟି କୋଠାବାଢ଼ି ନିର୍ମାଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି ।

୪୯. ମୋ ସରକାର ରାଷ୍ଟ୍ର ସଂଯୋଗୀକରଣରେ ଅନେକ ମାଳିଖୁଣ୍ଡ ହାସଲ କରିଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ନିର୍ମାଣ ବିଭାଗ ହାରାହାରି ୨.୧ କିଲୋମିଟର ପରିମିତ ରାଷ୍ଟ୍ରାର ଉନ୍ନତି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ବାର୍ଷକ ୨୦ଟି ବୃହତ୍ ସେତୁର ନିର୍ମାଣକାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ କରିଛନ୍ତି । ମୋଟାମୋଟି ଭାବରେ ୨୦୦୦ ମସିହାଠାରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୩୪୩ ଟି ସେତୁ, ୯୮ ଓଡ଼ରାବ୍ରିଜ, ୩୮ ଟି ଫ୍ଲାଇ ଓଡ଼ରର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୋଇଛି ଏବଂ ୧୩,୦୯୦ କି.ମି. ରାଷ୍ଟ୍ରାର ଉନ୍ନତିସାଧନ କରାଯାଇଛି । ଗୁରୁପ୍ରିୟ ସେତୁର ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିବର୍ଦ୍ଧତ ଅଚକଳ ୧୮୭.୨୪ କୋଟି ଟଙ୍କାରେ ଲ୍ଯାଙ୍କ ମୋଡ଼ରେ ଚାଲିଥାଇଛି । ଏହା ଯଥାଶୀଘ୍ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ।

୭୦. ମୋ ସରକାର ୪ ଲେନ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ୨୫୦.୬୪ କି.ମି. ଦୈର୍ଘ୍ୟର ବିକୁ ଏହୁପ୍ରେସ ହେ ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ରାଜ୍ୟର ପଣ୍ଡିତ ଓଡ଼ିଶା ଓ କେ.ବି.କେ ଜିଲ୍ଲାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ଦେଇ ରାଉରକେଳା ଓ ଜଗଦଳପୁରକୁ ସଂଯୋଗ କରିବ । ୨୫୦ କି.ମି. ଦୈର୍ଘ୍ୟ ବିଶିଷ୍ଟ ମୋଟ ରାଷ୍ଟ୍ର ମଧ୍ୟରୁ ୧୮୩.୨୦ କି.ମି. ଜାତୀୟ ରାଜପଥ ଥଟେ ଓ ଏହାର ଉନ୍ନତିକରଣ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ୧୭୦ କି.ମି. ପରିମିତ ସମ୍ବଲପୁର-ରାଉରକେଳା ରାଷ୍ଟ୍ର ପୁଣ୍ୟଜୀବି ହୋଇ ଓଡ଼ିଶାର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ହୋଇଥାଏ ।

୭୧. ରାଜ୍ୟର ବିଦ୍ୟୁତ ଉପଭୋକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵଳ୍ପ ଦରରେ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ଅବିରତ ଉନ୍ନତମାନର ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇଦେବା ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ଏକ ସୁଚିତ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରି ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଉପାଦନ ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ବିଦ୍ୟୁତ ସରବରାହ କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି ତଥା ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ବଣ୍ଣନ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ନେଇଛି ।

୭୨. ଓଡ଼ିଶା ଜଳ ବିଦ୍ୟୁତ ନିଗମ ହୀରାକୁଦ, ଚିପିଲିମା ଏବଂ ବାଲିମୋଳା ଜଳ ବିଦ୍ୟୁତ କେନ୍ଦ୍ର ନବୀକରଣ, ପୁନରୁଦ୍ଧାର ଏବଂ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଜଳ ବିଦ୍ୟୁତ ଉପାଦନ ବୃଦ୍ଧି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେଇଛି ।

୭୩. ମୋ ସରକାର ସବୁଜ ଶକ୍ତିର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଆଗ୍ରହୀ । ଅଣପାରମ୍ପରିକ ଉଷ୍ଣରୁ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଉପାଦନ ଦ୍ୱାରାନ୍ତିତ କରାଇବା ପାଇଁ ଅଣପାରମ୍ପରିକ ଶକ୍ତି ନାହିଁ ପ୍ରଣଯନ କରାଯାଇଥାଏ । ମନମୁଖୀତାରେ ୨୦ ମେଗାଓଟି ବିଶିଷ୍ଟ ସୌର ପ୍ରକଳ୍ପ ସଫଳତାର ସହିତ ଉପରେ ଏବଂ କଟକ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଦ୍ୱୀତୀ ନଗରର ସମସ୍ତ ସରକାରୀ ଗୃହର ଛାତ ଉପରେ ୪ ମେଗାଓଟି ବିଶିଷ୍ଟ ସୌର ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ମୋ ସରକାର ରାଜ୍ୟର ୧୫୮ ସହରର ସରକାରୀ ଗୃହର ଛାତ ଉପରେ ସୌର ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟରେ ଶକ୍ତି ସଂରକ୍ଷଣ ତଥା ଚାହିଁଦା ପରିପୂରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ଭାବରେ କରାଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ଶକ୍ତି ସଂରକ୍ଷଣ କୋଠାବାତି ଅଧୁନିଯମ (OECBC) ଅଣାଯାଇ କୋଠାବାତିରେ ଶକ୍ତି ସଂରକ୍ଷଣ ଉପକ୍ରମ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଉଛି ।

୭୪. ବିଦ୍ୟୁତ ସରବରାହରେ ଥୁବା ଅସଂଗତିଗୁଡ଼ିକ ଦୀର୍ଘକାଳୀନ ଉତ୍ସର୍ଗରେ ସୁଧାରି ବିଦ୍ୟୁତ ଉପାଦନ କେନ୍ଦ୍ରରୁ ଲୋଡ଼ ସେଣ୍ଟରଗୁଡ଼ିକୁ ଅବାଧ ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଣ ନିଶ୍ଚିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଓଡ଼ିଶା ଶକ୍ତି ସରବରାହ ନିଗମ ବିଦ୍ୟୁତ ସରବରାହ ଲାଇନ୍ ଏବଂ ଗ୍ରୀଡ୍ ସବ୍ରଷ୍ଟେସନଗୁଡ଼ିକର କ୍ଷମତାବୃଦ୍ଧି, ଉନ୍ନତିକରଣ ଏବଂ ଆଧୁନିକୀକରଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା ରେକର୍ଡ ୧୯.୯୮ ପ୍ରତିଶତ ଉପଲବ୍ଧ ହାସଲ କରାଯିବା ସହିତ ଏବଂ ସରବରାହ କ୍ଷତିକୁ ଶତକଡ଼ା ୩.୪୮ ରୁ ଶତକଡ଼ା ୩.୪୦କୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇପାରିଛି । ପୁନଃ, ୪୭୩ ପ୍ରାଇମେରୀ ସବ୍ରଷ୍ଟେସନ ନିର୍ମାଣାଧୀନ ଅବଲ୍ଲାରେ ଅଛି । ବିଦ୍ୟୁତ ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଦୃଢ଼ୀକରଣ ସହିତ ଏହି ୩୩/୧୧ କେ.ଭି. ସବ୍ରଷ୍ଟେସନଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ହେଲେ ଆମେ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟୁତ ଉପଭୋକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତମାନର ନିରବଳିନ୍ ଶକ୍ତି ଯୋଗାଇଦେବାରେ ସମ୍ଭବ ହେବୁ ।

୭୫. କଟକ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର ସହରର ବିଦ୍ୟୁତ ବଣ୍ଣନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସୁଦୃଢ଼ୀକରଣ ନିମନ୍ତେ ସ୍ଥିର (State Capital Region Improvement of Power System) ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ଦୁଇଗୋଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏର୍ଥି ଓ ଲେବ୍ରେଟି ଭୂତଳ କେବୁଲ ଦ୍ୱାରା ବିଦ୍ୟୁତ ଯୋଗାଇ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଉଥାଏ । ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ୨୦୧୯-୨୦୨୦ ସୁନ୍ଦା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉଛି ।

୭୭. ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଗୁଣାମ୍ବକ ଲଂରାଜୀ ମାଧ୍ୟମ ଶିକ୍ଷାର ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଲାବେ ଗୋଟିଏ ଓଡ଼ିଶା ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଯୋଗନ କରିବାକୁ ମୋ ସରକାର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସୁନ୍ଦା, ୨୧ଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ୧୬୦ଟି ଓଡ଼ିଶା ଆଦର୍ଶ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଖୋଲାଯାଇଛି ଏବଂ ଏସବୁ ବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ୪୦,୪୦୯ ପିଲା ଗୁଣାମ୍ବକ ଶିକ୍ଷା ଆହରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଅଧାରୁ ସ୍କୁଲ ଛାତ୍ରଥିବା ପିଲାଙ୍କୁ ପୁନଃ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ଏବଂ ଏହି ଧରଣର ପିଲା ଯେଉଁମାନେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ରଙ୍କରେ ବା ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଶିକ୍ଷାଲାଭରୁ ବଂଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ମାଧ୍ୟମିକ ସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ୱାର୍ଣ୍ଣ କରାଇବାରେ ସକ୍ଷମ କରିବାକୁ ତଥା ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ସୁଯୋଗ ଦେବାକୁ ଓଡ଼ିଶାର ୩୦ଗୋଟି ଜିଲ୍ଲାର ୩୪୪ଟି କେନ୍ଦ୍ରରେ ରାଜ୍ୟ ମୁନ୍ତ୍ର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ (ଷେଟ୍ ଇନ୍ଡିଆନ୍ ଅଫ୍ ଓପନ୍ ସ୍କୁଲିଙ୍) ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୪୯, ୧୬୪ ପିଲା ଏଗୁଡ଼ିକରେ ନାମ ଲେଖାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ୨୮,୨୮୭ ଜଣ ପିଲାଙ୍କୁ ମାଟ୍ରିକ ପାସ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

୭୮. ମୋ ସରକାର ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ ୧୪୭.୫୩ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ନବମ ଶ୍ରେଣୀର ୪,୬୭,୪୨୩ ଜଣ ପିଲାଙ୍କୁ ସାଇକେଲ ଯୋଗାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଥମରୁ ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତ୍ରଥିବା ୪୪,୦୪,୪୪୧ ଜଣ ପିଲାଙ୍କୁ ବିନା ମୂଲ୍ୟରେ ସ୍କୁଲ ପୋଷାକ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଉପଲ୍ବନ୍ଧ ବୃଦ୍ଧି, ପାଠ୍ୟତା ଜାରି ରଖିବା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଠନ ଅଭ୍ୟାସ ପ୍ରତି ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ପ୍ରଥମରୁ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପତ୍ରଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ସାମଗ୍ରୀ ରହିଥିବା କିମ୍ବା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି ।

୭୯. ୨୦୧୮-୧୯ ବର୍ଷରେ, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଅଧ୍ୟନ ପ୍ରତି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଦଶମ ପରୀକ୍ଷାରେ ଓଡ଼ିଆ ବିଷୟବିଷ୍ଵରେ ସର୍ବାଧୂକ ନମ୍ରର ରଖିଥିବା ପ୍ରତି କ୍ଲାବେ ୧୦ ଜଣ, ପ୍ରତି ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଷଦର ୪ଜଣ, ପୌର ପରିଷଦ ଅଞ୍ଚଳର ୧୦ ଜଣ ଏବଂ ମହାନଗର ନିଗମର ୨୦ ଜଣ ଲେଖାଏଁ କୃତୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଏକକାଳୀନ ୪୦୦୦ ଟଙ୍କାର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ବୃଦ୍ଧି ପୁରସ୍କାର ଦିଆଯିବାକୁ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି । ସେହିପରି, ରାଜ୍ୟରେ ପ୍ରତି କ୍ଲାବେ ଏବଂ ମହାନଗର ନିଗମରୁ ୧୦୦, ପୌର ପରିଷଦରୁ ୪୦ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଷଦରୁ ୨୦ଜଣ ଲେଖାଏଁ ଦଶମ ଶ୍ରେଣୀ ପରୀକ୍ଷାରେ ସର୍ବାଧୂକ ନମ୍ରର ରଖିଥିବା ୪୦,୦୦୦ କୃତୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଏକକାଳୀନ ୪୦୦୦ ଟଙ୍କାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମେଧାବୁଦ୍ଧି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

୮୦. ଓଡ଼ିଶାକୁ ଦେଶର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର ରୂପେ ଗଡ଼ି ତୋଳିବା ସହିତ ଗୁଣାମ୍ବକ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ନିମନ୍ତେ ଓଡ଼ିଆ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଲ୍ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ ଗଠନ କରି ମୋ ସରକାର ପ୍ରମୁଖ ପ୍ରଶାସନିକ ଓ ଶିକ୍ଷା ସଂସ୍କାରଗୁଡ଼ିକୁ ହାତକୁ ନେଇଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ବର୍ଗର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ବିଶେଷ କରି ଅସୁବିଧାରେ ରହୁଥିବା ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଗୁଣାମ୍ବକ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାର ସୁଯୋଗ ଦେବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି । ନିମ୍ନ ସ୍ଥାତକ +୨ ଶ୍ରରେ ପସନ୍ଦ ଆଧାରିତ କ୍ରେଡ଼ିଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତଳନ ଯୋଗୁଁ ରାଜ୍ୟର ସୁତ୍ତର ଏବଂ ଜନଜାତି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଚିରଗୋରିଆଳ ସହାୟତା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ ।

୮୧. ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ନମନୀୟ ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାର ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ୧୦୮୮ ଟି ‘ଭାଷା-ତଥା-ଯୋଗାଯୋଗ ପରୀକ୍ଷାଗାର’ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି । “ବିକ୍ରି ଯୁବ ସଶ୍ରମିକରଣ ଯୋଜନା”ରେ +୨ ପରୀକ୍ଷାରେ

ଉତ୍କଳ ହୋଇଥିବା ଗରିବ ତଥା ମେଧାବୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ୭୦,୦୦୦ରୁ ଉଚ୍ଚ ଲାପଟ୍ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଯୁବନୀତି - ୨୦୧୩ ଅନୁଯାୟୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବହୁବିଧ ଆମ୍ବରକ୍ଷା କୌଶଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମୋ ସରକାର ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ।

୩୧. ମୋ ସରକାର ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପ୍ରସାର ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଏକାଧୁଳି ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ଯଥା ଓଡ଼ିଆରେ ସ୍ଥାତକ ଏବଂ ସ୍ଥାତକୋତ୍ତର ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଫିସ ଛାଡ଼ି, ଓଡ଼ିଆରେ ବ୍ୟାସକବି ଫଳୀର ମୋହନ ଛାତ୍ରବୃତ୍ତି, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୁଜିସି ଧାରାରେ ଗବେଷଣା, ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟଗୁଡ଼ିକରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଓ ସାହିତ୍ୟ ଉପରେ ନିଷ୍ଠାନ୍ତ କର୍ମଶାଳା ଓ ତିର୍ହିର ନିଷ୍କର୍ଷ ପ୍ରକାଶନ ଏବଂ ପିଏରତ୍ତି ସିର୍ ବୃଦ୍ଧି । ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ରାଜ୍ୟ ଏନ୍ଧସାଧନ ସେଲି ସାମାଜିକ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସମ ପ୍ରଦର୍ଶନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ୨୦୧୭-୧୮ ମସିହା ପାଇଁ ନାଟି ମାର୍ଯ୍ୟାଦାସାମନ୍ଦର ପୁରସ୍କାର ଗ୍ରହଣ କରିଛି ।

୩୨. ମୋ ସରକାର ସଂପ୍ରତି ରାଜ୍ୟରେ ଦୂତ ଶିଖ୍ଯାନ୍ତ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ନିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ନିମନ୍ତେ ବୈଷୟିକ ଶିକ୍ଷା ଓ ଦକ୍ଷତା ତାଲିମ କ୍ଷେତ୍ରର ବିକାଶ ଓ ସଂପ୍ରସାରଣ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ବ ଆରୋପ କରୁଛନ୍ତି । ଡିପ୍ଲୋମା ଓ ଆଇଟିଆଇ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ କେତ୍ରୀୟ ନିଯୁକ୍ତି ସେଲି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ଛାତ୍ରହିତେଷୀ ଯୋଜନା ଯଥା, କୋଠା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନିର୍ମାଣ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିଙ୍କୁ ବର୍ଦ୍ଧିତ ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି, ସରକାରୀ ଆଇଟିଆଇରେ ଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ‘ସୁଦକ୍ଷା’, ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଗ୍ର୍ୟେନ ଫିସ ଛାଡ଼ି, ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଶିଳ୍ପ ତାଲିମ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଭିନ୍ନକମ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଦେଇମୁକ୍ତ ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇ ଅବହେଳିତ ବର୍ଗର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତିକରଣ ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଉଛି ।

୩୩. ୨୦୧୭ ମସିହାରୁ ଓଡ଼ିଶା ଦକ୍ଷତା ମିଶନ ଅଧୀନରେ ଓଡ଼ିଶା ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଗଠନ କରାଯାଇଛି । ଶିଳ୍ପ-ଜନ-ଓଡ଼ିଶାକୁ ବାପ୍ତର ରୂପ ଦେବା ପାଇଁ ଏହି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ନାଟି ଓ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ପରାମର୍ଶ, ସମନ୍ଵ୍ୟ ଓ ତଦାରକଣ କରୁଛନ୍ତି । ମୋ ସରକାର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିଯୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗର ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ସମ୍ବିଳିତ କରି ଏକ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ଉପକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଏଥରେ ପ୍ରତି ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାଯତ୍ନରୁ ୧୫୦ ଜଣ ଯୁବକଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦିଆଯାଇ ନିଯୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ଦିଆଯିବ । ଆଗାମୀ ୫ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ୧୦ ହଜାର ଯୁବକଙ୍କୁ ତାଲିମ ପ୍ରଦାନ ନିମନ୍ତେ ଲକ୍ଷ୍ୟଧାର୍ୟ ହୋଇଛି ।

୩୪. ଅଣ୍ଟୁ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମଧ୍ୟମ ଉଦ୍ୟୋଗର ପ୍ରଗତିକୁ ଭୁରାନ୍ତିତ କରିବା ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ଷାର୍ଟଅପ ଓଡ଼ିଶା ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ ସହ ଷାର୍ଟଅପ ଓଡ଼ିଶା ନାଟି ଓ ଷାର୍ଟଅପ ଓଡ଼ିଶା ପୋର୍ଟାଲର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଉଦ୍ୟମରେ ୧୭୨ ଟି ଷାର୍ଟଅପ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇଛି ଓ ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ୨୩୮ ଟିକୁ ଏହି ନାଟିରେ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ୪୮ ଟି ପଞ୍ଜୀକୃତ ଏବଂ ୨୦ ଟି ଅନ୍ୟ ଜନକୁବେଚର ଏହି ଉଦ୍ୟମ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟରତ ଅଛନ୍ତି । ଅଣ୍ଟୁ, କ୍ଷୁଦ୍ର ଓ ମଧ୍ୟମ ଉଦ୍ୟୋଗୀମାନେ ସମ୍ବନ୍ଧୀନ ହେଉଥିବା ସମସ୍ୟାଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ ସେହି ଛାନରେ ହିଁ କରିବାକୁ ମୋ ସରକାର ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରକାର ‘ଉଦ୍ୟୋଗ ସମାଧାନ ଶିବିର’ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି ।

୭୫. ନ୍ୟାସନାଳ ଜନସ୍ଥିତ୍ୟର ଅପ୍ରେଚ୍‌ବୋଲୋଜି, ରାଉରକେଳା, ବ୍ରହ୍ମପୁର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଆଇଆଇଟି, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଏବଂ ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏ ବୈଷ୍ଣୋକ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ସହିତ ରାଜ୍ୟରେ ଜନୋଡ଼େସନ-କମ୍-ଜନକ୍ୟବେସନ ସେଣ୍ଟର ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ସହଭାଗିତା କରିଛନ୍ତି । ଫେସବୁକ୍ ସହିତ ଏକ ଉଭବୀ ଅଂଶୀଦାରୀରେ, ୩,୩୦୦ ଅଣୁ ଉଦ୍‌ସେଚନ ଓ ସ୍ଵୟଂ ସହାୟକ ଦଳର ସଭ୍ୟାଙ୍କୁ ‘ସି ମିନ୍‌ ବିଜିନେସ୍’ ଓ ‘ବୁଝୁ ଯୋର ବିଜିନେସ୍’ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଡିଜିଟାଲ ମାର୍କେଟିଂ ଟ୍ରେନିଂ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

୭୬. ରାଜ୍ୟର ରପ୍ତାନୀ କାରବାର ୨୦୧୪-୧୭ ବର୍ଷରେ ୧୯,୦୮୭ କୋଟି ଟଙ୍କା ଥିବାବେଳେ ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ ଏହା ଦୁଇଗୁଣରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ପାଇ ୪୦,୮୭୦ କୋଟି ଟଙ୍କାରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ଏଣୁ ଓଡ଼ିଶା ଭାରତର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୧୧୪ ପ୍ରତିଶତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ହାସଲ କରିଛି । ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ ରପ୍ତାନୀ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାସଲ କରିଥିବାରୁ ଭାରତ ସରକାର ଓଡ଼ିଶାକୁ ‘ଚମ୍ପିଆନ୍ ଷେଟ୍’ ଭାବେ ସ୍ଵୀକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

୭୭. ଆମ ରାଜ୍ୟ ବିଗତ କିଛି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦ୍ୱାରା ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାସଲ କରିଛି । ଭାରତରେ ଜଳ ଅପ୍ରେତୁଳ୍ୟ ବିଜିନେସ୍ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରିଛି । ଦେଶରେ ଜୀବନ୍ତ ଉପାଦନ ପୁଣି ଆକୃଷଣ କରିବାରେ ଦେଶର ତିନୋଟି ପ୍ରମୁଖ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରୁ ଓଡ଼ିଶା ଗୋଟିଏ ହେବାର ଗୌରବ ଅର୍ଜନ କରିଛି । ଶିଳ୍ପଭିତ୍ତିକ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ଆମ ରାଜ୍ୟ ସାରା ଭାରତବର୍ଷରେ ପ୍ରଥମ ।

୭୮. ଶିଳ୍ପ ଅନୁକୂଳ ନୀତି ପ୍ରଣାମନ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ପାଇଁ ନିଯାମକ ପ୍ରସ୍ତୁତି, ନବ ଉଭବ ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଏବଂ ସହଣୀୟ ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ ଦିଗରେ ମୋ ସରକାର ଏକାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ମୋ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶିଳ୍ପନୀତି-୨୦୧୪, ଅଣ୍ଟୁ, ଷ୍ଟ୍ରେଟ୍ ଓ ମଧ୍ୟମ ଉଦ୍ୟୋଗ ଶିଳ୍ପ ନୀତି-୨୦୧୭, ଷ୍ଟାର୍ଟୁଅପ୍ ନୀତି-୨୦୧୭ ଏବଂ ସଂଖ୍ୟାଧିକ କ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନୀତି ପ୍ରଣାମନ ପୁଣି ଲଗାଣକାରୀ ଓ ଉଦ୍ୟୋଗକାରୀମାନଙ୍କୁ ଆକଷ୍ମତ କରିପାରିଛି ।

୭୯. ପୁଣି ନିବେଶ ପରିଚାଳନାରେ ସୁଚନା ଓ ପ୍ରୟୁକ୍ଷ ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରୟୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓଡ଼ିଶା ଏକ ଆଶ୍ୱାସାରୀ ରାଜ୍ୟ, ଯାହା ବିଭିନ୍ନ ଶିଳ୍ପାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକୁ ରାଜ୍ୟରେ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଏବଂ ପରିଚାଳନାକୁ ସୁଗମ କରିଛି । ଶିଳ୍ପ ନିବେଶକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏବେ Go SWIFT (Government of Odisha single window Investor Facilitation and Tracking) ପୋର୍ଟାଲ୍ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ଏହି ବୈପ୍ଲବିକ ଅନନ୍ୟ ଉପକ୍ରମ ପୁଣି ଲଗାଣକାରୀଙ୍କୁ ଏକ ପ୍ରକଳ୍ପ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ପୁଣି ଲଗାଣ ପ୍ରକ୍ରିଯାକୁ ନିର୍ଭାରିତ ସମୟସୀମା ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥଳୟରେ, ବିନା କାଗଜପତ୍ରରେ କରାଯିବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସମସ୍ତ ସେବା ଓ ସହାୟତା ଯୋଗାଇ ଦେବ ।

୮୦. ମୋ ସରକାର ରାଜ୍ୟରେ ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ, ୨.୪ ଲକ୍ଷ କୋଟିର ପୁଣିନିବେଶ ଏବଂ ଗଠ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ୩୦ ଲକ୍ଷ ନିଯମୁକ୍ତ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ‘ଭିଜନ ୨୦୨୪’ ଉକ୍ତମେଣ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ପାଇଁ ୨୦୧୮ ମସିହା ନତ୍ରେମର ମାସରେ ମୋ ସରକାର ନିଜର ପ୍ରମୁଖ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ‘ମେଳ ଜନ ଓଡ଼ିଶା’ର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂକ୍ଷରଣ ଆରମ୍ଭ କରିବେ । ଏହା ପୁଣିଲଗାଣକାରୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ସମ୍ମିଳନୀ ପରିବର୍ତ୍ତେ ରାଜ୍ୟରେ ପୁଣି ନିବେଶ, ଶିଳ୍ପ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତ କାର୍ଯ୍ୟପଦ୍ଧା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଭାବ ଆଦାନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ଆମ ପୁଣି

ନିବେଶ ସୁଯୋଗ ସହିତ ଆମ ସଂକ୍ଷତି ଓ ଝାଡ଼ିହ୍ୟକୁ ସାରା ବିଶ୍ୱରୁ ପ୍ରତିନିଧିମାନଙ୍କ ସମ୍ମନରେ ଉପଲ୍ଲାପିତ କରିବାର ମଧ୍ୟ ସୁଯୋଗ ମିଳିବ ।

୮୧. ସାଧାରଣ କ୍ଷେତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେୟାଗରୁଡ଼ିକ ଅର୍ଥନୀତିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବା ପରୋକ୍ଷ ଭାବେ ଅଂଶପ୍ରଦଶ ଦ୍ୱାରା ବିପୁଲ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଯୋଗାଇ ସରକାରଙ୍କୁ ଉପସିତ ସାମାଜିକ ଓ ଅର୍ଥନୀତିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଳ ଦିଗରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ରାଜ୍ୟର ସାଧାରଣ କ୍ଷେତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେୟାଗରୁଡ଼ିକର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ଅତୀତରେ ବହୁବିଧ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ମୋ ସରକାର ରାଜ୍ୟର ସାଧାରଣ କ୍ଷେତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେୟାଗରୁଡ଼ିକର ପଦକ୍ଷେପ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି କରିଆରେ ସେମାନଙ୍କର ପରିଚାଳନାଗତ ଦକ୍ଷତା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ବୃଦ୍ଧି କରିଥାନ୍ତି । ଏହାଛି ବିଭିନ୍ନ ସାଧାରଣ କ୍ଷେତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେୟାଗରୁଡ଼ିକର ସୁଗମ ଓ ଫଳପ୍ରଦ ପରିଚାଳନା ନିମନ୍ତେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଖାଲିଥିବା ଅନୁମୋଦିତ ପଦବୀଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି

୮୨. ମୋ ସରକାର ବିଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ ଶିକ୍ଷା, ଗବେଷଣା ଏବଂ ଯୋଗାଯୋଗକୁ ଲୋକାଭିମୁଖୀ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ରାଜ୍ୟରେ ବିବିଧ ଅଭିନବ ଯୋଜନା ପ୍ରଶନ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ମୋ ସରକାର ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ଜିଲ୍ଲାରେ ବିଜ୍ଞାନ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ବିଜ୍ଞାନ ପାର୍କ ଖୋଲାଯିବା ନିମନ୍ତେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛନ୍ତି । ମୋ ସରକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ବାରିପଦା ଓ ଗୋପାଳପୁରଠାରେ ନାଟି ପ୍ଲାନେଟାରିୟମ୍ ଖାପନ ନିମନ୍ତେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

୮୩. ରାଜ୍ୟରେ ଦୂରସଂଚାର ସେବାର ସହଜ ଉପଲବ୍ଧି ଉଥା ପରିଚାଳନା ଅନୁକୂଳ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ‘ଓଡ଼ିଶା ମୋବାଇଲ ଟାପ୍ଟାରସ’, ଅପ୍ଲିକେସନ୍ ପାଇବର କେବଳ ଆଣ୍ଟ ରିଲେଟେଟ ଟେଲିକମ୍ ଇନ୍ଡ୍ରାଷ୍ଟ୍ରିକ୍ ନୀତି ୨୦୧୭’ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରାୟ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅଭିଯୋଗର ଦୂରିତ ନିରାକରଣ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଉଷ୍ମରୀକୃତ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆ ସେଲ୍ ଖାପନ କରାଯାଇଛି ।

୮୪. ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକସ୍, ସୁଚନା ପ୍ରୟୁକ୍ତି ବିଭାଗ ରାଜ୍ୟରେ ଆଧାର ପଞ୍ଜୀକରଣର ନୋଡ଼ାଲ ବିଭାଗ ରୁପେ ୪୧୪.୦୭ ଲକ୍ଷ ନାଗରିକଙ୍କ ଆଧାର ପଞ୍ଜୀକରଣ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ସର୍ବମୋଟ ପଂଜୀକୃତ ହେବାକୁ ଥିବା ୪୪୯.୪୧ ଲକ୍ଷ ଜନସଂଖ୍ୟାର ୯୪.୫୦ ପ୍ରତିଶତ ।

୮୫. ସଂଖ୍ୟାଧୂକ ଆର୍ଥିକ ସଂକ୍ଷାର ପଦକ୍ଷେପ ଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସିକୀୟ ଆର୍ଥିକ ଦୃଶ୍ୟପଙ୍କରେ ପରିଦୃଶ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହାସଳ କରିଛି ଓ ରାଜ୍ୟର ଆର୍ଥିକ ପ୍ଲଟିରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅଗ୍ରଗତି ଘଟିଛି । ରଣଭାରକୁ ଏକ ପୋଷଣୀୟ ସ୍ତରକୁ ଆଣିବାରେ ମୋ ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ । ଦୂରଦୃଷ୍ଟିସଂପନ୍ନ ରଣପ୍ରତିକାରୀ ହେତୁ ବିକାଶଧାରାକୁ ଦ୍ୱାରାନ୍ତି କରିବା ନିମନ୍ତେ ରଣ ଆହରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଅଧୁକ ପୁଣି ବିନିଯୋଗ ପାଇଁ ରାଜ୍ୟକୁ ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆର୍ଥିକ ଓ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବର୍ଦ୍ଧିତ ପୁଣି ବିନିଯୋଗ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଆଠବର୍ଷ ବ୍ୟବଧାନ ପରେ ୨୦୧୪-୧୫ ବର୍ଷଠାରୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରାଯାଇଥିବା ରଣ ଆହରଣ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଖୋଲାବଜାରରୁ ରଣ ଉଠାଣ କରିଛନ୍ତି । ୨୦୦୫-୦୬ ବର୍ଷଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଲଗାଡ଼ାର ଭାବେ ରାଜସ୍ଵ ବଳକା ସୃଷ୍ଟି କରିବାଲିଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ, ସମୁଦ୍ରା ରଣ ପାଣି ଉପରୋକ୍ତ ବର୍ଷଗୁଡ଼ିକରେ ଉପାର୍ଜନ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ପୁଣି ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇଛି ।

୮୭. ବଜେର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଅଧିକ ପରାମର୍ଶଭିତ୍ତିକ କରିବା ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ବିଗତ ଛଅ ବର୍ଷ ଧରି ବିଭିନ୍ନ ଅଂଶୀଦାରଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାକ୍-ବଜେର ଆଲୋଚନା କରିଆସୁଛନ୍ତି । ମିଳିଥୁବା ପରାମର୍ଶଗୁଡ଼ିକ ଗୁରୁତ୍ବର ସହିତ ବିଶ୍ଵେଷଣ କରାଯାଏ ଓ ବଜେର ପ୍ରସ୍ତୁତି ସମୟରେ କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପଯୋଗୀ ପରାମର୍ଶକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଏକ ପୋଷଣୀୟ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ, ଆଞ୍ଚଳିକ, ସାମାଜିକ ଓ ଲିଙ୍ଗଗତ ବୈଷମ୍ୟବିହୀନ ଅଗ୍ରଗତି, ଦ୍ୱୃତ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ହ୍ରାସ, ଯୋଜନାବନ୍ଦ ବିକାଶ ପାଇଁ ଅଧିକ ପାର୍ଶ୍ଵ ଓ ଅଧିକ ସମଳ ମଞ୍ଜୁରୀ ଓ ରାଜ୍ୟର ଦ୍ୱରିତ ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତି ଆମର ସର୍ବାଧୂକ ଅଗ୍ରାଧୁକାର । ମୋ ସରକାର ନିରବିଜ୍ଞନ ଭାବେ ଏଗ୍ରତିକ ହାସଳ କରିବା ପାଇଁ ପଚେଷାରତ ।

୮୮. ସରକାରୀ ବ୍ୟୟରେ ଦକ୍ଷତା ଓ ଗୁଣବତ୍ତାକୁ ମୋ ସରକାର ପ୍ରାଥମିକତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସରକାରୀ ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟରେ ଗୁଣାମ୍ବଳ ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ବଜେଟ୍ ଓ ବ୍ୟୟ ପରିଚାଳନା, ପ୍ରକଳ୍ପ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଓ ଆର୍ଥିକ ଉତ୍ତରଦାୟିତ୍ୱ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ ସଂସ୍କାରମୂଳକ ପଦମେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ନିକଟରେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ପଦମେପଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସମନ୍ଵିତ ଆର୍ଥିକ ପରିଚାଳନା ବ୍ୟବହାର, ଭାରତୀୟ ଷ୍ଟେଟ୍ ବ୍ୟାଙ୍କଙ୍କ-ପେ ଓ ସମନ୍ଵିତ ଆର୍ଥିକ ପରିଚାଳନା ବ୍ୟବହାର ସଂଯୋଗୀକରଣ, ସରକାରୀ ଆର୍ଥିକ ପରିଚାଳନା ପଢ଼ନ୍ତି, ପେନ୍‌ସନ୍‌ ଅନୁମୋଦନରେ ଲଲେକଟ୍ରାନ୍‌ଟିକ ମାଧ୍ୟମର ଉପଯୋଗ, ଲ୍‌ପରିଚାଳନା ପଢ଼ନ୍ତିରେ ବେସରକାରୀ ଅନୁଦାନପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ଦେଇ ପ୍ରଦାନରେ ଦ୍ୱରିତ ସମାଧାନ ପଢ଼ନ୍ତି ଇତ୍ୟାଦି ଗର୍ଭପର୍ବତୀ ।

୯୦. ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସମସ୍ତ ବିଜ୍ଞାପିତ ସେବାଗୁଡ଼ିକୁ ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇଦେବା ନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାର ଓଡ଼ିଶା ସାଧାରଣ ସେବା ଅଧିକାର ଅଧୂନିୟମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ଅଧୂନିୟମ ଅନ୍ତର୍ଗତ ୨୪ଟି ବିଭାଗ ସମ୍ପର୍କିତ ଶାଖାଗତ ସାଧାରଣ ସେବା ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜ୍ଞାପିତ ହୋଇଛି । ସମସ୍ତ ସାଧାରଣ ସେବାଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ୍ ଏବଂ ଫଳପ୍ରଦ ତଦାରଖ ନିମନ୍ତେ ସରକାର ଡେବ୍ରଭିତ୍ତିକ କେଦୀୟ ତଦାରଖ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପଚଳନ କରିଛନ୍ତି । ସାରା ଓଡ଼ିଶାରେ ଗୋଜେଟେଡ୍ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା

କରାଯାଉଥିବା ଅନୁପ୍ରମାଣନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତିବଦଳରେ ପ୍ରମାଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ କରିଛନ୍ତି । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସେବା କ୍ଷେତ୍ର ଆପିଡେଭିଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉଛ୍ଵେଦ କରିବା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ନୃତନ ଗବେଷଣା, ଜ୍ଞାନ ଓ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ୨୦୧୭ ଅପ୍ରେଲ ୩ ତାରିଖ ଦିନ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଓ ଚିକାଗୋ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ନ୍ୟାସ ଓ ଚିକାଗୋ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅଭିନାସ ବିବରଣ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟର ସେବା ଅଧ୍ୟକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଥିବା ଉତ୍କଳ ଅଭିନବ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ଵୀକୃତି ଦେବା ନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାର “ପ୍ରଶାସନ ଏବଂ ସାଧାରଣ ସେବା ପ୍ରଦାନରେ ଉତ୍କର୍ଷ ଏବଂ ଅଭିନବ ଚିନ୍ତାଧାରା ପ୍ରୟୋଗ ନିମନ୍ତେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ପୁରସ୍କାର” ପ୍ରଚଳନ କରିଛନ୍ତି ।

୯୧. ମୁଁ ଆନନ୍ଦିତ ଯେ ୨୦୧୭ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟରେ ଆଜନ ଶୁଙ୍ଗଳା ପରିଷିତି ମୋଟାମୋଟି ଭାବେ ଶାନ୍ତିପୂର୍ଣ୍ଣ ରହିଛି । ୨୦୧୭ ବର୍ଷରେ କୌଣସି ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଦଙ୍ଗା ଘଟିନଥୁବା ବେଳେ, ବାମପଦ୍ଧତି ଉଗ୍ରବାଦ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ଗଜପତି, ଯାଜପୁର, ଡେଙ୍କାନାଳ, ମନ୍ଦୁରଭଞ୍ଜ ଏବଂ ନବରଙ୍ଗପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ମାଓବାଦୀ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦୃଷ୍ଟିଗୋଚର ହୋଇନାହିଁ, ଯଦିଓ ନୂଆପଡ଼ା, ବୋନ୍ଦ, ନୟାଗଡ଼ା, କେଉଁର, ସମ୍ବଲପୁର, ଦେଓଗଡ଼ା ଓ ସୁଦ୍ରରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହା ନିଯନ୍ତ୍ରଣରେ ରହିଛି, ମାଲକାନଗିରି, କୋରାପୁଟ, କଳାହାଣ୍ଟି, ରାୟଗଡ଼ା, କନ୍ଧମାଳ, ଅନୁଗୋଳ, ବଳାଙ୍ଗିର ଓ ବରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ଏହା ଆମ ପାଇଁ ଚିନ୍ତାଜନକ ହୋଇ ରହିଛି ।

୯୨. ମୋ ସରକାର ମାଓ ଦମନ ସମୟରେ ଆହତ ସୁରକ୍ଷା କର୍ମୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ‘ସୁରକ୍ଷା କର୍ମୀଙ୍କ ଚିକିତ୍ସା ସହାୟତା’ ନାମକ ଏକ ନୃତନ ଯୋଜନାର ପ୍ରଶନ୍ତିନ କରିଛନ୍ତି । ସାଧାରଣ ନାଗରିକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୃତ୍ୟୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁକଷାମୂଳକ ସହାୟତା ରାଶି ୧ ଲକ୍ଷରୁ ୩ ଲକ୍ଷକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ମାଓ ହିଂସାରେ ସୁରକ୍ଷା କର୍ମୀଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନୁକଷାମୂଳକ ସହାୟତା ରାଶିକୁ ୨ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାରୁ ୪ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କାକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ସରକାର ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱମୁକ୍ତ ବରିଷ୍ଟ ସୈନିକଙ୍କ ପେନସନ୍ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି ।

୯୩. ମୋ ସରକାର ରାଜ୍ୟରେ ମହିଳା ଓ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ଉପରେ ହେଉଥିବା ଅତ୍ୟାଚାରକୁ ରୋକିବା ଏବଂ ଏହାର ଅନୁସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ୧୯୮ ଲକ୍ଷିଗ୍ରେଟେଡ ଯୁନିର ପ୍ଲାପନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହାକି ଏଭଳି ସମେଦନଶୀଳ ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇପାରିବ । ପରିବର୍ତ୍ତତ ପାଢ଼ିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ ଯୋଜନା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ନିଶ୍ଚୋଜ/ନିରୁଦ୍ଧିଷ୍ଟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ସରକାର ‘ଅପରେସନ ମୁଷ୍କାନ-୩’ ନାମରେ ଏକ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ଅଭିଯାନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ୨୦୧୭ରେ ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ୩.୧ ମାତ୍ର ବାଲକ ଓ ୨୧ ଜଣ ବାଲିକାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ଓ ରାଜ୍ୟ ବାହାରରୁ ଉଦ୍ଧାର କରାଯାଇଛି । ୩୦୮ ରାଜସ୍ବ ଜିଲ୍ଲାର ୩୦୮ ଅଭିରିକ୍ଷା ଜିଲ୍ଲା ଦୌରା ଜଞ୍ଜ କୋର୍ଟ ଶିଶୁ କୋର୍ଟ ଭାବେ ଘୋଷିତ ହୋଇଛି ।

୯୪. ରାଜ୍ୟ ଫୋରେନସିକ ସାଇନ୍ସ ଲାବୋରୋଟୋରୀଠାରେ ସାଇବର କ୍ରାଇମ ସମ୍ପର୍କତ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ଅନୁସନ୍ଧାନ ପାଇଁ ଏକ ସାଇବର ଫୋରେନସିକ ଡିଭିଜନ ଗଠନ କରାଯାଇଛି । ସୁରନା ଓ ପ୍ରୟୁକ୍ଷ ଆଇନ-୨୦୦୦ ଅନୁଯାୟୀ ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଓ ଦର୍ଶବିଧାନ ପାଇଁ ସରକାର ସମ୍ବଲପୁର, ରାଉରକେଳା ଓ ବ୍ରହ୍ମପୁରଠାରେ ତିନୋଟି ସାଇବର ଫୋଲିସ ଷେସନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି ।

୯୫. ମୋ ସରକାର ପୁରୀ ଜିଲ୍ଲା କାରାଗାରକୁ ଗୋପ ତହସିଲ ଅନ୍ତର୍ଗତ ବଙ୍ଗୋରାକୁ ଯ୍ୟାନାତ୍ତରିତ କରିଛନ୍ତି । ସୁଦ୍ରରଗଡ଼ ଓ ଆଠଗଡ଼ଠାରେ ୫୦୦ କଷ୍ଟଦୀ ରହିବା ଭଳି ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ଦୁଇଟି ମଡ୍ରେଲ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜେଲ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ହାତକୁ ନିଆଯାଇଛି ।

ଉଜ ଅଛାଳିକା, କ୍ଲାନ୍‌ସିକ, ସିନେମା ହଳ ଓ ମଲଗୁଡ଼ିକରେ ଅଗ୍ରି ନିର୍ବାପକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କଢ଼ାକଢ଼ି ଭାବେ ଅନୁସୃତ ହେବା ପାଇଁ ସରକାର ନୂଆ କରି ଓଡ଼ିଶା ଅଗ୍ରି ନିରୋଧକ ଓ ଅଗ୍ରି ସୁରକ୍ଷା ନିୟମ ପ୍ରଶାୟନ କରିଛନ୍ତି ଓ ଏହାକୁ ତୁରନ୍ତ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି । ୨୦୧୭-୧୮ ରେ ଗତ ନୂଆ ଅଗ୍ରିଶମ କେନ୍ଦ୍ରକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରାଯାଇଛି ।

୯୭. ମୋ ସରକାର ସଦାସର୍ବଦା ବିଶ୍ୱପ୍ରସିଦ୍ଧ ଶ୍ରୀରାଗନାଥ ମନ୍ଦିରର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ପ୍ରମାସ ଜାରି ରଖିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ଚତୁର୍ବାର୍ଷିରେ ଉନ୍ନତ ଭିତ୍ତିଭୂମି ସୁବିଧା ତଥା ପୁରୀ ସହରର ସର୍ବାଙ୍ଗୀନ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଉନ୍ନୟନ ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ‘ଆବଢ଼ା’ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରର ଜଗମୋହନ (ନାଟ୍ୟମଣ୍ଡପ)ର ମରାମତି ଏବଂ ସାରକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଲତିମାଧରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଛି । ଏତଦ୍ଵ୍ୟତୀତ, ବେହରଣ ଦ୍ୱାରରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ଫାଟର ମରାମତି କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁରହିଛି । ଏହା କିଛିଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଯିବ । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ସେବାୟତମାନଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା, ସାଂସ୍କାରିକ ଶିକ୍ଷା ଆଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିବିଧ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଯିବା ସହ ବହୁବିଧ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ଯୋଜନା ଆଇନ ବିଭାଗ ପ୍ରଶାୟନ କରିଛନ୍ତି ।

୯୮. ବିଭିନ୍ନ ବିବାଦୀୟ ମାମଲାଗୁଡ଼ିକର ତୁରନ୍ତ ଫାର୍ମ ସାମାଜିକ ନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାର ୨୦୧୭ ବର୍ଷରେ ୪୮ ଗୋଟି ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଅଦାଳତ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଅଧ୍ୟସ୍ତୁତନା ଜାରି କରିଛନ୍ତି । ମୋ ସରକାର ୨୦୧୭ ବର୍ଷରେ ୩୧ ଜଣ ବିଭାଗ ବିଭାଗୀୟ ଅଧୁକାରୀଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶା ଜୁଡ଼ିସିଆଲ ସର୍ଜିସରେ ନିୟମୁକ୍ତ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ୨୦୧୮ ବର୍ଷରେ ଅନ୍ୟ ୧୧୦ ଜଣ ବିଭାଗ ବିଭାଗୀୟ ଅଧୁକାରୀଙ୍କୁ (୩.ଜେ.୬ସି) ନିୟମୁକ୍ତ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟନ ଟଣ୍ଡାଟି ଲୋକ ଅଦାଳତ ଆଯୋଜନ ମାଧ୍ୟମରେ ମୋଟ ୨,୯୩,୯୩୪ ମାମଲାର ଫାର୍ମ ସାମାଜିକ ନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାର ପ୍ରତି ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତରେ ‘ମଧ୍ୟବାବୁ ଆଇନ ସହାୟତା ଶିବିର’ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିଷ୍ଠା ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

୯୯. ମୋ ସରକାର ଖଣିକ ପ୍ରଶାୟନରେ ସ୍ଵର୍ଗତା ଆଣିବା ପାଇଁ ସମନ୍ଵିତ ଖଣି ଓ ଖଣିକ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳନାରେ ଇ-ଗର୍ଭର୍ଷାନ୍ସ ପ୍ରଶାଳୀ ଲାଗୁ କରିଛନ୍ତି । ଏଥରେ ବାଷ୍ପବିକ ସମୟ ଆଧାରରେ ଖଣିକ ପଦାର୍ଥର ଉପାଦନ, ପ୍ରେରଣ ଓ ବିକ୍ରି ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଖଣିକ ପରିସଂଖ୍ୟାନ ନାମରେ ଏକ ମୋବାଇଲ ଆପ୍ଲିକେସନ ସହିତ ଇ-ପର୍ମିଟ, ଇ-ପାସ, ଇ-ଫାଇଲିଙ୍ ଓ ଇ-ପେମେଣ୍ଟ ସାମିଲ ଅଛି । ଏହି ପ୍ରଯୁକ୍ତି ପ୍ରଯୋଗକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ଉକ୍ତ ପ୍ରଶାୟା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଖଣିକ ସଂପଦ ଗଛିତ ଥିବା ରାଜ୍ୟଙ୍କୁ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ସବିଶେଷ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ ନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଛନ୍ତି । ମୋ ସରକାର ଲାଗୁ ଖଣିକ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ସଇରାତ ଉସଗୁଡ଼ିକରେ ଅବେଦିନ ଉତ୍ୱାଳନକୁ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଡିଜିପିଏସ ସର୍ବେକ୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ଖଣିର ସୀମା ନିରୂପଣ କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀରାଗନାଥ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ମିଳିବ । ମୋ

୧୦୦. ଅବେଦିନ ଖଣି ଉତ୍ୱାଳନ ଓ ପରିବହନର ଯାଞ୍ଚ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷାକୁ ଅଧିକ ମନ୍ତ୍ରବୁଦ୍ଧି କରିବା ପାଇଁ, ସବୁ ଖଣିକ ବହନକାରୀ ଯାନରେ ଜିପିଏସକୁ ଉପଯୋଗ କରିବାରେ ଓଡ଼ିଶା ସରକାର ଦେଶରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଏକମାତ୍ର ରାଜ୍ୟ । ପରିଶାମସ୍ତରୁପ, ଯେଉଁ ଯାନରେ ଜିପିଏସ ବ୍ୟବହାର ହୋଇଛି, କେବଳ ସେହି ଯାନକୁ ହିଁ ଖଣିକ ପରିବହନ ପାଇଁ ଅନୁମତି ମିଳିବ । ମୋ

ସରକାର ପ୍ରଚଳିତ ଆଇନ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରି ଲୁହା ଓ ମାଙ୍ଗାନିଜ ଉରୋଳନ ହେତୁ ହୋଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ମାନ୍ୟବର ସ୍ଵପ୍ରିମକୋର୍ଟଙ୍କ ଆଦେଶ ଅନୁଯାୟୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଧନ ରାଶି ଖଣ୍ଡି ପ୍ରଭାବିତ ଜିଲ୍ଲାର ସାମାଜିକ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ।

୧୦୦. ଓଡ଼ିଶା ଖଣ୍ଡି ନିଗମ ଲିଖ. ପର୍ଯ୍ୟାବରଣ ସଂରକ୍ଷଣ, ଶକ୍ତି ସଂରକ୍ଷଣ, ସ୍ଵର୍ଗ ପାନୀୟ ଜଳ ଓ ପରିମଳ, କୌଶଳ ବିକାଶ ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ, ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରତିଭା ବିକାଶ, ଜୀବିକା ସୁଯୋଗ, ଭିତ୍ତିଭୂମି ବିକାଶ, କ୍ଷୁଧା ନିବାରଣ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମାଜିକ ବିକାଶ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହାତକୁ ନେଇଛି । ସେହିପରି ଗରିବ ଓ ଆର୍ଥିକ ପଢୁଆ ବର୍ଗ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବିଶେଷ ଛାତ୍ର ହିତେଷୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ‘ଓଏମସି ସୁପର ୧୦୦’ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି ।

୧୦୧. ରାଜ୍ୟ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଘରତିହଶୁନ୍ୟ ଏବଂ ଭୂମିହୀନ ପରିବାରଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ଘରତିହ ଓ ଜମିର ସୁପରିବାଳନା ନିମାନ୍ତେ ମୋ ସରକାର ଦାୟିତ୍ୱସଂପନ୍ନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟର ୩୧୩ଟି ତହସିଲ ମଧ୍ୟରୁ ୨୭୯୯ ତହସିଲରେ ଆଧୁନିକ ରେକର୍ଡ ରୂମ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରାଯାଇଛି । ଏଥୁସହିତ ମୁଖ୍ୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ, ନୂତନ ରେକର୍ଡରୂମ ନିର୍ମାଣ, ନୂତନ ତହସିଲ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁ ରହିଛି । ଭୂଲେଖରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ୪୧,୬୭୫ଟି ଗ୍ରାମ ମଧ୍ୟରୁ ୪୧,୬୧୬ ଗ୍ରାମର ମ୍ୟାପ ଡିଜିଟାଇଜେସନ୍ ଏବଂ ସ୍ଵଭାବିତ ଉପରେ ସଂଯୋଗୀକରଣ କରାଯାଇଛି ।

୧୦୨. ମୋ ସରକାର ରାଜ୍ୟର ୧୦ଟି ଜିଲ୍ଲାରେ କ୍ରମଶାସ୍ତ୍ର ହ୍ରାସ ପାଇଯାଉଥିବା ଜଙ୍ଗଳର ପୁନରୁକ୍ତାର ପାଇଁ ଏବଂ ଜୀବନଜୀବିକା ନିର୍ବାହ ନିମାନ୍ତେ ଜଙ୍ଗଳ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ସକାଶେ ‘ଓଡ଼ିଶା ଜଙ୍ଗଳ ସେବକର ଉନ୍ନଯନ ପ୍ରକଳ୍ପ’ର ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ‘ବନାୟନ’ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ୧୭ଟି ଜଙ୍ଗଳ ଡିଭିଜନର ୧୭୦୦ଟି ଗ୍ରାମକୁ ନେଇ ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ବନ ସୁରକ୍ଷା ସମିତି ମାଧ୍ୟମରେ ଏହି ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଅଧିକତ୍ତୁ ରାଜ୍ୟର ଦୁଇଟି ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଡିଭିଜନର କ୍ଷେତ୍ର ବିବିଧତା ସଂରକ୍ଷଣ ଓଡ଼ିଶା ଜଙ୍ଗଳ ସେବକର ଉନ୍ନଯନ ପ୍ରକଳ୍ପ – ଦ୍ୱିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ । ଆମ ଜଙ୍ଗଳ ଯୋଜନା ଯାହାକି ୧୭ଟି ଜିଲ୍ଲାରେ ୭୦୦୦ ବନ ସୁରକ୍ଷା ସମିତିକୁ ନେଇ ଗଠିତ ହୋଇଛି ତାହା ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ୨୦୧୮-୧୯ ବର୍ଷରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଛାଅ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବ ।

୧୦୩. ସବୁଜ ଓଡ଼ିଶା ମିଶନ ମାଧ୍ୟମରେ ୪୨ କୋଟି ଚାରା ରୋପଣ କରାଯାଇଛି । ୨୦୧୮-୧୯ ବର୍ଷରେ ୧୦ କୋଟି ୮୭ ଲକ୍ଷ ଚାରା ରୋପଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖାଯାଇଛି । ଚଳିତ ବର୍ଷ ସହରାଞ୍ଚଳ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ୧୧ ଲକ୍ଷ ୪ ହଜାର ଚାରାରୋପଣ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ୨୦୧୮-୧୯ ବର୍ଷରେ ୩ ଲକ୍ଷ ୨୦ ହଜାର ଚାରାରୋପଣ କରାଯିବ । ସେହିପରି, ଲକ୍ଷ୍ୟ ପାହାଡ଼ଗୁଡ଼ିକରେ ସବୁଜିମା ବୃକ୍ଷ ପାଇଁ ୨୦୧୮-୧୯ରେ ୨୦୦୦ ହେବକର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପାହାଡ଼ରେ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରାଯିବ । ଗତ ଚାରିବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ୧୪.୮୧୦ ହେବକର ଜମିରେ ବାଉଁଶ ରୋପଣ କରାଯାଇଛି । ପୁରୀ ରଥ୍ୟାତ୍ରା ସମୟରେ ରଥ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା କାଠ ଯୋଗାଇବା ନିମାନ୍ତେ ‘ଜଗନ୍ନାଥ ବନ ପ୍ରକଳ୍ପ’ ମାଧ୍ୟମରେ ଚିହ୍ନିତ ଜାତିର ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରାଯାଇଛି । ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ସଂରକ୍ଷଣକୁ ଉପାର୍ଥିତ କରିବା ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ୧୮୧ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ‘ପ୍ରକୃତି ମିତ୍ର’ ଏବଂ ୧୯୪ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କୁ ‘ପ୍ରକୃତି ବନ୍ଦୁ’ ପୁରସ୍କାର ୨୦୧୭ ବିଶ୍ୱ ପରିବେଶ ଦିବସ ଅବସରରେ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

୧୦୪. ରାଜ୍ୟବାସୀଙ୍କର ସୁବିଧା ଓ ଚିରମୋତ୍ତା ମହାନଦୀର ସୁରକ୍ଷା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ଖୁବଶୀଘ୍ର ‘ସବୁଜ ମହାନଦୀ ମିଶନ’ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ପାଞ୍ଚ ବର୍ଷରେ ୭୫ କୋଟି ୩୩ ଲକ୍ଷ ଚାରାର ବ୍ୟକ୍ତି

ଅଟକଳ କରାଯାଇଛି । ଏହି ମିଶନ ଅଧୀନରେ ମହାନଦୀ, ତେଲ ଏବଂ ଜବ ନଦୀର ଦୁଇ ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକ କିଲୋମିଟର ବ୍ୟାପୀ ସବୁଜବଳୟ ସୃଷ୍ଟି କରାଯିବ । ଏଥୁପାଇଁ ୨୦୧୮-୧୯ ବର୍ଷରେ ୧୬ ହଜାର ୫୦୦ ହେକ୍ଟାର ନୂଆ ବୃକ୍ଷରୋପଣ, ୫୦୦ କିଲୋମିଟର ପଥପାର୍ଶ୍ଵ ବୃକ୍ଷରୋପଣ ଏବଂ ଚାଷୀମାନଙ୍କୁ ଗଣ ଲକ୍ଷ ଚାରା ବଣନ କରାଯିବ ।

୧୦୪. ମୋ ସରକାର ଉତ୍କଳକାରୀ ଏବଂ ଜୟପୁର ଏଯାରଷ୍ଟ୍ରିପରେ ଆରସିଏସ-ଉଡାନ୍ ଯୋଜନା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଆଗୁଆ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । ୨୦୧୩-୧୮ ବର୍ଷରେ ରାଜ୍ୟ ପାଞ୍ଜିରୁ ୩୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ବରାଦ କରାଯାଇ ଖାରସୁଗୁଡ଼ା ଏଯାରପୋର୍ଟକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଏଯାରପୋର୍ଟ ଅଥରିଟି ଅପ୍ଟି ଲକ୍ଷିଆଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ ଜାରି ରହିଛି ।

୧୦୫. ରାଜ୍ୟରେ ରେଳପଥର ବିଷ୍ଟାର ପାଇଁ ମୋ ସରକାର ପ୍ରତିବନ୍ଧ । ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ନବରଙ୍ଗପୁର ଜିଲ୍ଲାକୁ ରେଳପଥ ଦ୍ୱାରା ସଂଯୋଗ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଇଟି ନୂତନ ରେଳପଥ ଯୋଜନା ୧୩୦ କି.ମି. ଦୀର୍ଘ ଜୟପୁର-ମାଲକାନଗିରି ଓ ୩୮ କି.ମି. ଦୀର୍ଘ ନବରଙ୍ଗପୁର-ଜୟପୁର ରେଳପଥ ବିଷ୍ଟାର ପାଇଁ ରେଳ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ ସହ ବୁଝାମଣାପତ୍ର ସ୍ଵାକ୍ଷର କରିଛନ୍ତି । ମୋ ସରକାର ରାଜ୍ୟରେ ରେଳପଥର ବିଷ୍ଟାର ପାଇଁ ନିଜର ପ୍ରତିବନ୍ଧତା ସ୍ଵରୂପ ପୂରୀ-କୋଣାର୍କ ୩୭ କି.ମି. ଦୀର୍ଘ ରେଳପଥ ନିମନ୍ତେ ଉତ୍କଳ ଜମି ଓ ନିର୍ମାଣ ବ୍ୟୟର ୫୦ ପ୍ରତିଶତ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ନିଷ୍ଠତି ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ।

୧୦୬. ରାଜ୍ୟରେ ଦୁର୍ଗମ ଓ ଅପହଞ୍ଚ ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତଗୁଡ଼ିକୁ ପରିବହନ ସେବା ଯୋଗାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା “ବିକ୍ରୁ ଗାଁ ଗାଡ଼ି ଯୋଜନା” ରେ ୪୭୦ଟି ଗାଡ଼ି ଚଳାଚଳ କରୁଛି ।

୧୦୭. ରାଜ୍ୟରେ ସମ୍ବାଦ୍ୟ ୧୪ଟି ବନ୍ଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଶାନ ନିର୍ମିପଣ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଘରୋଇ ଓ ସରକାରୀ ସହଭାଗିତାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ମୋ ସରକାର ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ମୁହାଣ କୀର୍ତ୍ତନିଆଠାରେ ବନ୍ଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଚେନାଇର କ୍ରିୟାଚାର ପୋର୍ଟ ଡେତେଳେପମେଣ୍ଟ ପ୍ରାଇଭେଟ ଲିଃ. ସହ ତୁଳିନାମା ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ କରିଛି । ସେହିପରି ପୂରୀ ଜିଲ୍ଲାର ଅସ୍ତରଙ୍ଗଠାରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବନ୍ଦରର ବିକାଶ ପାଇଁ ହାଇଦ୍ରାବାଦର ନବମୁଗ ଇଞ୍ଜିନିୟରିଂ କମ୍ପାନୀ ଲିଃ. ସହ ତୁଳିନାମା ସ୍ଵାକ୍ଷର କରାଯାଇଛି । ରାଜ୍ୟର ବନ୍ଦରଗୁଡ଼ିକର ସୁପରିଚାଳନା ପାଇଁ ‘ଓଡ଼ିଶା ମେରିଟାଇମ୍ ବୋର୍ଡ’ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଉଛି, ଯାହା ରାଜ୍ୟର ବନ୍ଦରଗୁଡ଼ିକର ଅଗ୍ରଗତି ପାଇଁ ସିଙ୍ଗଲ ଟ୍ରିଷ୍ଟେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତଳନ କରାଇବାରେ ସହାୟକ ହେବ । ନୌୟାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଶତକଡ଼ା ୫୫ ପ୍ରତିଶତ ରିହାତି ମୂଲ୍ୟରେ ନୌୟାତ୍ରୀ ସମୟରେ ନୌୟାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଆବଶ୍ୟକ ସୁରକ୍ଷା ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯିବ । ଏଥୁରେ ଲାଇଟ୍ ଜ୍ୟାକେର, ଲାଇଫ୍ ବ୍ୟାନ୍ ଓ ନିଆଲିଭା ଯନ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ ।

୧୦୮. ତଡ଼କାଳୀନ ବିହାର ଓ ଓଡ଼ିଶା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଥିବା ବିହାର ଓ ଓଡ଼ିଶା ଅବକାରୀ ଆଇନ-୧୯୧୫କୁ ରହ କରାଯାଇ ଓଡ଼ିଶା ଅବକାରୀ ଆଇନ-୨୦୦୮ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଆଇନ ରାଜ୍ୟରେ ଅପ୍ରେଲ ୧ ଡାରିଖ ୨୦୧୭ ଠାରୁ ଲାଗୁ କରାଯାଇଛି । ନୂତନ ଆଇନରେ ଅବକାରୀ ଆନା ଶାପନ, ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅଦାଳତ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର ବ୍ୟବସ୍ଥା, ବେଆଇନ ମଦ ବ୍ୟବସାୟୀ ଓ ଚୋରା ମଦ ବେପାରୀଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ବାଜ୍ୟାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ କଠୋର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ।

୧୦୯. ମୋ ସରକାର ରାଜ୍ୟର ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି, ପଛୁଆ ବର୍ଗ ଓ ସଂଖ୍ୟାଲୟକୁ ବିକାଶ ପାଇଁ ସାମଗ୍ରୀକ ଓ ସମନ୍ଵ୍ୟ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ସାମାଜିକ, ଆର୍ଥିକ, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହ

କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉନ୍ନତି ସାଧନ ନିମତ୍ତେ ଅଗ୍ରାଧକାର ଦେଇଛନ୍ତି । ମୋ ସରକାର ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ବର୍ଗର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଗୁଣାମ୍ବକ ଶିକ୍ଷା ନିମତ୍ତେ ସଂଖ୍ୟାଧୂଳି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଛନ୍ତି, ଯହିଁରେ ୭୭୭ଟି ଆଶ୍ରମ ସ୍କୁଲ, ୫୦୫ଟି ସେବାଶ୍ରମ, ୩୩୭ଟେ ବାଲକ ଓ ବାଲିକା ଉକ୍ତ ବିଦ୍ୟାଲୟ, ଆପଦଗ୍ରସ୍ତ ଜନଜାତିଙ୍କ ପାଇଁ ୧୯୮୮ ଏକୁକେସନାଲ କମ୍ପ୍ୟୁଟର, ୫୮ ଆବାସିକ ସେବାଶ୍ରମ ଓ ଗୁଣାମ୍ବକ ଶିକ୍ଷା ନିମତ୍ତେ ୧୩୮ ଏକଳବ୍ୟ ଆଦର୍ଶ ଆବାସିକ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ୪ ଲକ୍ଷ ୨୧ ହଜାର ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଜାତିର ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଏହି ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୨୯୯୩ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଛାତ୍ରୀ ଅଛନ୍ତି ।

୧୧୧. ମୋ ସରକାର ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଜାତି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଉନ୍ନତମାନର ଶିକ୍ଷା ଯୁଗୋଗ ଯୋଗାଇଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ‘ଆନ୍ଦୋଶା’ ନାମରେ ଏକ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ଯୋଜନାର ଶୁଭାର୍ଥ କରିଛନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ବର୍ଗର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ ରାଜ୍ୟର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବେସରକାରୀ ବିଦ୍ୟାଲୟଗୁଡ଼ିକରେ ଗୁଣାମ୍ବକ ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିପାରିବେ । ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟଗୁଡ଼ିକରେ ୧୩,୪୩୭ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ନାମ ଲେଖାଇଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ମାଗଣୀରେ ଛାତ୍ରାବାସ, ଖାଦ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଛି । ମୋ ସରକାର ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ବର୍ଗର ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଆମନିଯୁକ୍ତି ଦେବା ପାଇଁ ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ ସ୍ଥୀକୃତିପ୍ରାୟ ଆଇଟିଆଇଗୁଡ଼ିକରେ ବିଭିନ୍ନ ଟ୍ରେଇରେ ନିଯୁକ୍ତିଭିତ୍ତିକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ, ପ୍ରାକ୍-ନିଯୁକ୍ତି ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଏବଂ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଯୋଗାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ।

୧୧୨. ମୋ ସରକାର ଜଙ୍ଗଲ ଅଧିକାର ଆଇନକୁ ଏକ ମିଶନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ଜଙ୍ଗଲ ଅଧିକାର ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରଦାନରେ ଓଡ଼ିଶା ଦେଶରେ ସର୍ବପ୍ରଥମ । ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ଯୋଜନା ସହିତ ସଂଯୋଗ କରାଯାଇ ୪ ଲକ୍ଷ ୧୧ ହଜାରରୁ ଅଧିକ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତିଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ଓ ୪୯୭୪ ଗୋଷ୍ଠୀଗତ ଜଙ୍ଗଲ ଅଧିକାର ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ସହିତ ଆପଦଗ୍ରସ୍ତ ଜନଜାତି ପରିବାରଙ୍କୁ ୧୮,୪୮୦ଟି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

୧୧୩. ମୋ ସରକାର ଓଡ଼ିଶାର ସମ୍ବନ୍ଧ ହସ୍ତତତ୍ତ୍ଵ ପରମାଣୁ ସଂକଳନ ଏବଂ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରର ସାମଗ୍ରିକ ବିକାଶ ପାଇଁ ଅନେକ ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵିତ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରୁଛନ୍ତି । ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ ମୋ ସରକାର ରାଜ୍ୟରେ ବୁଣ୍ଡାକାରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୭୮୪୮ ଡକ୍ଟଶାଳା ନିର୍ମାଣ ନିମତ୍ତେ ୪୭୮.୮୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ୧୫୪୦ ଜଣ ହିତାଧୁକାରୀଙ୍କ ଦକ୍ଷତା ବିକାଶ ତାଲିମ ବାବଦକୁ ୩୮୯.୮୦ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଅତି ଉତ୍ତମ ଗୁଣବତ୍ତାସମ୍ପନ୍ନ ବିଭିନ୍ନ ଡିଜାଇନର ରେଶମ ଏବଂ ଟସର ବସ୍ତ୍ର ଉପାଦନ ନିମତ୍ତେ ଗୋପାଳପୁର, ପକୀରପୁର, ମାକିଡ଼ିଆଠାରେ ଡିନୋଟି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ସ୍କୁଲ୍ ପ୍ରାଇସ୍ ପ୍ରାଇସ୍ ପାଇଁ ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ଆରତ ହ୍ୟାଣ୍ଟଲୁମ ବ୍ରାଷ୍ଟି’ ଅଧୀନରେ ୨୪୮ ସଂସ୍ଥା ରେଜିସ୍ଟ୍ରେସନ୍ ହୋଇଛନ୍ତି । ବୟକ୍ତି ବୁଣ୍ଡାକାରମାନଙ୍କୁ ସାମାଜିକ ନିରାପଦ ଯୋଗାଇ ଦେବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ‘ବରିଷ୍ଟ ବୁଣ୍ଡାକାର ସହାୟତା ଯୋଜନା’ ନାମରେ ଏକ ମାସିକା ଆର୍ଥିକା ସହାୟତା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆରମ୍ଭ କରାଯାଇଛି । ୧୯,୯୯୦ ଜଣ ରେଶମ ଚାଷୀଙ୍କୁ ‘ଆମ ଆଦମୀ ବୀମା ଯୋଜନା’ରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

୧୧୪. ଚକିତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ୪,୪୨୪ ଜଣ ହସ୍ତତତ୍ତ୍ଵ କାରିଗରଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି ଏବଂ ୧୫୦ ଜଣ ହସ୍ତଶିଳ୍ପ କାରିଗରଙ୍କୁ ବଜାର ସହାୟତା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହାବ୍ୟତୀତ କାରିଗରମାନଙ୍କୁ ନିଜସ୍ଵ ଉଦ୍‌ଦେୟାଗ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତା, ଡକ୍ଟଶାଳା-ଗୃହ ନିର୍ମାଣ, ଡିଜାଇନ ବିକାଶ ସହାୟତା ଏବଂ ଅଭିଜ୍ଞତା ହାସଲ ପରିଦଶ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ

ରାଜ୍ୟ ବାହାରକୁ ପଠାଯାଇଛି । ମୋ ସରକାର ହସ୍ତଚନ୍ଦ୍ର ଓ ହସ୍ତଶିଳ୍ପର ବିକାଶ ଏବଂ ହସ୍ତଶିଳ୍ପୀମାନଙ୍କ ସଶକ୍ତିକରଣ ପାଇଁ ଯଥାଶୀଘ୍ର ଏକ ପରିଷଦ ଗଠନ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୧୪. ମୋ ସରକାର ଉଦୟମାନ ଯୁବ କ୍ରୀଡ଼ାବିହମାନଙ୍କୁ ବିଭିନ୍ନ କ୍ରୀଡ଼ା ଶୃଙ୍ଖଳାରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବା ସହ ପ୍ରୋସାହିତ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ କ୍ରୀଡ଼ା ଏକାଡ୍ରେମୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଏକ ମହାଭାକାଂକ୍ଷୀ ଯୋଜନା ରଖୁଛନ୍ତି । ହାଇ ପରପରମାନ୍ତ୍ର ଆଥଲେଟିକ୍ ଏକାଡ୍ରେମୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ନିମନ୍ତେ ଭାରତୀୟ ଦୌଡ଼କୁଦ ମହାସଂଘ ଏବଂ ଅଞ୍ଜାତୀୟ ଦୌଡ଼କୁଦ ମହାସଂଘ ସହ ତୁଳି ସ୍ଵାକ୍ଷର କରାଯାଇଛି । କୁଳ ଏବଂ ସହରାଞ୍ଚଳରେ କ୍ରୀଡ଼ା ଓ କ୍ରୀଡ଼ା ଭିତ୍ତିଭୂମିର ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ୩୧୪ କୁଳ ଏବଂ ୧୧୭ ସହରାଞ୍ଚଳକୁ ‘ଶୁଦ୍ଧ କ୍ରୀଡ଼ାଜ୍ଞନ’ ଯୋଜନାରେ ସାମିଲ କରାଯାଇଛି । ସ୍ଵର୍ଗତ ବିଜ୍ଞ ପଙ୍କନାୟକଙ୍କ ଜନ୍ମ ଶତବାର୍ଷୀକୀ ପାଳନ ଅବସରରେ ୨୦୧୭ ମସିହାରୁ ବଚେତ୍ରୀ ପାଲଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ଚାଟା ଷ୍ଟିଲ୍ ଆଡ଼ଭେନ୍଱ର ସହଯୋଗିତାକ୍ରମେ ଏକ ବାର୍ଷିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଭାବରେ ‘ବିଜ୍ଞ ପଙ୍କନାୟକ ହିମାଳୟ ଅଭିଯାନ’ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ।

୧୧୫. ଭାରତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟପଟରେ ଆମ ରାଜ୍ୟ ଏକ ଅନନ୍ୟ ପ୍ଲାନ ଅଧିକାର କରିଛି । ଓଡ଼ିଶାକୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକଙ୍କ ସର୍ବାଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲକ୍ଷ୍ୟଶଳ ଭାବରେ ବିକଶିତ କରିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ଦେଶର ତଥା ବିଶ୍ୱର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାନଚିତ୍ରରେ ପ୍ରମୁଖ ପ୍ଲାନ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଦର ପରିବର୍ଷନ ନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାର ନୂତନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୀତି-୨୦୧୭ ପ୍ରଶାୟନ କରୁଛନ୍ତି । ଧଉଳି ଓ କୋଣାର୍କଠାରେ ‘ଆଲୋକ ଓ ଧୂନି’ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ନରେନ୍ଦ୍ର ପୋଖରୀୟରେ ମଲ୍ଲଟିମିତିଆ ପ୍ରଦର୍ଶନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମନ୍ତ ହୋଇଛି ଓ ବିଦ୍ୟୁତ୍ତାଗରଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚାଲୁ ରହିଛି । ଖଣ୍ଡଗିରି ଓ ଉଦୟଗିରିରେ ‘ଆଲୋକ ଓ ଧୂନି’ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।

୧୧୬. ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରାର ତାପ୍ୟ ରହିଛି ଓ ଏହାକୁ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଏବଂ ଦିବ୍ୟ ଅଭିଜ୍ଞତା ଭାବରେ ବିଚାର କରାଯାଏ । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଭାଗ ‘ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରା’ ଯୋଜନା ସଫଳତାର ସହିତ ଆୟୋଜନ କରି ଆସୁଛି ଏବଂ ୨୦୧୭-୧୮ ବର୍ଷରେ ଖଜାର ବରିଷ୍ଟ ନାଗରିକ ଏହି ଯୋଜନାର ସୁଫଳ ଲାଭ କରୁଛନ୍ତି ।

୧୧୭. ଓଡ଼ିଶାର ଅନନ୍ୟ ସାଂସ୍କୃତିକ ଐତିହ୍ୟର ପ୍ରୋସାହନ, ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାର ନିରନ୍ତର ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । କଳାକାରମାନଙ୍କୁ କଳାକାର ମହାସଂଘଗୁଡ଼ିକ ମାଧ୍ୟମରେ ଜୀବିକାଜ୍ଞନ ନିମନ୍ତେ ସମର୍ଥନ ଯୋଗାଇଦେବାରେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଥମ ରାଜ୍ୟ । ମୁଁ ଆନନ୍ଦିତ ଯେ ମୋ ସରକାର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ବିକାଶ, ପ୍ରସାର ଓ ବ୍ୟାପକ ଆଦୃତ ନିମନ୍ତେ ‘ଓଡ଼ିଆ ଭର୍ତ୍ତାଳ ଏକାଡ୍ରେମୀ’ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରୁଛନ୍ତି । ଏହି ଏକାଡ୍ରେମୀରେ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତ ସଂପର୍କତ ଦଳିଲ ଦସ୍ତାବିଜ୍, ପୋଥ୍, ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ସ୍ଲାରକ ଲଲେକଟ୍ରୋନିକ୍ ପଢ଼ିରେ ଗଛିତ ରହିବ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ବିଭିନ୍ନ କାଳଜୟୀ ପୁସ୍ତକ, ପୁରସ୍କୃତ ତଥା ଅନୁଦିତ ପୁସ୍ତକମାନ ଉପଲବ୍ଧ କରାଇବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ଜିଲ୍ଲାରେ ସର୍ବସାଧାରଣ ପୁସ୍ତକାଗାର ଛାପନ କରାଯିବ । ଜିଲ୍ଲାପ୍ରଭାରରେ ପୂର୍ବରୁ ରହିଥିବା ପୁସ୍ତକାଗାରଗୁଡ଼ିକୁ ଲାଇବ୍ରେରୀ ଓ ସ୍ଲାର୍ ଲାଇବ୍ରେରୀ ଭାବରେ ଉନ୍ନିତ କରାଯିବ ।

୧୧୮. ଗଣତନ୍ତ୍ରର ସଫଳ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତାରେ ଏକ ସୁରକ୍ଷାସମୃଦ୍ଧ ସମାଜର ଭୂମିକା ଅନସ୍ତୀକାର୍ଯ୍ୟ । ଏଣୁ ବିଭିନ୍ନ ଯୋଜନା ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସଫଳରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସୁଚନା ପ୍ରଦାନ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସଚେତନ କରିବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ତଥା ବିକାଶ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସକ୍ରିୟ ଅଂଶଗୁହଣ ନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାର ସୁଚନା ଓ ଲୋକସମ୍ପର୍କ ବିଭାଗ ମାଧ୍ୟମରେ ବହୁବିଧ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ

ଗୁହଣ କରିଛନ୍ତି । ସୁଚନା ଅଧିକାର ଆଜନକୁ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ସୁଚନା ପ୍ରୟୁକ୍ଷ କୌଶଳ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ରାଜ୍ୟକୁ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ସରକାରୀ ପୋର୍ଟାଲ ବର୍ଗରେ ସନ୍ଧାନକାରୀ ଲାଇସେନ୍ସ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ମୋ ସରକାର ନୂତନ ସାମାଜିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ପ୍ଲାଟଫର୍ମରୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସହାୟତା ଯୋଗାଇଦେବା ନିମନ୍ତେ ନିକଟରେ “ରାଜ୍ୟ ଓସି ମିଟିଆ ନାଟି” ପ୍ରଶନ୍ଦରେ କରିଛନ୍ତି ।

୧୯୦. ଓଡ଼ିଶାର କଳା, ସଂସ୍କାର ଏବଂ ପରମରାର ଆଲେଖ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ମାସିକ ପତ୍ରିକା ‘ଉତ୍କଳ ପ୍ରସଙ୍ଗ’ ଏବଂ ଲାଙ୍ଘାଜୀରେ ପ୍ରକାଶିତ ‘ଓଡ଼ିଶା ରିଭ୍ୟ’ ସହ ଏହାର ଲ-ସଂସ୍କରଣ ଏବଂ ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ, ରାଜନୈତିକ, ସାଂସ୍କାରିକ ଓ ସାହିତ୍ୟକ ଦିଗକୁ ପ୍ରସାରିତ କରୁଥିବା ଏକ ସୁଚନାଧର୍ମୀ ଦ୍ୱିବାର୍ଷିକ ପୁସ୍ତକ “ଓଡ଼ିଶା ରେପରେନ୍ସ୍ ଆନ୍ଦୂଆଳ”ର ପ୍ରକାଶ ଦ୍ୱାରା ନାଗରିକମାନଙ୍କୁ ସମୃଦ୍ଧି, ସଶକ୍ତ ଓ ଉଦ୍ବନ୍ନ କରାଯାଇପାରୁଛି ।

୧୯୧. ପ୍ରବାଦପୁରୁଷ, ଓଡ଼ିଶାର ପୂର୍ବତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ଵର୍ଗତ ବିକ୍ରୁ ପଞ୍ଜନାୟକଙ୍କ ସନ୍ଧାନାର୍ଥେ ଏକ ପ୍ଲାରକୀ ଡାକଟିକଟ ମାର୍କ୍ ଓ ତାରିଖ ଦିନ ତାଙ୍କର ୧୦୨ ତମ ଜନ୍ମତିଥି ଅବସରରେ ଆଯୋଜିତ ଏକ ରାଜ୍ୟପ୍ରଦାରୀୟ ଉତ୍ସବରେ ଉତ୍ସବରେ ହୋଇଛି ।

୧୯୨. ଓଡ଼ିଶା ଆଜି ଦ୍ୱୀତୀ ବୈଷଣିକ ପ୍ରକାଶିତ ପତ୍ରିକା ବିକାଶର ଉତ୍ସବ ପଥରେ ଅଗ୍ରସର । ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ଯୋଜନା, ବିକାଶ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଜନଜାତି ଏବଂ ମହିଳାମାନଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତି, ଦୂର୍ମାତ୍ରିବୋଧୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏବଂ ରାଜ୍ୟର ସବୁ ବର୍ଗର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସଶକ୍ତିକରଣ ନିମନ୍ତେ ମୋ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରୟାସ ଆଜି ଜାତୀୟ ପ୍ରତିକର୍ଷରେ ସଂଖ୍ୟାଧିକ କିର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ଲାପନ କରିଛି । ଏକଦା, ଖାଦ୍ୟଶୟପାରେ ଏକ ନିଆଣ୍ଟିଆ ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳକା ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ପରିଗଣିତ ହୋଇ ଦେଶର ସାଧାରଣ ବଣ୍ଣନ ବ୍ୟବହାରେ ତୃତୀୟ ବୃଦ୍ଧତମ ଯୋଗଦାନକାରୀ ରାଜ୍ୟ ଭାବେ ଉତ୍ସବରେ ହୋଇଛି । କୃଷି ଉପାଦନ ଓ କୃଷକମାନଙ୍କ ଆୟ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ମିନ୍‌ଇନ୍‌ଡ୍ରାଇଭ୍ ଅଧିକ ଲୋକଙ୍କୁ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ସୀମାରେଖାରୁ ଉତ୍ସବରେ ଅଣାଯାଇପାରିଛି । ମୋ ସରକାର ଗ୍ରାମ୍ୟ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏବଂ ସହରାଞ୍ଚଳ ବନ୍ଧୁବାସିଯାଙ୍କୁ ଜମି/ସମ୍ପର୍କ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଶରେ ସର୍ବାଙ୍ଗେ ରହିଛନ୍ତି । ରାଜ୍ୟରେ ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁହାର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭାବେ ହ୍ରାସ କରାଯାଇପାରିଛି ଓ ଏହା ଜାତୀୟ ହାର ତୁଳନାରେ ବେଶ ନିମ୍ନରେ ରହିଛି । ମୋ ସରକାରଙ୍କ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ପରିଚାଳନା ମତେଲ ବିଶ୍ୱାସରୀୟ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ସହ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ପ୍ରତିକର୍ଷରେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶନ୍ଦରେ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଶନ୍ଦରେ ହୋଇଛି । ଆମେ ଏବେ ଏକ ସୁଦୃଢ଼ ପଥରେ ଲୋକାଭିମୁଖୀ ସୁଶାସନ ସହିତ ଅଗ୍ରସର ହେଉଛେ ।

ଆଜିର ଓଡ଼ିଶା ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠା ବଳରେ ଉତ୍ସବ ହାସଳ କରି ଆଗାମୀ କାଲିର ଓଡ଼ିଶାକୁ ଅଧିକ ସରସ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର କରି ଗଢ଼ିତୋଳିବ ।

ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଲୋଚନା ଜାରି ରଖିବା ପାଇଁ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଦାନ୍ତିତ୍ବ ନ୍ୟାୟ କରି ଏହି ଅଧ୍ୟବେଶନର ସଫଳତା କାମନା କରୁଛି ।

ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ ।

ଓଡ଼ିଆର ଶୌର୍ଯ୍ୟଗାଥା ଓ ଶୁଭଦ୍ରଷ୍ଟା ସକାଳ

ଉତ୍କଳ ଦେବାଶିଷ ପାତ୍ର

ଶୁଭଦ୍ରଷ୍ଟା ଅପ୍ରେଲର ପ୍ରଥମ ସକାଳ କହିଦିଏ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଏକ ପ୍ରଶମ୍ୟ ଅତୀତ ଅଛି, ଯେଉଁ ଅତୀତ ଓଡ଼ିଆର ଶୌର୍ଯ୍ୟଗାଥାରେ ମୁଖରିତ । ପରମାର ମହମହ ବାସ୍ତାରେ ମହକିତ । ସେହି ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଓଡ଼ିଆତ୍ମ ସମ୍ପର୍କରେ ଚର୍ଚା କଲାବେଳେ ଆମାର କାହିଁକି ମନେହୁଏ, ଓଡ଼ିଆର ରହିଛି ଗଭୀର ଆମ୍ବ ସମୀକ୍ଷଣ ଦୃଷ୍ଟି ଓ ଆମ୍ବବୋଧ । ଯାହା ତା'ର ଅନ୍ତିତ୍ତ ଓ ଅନ୍ତିତାର ପରିଚୟ ବହନ କରେ । ଅତୀତର କାଳଶତ୍ରୁରେ ନିଜକୁ ପରିଭାଷିତ କରିପାରିଥୁବା ମଧୁବର୍ଷୀ ‘ଉତ୍କଳ’ ଯେ ଦିନେ ‘ଓଡ଼ିଶା’ ନାଁରେ ପରିଚିତ ହେବ, ଆଉ ବିବିଧ ଅନୁଭବ ନେଇ ସାଂସ୍କୃତିକ ସାମ ସଂଗୀତ ଗାଇ ଉଠିବ, ଏହା କହନାତୀତ ଥିଲା । ଅଥବା କତିପର ମନୀଷୀଙ୍କ ସ୍ଵପ୍ନାବିଷ୍ଟ ମନ ଓ ଗଢିବା ପଣ ଗଢି ଦେଇଗଲା ଓଡ଼ିଶା ଭୁଗୋଳର ନୂଆ ନବ୍ବା ଆଉ ଶୁଣେଇଲା ଭୂମିରୁ ଭୂମାକୁ ସଞ୍ଚରି ଯାଉଥୁବା ‘ବଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ’ର ଅନୁପମ ଶବ୍ଦ ସଂଚାର ।

ଅତୀତରେ କଲିଙ୍ଗ, ଉତ୍କଳ, ଉତ୍ତର ନାମରେ ପରିଚିତ ଥିବା ଏହି ଝାତିହ୍ୟଭରା ଭୂଖଣ୍ଡ ସମ୍ପର୍କରେ ‘କପିଲ ସଂହିତା’ରେ କୁହାଯାଇଥିଲା, ‘ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାରତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ଭାରତ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କଳ ଶ୍ରେଷ୍ଠ’ । ପ୍ରକୃତରେ ନିଜର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ବିପୁଳ ଉତ୍ସାହ ଫଳରେ ଏହି ପ୍ରଦେଶ ଏକଦା ପରମାର ଓ ପୁରୋଦୃଷ୍ଟର ଭୂଖଣ୍ଡ ଭାବରେ ପରିଚୟ ଦିଆରି କରିପାରିଥିଲା । ପ୍ରକୃତରେ ଆଜିର ଏହି ଶୁଭ ଲଗ୍ନରେ ଏ ଜାତିର ଉତ୍ତରପିତ୍ର ନିକଟରେ ସେହି ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ସଫଳତାର ସ୍ଥାନ୍ତି ପରଶିବାର ସମୟ ଆସିଛି ।

ପ୍ରାଚୀନ ସମୟରେ ରଚିତ ‘ଝାତ୍ରେୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ’ରେ ପ୍ରଥମେ କଲିଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟର ନାମୋଲ୍ଲେଖ ରହିଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ରଚିତ ସଂସ୍କୃତ ‘ରାମାୟଣ’ ଓ ମହାଭାରତ’ ବେଳକୁ ଉତ୍କଳ ଯେ ଖ୍ୟାତ, ତାହାର ବୀରତ୍ତ ପାଇଁ ତାହା ପ୍ରମାଣିତ କରିଛନ୍ତି ବାଲ୍ମୀକୀ ଓ ବ୍ୟାସଙ୍କ ପରି ଅନେକ କବି ।

ତତୋ ଗୋଦାବରୀ¹ ନଦ୍ୟା² କୃଷ୍ଣ ବେଶ୍ୟା³ ମହାନଦୀ⁴ ମେକଳାନୁକୁଳଂ ଶୈବ ଦଶାର୍ଷ ନଗାରାଣ୍ୟପି ।
ତଥା ମସ୍ୟ କଲିଙ୍ଗାଶ୍ର କୌଶିକାଶ୍ର ସମନ୍ତତଃ
ଖୟାତୀକ୍ଷ୍ୟ ଦଶକାରଣ୍ୟ ସପର୍ବତ ନଦୀଗୁହା⁵ ।

(କିଞ୍ଚିଦ୍ୟାକାଶ୍ର- ରାମାୟଣ)

ପ୍ରକୃତରେ ଭୂଗୁମାନ ପର୍ବତମାଳା, ଅବଗୁଣନବତୀ ଅରଣ୍ୟାନୀ, ଅନୁରାଗ ମଣିତ ଶିଳାରାଜ, ନୀଳମେଘୀ ମହାନଦୀ ଯେ ଦିନେ ଉତ୍କଳର ଗରିମାକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ଭରିଦେଲଥିଲା ତାହା ବିସ୍ମୟକର ମନେହୁଏ । ପୁନଶ୍ଚ ମହାଭାରତର ‘ଦ୍ରୋଣପର୍ବ’ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି, ‘ଉତ୍କଳା ମେଖଳାଃ ପୌଣ୍ଡ୍ରାଃ କଲିଙ୍ଗାଶ୍ୟଶ୍ର ସଂଯୁଗେ’, ‘କପିଲ ସଂହିତା’ରେ ‘ଉତ୍କଳସ୍ୟ ସମୋଦେଶଃ ଦେଶନାପ୍ତି ମହୀତଳେ’, ସ୍କନ୍ଦପୁରାଣରେ ‘ଓଡ଼ିଦେଶ ଲଜିଖ୍ୟାତୋ ବର୍ଷେ ଭାରତ ସଂଜ୍ଞିତଃ’ ହିଁ ଆମର ଗୌରବରେ ରହିଥୁବା ସିଙ୍ଗ ମଧୁର ଗନ୍ଧ । ଇଂରାଜୀ ଗ୍ରନ୍ଥ ‘Castes in India’ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଭାରତର ଜାତିମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରି ଲେଖାଯାଇଛି, ‘ଉଡ଼ି’ ଜାତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉନ୍ନତ ଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ତଃବାଣିଜ୍ୟ ଓ ବହିବାଣିଜ୍ୟରେ ଥିଲେ ବିଶେଷ

ବିଚକ୍ଷଣ । ଏହିହାସିକମାନଙ୍କ ମତରେ ଉତ୍କଳୀୟ ଭୂଖଣ୍ଡରେ କେଉଁ କାଳରୁ ‘ଓକ୍କଳ’ ଏବଂ ‘ଓଡ଼ିସ୍ବ’ମାନେ ବାସ କରୁଥିଲେ । ଦ୍ରାବିତ ଭାଷାରେ ଯାହାର ଅର୍ଥ ଚକ୍ର, ଏହି ଦୁଇ ଶବ୍ଦରୁ ‘ଉତ୍କଳ’ ଓ ‘ଉଡ଼ି’ ଶବ୍ଦର ସୃଷ୍ଟି । ତେଣୁ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ଯେ କ୍ଷେତର ହରିତ ସ୍ରୋତ ଭିତରେ ନିଜକୁ ସମାହିତ କରିବା ସହ ପାଳଗଦାର ସିଙ୍ଗ ମଧୁର ବାସ୍ତାରେ ବିମୋହିତ ହୋଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୃଷକ ଭାବରେ ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିପାରିଥିଲେ । ଧାନର ଉଭାବନ ଏହି ମାଟିର ଅନ୍ୟ ଏକ ଆବେଗର ଝର୍ରେ ।

ଉତ୍କଳର ରାଜାମାନେ ଗଙ୍ଗାଠାରୁ ଗୋଦାବରା ଯାଏଁ ନିଜ ଭୌଗୋଳିକ ଭୂଖଣ୍ଡକୁ ବିଶ୍ଵାର କରିବା ସହିତ ସ୍ଵଧର୍ମନିରତ, ପ୍ରଜାପାଳନ ତପୂର, ଶିଳ୍ପକଳା ନିପୁଣ, ବାଣିଜ୍ୟ ପ୍ରୋତ୍ସାହନରେ ନିପୁଣ ଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ଶିଳାଲେଖର ଭାଷା, ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣର ଅପୂର୍ବ ଛ୍ଵାସପତ୍ର, ଜଗନ୍ନାଥକେନ୍ଦ୍ରିକ ବିଶ୍ଵଭ୍ରାତୃତ୍ୱ ସେହି ସଫଳଗାଥାର ନମ୍ବନା ମାତ୍ର । ଏପରିକି ପ୍ରାଚୀନ ସମୟରେ ଜଣ୍ମେନେଇଆ, ଶ୍ୟାମ, ବ୍ରହ୍ମଦେଶ, କାମ୍ଯୋତ୍ସାରେ ମଧ୍ୟ ବାଣିଜ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍କଳୀୟମାନେ ଯଶସ୍ଵୀ ହୋଇଥିଲେ । ପ୍ରକୃତରେ କଳିଙ୍ଗ ଶାସକମାନଙ୍କ କାହାଣୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିମୁକ୍ତକର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସ୍ଵଦେଶପ୍ରାଣତା ଅବିସମ୍ମଦିତ । ଏଇ ସମ୍ବାଦ ଖାରବେଳ ଦକ୍ଷିଣରେ କୃଷ୍ଣାନଦୀ ଏବଂ ଉତ୍ତରରେ ମଥୁରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜ ରାଜ୍ୟର ସୀମା ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲା ବେଳେ କପିଲେନ୍ଦ୍ରିକ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଶୌର୍ଯ୍ୟବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିଲା, ଯାହା ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀନ ଏକତାନରେ ଭରା ।

ସେହିପରି ଓଡ଼ିଶାର ଧର୍ମ ବିବର୍ତ୍ତନ, ଭାଷା ବିବର୍ତ୍ତନ ଓ ସାହିତ୍ୟର ଅଧୁନାତନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଦୀର୍ଘ ଆବେଗଭରା ଜତିହାସ ରହିଛି । ଜୈନ, ବୌଦ୍ଧ, ଶୈବ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ ମତବାଦ ସହିତ ଜଗନ୍ନାଥକେନ୍ଦ୍ରିକ ଭାବସଭା ହେଉଛି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଅଧୁରୋହଣର ମାଧ୍ୟମ । ଯେଉଁଠି ପ୍ରତିଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଜପସିତ ଜଣନ୍ତିର । ପ୍ରକୃତରେ ସେହି ଜଣନ୍ତିର ଚେତନା ହିଁ ଅହଂକାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଓଡ଼ିଆ ମଣିଷର ଉଦ୍ଭାସ । ସେହି ଜଣନ୍ତିର ଭାଷାର ଜତିହାସ ଅଛେଇହଜାର ବର୍ଷରୁ ଅଧିକ ପ୍ରାଚୀନ । ପ୍ରାକୃତ ବ୍ୟାକରଣରେ ‘ଉଡ଼ିଆ’ ଭାଷାର ନାମୋଲେଖ

ସହିତ ଭରତଙ୍କ ନାଟ୍ୟଶାସ୍ତ୍ରରେ ‘ଉଡ଼ିବିଭାଷା’ର କଥା ରହିଛି । ଏକଦା ସଂସ୍କୃତ, ପାଳି, ପ୍ରାକୃତ ଓ ଅପତ୍ରାଂଶ ଭାଷାକାଳୀନର ପ୍ରବାହଞ୍ଚିତରେ ‘ଉଡ଼ି ବିଭାଷା’ ଯେ ସମଦ୍ଵରତ୍ବ ସହ ନିଜର ଅମ୍ବିତା ବଜାୟ ରଖିଥିଲା, ତାହା ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପାଇଁ ଗୌରବାବହ । ‘ଲକିତ ବିପ୍ର’ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି, ଗୌରବ ବୁଦ୍ଧ ଚଉଶଠି ପ୍ରକାର ଲିପି ଶିଖିଥିଲେ, ତତ୍କଥରୁ ‘ଉଡ଼ିଲିପି’ ଅନ୍ୟତମ । ସେହିପରି ପ୍ରାଚୀନ ଜୈନଗ୍ରନ୍ଥ ‘ନମୀସୁତ୍ର’ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ଛତିଶ ପ୍ରକାର ଲିପିରୁ ‘ଉଡ଼ିଲିପି’ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣତ ହେବା ଆମ ସୁଦୀର୍ଘ ପରମରାକୁ ପ୍ରଖ୍ୟାପିତ କରୁଛି । ସାରଳା ଦାସଙ୍କ ସମେତ ପଞ୍ଚସାର ପଞ୍ଚଦାସେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସାହିତ୍ୟର ଯେଉଁ କୋଣାର୍କ ଗଡ଼ିଗଲେ, ତାହା ଅତୁଳମୀୟ । ମାତ୍ର ତା’ପୂର୍ବରୁ ଆମ ଶିଳ୍ପୀଙ୍କ କୋଣାର୍କ, ପୁରୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ, ଖଣ୍ଡଗରିର ଗୁମ୍ଫାରେ ପ୍ରସତ ଦେହରେ ଯେଉଁ ଲକିତ କାବ୍ୟ ଭାଷା ଖୋଦିତ କରିଦେଇଗଲେ, ତାହା ଏହି ଜାତିକୁ ଯେ ବିଶ୍ଵଜନୀନ କରିଛି, ତାହା ଅସ୍ମୀକାର କରିଦେବ ନାହିଁ ।

ତେବେ ଏସବୁ ଅତୀତ ଯେ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଶାର ଭିତ୍ତି ତାହା ଆମ ଯୁକ୍ତିସିଦ୍ଧତାର ପ୍ରମାଣ । ବ୍ରିତିଶ ରାଜତ୍ତରେ ଅବଗୁଣନବତୀ ଓଡ଼ିଶାକୁ ଭାଷା ବଞ୍ଚିବାର ଯେଉଁ ସଂଗ୍ରାମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା, ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ବେଦନାଦାୟକ । ସେହି ଭାଷା ସୁରକ୍ଷାର ସୁତ୍ରଧର ଫଳୀରମୋହନ, ରାଧାନାଥ, ମଧୁସୁଦନ ରାଓ, ଗୌରାଶଙ୍କର ପ୍ରମହଙ୍କୁ ଏ ଜାତି ଭୁଲିପାରିବ ନାହିଁ । ସେହିପରି ଶହେବର୍ଷ ଧରି ଚାରୋଟି ପ୍ରଶାସନିକ ଖଣ୍ଡରେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରି ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖୁବା ଅନେକଙ୍କ ପାଇଁ ଅବାସ୍ଥବ ମନେ ହେଉଥିଲେ ବି ଉତ୍କଳଗୌରବ ମଧୁସୁଦନ ଦାସଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ଥିଲା ବାପ୍ତିବତାରେ ଭରା ଦୂରଦୃଷ୍ଟି । ୧୯୦୦ ମସିହାରେ ଲଞ୍ଚ କର୍ଜନଙ୍କ ଗପ୍ତ ସମାଜରୁ ୧୯୭୮ ର ସାଇମନ କମିଶନର ମୁଖ୍ୟ ସାର ଜନ୍ମ ସାଇମନଙ୍କ ଗପ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ନିମିତ୍ତ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ଯଥାର୍ଥ ଦାବିକୁ ମଧୁସୁଦନ ଏକୁଟିଆ ଉପଲ୍ଲାପନ କରି ତାଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିଥିଲେ । ଅବଶେଷରେ ସେଇ ଜପସିତ ସମୟ ଆସିଲା, ଯାହାକୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀମାନେ ୧୯୭୮ ମସିହାରୁ ଦୀର୍ଘ ୩୬୮ ବର୍ଷ ଧରି ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ୧୯୬୪ ମସିହାରେ

‘ଗର୍ଭମେଣ୍ଟ ଅଫ୍ ଲାଣ୍ଡିଆ ଆକ୍ତ-୧୯୩୪’ ପ୍ରଶ୍ନଯନ ହେଲା । ସେହି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ୧୯୩୭ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ୩ ତାରିଖ ଦିନ ଲାଣ୍ଡିଆ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ପ୍ରସ୍ଥାବ ଉପରେ ମୋହର ବସାଇଥିଲେ ଏବଂ ୧୯୩୭ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ପଞ୍ଜିକାରେ ଓଡ଼ିଶା ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଭାବେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କଲା ।

ଏବେ ଉତ୍କଳ ଦିବସର ଶୁଭଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରତିଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପାଖରେ । ଏବେ ଓଡ଼ିଶା କହିଲେ ଏକଳକ୍ଷ ପଞ୍ଚାବନ ହଜାର ସାତଶହ ସାତ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଭୌଗୋଳିକ ଭୂମିଶକ୍ତି ନେଇଥିବା ସାଧାରଣ ଭୂମି ନୁହେଁ । ବରଂ ଏହି ମାଟିର ସମ୍ବଲ ଚାରିକୋଟି ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପ୍ରଜା । ସେମାନଙ୍କର ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତି ସବୁକିଛି ନୂତନ ବର୍ଣ୍ଣବିଭାଗେ ଭରା । ଆମ ଆଭିଜାତ୍ୟରେ ଆଭରଣ ନାହିଁ, ଅଛି ଭିଜା ମାଟିର ବାସ୍ତା ।

ଏଠି ମାଟି, ଆକାଶ, ଧୂଳି, ବନସ୍ବତି, କଳା, ସାହିତ୍ୟ ଯିଏ ଯାହାର ମୌଳିକତାରେ ମହାନ । ଆହରଣ ଓ ସମୀକରଣ ଭିତରେ ପୁରୁଣା ହଜିନାହିଁ ବରଂ ଆଧୁନିକତାର ଅଞ୍ଜନ ଲଗାଇ ଲୋକାଭିମୁଖୀ ହେବାର ଉଦ୍ଦାରପଣରେ ଆମେ ମୁଖରିତ । ଆସନ୍ତୁ, ଏହି ଶୁଭ ଦିବସ ଅବସରରେ ସଂକଷ୍ଟମେବା ଓଡ଼ିଶାକୁ ବିଶ୍ଵର ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରଦେଶରୂପେ ଗଢି ତୋଳିବା ପାଇଁ ଏବଂ ମନେପକେଇବା ସେହି ଓଡ଼ିଶା ନିର୍ମାତାମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ଅମଭାବାଚରେ ଯାଇ ଆମ ପାଇଁ ରଖୁଦେଇଗଲେ ଅନୁରାଗପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁଭଦ୍ରଷ୍ଟା ସକାଳ ।

ସ୍ଵାତକୋତ୍ତର ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ
ରାଜଧାନୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୩

ପଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି

ଦୁର୍ଗା ଚରଣ ନନ୍ଦ

ମଧୁକାଳ ଅନ୍ତେ ଗ୍ରୀଷମ ଆଗତେ
ପଣା ସଂକରାନ୍ତି ଆସେ
ଓଡ଼ିଆର ନବ ବରଷ ଆରମ୍ଭ
ହୁଅଇ ଏହି ଦିବସେ ।
କେତେକ ଘାନରେ ଖାମ୍ବାତ୍ରା ହୁଏ
ଅଗ୍ନିକରି ପ୍ରଭୁଳିତ
ତାହାରି ଉପରେ ବାଲକି ଦଶୁଆ
ହସ୍ତେ ଧରି ପାଠବେତ ।
ଦଶ ଯାତରାରେ ସୁଆଙ୍ଗ କରନ୍ତି
ଚତେଯା ଓ ଚତେଯାଣୀ
ପରଭାଙ୍ଗ ନୃତ୍ୟ ବୀଣାକାର ଗୀତ
ମନକୁ ନିଅଇ କିଣି ।
ହନୁମାନଙ୍କର ଜନମ ଏ ଦିନ
ସର୍ବତ୍ର ହୁଏ ପାଳନ

ଭକତ ଜନଙ୍କୁ ସାହା ହୋଇଥାନ୍ତି
ପ୍ରଭୁ ପବନ ନନ୍ଦନ ।
୪୦କୁରଙ୍କ ପାଖେ ଭୋଗ କରାଯାଏ
ବେଳ, ସାକରର ପଣା
ବସୁନ୍ଧରା ଠେକି ତୁଳସୀ ଉପରେ
ସିଞ୍ଚିଥାଏ ଜଳକଣା ।
ଏହା ନାମ ମହା ବିଷ୍ଣୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି
ପାଞ୍ଜିର ଆରମ୍ଭ ଦିନ
ଏହିଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁବ ରେଖାରେ
କରିଥାନ୍ତି ଅବସ୍ଥାନ ।

କ୍ଵାର୍ଟ୍ ନଂ- ଆଇଭିଏ-୪୨/୪
ୟୁନିଟ୍-୨, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମହାବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଓ ହନୁମାନ ଜୟନ୍ତୀ

ଡକ୍ଟର ଶ୍ରୀହରି ପଣ୍ଡା

ଏହି ପୁରାଣରେ ବୈଶାଖ ମାସ ସମ୍ବରେ ବର୍ଷନା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯେ ବୈଶାଖ ମାସଠାରୁ ମାସ ନାହିଁ । ବୈଶାଖ ମାସଠାରୁ ପୁଣ୍ୟ ମାସ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ । ନମାଧବସମୋ ମାସୋ ନ କୃତେନ ଯୁଗଂ ସମମ (ୟନ, ବୈ, ବୈମା- ୨/୧) ଏହି ମାସର ପୁଣ୍ୟତାକୁ ଅନୁଭବ କରି ରକ୍ଷିମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ପରିପର୍ବାଣି ଖଣ୍ଡିବା ସହିତ ପୂଜା, ଦାନ, ଯାଗ, ଯଞ୍ଚ, ସଂକୀର୍ତ୍ତନ, ମୋଳା, ବିବାହ ଉତ୍ସବ, ଉତ୍ସବ, ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପରି ପୁଣ୍ୟ କର୍ମମାନରେ ରୁଦ୍ଧିମନ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ପ୍ରସନ୍ନ କରିବା ନିମକ୍ତେ ଏହା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମାସ ଥିଲେ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ କୁହାଯାଇଛି, ତୀର୍ଥେ ଅନୁଦିନ ସ୍ଵାନଂ ତିଳେଣ୍ଟ ପିତୃତର୍ପଣମ, ଦାନଂ ଧର୍ମଘଟାଦିନାଂ ମଧୁସୁଦନପୂଜନମ, ମାଧବେ ମାସି କୃର୍ବାତ ମଧୁସୁଦନ ତୁଷ୍ଟିତମ । ଅର୍ଥାତ୍ ତୀର୍ଥସ୍ଥାନ, ତିଳେଣ୍ଟାରା ପିତୃତର୍ପଣ, ଜଳଘଟଦାନ, ନାରାୟଣ ଉପାସନା ଦ୍ୱାରା ଭଗବାନ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି । କାରଣ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁ ଜଳଧିବାସ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଜଳ ସ୍ଵରୂପ ଅଟନ୍ତି । ସାଧାରଣତଃ ଖରାଦିନେ ଜଳପ୍ରତି ସମସ୍ତଙ୍କର ରୁଚି ବତୁଥିବାରୁ ଭଗବାନଙ୍କ ପ୍ରୀତି ମଧ୍ୟ ବଢ଼ିଥାଏ ।

ଭାରତବର୍ଷରେ ବର୍ଷଗଣନା ସୌରମାସ ସଂକ୍ରାନ୍ତିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବା ବେଳେ ତାନ୍ତ୍ରମାସ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସଠାରୁ ହୋଇଥାଏ । ବୈଶାଖ ମାସର ସଂକ୍ରାନ୍ତିକୁ ମେଷ ସଂକ୍ରାନ୍ତି କୁହାଯାଏ । ପୃଥ୍ବୀର

କ୍ରାନ୍ତି ପଥକୁ ୧୨ ଭାଗ ବା ୧୨ ମାସ କିମ୍ବା ୧୨ ରାଶିରେ ବିଭିନ୍ନ କରାଯାଏ । ଏଣୁ ବୈଶାଖ ମାସ ବା ମେଷ ସଂକ୍ରାନ୍ତିଠାରୁ ନୃତ୍ୟ ବର୍ଷ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଦିନ ସୂର୍ଯ୍ୟ ବିଷୁବ ରେଖା ଉପରେ ଥିବାରୁ ଏହାକୁ ବିଷୁବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଭାରତବର୍ଷ ଉତ୍ତର ଗୋଲାର୍ଦ୍ଦରେ ଥିବାରୁ ଏହି ସମୟରେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ପ୍ରତିକାର ସ୍ଵରୂପ ଜଳଦାନ, ପ୍ରାତଃ ସ୍ଵାନ ସହିତ ଜଳରେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା

କରିବା ନିମକ୍ତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି, ମଧୁସୁଦନ ଦେବେଶ ବୈଶାଖ ମେଷଗେ ରବୌ, ପ୍ରାତଃ ସ୍ଵାନଂ କରିଷ୍ଟାମି ନିର୍ବିଶ୍ୱାସ କୁରୁ ମାଧବମାତ୍ରାଙ୍କ ଏବଂ ସ୍ଵାନ କରି ମଧୁସୁଦନଙ୍କୁ ଅର୍ପ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅଛି, ବୈଶାଖ ମେଷଗେ ଭାନୌ ପ୍ରାତଃ ସ୍ଵାନ ପରାୟଣଃ, ଅର୍ପ୍ୟ ତେଜହଂ ପ୍ରଦାସ୍ୟାମି ଗୃହାଣ ମଧୁସୁଦନ । ସେହିପରି

ମହାଭାରତରେ ଖରାଦିନେ ଜଳଦାନର ମହେ ସମ୍ପର୍କରେ ଭୀଷ୍ମ ଯୁଧ୍ୟରକୁ କହିଛନ୍ତି, ପାନୀୟ ପରମ ଦାନଂ ଦାନାନାଂ ମନୁରବ୍ରାତା ଅନୁ-୨୪/୩୭) ସେହିପରି ୨୫ ଶ୍ଲୋକରେ ଜଳଛତ୍ର ଏବଂ କୁପ ଖନନର ମହେ ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା ହୋଇଛି, ନିଦାଘକାଳେ ପାନୀୟ ଯସ୍ୟ ତିଷ୍ଠତ୍ୟବାଚିତମ ସମ୍ଭାବିତମଂ କୃମ୍ବଂ ନ କଦାଚି ଦବା ପୁତେ । ଏହି ସମୟରେ ଜୋଡା ଓ ଛତା ଦାନ କରିବା ମଧ୍ୟ ବହୁ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ମହର୍ଷି ଗୌତମଙ୍କୁ ଭଗବାନ ସୁର୍ଯ୍ୟଦେବ ଜୋଡା ଓ ଛତା ଦାନ କରିଥିଲେ ବୋଲି ପୁରାଣରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ମହାଭାରତରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ, ଦ୍ଵାମାନାୟ ବିପ୍ରାୟଃ ପ୍ରଯତ୍ନତ୍ୱ୍ୟ ପାନାହୌ, ଯତ ଫଳଂ ତସ୍ୟ ଭବତି ତନେ ବୃଦ୍ଧିପିତାମହ (୩୩/୧) । ଏଣୁ ଏହି ପବିତ୍ର ମାସରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କୁ ଭଗବାନଙ୍କୁ ଜଳ ଅର୍ଘ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ସହିତ ଭଗବାନରୂପୀ ମାନବଙ୍କୁ ଜଳ, ଜୋଡା ଏବଂ ଛତାଦି ଅର୍ପଣ କରି ପୁଣ୍ୟର ଅଧ୍ୟକାରୀ ହେବା ଉଚିତ ।

ଉତ୍କଳ ଦିବସଟିକୁ ମଧ୍ୟ ପଶା ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଭାବରେ ଅଭିହିତ କରାଯାଏ । କାରଣ ଏହି ସମୟରେ ପ୍ରଖର ଗ୍ରୀଷ୍ମପ୍ରବାହ ହେତୁ ଖାଦ୍ୟ ଶାୟ୍ ହଜମ ହୋଇଯାଏ । ଏଣୁ ଗୁରୁଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ଛତୁଆ ପଶାରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଏଣୁ ଛତୁଆ ପଶା ପିଲବା ଆରମ୍ଭ ହେଉଥିବାରୁ ଏହାକୁ ପଶା ସଂକ୍ରାନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଉଥିବା ବେଳେ ଉତ୍କଳ ଦିବସଟି ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟ, ପର୍ଶ୍ଵରାମ ଜୟତ୍ତୀ, ହନୁମାନ ଜୟତ୍ତୀ, ନୃସିଂହ ଜୟତ୍ତୀ, ଖାମ୍ବୁଯାତ୍ରା ଇତ୍ୟାଦି ଉତସବମାନଙ୍କ ସହ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ଏହାର ଆତମରତା ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ । ବୈଶାଖ ମାସରେ ଗ୍ରୀଷ୍ମତାପରୁ ନିଷ୍ଠୃତି ତଥା ଶାରୀରିକ ସୁଖତା ଲାଗି ବ୍ରତାଚାରୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେତେକ ପରାମର୍ଶ ସ୍ଵର୍ଗପୁରାଣରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଛି । ଯେପରିକି ଏହି ମାସରେ ବ୍ରତକାରୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତେଲ ଲଗାଇବା, ଦିବାଶୟନ, କଂସା ପାତ୍ରରେ ତୋଜନ, ଖଚରେ ଶୋଇବା ଏବଂ ଘରେ ଗାଧୋଇବା ଇତ୍ୟାଦି ନିଷ୍ଠୀତ ଅଟେ । ଉତ୍କଳ ଦିବସଠାରୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ବ୍ରତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୧୨ ମାସରେ ୧୨ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ପରିପାଳନ କରାଯାଏ । ଏଥୁନିମନ୍ତେ ବ୍ରତୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ପୂର୍ବଦିନ ଥରେ ମାତ୍ର ତୋଜନ କରିବା ସହିତ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ପ୍ରାତଃସ୍ନାନ ସାରି ଅଷ୍ଟଦଳ କମଳରେ ସୁର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଅଷ୍ଟନାମ

ଲେଖି ପୂଜା କରିଥାଏ । ପୂର୍ବଦଳରେ ଭାସ୍କର, ପଣ୍ଡିମରେ ଆଦିତ୍ୟ, ଉତ୍ତରରେ ମାର୍ଗିଷ୍ଠ, ଦକ୍ଷିଣରେ ବିବଶ୍ଵାନ, ଇଶାନରେ ଭାନୁ, ଅଗ୍ନିରେ ରବି, ନୈରତ୍ୟରେ ପକ୍ଷା, ବାୟବରେ ତପନ ଏବଂ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵାମ୍ଭା ରତ୍ନା କରି ଧାନ କରିବାକୁ ପଢ଼ିଥାଏ । ଶୁଦ୍ଧତାର ସହିତ ଏହି ବ୍ରତ ଆଚରଣ କଲେ ବ୍ରତୀ ମହାପାତକରୁ ମୁକ୍ତିପାଏ ବୋଲି ଶାସ୍ତ୍ରମତ । ତୁଳାମକର ମେଷଷ୍ଠ ପ୍ରାତଃ ସ୍ନାନଂ ବିଧୀୟତେ, ହବିଷ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ଚ ମହାପାତକ ନାଶନମ ।

ଉତ୍କଳ ଦିବସଟିକୁ ହନୁମାନଙ୍କ ଜୟତ୍ତୀ ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯାଏ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ପୁରାଣର ବର୍ଣ୍ଣନାନୁସାରେ ଏକଦା ଭଗବାନ ଶଙ୍କର ଭଗବତୀଙ୍କ ସହିତ କୌଳାସ ପର୍ବତର ଗୋଟିଏ ମନୋରମ ଶୃଙ୍ଗ ଉପରେ ଧ୍ୟାନରତ ଥିଲେ । ବଚବୁକର ଘନଛାୟାରେ ତାହାଙ୍କର କର୍ପୂର ସମାନ ଧବଳ ଶରୀର ଉପରେ ସୁନେଲୀ ରଙ୍ଗର ଜଟା ଲମ୍ବ ଯାଇଥାଏ । ହାତରେ ରୁଦ୍ରାକ୍ଷ ମାଳା, ଗଳାରେ ସର୍ପ ଓ ସମ୍ବୁଦ୍ଧରେ ନନ୍ଦୀ ବସିଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗଣମାନେ ବିଭିନ୍ନ କ୍ରୀଡ଼ାରେ ରତଥାନ୍ତି । ଗଙ୍ଗାଧରଙ୍କ ଶିରରେ ଚନ୍ଦ୍ରମା ଏବଂ ଅମୃତମାୟୀ ଗଙ୍ଗାଙ୍କର ଧାରା ରହିଥିବାରୁ ଶାନ୍ତ ଓ ପ୍ରସନ୍ନ ମୁଦ୍ରାରେ ବସିଥାନ୍ତି ଶିବ । ଲଲାଟରେ ଭୁଲୁ ଅତି ସୁନ୍ଦର ମାନ୍ୟାଥାଏ ପ୍ରଭୁଙ୍କ । ହଠାତ୍ ‘ରାମରାମ’ କହି ଚିହ୍ନାର କରି ଉଠିଲେ ଆଶୁରୋଷ । ସମାଧୁ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ମାତା ପାର୍ବତୀଙ୍କର ସମାଧୁ ମଧ୍ୟ ଭଙ୍ଗ ହେଲା । ମାତାଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଲା ନୀଳକଣ୍ଠ ସୁନ୍ଦର ମୃଖଶ୍ରୀ ଉପରେ, ଲାଗିଲା ପ୍ରଭୁ ଯେମିତି କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ନିଜ ଶାନ୍ତରୁ ଉଠିଆସି ମାତା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିନୟର ସହ ପଚାରିଲେ, ସ୍ଵାମୀ! ମୁଁ ଆପଣଙ୍କର କି ସେବା କରିବି ? ଆପଣଙ୍କ ମୁଁ କହୁଁ ଯେମିତି ଆପଣ କିଛି କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ? ଭଗବାନ ମୃତ୍ୟୁଞ୍ଜୟ କହିଲେ ପ୍ରିୟେ, ଆଜି ମନରେ ଗୋଟିଏ ଶୁଭ ସଂକଳ ଜାତ ହୋଇଛି । ମୋର ଆରାଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ‘ରାମ’ ଅବତାର ନେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯାହାର ସେବା କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତ ଦେବତାଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ନିଜେ ଚାହିଁ ବସିଥାଏ, ସେହି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେଠାକୁ ଯାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା କରି ଯୁଗମୁଗର ଲାଳସାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ଜୀବନକୁ ସଫଳ କରିଦେବି ।

ଶଙ୍କରଙ୍କ ମୁହଁରୁ ଏହି କଥା ଶୁଣି ସତୀ କ’ଣ କହିବେ ଭାବି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କର ମନରେ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଭାବ

ଜାତ ହେଲା । ଗୋଟିଏ ହେଲା ପତିଙ୍କର ଅଭିଳାଷ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଓ ଦ୍ଵିତୀୟଟି ହେଲା ଶିବଙ୍କଠାରୁ ବିଛେଦ । ମାତା ମନ ମଧ୍ୟରେ ଚିନ୍ତା କଲେ, ସେ ମଧ୍ୟ ଶିବଙ୍କ ସହିତ ପୃଥିବୀକୁ ଯାଇ ସ୍ଥାମୀଙ୍କ ଆରାଧ୍ୟଙ୍କର ସେବା କରିବେ । ମାତ୍ର ଶିବ ବୁଝାଇ ଦେଲେ ଉଚ୍ଚ ଅବତାର ତାଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମବାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ପାର୍ବତୀଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ହେଲେ ମାତା ବୁଝିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନ ଥିଲେ, ଭଗବାନ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ସେବାକୁ ସେ ବା କାହିଁକି ହାତଛଡ଼ା କରିଥାନ୍ତେ ! ମାତା ମଧ୍ୟ ଶିବଙ୍କୁ ବୁଝାଇ ଦେଲେ ସ୍ଥାମୀ-ସ୍ତ୍ରୀ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ଶିବଙ୍କ ଶରୀରରେ ଗୋଟିଏ ଅଂଶ ହୋଇ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କରିବେ । ଏହା ପରେ ମାତା ଶିବଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ଏହି ଅବତାର ତ କେବଳ ରାବଣକୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ରାବଣ ତ ଆପଣଙ୍କର ପରମ ଭକ୍ତ, ତା'ର ଦଶ ଶିର ଦେଇ ଆପଣଙ୍କୁ ସେ ସହୁଷ କରି ବର ପାଇଛି, ତା' ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବେ କିପରି ? ସଦାଶିବ ହସିହସି ଉତ୍ତର ଦେଲେ ରାବଣ ମୋତେ ଦଶ ଶିର ଅର୍ପଣ କରି ମୋର ଦଶ ସ୍ଵରୂପକୁ ଆରାଧନା କରିଥିବା ବେଳେ ମୋର ଏକାଦଶ ସ୍ଵରୂପକୁ ଅବହେଲା କରିଛି । ଏଣୁ ଏହି ଏକାଦଶ ସ୍ଵରୂପରେ ମୁଁ ତା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯୁଦ୍ଧ କରିବି ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ସେବା ମଧ୍ୟ କରିବି । ମୁଁ ବାଞ୍ଚ ଦେବତାଙ୍କଠାରୁ ଅଞ୍ଜନା ଗର୍ଭରୁ ଅବତାର ନେବାକୁ ଠିକ୍ କରିଛି ।

ମାତା ପାର୍ବତୀଙ୍କ ମନରେ ଅଞ୍ଜନା କିଏ ବୋଲି ଜାଣିବାର ଜଛ୍ଛା ଜାତ ହେବାରୁ ଶିବ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଜନ୍ମଙ୍କ ଅମରାବତୀରେ ପୁଣିକଷ୍ଟଳା ବୋଲି ଜଣେ ଅପସରା ଥିଲା । ଦିନେ ତା'ର କିଛି ଭୁଲ ପାଇଁ ତାକୁ ଅଭିଶାପ ମିଳିଲା ଯେ, ସେ ବାନରୀ ଭାବରେ ଜନ୍ମ ହେବ । ସେହି ଅପସରା ବହୁ ଅନୁନୟ ବିନୟ ପରେ ଜଛ୍ଛା ରୂପ ଧାରଣ କରି ପାରିବ ବୋଲି ଆଶ୍ଵାସନା ପାଇଲା । ସେହି ଅପସରାକୁ ବାନର ରାଜା କେଶରୀ ପନ୍ଥୀ ରୂପରେ ଅଞ୍ଜନା ନାମ ଦେଇ ରଖିଥିଲେ । ଅଞ୍ଜନା ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଥିବାରୁ କେଶରୀ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭଲ ପାଉଥିଲେ ।

ଦିନେ ସେ ଦୁହେଁ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପ ଧାରଣ କରି ସ୍ଥାମେରୁ ଶୃଙ୍ଗ ଉପରେ ଭ୍ରମଣ କରୁଥିଲେ । ବାଞ୍ଚ ଧୀରେ ଧୀରେ ବହି ତନମନକୁ ଗୋମାଞ୍ଚିତ କରିଦେଉଥିଲା । ହଠାତ୍ ଦଳକାଏ ପବନ

ଆସି ଅଞ୍ଜନାଙ୍କ ଦେହରୁ ଶାତୀର ଏକ ଅଂଶ ଉଡ଼ାଇ ନେଲା । ଅଞ୍ଜନାଙ୍କୁ ଲାଗିଲା ଯେମିତି ତାଙ୍କୁ କେହି ସର୍ବ କରୁଛି । ସେ ନିଜର ବସ୍ତ ସମ୍ବାଲ ନେଇ ଅଳଗା ହୋଇଯାଇ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ କିଏ ଏପରି ନିର୍ଲଙ୍ଘ ମୋର ପାତିବ୍ରତ୍ୟ ଧର୍ମ ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛି ? ମୋର ଛଷ୍ଟ ଦେବ ମୋ ପତିଦେବ ମୋ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଛନ୍ତି । ମୁଁ ଅଭିଶାପ ଦେଇ ତାକୁ ଭସ୍ତୁ କରିଦେବ । କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଲାଗିଲା ସତେଯେମିତି ବାୟୁଦେବ କହୁଛନ୍ତି ଦେବି ! ମୁଁ ତମର ବ୍ରତ ନଷ୍ଟ କରିନାହିଁ । ତୁମର ଏପରି ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ହେବ, ଯେ କି ଶକ୍ତିର ମୋ ସମାନ ହେବ । ବଳ କି ବୁଦ୍ଧିରେ ତାହା ସହ କେହି ସମାନ ହେବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ତାକୁ ରକ୍ଷା କରିବି । ସେ ଭଗବାନଙ୍କର ସେବକ ହେବ । ତାହା ପରେ ଅଞ୍ଜନା ଓ କେଶରୀ ନିଜ ଶ୍ଵାନକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଭଗବାନ ଶଙ୍କର ଅଂଶ ରୂପରେ ଅଞ୍ଜନାଙ୍କ କାନ ଦେଇ ତାଙ୍କର ଗର୍ଭରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । (ଭିନ୍ନ କଥାନୁଯାୟୀ ସତୀ ସାଧ୍ୟୀ ଅଞ୍ଜନା ପୁତ୍ର ପ୍ରାୟ ନିମନ୍ତେ ଆଶୁତୋଷଙ୍କୁ ସାତ ହଜାର ବର୍ଷ ଉତ୍ତର ତପସ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରି ଏକ ବଳଶାଳୀ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ବର ମାଗିଥିଲେ । ଭଗବାନ ଶଙ୍କର ବର ଦେଇ କହିଲେ ହେ ଅଞ୍ଜନା ! ମନ ମଧ୍ୟରେ ମୋତେ ଧାନ କରି ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କର । ମୁଁ ପବନ ଦେବତା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସାଦ ପ୍ରେରଣ କରିବି । ତୁମେ ସେହି ପ୍ରସାଦକୁ ସେବନ କଲେ ଏକାଦଶ ରୂପକୁ ସ୍ଵରୂପ ପରମ ତେଜସ୍ଵୀ ପୁତ୍ର ତୁମକୁ ପ୍ରାୟ ହେବ । ଅଞ୍ଜନା ସେହି ଶ୍ଵାନରେ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ ପୂର୍ବକ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ ଧାନମଗ୍ନ ହୋଇ ରହିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ପୁତ୍ର ପ୍ରାୟ ନିମନ୍ତେ ଚକ୍ରବର୍ଜୀ ରାଜା ଦଶରଥଙ୍କ ରାଣୀ କେକେଯୀ ଯଙ୍ଗ ଚରୁ ସେବନ କରିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ହାତରୁ କିଛି ଚରୁ ତଳକୁ ଖସି ପଡ଼ିଲା । ଚିଲଟିଏ ସେହି ଚରୁକୁ ଖାପିଆଣି ଉଡ଼ି ଚାଲିଯିବା ସମୟରେ ହଠାତ୍ ଅଣଚାଶ ପବନ ମାଡ଼ି ଆସିଲା । ଫଳରେ ଚିଲ ଥଣ୍ଡରୁ ଚରୁତକ ଉଡ଼ିଆସି ହସ୍ତ ପ୍ରସାରଣ କରି ରହିଥିବା ଅଞ୍ଜନାଙ୍କ ହାତରେ ପଡ଼ିଲା । ମହାନୟରେ ସେହି ପ୍ରସାଦକୁ ଅଞ୍ଜନା ସେବନ କଲେ । ସେହି ପ୍ରସାଦ ସେବନରୁ ଅଞ୍ଜନାଙ୍କର ପୁତ୍ରଟିଏ ଜାତ ହେଲା । ଶିବ ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ମୋହିନୀ ସ୍ଵରୂପକୁ ଦେଖି, ମହାଦେବଙ୍କର ଯେଉଁ ବୀର୍ୟ ସ୍ତଳିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାକୁ ସପ୍ତର୍ଷମାନେ ଅଞ୍ଜନାଙ୍କ ଶ୍ରୀବଣ୍ଦ୍ରମି ଦେଇ

ଗର୍ଜାଶୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ କରାଇ ଥିଲେ । ସେଥିରୁ ପରମ ତେଜସ୍ୱୀ କପୀଶ୍ଵର ଉପରି ହୋଇଥିଲେ ।)

ଚେତ୍ର ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ପନ୍ଥର ଦିନ (ପୂର୍ଣ୍ଣମା) ମଙ୍ଗଳବାରରେ ଅଞ୍ଜନାଙ୍କ ଗର୍ଭରୁ ଭଗବାନ ଶଙ୍କର ମେଖଳା, କୌପିନ ଓ ଯଜ୍ଞୋପବିତ ଧାରଣ ପୂର୍ବକ କର୍ଷରେ କୁଣ୍ଡଳ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରକ୍ତ ବର୍ଷ ମୁଖ ବିଶିଷ୍ଟ ଲାଞ୍ଛଳ ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ବାନର ରୂପରେ ଅବତାର ଗ୍ରହଣ କଲେ । (ଅନ୍ୟ କେତେକ ବିଦ୍ୟାନ ମତ ଦିଆନ୍ତି ହନ୍ତୁମାନ କାର୍ତ୍ତିକ କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ ୧୪ କିମ୍ବା କାର୍ତ୍ତିକ ଶୁକ୍ଳ ୧୪ ଦିନ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିଲେ । ଆନନ୍ଦ ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜନ୍ମ ଚେତ୍ରମାସ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ଏକାଦଶୀ ।) ବାଲକର ଜନ୍ମ ପରେ ମାତା-ପିତାଙ୍କର ଆନନ୍ଦର ସୀମା ରହିଲା ନାହିଁ । ସେ ଦୁହେଁ ପିଲାଟିକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯନ୍ମ ସହକାରେ ପାଳନ କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ । ଦିନେ ଅଞ୍ଜନା ଓ କେଶରୀ ବାଲକଟିକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇ ବାହାରକୁ ଚାଲି ଯାଇଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ବାଲକକୁ ଭୋକ ଲାଗିବାରୁ ସେ ଖାଦ୍ୟ ଖୋଜୁଶୋଭୁ ତା'ର ଦୃଷ୍ଟି ବାଲସୂର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ପଡ଼ିବାରୁ ସେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା । ବାଯୁ ତାକୁ ଉଡ଼ିବାର ଶକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ । ବାଲକଟିଏ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଉଡ଼ି ଯାଉଥିବାର ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ରଯ୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ବାଯୁ ଦେବ ନିଜ ପୁଅ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିବାର ଦେଖି କାଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟତାପ ତାକୁ ଜାଳିଦେବ ଭାବି ହିମାଳୟର ଶୀତଳତାକୁ ନେଇ ପୁତ୍ରର ପଛେପଛେ ଚାଲିଲେ । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଲେ ଯେ ବାଯୁ ପୁତ୍ର ଆସୁଛି, ସେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ତେଜ କମ୍ କରିଦେଇ ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ କଲେ । ବାଲକ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚି ଯିବାରୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ରଥ ଉପରେ ବସି ଖେଳିବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲା ।

ସେହି ଦିନଟି ଥୁଲା ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରାଗ । ନିଜର ସମୟ ଜାଣି ରାହୁ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ଆସି ଦେଖେତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ବାନର ଶିଶୁଟିଏ ଖେଳୁଛି ! ରାହୁ ତାକୁ ଖାତିର ନକରି ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଉପରକୁ କୁଦି ପଡ଼ିବାରୁ ବାନର ଶିଶୁଟି ତାକୁ ଧରି ପକାଇଲା । ଶିଶୁଟି କବଳରୁ ଯାଇ ରାହୁ ଉତ୍ତରକୁ ଅଭିଯୋଗ କଲା ଯେ ତା' ଅଧୁକାର ଅନ୍ୟ ଜଣେ ନେଉଛି । ଉତ୍ତର କଥା

ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ନଦେଇ ରାହୁକୁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପାଖକୁ ପଠାଇ ଦେଲା, ଏଥର ବାନର ରାହୁକୁ ଖାଦ୍ୟ ଭାବି ଧରିବାକୁ ଯିବାରୁ ରାହୁ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇ ଯାଇ ଉତ୍ତରଙ୍କ ଶରଣ ନେବାରୁ ଉତ୍ତର ନିଜ ହାତୀ ଉପରେ ସବାର ହୋଇ ଆସିଲେ । ହାତୀ ଝାରାବତକୁ ଦେଖି ବାନର ଶିଶୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବାରୁ ଉତ୍ତର ଶିଶୁ ଉପରେ ବଜ୍ର ପ୍ରହାର କଲେ । ସେହି ଆୟାତରେ ଶିଶୁଟିର ବାମ ହନୁମାଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ବାଲକଟି ତଳେ ପଡ଼ି ଛଟପଟ ହେବାରୁ ବାୟୁଦେବ ତାକୁ ଉଠାଇ ନେଇ କ୍ରୋଧରେ ନିଜର ଗତି ବନ୍ଦ କରି ଦେବାରୁ ତ୍ରିଲୋକର ଅବସ୍ଥା ଅସମ୍ଭାଳ ହୋଇଗଲା । ବ୍ରହ୍ମା ଜାଣିପାରି ବାଲକ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚି ବାଲକ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ମାରି ଦେବାରୁ ବାଲକ ଉଠି ବସିଲା । ବାୟୁ ଦେବ ପ୍ରସନ୍ନ ହେବା ସହିତ ସାରା ଜଗତରେ ପ୍ରାଣ ସଂଚାର କରିଦେଲେ । ବ୍ରହ୍ମା ସମସ୍ତ ଦେବତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଏହି ବାଲକ ଦେବତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି, ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତ ଦେବତା ଏହାଙ୍କ ବର ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ ।

ଉତ୍ତର ବାଲକଟିକୁ ବର ଦେବା ସହିତ ହନୁମାଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିବାରୁ ନାମକରଣ କଲେ ହନୁମାନ । ବ୍ରହ୍ମା ବ୍ରହ୍ମ ଜ୍ଞାନ ଦେବା ସହିତ ବିଷ୍ଣୁ ଚିରାୟ କରିଦେଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବଗଣ ଅନେକ ବର ଦେଇ ନିଜନିଜ ଲ୍ଲାନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କଲେ ।

ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ ଓ ଉତ୍ତରଦି ଦେବତାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବରପ୍ରାପ୍ତ ସାକ୍ଷାତ ଏକାଦଶ ରୁଦ୍ର ଅବତାର ସମସ୍ତ ଚରାଚରରେ ଏକମାତ୍ର ରକ୍ଷକ, ଉତ୍ତରାଜ ଶ୍ରୀରାମ ଦ୍ଵାରା ହନୁମାନଙ୍କ ଉପାସନା ଏବଂ ଷ୍ଟୋତ୍ରପାଠ ପୂଜନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ବ୍ରତ ଦ୍ୱାରା ଚମକାର କାର୍ଯ୍ୟ ସିଦ୍ଧି ମିଳିଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ, କାମ ଅଥବା ମୋକ୍ଷ, ଏହି ଚତୁରବର୍ଗ ଫଳ ଲାଭ କରିବାକୁ ତାହାକୁ ତାଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଶ୍ରୀହନୁମାତ ଉପାସନା ସଦା ଫଳଦାୟକ ଅଟେ ।

ଗୌଡ଼ଗାଁ, କପିପଦା, ମଧ୍ୟରଭଞ୍ଜ

ବିକାଶ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ ଜନଜାତିଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ରି ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ ଗଠିତ

ଓଡ଼ିଶା, ଜନଜାତିମାନଙ୍କର ଆଦିଭୂମି ହିସାବରେ ବିଦିତ । ଏଠାରେ ୭୨ ପ୍ରକାର ଜନଜାତି ସଂପ୍ରଦାୟ ବସବାସ କରନ୍ତି । ତତ୍ତ୍ଵଧରୁ ୧ ଟଚ୍ଚି ଗୋଷ୍ଠୀ ପ୍ରାଚୀନ ଜନଜାତି ରହିଛନ୍ତି । ଏଠାକାର ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ୨୨.୮୫ ପ୍ରତିଶତ ହେଉଛନ୍ତି ଜନଜାତି । ସରକାର ଜନଜାତିଙ୍କ କଳ୍ୟାଣ ପାଇଁ ବହୁବିଧ ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରଚଳନ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେମାନଙ୍କ ବିକାଶଧାରାକୁ ଦ୍ୱାରାନ୍ତିତ କରିଛି । କେବଳ ସକାରାମ୍ବଳ ବିକାଶ ଫଳାଫଳ ଉପରେ ନୁହେଁ, ବିକାଶ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତିଟି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଚିହ୍ନିତ ସହ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁରୂପ ଯୋଜନା ପ୍ରଶନ୍ନ, ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାଳୋଚନା କରାଯିବା ପାଇଁ ସରକାର ଅଞ୍ଚଳକାରବନ୍ଦ ଅଛନ୍ତି । ବିକାଶ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ ଜନଜାତିମାନେ ଯେପରି ସାମିଲ ହୋଇପାରିବେ ସେଥିପରି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଦିଆଯାଇଛି ।

ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦର ସଂସାପନ/ଗଠନ

ଏହି ପୃଷ୍ଠାଭୂମିରେ ରାଜ୍ୟ ସରକାର ୯୬ ଜନଜାତି ଅଧ୍ୟସିତ ଜିଲ୍ଲା- ମଧ୍ୟପ୍ରଦୀପ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଉନ୍ନୟନ ବ୍ୟାଙ୍ଗନ, କନ୍ଦମାଳ, କୋରାପୁଟ, ଗଜପଟି, ରାଷ୍ଟ୍ରପତି, ନବରଜପୁର ଓ ମାଲକାନଗିରିକୁ ନେଇ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ ଗଠନ କରିଛନ୍ତି । ଏଥରେ ୧୧୬ ଜନଜାତି ରହିଛି, ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ୨୦୨୨ ଗୋଟି ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ଅଧୀନେ ୧୮୭୮୭ ଗ୍ରାମର ୧୪ ଲକ୍ଷ ଜନଜାତି ପରିବାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦରେ ସେହି ଜିଲ୍ଲାର ଜଣେ ମାନ୍ୟଗଣ୍ୟ ଜନଜାତି ଗୋଷ୍ଠୀର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସରକାର ଅଧ୍ୟ ହିସାବରେ ମନୋନୀତ କରିବେ । ପରିଷଦରେ ଜଣେ ଉପାଧକଙ୍କ ସମେତ କେତେଜଣ ଜନଜାତି ସଦସ୍ୟ ରହିବେ ଏବଂ ଜନଜାତି ଉନ୍ନୟନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତିନି ଜଣ ବିଶେଷଜ୍ଞ (ସେ ଜଣେ ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀ ବା ଅଣ-ଆଦିବାସୀ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରନ୍ତି) ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୋନୀତ ହେବେ । ଜନଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅଭିଜ୍ଞ ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ଜନଜାତି ସଂପ୍ରଦାୟରୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଅଧ୍ୟ ବା ଉପାଧକଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ମହିଳା ହୋଇଥିବେ ତଥା ଅଧ୍ୟ ବା ଉପାଧକ/ ସଦସ୍ୟ କୌଣସି ଚାକିରିରେ ବା ସରକାରୀ ପଦପଦବୀରେ ନଥୁବେ ।

ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦର ଅବଶ୍ଵିତି

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିଲ୍ଲାର ସଦରମହକୁମାରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦର ମୁଖ୍ୟାଳୟ ରହିବ । ପରିଷଦର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପାଇଁ ସଦରମହକୁମାରେ ଥିବା ଆଇ.ଟି.ଏ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ବଳକା ପରିସର କିମ୍ବା ଜିଲ୍ଲା ମୁଖ୍ୟାଳୟରେ ଥିବା ସରକାରୀ ଗୃହ ବା ଆବଶ୍ୟକ ଛଳେ ଭଡା ସ୍ଥାନରେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ନିଆଯିବ ।

ପରିଷଦ କର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା

ପରିଷଦର ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରୀ ପାହ୍ୟାର ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦିଆଯିବ । ଉପାଧକଙ୍କୁ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦର ଉପାଧକ ଏବଂ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଜିଲ୍ଲା ପରିଷଦର ସଦସ୍ୟ ଅନୁରୂପ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦିଆଯିବ ।

ପରିଷଦର ଅବଧୂ

ସଦସ୍ୟ ଆବାହକଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ପରିଷଦର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବଧୂ ୨ ବର୍ଷ ରହିବ ।

ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ ପ୍ରମୁଖ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର

ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ ଜନଜାତି ଗୋଷ୍ଠୀର ପରମରା ଏବଂ ମୌଳିକ ପରିଚିତି ବଜାୟ ରଖି ସାମାଜିକ-ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସହ ସ୍ଵରକ୍ଷା ଓ ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବ । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ-

୧- ବିକାଶ ଆଭିମୁଖ୍ୟର ସମତାଳରେ ଜନଜାତି ସଂସ୍କୃତିର ସଂରକ୍ଷଣ ।

୨- ପ୍ରଜାତିକ ପରିଚିତିର ଛିତାବସ୍ଥା ବଜାୟ ପାଇଁ ଜନଜାତି ସଂସ୍କୃତିର ସମୃଦ୍ଧି ।

୩- ଜନଜାତି ସଂସ୍କୃତି ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ଜନଜାତିଙ୍କ ନିଜୟ ଆନନ୍ଦକୌଣସିକୁ ସ୍ବୀକୃତି ପ୍ରଦାନ ।

୪- ଜନଜାତିଙ୍କ ଅନୁଭୂତି ଓ ବୌଦ୍ଧିକ ସାଂସ୍କୃତିକ ବିଭବ ପରମରା ଓ ଅଭ୍ୟାସ ଧାରାର ନଥୁକରଣ ।

୪- ଜନଜାତି ସାଧନ କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ଚିହ୍ନଟ ଏବଂ ଜୀବିକା ନିର୍ବାହର ହେତୁ ହିସାବରେ ସ୍ଵକୀୟ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ, ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରୟୋଗ ।

୫- ବିକାଶ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ପରିଚିତ କରାଇବା ପାଇଁ ଜନଜାତିମାନଙ୍କ ପରିଭ୍ରମଣ ସୁବିଧା ।

୬- ବିକାଶ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଯୋଗାଯୋଗ ପାଇଁ ଜନଜାତି ଭାଷା/ଉପଭାଷାର ବିକାଶ ସାଧନ ।

୭- ଜନଜାତିଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ନେଇ ପରିପୋଷିତ ଜନଜାତି ଉନ୍ନୟନ ସକାଶେ ଜନଜାତି ଅଂଚଳର ଖାନୀୟ ସାଧନରେ ଭରପୂର ବିନିଯୋଗ ।

୮- ଜନଜାତିଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ନେଇ ଅଂଚଳ/ସଂସ୍କୃତି ଆଧାରିତ ବିକାଶ ବ୍ୟବସ୍ଥା ।

ଜନଜାତିମାନଙ୍କ ସଂସ୍କୃତିର ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ସମୃଦ୍ଧି ସାଙ୍ଗକୁ ଜନଜାତିମାନଙ୍କୁ ବିକାଶର ମୁଖ୍ୟଧାରାରେ ସାମିଲ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ଅଙ୍ଗୀକାରବନ୍ଦତା ସ୍ଵରୂପ ଜନଜାତି ଗୋଷ୍ଠୀର ପ୍ରମୁଖ ସଦସ୍ୟ ଏବଂ ଜନଜାତି ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରର ବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କୁ ନେଇ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ ଗଠନ କରାଯାଇଛି ।

ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦର ଶୁଭାରମ୍ଭ

ଇତ୍ୟବସରରେ ସମସ୍ତ ନଅଗୋଟି ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦ ଗଠିତ ହେବା ସହ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କ ସମେତ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ପରିଷଦରେ ଯୋଗଦାନ କରି ସାରିଛନ୍ତି । ମାନ୍ୟବର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, ଓଡ଼ିଶା, ଏହି ପରିଷଦଗୁଡ଼ିକୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକଭାବେ ୦୯.୦୩.୨୦୧୮ ତାରିଖରେ ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ବୈଠକରେ ୯ଟି ଜିଲ୍ଲାର ୧୧୭ କ୍ଷେତ୍ର ଜନଜାତି ପ୍ରତିନିଧି, ୪୦ ଜଣ ଜନଜାତି ପ୍ରତିନିଧି ଭାଷାବିତ୍ର, ଜନଜାତି ସଂସ୍କୃତି ପାଇଁ ବିଶେଷ ଯୋଗଦାନ କରିଥିବା ସଂସ୍କୃତିବିତ, ଜନଜାତି କ୍ରୀଡ଼ାବିତ୍ର, ସମସ୍ତ ୯ଟି ଜିଲ୍ଲାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ସଦସ୍ୟ, ମାନ୍ୟବର ମନ୍ତ୍ରୀବୃଦ୍ଧ, ବରିଷ୍ଠ ପଦାଧୂକାରୀବୃଦ୍ଧ ଏହି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉନ୍ନୟନ ପରିଷଦର ଶୁଭାରମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ସଦୟ ଯୋଗଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି

ଉତ୍କଳ ବାସୁଦେବ ଦାସ

ଏତିହାସିକ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ସହର ଏକ ଅନୁକ ପାହାଡ ଉପରେ ଉତ୍କଳମାତାଙ୍କର ଏବେ ମଧ୍ୟ ଗୌରବ ଗାନ କରୁଥିଛି । ଆଧୁନିକ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡିର ମାତ୍ର ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଓଡ଼ିଶାରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଦୁଇ ତୃତୀୟାଂଶ ଆଶ୍ରମ କୋଳରେ ରହିଛି । ଏହି ତାଲୁକାରେ ଗଙ୍ଗବଂଶୀୟ ଗଜପତିମାନେ ବହୁ ପୂର୍ବରୁ ରାଜତ୍ବ କରି ଆସୁଥିଲେ । ପ୍ରକୃତରେ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ଗଂଜାମ ଜିଲ୍ଲା (ଉତ୍କଳୀନ)ର ରାଜଧାନୀ । ଗଂଜାମ, ଫୁଲବାଣୀ ସମେତ ଆଶ୍ରମପ୍ରଦେଶର ଶ୍ରୀକାକୁଳମ ଜିଲ୍ଲାକୁ ନେଇ ଦକ୍ଷିଣରେ ସିଂହାଚଳଠାରୁ ପୂର୍ବରେ ଚିଲିକା ଅର୍ଥାତ୍ ଖଲିକୋଟ ତାଲୁକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୁଇ ଶହୁ ମାଳଙ୍କ ଧରି ପରିବ୍ୟାୟ । ଲଙ୍ଘରେ ଶାସନ କାଳରେ ମାତ୍ରାଜ ସହିତ ସଂୟୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ଓଡ଼ିଶାର କଳା, ସଂସ୍କୃତି, ଭାଷା ଓ ସାମାଜିକ ଜୀବନ କ୍ଷୁଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଜଣେ ଜଣେ କଠୋରପଣ୍ଡା ଆଇ.ସି.ଏସ୍ କଲେକ୍ଟର ସେହି ଅଂଚଳରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ହୋଇ ଶାସନ ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ଉତ୍କଳୀନ ଚିନ୍ତା ଚେତନା ସେଠାକାର ଅଧ୍ୟବାସୀଙ୍କର ଥିଲା ବଂଚିବାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ । ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡିର ପ୍ରକୃତ ବାସିଯା ଓଡ଼ିଆ । ତାଙ୍କ ଭିତରେ କିଛି ତେଲୁଗୁ ଓ ଶବର ଜାତିର ଲୋକେ ବସବାସ କରୁଥିଲେ । ପାରଳାର ଅନୁପମ ଯୌନ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତି ସେଠାକାର ଗଙ୍ଗବଂଶୀ ନୃପତିଙ୍କ ଅଛି ମଞ୍ଚାରେ ମିଶି ରହିଥିବାରୁ ଉକ୍ତ ରାଜବଂଶୀ ଗଜପତି ଉତ୍କଳୀନ ପ୍ରାଚୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଆସିଥିଲେ ।

ଉନ୍ନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀ ବେଳକୁ ଏହି ରାଜବଂଶର ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ଜାତୀୟ ଭାବାଦର୍ଶୀ ପାର୍ଶ୍ଵବର୍ତ୍ତୀ ତାଲୁକାରେ ପଢିଥିଲା । ବିଶେଷ କରି ଚିକିଳି, ଗୁଣ୍ଡପୁର ତରଳା, ମଞ୍ଜୁଷା,

ସୁରଙ୍ଗୀ, ଜଇଡା, ବଡ ଖେମୁଣ୍ଡି, ସାନ ଖେମୁଣ୍ଡି, ଚିକିଟି ଆଦି ତାଲୁକାରେ ଉତ୍କଳୀନ ଗୌରବବୋଧ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାରିଥିଲା । ପ୍ରଥମଟଃ ଲଙ୍ଘରେଜମାନଙ୍କ ଦୌରାମ୍ୟ ଓ ହିନମନ୍ୟତା ଉକ୍ତ ଅଂଚଳବାସୀଙ୍କ ମନରେ କ୍ଷୋଭ ଆଣିଥିଲା । ଯେଉଁ ଉତ୍କଳୀନ ନବ ଜାଗରଣର ମଳୟ ପ୍ରବାହିତ ହେଲା, ସେମାନଙ୍କର ଶୁଷ୍କ ମାନସରେ ନବ କିଶଳୟାରେ ଉଦଗମିତ ହୋଇଥିଲା ।

ପାରଳା ଖେମୁଣ୍ଡିର ବୃକ୍ଷ ରାଜା ପ୍ରତାପ ଚନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ଦେବ ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ଦାୟିତ୍ବ ନିଜ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୁତ୍ର ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତିଙ୍କୁ ନ୍ୟୟ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଶାସନ (ଲୋକ ପାଳନ) ଓ ବ୍ୟବହାର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଖୁସି କରିଥିଲା । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ବିକାଶ ଓ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ରାଜା ଗୌରଚନ୍ଦ୍ର ପାରଳାର ପ୍ରଥମ ଗ୍ରାନ୍ତୀକାରୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ରାଜଗୁରୁଙ୍କର ସହାୟତା ନେଇଥିଲେ । ମଣି କାଂଚନର ସଂଯୋଗ ପରି ଉଭୟଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମହନୀୟ ହୋଇଗଲା । ଉତ୍କଳର ଅନ୍ତିମ ବୀର ଓ ବରପୁତ୍ର ତଥା ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପାରଳା ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ନାରାୟଣ ଦେବ ଥିଲେ ଗଜପତି ଗୌରଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କର ସୁପୁତ୍ର । ୧୮୯୭ ଖ୍ରୀ. ବୈଶାଖ ମାସ ଜନ୍ମ କରିଥିବା ଏହି ସୁତ୍ତଳ ତେଜୋଦୀୟ ସନ୍ତାନ ଯେ ଗଙ୍ଗବଂଶ ଓ ଗଜପତି ବଂଶର ମହାନ ମାତ୍ରଭକ୍ତ ହେବ, ଏକଥା ହୁଏତ କେହି ଚିନ୍ତାକରି ନଥୁବେ । କାରଣ ତକ୍ତାଳୀନ ବ୍ରିତ୍ତିଶ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଭିତରେ ନିର୍ଭୀକ ଦେଶପ୍ରେମ ରାଜକର ସଂଖ୍ୟାଥିଲା ହାତ ଗଣନ୍ତି । ବାଲ୍ୟରୁ ତାଙ୍କର ସ୍ଵାଭିମାନ ଓ ସୁଗୁଣ ପ୍ରମୁଖିତ ହୋଇଥିଲା । ଗଣିତ ଭଲ ହେଉନଥିବାରୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ରାଜଗୁରୁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ- ବିଦ୍ୟାନ ହେବାକୁ ସେଲେ ଗଣିତ ସାଧନ ଆବଶ୍ୟକ । ରାଜା

ହୋଇ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଜାପାଳନ କରିବେ କିପରି ? ନିଜକୁ ଅପମାନିତ ମନେକରି କର୍ଷର କୁଣ୍ଡଳରୁ ବାହାରା କାଢ଼ି ଗିଲି ଦେଇଥିଲେ । ଚନ୍ଦଳ ପତିଯାଇଥିଲା ରାଜ ଅବରୋଧରେ । ଯାହା ହେଉ ତାଙ୍କର ତକାଯାଇ ବାନ୍ତି କରାଇ ଦେବାରୁ ରାଜକୁମାରଙ୍କ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଗଣିତରେ ଦୁର୍ବଳତା ହେତୁ ଏପରି କରିଥିବାର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଏହି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ସ୍ଵାଭିମାନ ରାଜକୁମାର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାରେ ପାରଙ୍ଗମ ହାସଳ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ରାଜର ନ୍ୟୁରିଂଟନ ରାଜକୁମାର କଲେଜରୁ ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରି ୧୮୧୩ ଖ୍ରୀ.ରେ ନିଜ ରାଜ୍ୟ ଭାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ପିତୃବ୍ୟ କବି ପଦ୍ମନାଭ ଗଜପତି ଓ ପିତା ଗୋରଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ନାରାୟଣ ଦେବ ଛହଳୀଳା । ସମ୍ବରଣ କରିଥାଇଥିଲେ । ସୁତରାଂ ରାଜଭିଷେକ ପରେ ସୁବୁଦ୍ଧି ବଳରେ କିପରି ରାଜ୍ୟ ଓ ଦେଶର ଉନ୍ନତିମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପ୍ରଜା ବହୁଳ ହେବେ, ସେଥିଲାଗି ତାଙ୍କୁ ଗଭୀର ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଢିଥିଲା ।

ଏହି ସମୟରେ ସଂଗଠିତ ଉତ୍କଳୀୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ଉତ୍କଳ ସମ୍ବିଲନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଖୁବ୍ ତତ୍ତ୍ଵିତ ବେଗରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । ତଥାପି ତା'ରି ଭିତରେ ତାଙ୍କ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ସେ କୋର୍ଟେସ ଅଫ୍ ବୋର୍ଡେସ ମୁକ୍ତ କରି ଉତ୍କଳୀୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମନେ କଲେ । ମାତ୍ର ଏକୋଇଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଯୁବକ ଅସୀମ ପରାକର୍ଷାରେ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଜୟୟାତ୍ରୀ ।

ଖରସୁଆଁ ରାଜକନ୍ୟାଙ୍କର ପାଣି ଗ୍ରହଣ କରି ମାତ୍ର ବାରବର୍ଷ ଦାଖତ୍ୟ ତୋଗ କରିବା ପରେ ରାଣୀଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଲା । କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ମାତୃହରା ଦୁଇ ଶିଶୁପୁତ୍ର ଓ ଶିଶୁ କନ୍ୟାଙ୍କୁ ଚାହିଁ ଦାରୁଣ ବିଛେଦରେ କାଳାତିପାତ କରିଥିଲେ । ପୁନଃବିବାହ କରିବାକୁ ପରିଜନମାନେ ବାଧ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ତାଙ୍କର ସକଳ ପ୍ରାତିକୁ ଉତ୍କଳୀୟମାନଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଥରେ ଅଗ୍ରସର ହୋଇଥିଲେ ।

୧୯୧୪ ମସିହାରେ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧରେ ଭୟାବହ ପରିଷିଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଶା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା । ତାହା ସତ୍ରେ ଉତ୍କଳୀୟ ନେତୃବୃଦ୍ଧ ଉତ୍କଳ ସମ୍ବିଲନୀ ପକ୍ଷରୁ ଦେଶ ମିଶ୍ରଣ ଉଦ୍ୟମକୁ ଅଧିକ କ୍ରୀଯାଶୀଳ କରିଥିଲେ । ସେହି ବର୍ଷ ୧୯୧୪

ମସିହାରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ବିଲନୀ ଦଶମ ଅଧ୍ୟେଶନ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡିଟାରେ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତିଙ୍କ ସହ୍ୟୋଗରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ସମ୍ବିଲନୀରେ ଜୟପୁରର ସୁନାମଧନ୍ୟ ରାଜା ବିକ୍ରମ ଦେବ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା କରିଥିଲେ । ନେତୃବୃଦ୍ଧ କର୍ମବୀର ଶୌରୀଶଙ୍କର, ମଧୁସୁଦନ ଦାସ, ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ, ପକିର ମୋହନ ସେନାପତି, କନିକା ରାଜା ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ଭଞ୍ଜଦେବଙ୍କ ମୁଖରିତ ପ୍ରଶଂସା ସେଦିନ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତିଙ୍କ ପ୍ରାଣରେ ଉତ୍କଳୀୟ ଚେତନାର ଉତ୍ତାଳ ତରଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ।

ରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତିଙ୍କର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପ ଥିଲା ଶିକ୍ଷାର ବିକାଶ । ଶିକ୍ଷାର ବ୍ୟାପକ ବିକାଶ ନ ହେଲେ ଦେଶ ଓ ଜାତିର ଭବିଷ୍ୟତ ଉତ୍କଳ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେ କେତେକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ସହିତ ତାଙ୍କର ଜମିଦାରୀ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ଛାତ୍ରମାନଙ୍କର ବିଦ୍ୟାଳୟ ଦେଇ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିଦେଶୀଗତ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସୁଥିବା ଛାତ୍ରଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଦେଇ ସହିତ ‘ବୋର୍ଡ୍’ ଖର୍ଚ ମଧ୍ୟ ଛାତ୍ର କରିଦେଇଥିଲେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟୟ ରାଜକୋଷ ବହୁ କରୁଥିଲା । ଏହି ସୁଯୋଗରେ ବହୁ ଛାତ୍ର ଶିକ୍ଷାଲୀଭୁ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିତୃବ୍ୟ ପଦ୍ମନାଭ ଦେବଙ୍କ ନାମରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଗଠନ କରି ତା’ ପକ୍ଷରୁ ଗଛିତ ପାଣିର ସୁଧ ସ୍କଳାରସିପ ଭାବେ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ୧୯୧୩ ମସିହାରେ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ଓ ଜୟପୁର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶରୁ ବିଛିନ୍ନ କରାଯାଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କ ଲଙ୍ଘଣ ଯିବାକୁ ହେଲା ।

ଓଡ଼ିଶା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ଲତିହାସ ପୃଷ୍ଠାରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ଅଛି- ୧୯୧୭ ମସିହାରେ ବ୍ରିଟିଶ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ‘ଫିଲିପ ଡଫ୍ କମିଶନ’ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ମିଶ୍ରଣରେ ମାତ୍ରାଜ ଓ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ମତାମତ ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ଆଗମନ କରିଥିଲେ । ସତେବେଳେ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ଦାବି କରିଥିଲେ ଯେ, ଦେଶ ମିଶ୍ରଣ କରାଯାଇ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ କରାଯାଉ । କମିଶନର ଏହାକୁ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ଆନ୍ଦୋଳନର ଗୋଟିଏ ନୃତ୍ୟ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରି ତଦନ୍ୟାୟୀ ତାଙ୍କର ସୁପାରିଶ ବ୍ରିଟିଶ ସରକାରଙ୍କ ପାଖରେ

ଉପଶାପିତ କରିଥିଲେ । ମଧୁସୂଦନ ଦାସ ପ୍ରମୁଖ ବଡ ବଡ ନେତୃବୃଦ୍ଧଙ୍କର ଆଶଙ୍କା ଥିଲା ଯେ, ଏହି ନୂତନ ପ୍ରସ୍ତାବ ହେତୁ ଦେଶ ମିଶ୍ରଣ ହୋଇ ନପାରେ । କାରଣ ଭାରତ ସରକାର ପ୍ରଥମ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧରେ ଆର୍ଥିକ ଅନନ୍ତନରେ ପଞ୍ଜିଆଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପାରଳା ମହାରାଜାଙ୍କ ଉତ୍ତରାଂଶ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ନିକଟରେ ସେହି ଭାବନା ଭିନ୍ନ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତିଙ୍କ ସହଯୋଗ ଫଳରେ ସାଇମନ କମିଶନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଶା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ପାଇଁ ତୀତ୍ର ଆଯୋଳନର ସ୍ଵତ୍ତ୍ଵପାତ ହେବାରୁ ୧୯୩୦ ମସିହାରେ ଲକ୍ଷ୍ମନରେ ଗୋଲଟେବୁଲ ବୈଠକ ବସି ଭାରତର ନୂତନ ସମ୍ବିଧାନ ପ୍ରଶାୟତ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ବୈଠକରେ ଓଡ଼ିଶାରୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବ କରିଥିଲେ ପାରଳା ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ଏବଂ ସେହିଠାରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ପ୍ରସ୍ତାବ ଉତ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ଯାହା ଫଳରେ ୧୯୩୧ ମସିହାରେ ଓଡ଼ନେଲ ସାହେବଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ତିନିଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ନେଇ ଗୋଟିଏ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କମିଟି ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଗୋପାଳପୁରଠାରେ ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାର ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଦ୍ଵାରଣ ଆଲୋଚନା ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଯାଇ ଓଡ଼ନେଲ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ସରକାରଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଜୟପୁର ଓ ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡିକୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଶ୍ରଣକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣ ସହଯୋଗୀ ଫୁକାନ ଓ ମେହେଗା ଓଡ଼ନେଲଙ୍କ ଯୁକ୍ତିକୁ ଖଣ୍ଡନ କରି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମତ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଯେ ପାରଳା ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସିର ବ୍ୟକ୍ତି ହୋଇଥିବାରୁ ସେ ଓଡ଼ିଆ ସପକ୍ଷରେ ହୃଦ ଯୁକ୍ତି ଯାପନ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ ବୋଲି ତାଙ୍କର ମତ ଥିଲା । ଇତ୍ୟବସରରେ କମିକା ରାଜୀ ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ଭଞ୍ଜଦେବ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ନାରାୟଣ ଦେବଙ୍କ ନାମରେ ସାରଙ୍ଗଗତ ଜମିଦାରୀ କ୍ରମ କରି ଦେବାରୁ ତାଙ୍କର ଓଡ଼ିଶା ନାଗରିକଙ୍କ ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତିଙ୍କର ଯୁକ୍ତିନିଷ୍ଠ ଦାବି ବ୍ୟକ୍ତିଶା ଶାସକଙ୍କ ଉପରେ ଗଭାର ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା । ୧୯୦୧୯ ମସିହାରେ ଲକ୍ଷ୍ମନଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ତୃତୀୟ ଗୋଲଟେବୁଲ ବୈଠକ ବେଳେ

ପାରଳା ରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧି ଭାବରେ ଯୋଗଦାନ କରି ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ତିନର (ଭୋକି)କୁ ଆମନ୍ତରଣ କରିଥିଲେ । ସରକାରଙ୍କ ଉଚ୍ଚ ଶାସନ ସଚିବ ସାମୁଖ୍ୟଙ୍କ ହୋଇ ଥିଲେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି । ଉଚ୍ଚ ଭୋକିପାଇସାରେ ସାର ସାମୁଖ୍ୟଙ୍କ ହୋଇ କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତିଙ୍କ କୃତିତ୍ତକୁ ପ୍ରଶଂସା କରି ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

୧୯୩୦ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧ ତାରିଖରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶା ଓ ସିନ୍ଧୁ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲଙ୍ଘଣ ପ୍ରେରିତ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଶା ସରକାର ଭାରତର ଏକମାତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ସୀକୃତି ଦେଇ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଜାରି କରିଥିଲେ । ଭାରତରେ ସାମିଧାନିକ ସଂକ୍ଷାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତତ ହେବ, ତାହା ଛିର କରିବାକୁ ବିଲାତ ସରକାର ଯେଉଁ ଗୋଲଟେବୁଲ ବୈଠକ ଆହ୍ଵାନ କରିଥିଲେ, ସେଥିରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବ କରିଥିଲେ ପାରଳା ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି । ରାଜା ସେହି ଗୋଲଟେବୁଲ ବୈଠକରେ ଯେଉଁ ସାରଗର୍ଭକ ଭାଷଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ତାହା ଏତେ ମର୍ମଷର୍ଣ୍ଣୀ ହୋଇଥିଲା ଯେ ଭାରତରୁ ଯୋଗଦାନ କରିଥିବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିବୁନ୍ଦ ସମସ୍ତରେ ନୂତନ ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଦୃଢ଼ ସମର୍ଥନ ଜଣାଇଥିଲେ । ଏହି ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ, ନୂତନ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ଆର୍ଥିକ ବୋଝ ଆଦିକୁ ବିଚାର କରାଯାଇ ଓଡ଼ନେଲ କମିଶନ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି, ସକିଦାନନ୍ଦ ସିନ୍ଧୁ ଓ ନରସିଂହ ରାଜୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ସଦସ୍ୟ ଭାବେ ମନୋମୀତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏମାନେ ଓଡ଼ିଆ, ତେଲୁଗୁ ଓ ହିମ୍ବୀ ଭାଷାଭାଷୀଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧି ଭାବେ ବିବେଚିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଉତ୍କଳୀୟ ନେତୃଗଣ ସବୁ ଭେଦଭାବ ଭୁଲି ନୂତନ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନରେ ସହଯୋଗ କଲେ । ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରାଚୀୟ ମେଦିନୀପୁର ଆଦି ଅଂଚଳରେ ତୀତ୍ର ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ପ୍ରଭାବ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ନିରଞ୍ଜନ ପଙ୍କନାୟକ, ଲିଙ୍ଗରାଜ ପାଣିଗ୍ରାହୀଙ୍କୁ ଜନସଂଖ୍ୟା ଦାର୍ଶିତ୍ବ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଭିନ୍ନନଦୀ ଦାସ ଆର୍ଥିକ ଦିଗରୁ କ'ଣ କରାଯାଇ

ପାରିବ, ସେ ଦିଗରେ ଗବେଷଣା ଚଳାଇଥିଲେ । ତରୁଣ ଛାତ୍ରମାନେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପ୍ରଚାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଲେ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନାଂତରରେ ସଭା ସମିତିମାନ ହେଲା । ଅଭୁତପୂର୍ବ ଔକ୍ତ ପ୍ରଦେଶର କରି ସୀମା କମିଶନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଗତ କରାଗଲା । ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ମେଦିନିପୁର, ସିଂହଭୂମି, କେନ୍ଦ୍ର ପ୍ରଦେଶର ସମ୍ବଲପୁର, ଚକ୍ରଧରପୁର, ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଗଂଜାମ, ଜୟପୁର, ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ପ୍ରଭୃତି ଶାନରେ ଅଧିବାସୀମାନେ ନିଜେ ନିଜ ସ୍ଥାରକପତ୍ରମାନ ଦେଇଥିଲେ । ସୀମା କମିଶନ ମୁଖ୍ୟତଃ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସଂଖ୍ୟା ଭିତିରେ କେଉଁ କେଉଁ ଅଂଚଳ ଓଡ଼ିଶା ସହିତ ମିଶ୍ରଣ ହେବ, ତାହା ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ । ପରିଶୋଷରେ ସେମାନଙ୍କ ରିପୋର୍ଟର ନୂତନ ପ୍ରଦେଶରେ ଓଡ଼ିଶା ଉତ୍ତିଜନ-ଅନୁଗୁଳ, ପଢ୍କପୁର, ଖତିଆଳ, ଗଂଜାମର ଅଧିକାଂଶ ଅଂଚଳ ଓ ଉକ୍ତ ଜାଗାର ମାଳ ଅଂଚଳକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିଷ୍ଠା ହୋଇଥିଲା ।

ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ଓ ଜୟପୁର ଜମିଦାରୀ ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଶିବା ସଦେହପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାରୁ ପ୍ରବଳ ଜନ ବିଶ୍ଵୋର ହେଲା । ଲକ୍ଷ୍ମନରେ ଓଡ଼ିଆ ସମସ୍ୟା ନେଇ ପୁଣ୍ୟନୁପୁଣ୍ୟ ଆଲୋଚନା ଏବଂ ପାରଳାମେଂଟ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରତିନିଧି ଦଳ ମାନୋନୀତ ହେଲେ । ସେଥିରେ ପାରଳା ରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ସଦସ୍ୟ ରହିଲେ । ପ୍ରତିନିଧି ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ଓ ପରାମର୍ଶ ଶୁଣିବା ପରେ ପାରଳାମେଂଟ ନିଷ୍ଠା ନେଲେ- ଯେଉଁଥିରେ କି ଜୟପୁର ଓ ପାରଳା ଖେମୁଣ୍ଡି ସହର ଓ ମାଳ ଅଂଚଳ ଶାନ ପାଇଲା । ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ହେବାର ମାର୍ଗ ସ୍ଵର୍ଗ ହୋଇଗଲା । ୧୯୩୭ ଅପ୍ରେଲ ୧ ତାରିଖ ଦିନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ହେଲା । ସେହି ସମୟରେ ୧୯୩୪ ମରିହା ଭାରତ ଆଜନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ସଂକ୍ଷାର ଆଜନ ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ବାଚନ ନ ହେବାରୁ ୧୯୩୭ ମାର୍ଚ୍ଚ ୩୧ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗର୍ଭରେ ପ୍ରଦେଶର ଶାସକ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚାଳନା କରୁଥିଲେ । ନିର୍ବାଚନ ଲତ୍ତିବାକୁ ତିନୋଟି ଦଳ ଯଥା-କନ୍ତିକା ରାଜାଙ୍କ ଯୁନାଇଟେଡ ପାର୍ଟି, ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡି ରାଜାଙ୍କର ଲକ୍ଷ୍ମିପେଣ୍ଟେଟ ପାର୍ଟି ଓ ଖଲିକୋଟ ରାଜାଙ୍କର ନ୍ୟାସନାଲ ପାର୍ଟି ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ । ନିର୍ବାଚନରେ କଂଗ୍ରେସ ଆସିଥିଲେ ହେଁ ଗର୍ଭରଙ୍କ

ସହ୍ୟୋଗ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ଵୃତି କଂଗ୍ରେସ ତରଫରୁ ନମିଲିବାରୁ ବିଶ୍ଵନାଥ ଦାସଙ୍କୁ ଗର୍ଭରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପାଇଁ ଡାକିଲେ ନାହିଁ । କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତିଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ କରାଗଲା । ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଅଭିଷିକ୍ଷିତ ହେଲେ ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ୧୯୩୭ ଅପ୍ରେଲ ପହିଲାରେ । ମାତ୍ର ଛ' ମାସ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ପରେ କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦ ନଥାଇ ବା ସାମିଧାନିକ ସଂକଟ ନଥାଇ ସେ ଜୁଲାଇ ୧୯ ତାରିଖରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଦରୁ ସ୍ଥଳିତ କରିଦେଲେ ।

ପୁନଃ ୧୯୪୧ ମରିହାରେ ଅସତ୍ରୁଷ୍ଟ କଂଗ୍ରେସ ବିଧାୟକଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଏକ ମିଲିତ ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳ ଗଠନର ନେବୃତ୍ତ ତାଙ୍କୁ ମିଲିଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦୁଇଟି ଅକ୍ଷୟ କୀର୍ତ୍ତି ଶାପନ କରିଥିଲେ - ଉତ୍କଳୀୟ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ବାଣୀବିହାର ଓ ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜ ମେତିକାଳ କଲେଜ । ଶିକ୍ଷା ମନ୍ତ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରୀଶ ମିଶ୍ର ତାଙ୍କର ଏହି ଯୋଜନାକୁ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ସହକାରେ ସାପଳ୍ୟ ମଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଯାହା ତାଙ୍କର ଆୟ ହୋଇଥିଲା, ସବୁକିଛି ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଦାନ ଦେଇଥିଲେ । ୧୯୪୪ରେ ସେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଦ ତ୍ୟାଗ କରି ଲୋକଙ୍କ କଲ୍ୟାଣଭାଜନ ହୋଇଥିଲେ । ମାତ୍ର କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ନାରାୟଣ ଦେବଙ୍କୁ ହରାଇ ଉତ୍କଳମାତା ଅଧୂରା ହୋଇ ପଡ଼ିଥିବେ ନିଶ୍ଚିନ୍ତା । ତାଙ୍କପରି ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ଜନସେବକ ବିରଳ । ଉଦାର, ଗମ୍ଭୀର, ଦାନଶୀଳ, ଶିକ୍ଷାପ୍ରେମୀ ଓ ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରେମୀ ଯୋଦ୍ଧା ଗଜପତିଙ୍କର ସମକଳ ରାଜା ବିଶ୍ଵରେ ବିରଳ ।

ସହାୟକ ଗ୍ରହ :

୧. ଓଡ଼ିଶା ଇତିହାସ-ପଜନାୟକ
୨. ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଇତିହାସ ଓ ସଂସ୍କୃତି- ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ମିଶ୍ର
୩. ଓଡ଼ିଶାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଇତିହାସ- ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ
୪. ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ଇତିହାସ

ଜୟପୁର (ବି କଲୋନୀ), କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର

ସୁତନ୍ତ ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ

ଉତ୍କଳ ଚିତ୍ରରଞ୍ଜନ ଦାଶ

ପ୍ରାଣ ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ଭରା ଏହି ଆମ ପବିତ୍ର ଉତ୍କଳ ବା
ଓଡ଼ିଶାର ଶୋଭା ପସରା ଅତୀବ ମନୋରମା । ପାହାଡ଼ ପର୍ବତ
ଘେରା ଘଞ୍ଚ ବନରାଜିର ଅଫ୍ଫୁରନ୍ତ ଶୋଭା ପ୍ରତିଟି ଉତ୍କଳୀୟ
ପ୍ରାଣରେ ନବ ପୁଲକ ସଞ୍ଚାର କରେ । କଳା-ସଂସ୍କାରର
ମହିମାମୟ ପ୍ରବାହରେ ରୁଦ୍ଧିମନ୍ତ ଉତ୍କଳର ଶୋଭାରାଜିରେ
ମୁଗ୍ଧ ହୋଇ କବି କଳମରୁ ଝରି ପଡ଼ିଥିଲା-

ବନ୍ଦେ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ
ଚାରୁ ହାସ୍ୟମୟୀ, ଚାରୁ ଭାଷମୟୀ
ଜନନୀ, ଜନନୀ, ଜନନୀ ।

ସଂସ୍କାରକ ପୃଷ୍ଠଭୂମିରେ ମନ୍ଦିରମାଳିନୀ ଆମର ଏହି
ପବିତ୍ର ଉତ୍କଳ ବିଭବ ବିମଣ୍ଟି । ଜଗତର ନାଥ ମହାପୁରୁ
ଜଗନ୍ନାଥ ସ୍ଵୟଂ ଏଠି ଅବସ୍ଥାନ କରୁଛନ୍ତି, ତା'ସହିତ ସୁତରା
ସବୁ ଦେବାଦେବୀମାନଙ୍କର ଲୀଳା ଭୂଇଁ ହେଉଛି ଏହି ପବିତ୍ର
ଉତ୍କଳ ଭୂଇଁ । ଏ ମାଟିରେ ଶାନ୍ତି, ମୌତ୍ରୀ ଓ ପ୍ରୀତିର ଶବ୍ଦ
ତରଙ୍ଗ ପ୍ରତିଧୂନିତ ହୁଏ । ବନବନାନୀ, ଲତା, ଶୋଭାମୟ
ଅନୁକ ପର୍ବତମାଳା, ନଦୀ ସମ୍ମଦ୍ର, ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଜନଜୀବନକୁ
ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି । ଉତ୍କଳ କଳାମନ୍ତ ଆମର ଏ ଦେଶର
ଅଧ୍ୟବାସୀଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ବା ଉତ୍କଳୀୟ କୁହାଯାଏ ।

୧୯୩୭ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ୧ ତାରିଖ ଓଡ଼ିଶା
ଇତିହାସରେ ଏକ ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ଦିବସ । ଉତ୍କଳବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ
ଏହା ଏକ ଗୌରବ ତଥା ପବିତ୍ର ଦିବସ । ଏହି ପବିତ୍ର ଦିବସ
ପାଳନ କରିବା ଅବସରରେ ଆମର ମନେହୁଏ- ଓଡ଼ିଆ ଜାତି
ଏବେ ମଧ୍ୟ ନିତି, ଗୌରବୀୟ ଅତୀତର ସ୍ମୃତିଚାରଣ କରୁଛି ।
ଏହି ଦିନ ଉତ୍କଳ ଜନନୀ ବହୁ ଘାତ ପ୍ରତିଘାତ ସବେ ସୁତନ୍ତ

ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲା । ଫଳସ୍ଵରୂପ ଶତାବୀ
ଶତାବୀ ଧରି ସ୍ଵୀକୃତି, ଉକ୍ତ ପରଂପରା, ସଂସ୍କାର ଓ ମୂଲ୍ୟବୋଧର
ସୁତନ୍ତ୍ୟ ବ୍ୟାସ ରଜିଆସିଥୁବା ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଲୋକମାନଙ୍କର
ସୁତନ୍ତ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ଆଶା, ଆକାଂକ୍ଷା ଓ ସ୍ଵପ୍ନ
ବାସ୍ତବତାରେ ରୂପାନ୍ତିତ ହୋଇଥିଲା ।

ନୂତନ ଓଡ଼ିଶାର ସେହି ନିର୍ମାଣ ପର୍ବରେ ଯେଉଁ
ମହାପୁରୁଷମାନେ ଆପ୍ରାଣ ଉଦୟମ ଚଳାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ
ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆଜି ଉତ୍କଳ ପ୍ରଶାମ ଜଣାଇବା ଆମର ପ୍ରଥମ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ନିର୍ବିକାରରେ ଆମ୍ରୋସର୍ଗ ଓ ସ୍ଵାର୍ଥତ୍ୟାଗ କରି ଓଡ଼ିଶାର
ସର୍ବଦିଧ କଳ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଯେଉଁ କେତେଜଣ ସୁନାମଧନ୍ୟ ଯୁଗ
ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ନିଜର ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପରତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ
ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କଳଗୌରବ ମଧୁସୁଦନ, ତ୍ୟାଗୀ ଗୋପବନ୍ଧୁ, ପଣ୍ଡିତ
ଗୋଦାବରୀଶ୍ୱର, ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି, କର୍ମବୀର
ଗୋରୀଶ୍ୱର ପ୍ରମୁଖ ଅନ୍ତକ୍ରିୟା ।

ଅପ୍ରେଲ ପହିଲା ଜଂରାଜୀ କ୍ୟାଲେଣ୍ଟରର ଗୋଟିଏ
ଦିନ । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଆମେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ତାରିଖଟିକୁ ଉତ୍କଳ ଦିବସ ରୂପେ
ପାଳନ କରି ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତି ଆମର ସମ୍ବନ୍ଧ, ଅନୁରାଗ, ଶ୍ରୀମଦ୍
ପ୍ରକାଶ କରିଥାଉ । ଏହି ପରଂପରା ପ୍ରତି ଯେଉଁମାନଙ୍କର
ହୃଦୟର ଦରଦ ଭାବ ଅଛି, ସେମାନେ ହିଁ ବୁଝି ପାରିବେ
ଏଇମାଟିର ପାଣି, ପବନ, ବନଜ୍ୟୋଗ୍ନୀ, ଅରଣ୍ୟ କାକଳି,
ନଦୀ ରେଣ୍ଟାର ସଂଗୀତ କେତେ ଆପଣାର । କବି ଗଙ୍ଗାଧରଙ୍କ
ଭାଷାରେ -

ମାତୃଭୂମି ମାତୃଭାଷାର ମମତା
ଯା' ହୃଦେ ଜନମି ନାହିଁ

ତା'କୁ ଯଦି ଜ୍ଞାନୀ ଗଣରେ ଗଣିବା
ଆଜ୍ଞାନ ରହିବେ କାହିଁ ।

ଅନେକ ସ୍ମୃତି ବିଜତ୍ତିତ ଅତୀତର ସେହି କଳିଙ୍ଗ ଆଜି ଉତ୍କଳ ବା ଓଡ଼ିଶା ନାମରେ ପରିଚିତ । ଉତ୍କଳର ଗୋରବମନ୍ୟ ପରଂପରା, ସାହିତ୍ୟ-ସଂସ୍କରିତ, ପ୍ରକୃତିର ବିପୁଲ ସମ୍ମାର, ରୂପର ବର୍ଣ୍ଣାଳୀ, ଭାବର ପବିତ୍ର ଆଦାନ-ପ୍ରଦାନ କିଛି କାଳ ପାଇଁ ଲାଞ୍ଚେଜମାନଙ୍କ ଚକ୍ରବ୍ୟସ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ଠେଷିତ, ଅବହେଳିତ, ଲାଞ୍ଛିତ, ଅପମାନିତ, ଭ୍ରମିତ, ଦଳିତ ହୋଇ ଏକ ପ୍ରକାର ଅଶନିଃଶ୍ଵାସୀ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ସେହି ପରାକ୍ରମଶାଳୀ ଲାଞ୍ଚେଜ ଶକ୍ତି ଚାହୁଁଥିଲା ଆମ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର, ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର, ଓଡ଼ିଆ ପୁଅର ବିଲୋପ ସାଧନ । ବିଦେଶୀର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ବିରୋଧୀ ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ ପଣ୍ଡ କରିବା ସକାଶେ ସେବି ନ ଆଗେଇ ଆସିଥିଲେ ଆମର ଉତ୍କଳ ର ମହାମନୀଷୀଗଣା । ନିଜର କଳାକୁଶଳତା ବଳରେ ବିଦେଶୀର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ବିରୋଧୀ ଅଭିଯାନକୁ ପଣ୍ଡ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଏପରିକି ଆମ ଓଡ଼ିଶାର ସେତେବେଳର କେତେକ ନ୍ୟୁନ ସ୍ବାର୍ଥଗୋଷ୍ଠୀ ନେତୃତ୍ବର୍ତ୍ତ ହୀନ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଭିଆଇ ନିଜର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ବାର୍ଥ ସାଧନରେ ମସଗୁଲୁ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ହାତ ମିଳାଇବାକୁ ପଣ୍ଡାଦପଦ ହୋଇନଥିଲେ । ଏସବୁ ସହେ ସବୁ ହୀନଚକ୍ରାନ୍ତକୁ ପଣ୍ଡ କରି, ତୀତ୍ର ସଂଗ୍ରାମକରି ଉତ୍କଳ ଜନନୀର ସ୍ବ୍ୟୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନମାନେ ୧୯୩୭ ମସିହା ଆଜିଭଳି ଏହି ଅପ୍ରେଲ ପଞ୍ଜିଲା ଦିନ ଆମର ଉତ୍କଳ ବା ଓଡ଼ିଶାକୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ କରି ଚଢ଼ିତୋଳିବାର ଗୋରବ ଆଣି ଦେଇପାରିଥିଲେ । ଯାହା ଫଳରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଆବାସୀ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ଗୋରବରେ ଆଜି ଗୋରବାନ୍ତି ।

ଗଜପତି କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଦେବଙ୍କ ପ୍ରାଣମୁଖୀ ଉଦୟମ ଓ ବିପୁଲ ଚେଷ୍ଟା ଏଥୁପାଇଁ ବିଶେଷ ଅବଦାନ ରଖେ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ଠିକ୍ ବର୍ଷକ ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ ୧୯୩୭ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ମାସ ୧ ତାରିଖରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଗର୍ଭର ସାର ଜନ୍ମବାକ୍ ଅଣ୍ଟିନ ଗଜପତି କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଦେବଙ୍କ ନେତା ରୂପେ ନିର୍ବାଚିତ କରି ପ୍ରଥମ ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ନିମନ୍ତଣ କଲେ । ତେଣୁ ଗୋରାଚାନ ପଞ୍ଜନାୟକ ଓ ଲତିପୁଲ ରହେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳ ଗଠନ କରି ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ୧୯୩୭ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ପଞ୍ଜିଲାରୁ ଜୁଲାଇ ମାସ

୧୮ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଓ ପରେ ୧୯୪୧ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୨୪ ତାରିଖଠାରୁ ୧୯୪୪ ମସିହା ଜୁନ ୩୦ ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୃତୀୟ ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳରେ ପୁନର୍ବାର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଭାବେ ଯୋଗଦେଇ ଦକ୍ଷତା ସହ ଓଡ଼ିଶା, ଓଡ଼ିଆ ଜାତି, ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ କୃଷିର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ନିଷ୍ଠାପର ଭାବରେ ବହୁ ଜନହିତକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସମୟରେ ଉତ୍କଳ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା, କଟକ ମେଡିକାଲ ସ୍କୁଲକୁ ମେଡିକାଲ କଲେଜରେ ପରିଣତ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଧାନ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ର ଓ ଓଡ଼ିଶା ହାଇକୋର୍ଟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ନିଷ୍ଠାର ଦେହ ସର୍ବଗ୍ରାସୀ କାଳର କବଳିତ ହୋଇଯାଇଛି ସତ ମାତ୍ର ଦେଶ ମାତ୍ରକା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଅବଦାନ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଆଧୁନିକ ଓଡ଼ିଶା ଜନିଷାପରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣାକ୍ଷରରେ ଜାନ୍ମିତ୍ୟମାନ ହୋଇ ରହିଥିବ । ନିଜର ଦୃଢ଼ ନିଷ୍ଠା ଓ ଅବିଶ୍ରାନ୍ତ ତ୍ୟାଗ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ କରି ଭାରତର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ସେ ଯେଉଁ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଓ ଗୋରବ ରକ୍ଷା କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି ଏ ଜାତି କେବେ କୃତଦ୍ୱା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆଜି ସମୟ ଆସିଛି, ଆମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ଆଜିର ଏହି ପବିତ୍ର ଶୁଭ ଦିବସରେ ଆମର ସେହି ମହାମହିମ ଅଗ୍ରପୂଜ୍ୟ ମହାମନୀଷୀମାନଙ୍କ ଚରଣାରବିଦ୍ୟରେ ଭକ୍ତିଅର୍ପ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରି ଆମ ଜାତିର, ଆମ ଭାଷାର ଉନ୍ନତିକଷ୍ଟେ ଆଗୁସାର ହେବା । ପରିଶେଷରେ ଆମେ ଯେତେସବୁ ଉତ୍କଳବାସୀ, ଆମେ ଆମ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର୍ୟତା, ସ୍ଵାଧୀନତାର ମଧ୍ୟ ଚାଖୁଛେ, ସେହି କୋଟିପ୍ରାଣ ଆଜି ଆମ ଉତ୍କଳ ଜନନୀର ପଦାରବିଦ୍ୟରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରି କୋଟି କଣ୍ଠରେ ଗାଇଯିବା –

ଉତ୍କଳ ମାତାର ସନ୍ତାନ ଆମେ
ସର୍ବେ ଆମେରେ ଉତ୍କଳୀୟ
ବୀରଦର୍ପରେ ଆଗେଇ ଯିବାରେ
ଉଚିବାନି ଯେତେ ଆସୁ ଭୟ ।

ବିଭାଗୀୟ ମୁଖ୍ୟ, ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ
ରଘୁନାଥ ସମବାୟ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ
ଓଡ଼ିଶା, ନିଯାଗଡ଼

ଉଜ୍ଜ କର ଆଗେ ନିଜ ମାତୃଭାଷା

ଉତ୍କଳ ସର୍ବେଶ୍ଵର ସେଣ

ଜାତି ସ୍ଥାର, ମାତୃଭାଷା ପ୍ରେମ-ପ୍ରୀତି-ଆଦ୍ର୍ଵ ଗଂଗାଧର ମେହେର । ମାତୃଭୂମି, ମାତୃଭାଷାର ଉନ୍ନତି କଞ୍ଚେ ତାଙ୍କର ସାରା ଜୀବନ ଉଷ୍ଟରୀକୃତ । ଗୋଟେ ଜାତିର ସାଂସ୍କୃତିକ ଟେକର ନମ୍ବନା ତା'ର ଭାଷା, ତା'ର ମାନ, ମହତ, ଯଶ, କାର୍ତ୍ତି, ଖ୍ୟାତି-ସବୁ ସେଇ ଭାଷାକୁ ନେଇ । ଏ କଥାକୁ ମର୍ମେ ମର୍ମେ ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ଗଂଗାଧର । ତାଙ୍କପରି ଆହୁରି କେତେକ ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରାକ୍ ସ୍ଵାଧୀନତାକାଳୀନ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ପାଇଁ ଥିଲା ବହୁ ବିପରି । ଛଂରାଜୀ ଭାଷା, ପାଣ୍ଡାତ୍ୟ ଚଳଣିରେ ମୋହ ଗ୍ରସ୍ତ, ଓଡ଼ିଆଏ ଦିଗହଜ୍ଞା ହେଲେ । ଅଣଦେଖା କଲେ ଆପଣା ଭାଷା ସାହିତ୍ୟକୁ, ଭୁଲିଲେ ମହାର୍ଯ୍ୟ ସଂସାର ସଂସ୍କୃତିକୁ, ଯାହା ମ୍ରିଯମାଣ କଲା ବହୁ ଜାତିପ୍ରେମୀ, ଭାଷାପ୍ରେମୀଙ୍କୁ । ବିଶିଥା ଜାତିକୁ ସଜାତିବା ପାଇଁ ସାହିତ୍ୟକମାନେ ଅଣ୍ଟା ଛିଢିଲେ । ସାହିତ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ବିଭାଗରେ ଅନୁରଣିତ ହେଲା ଉଦ୍ବୋଧନର ଗୁରୁଗମ୍ଫର ସ୍ଵର । ତାହା ଜାତିକୁ ମତାଇଲା, ତତାଇଲା ଓ ଜାଗରିତ କଲା ଜାତି ଭାଷା ପ୍ରେମକୁ । ଜାତିର ଗତ ଗୌରବ, ହୃଦ ଗୌରବ, ମୃଦ ଗୌରବକୁ ପୁନଃ ଜୀବିତ କରିବାରେ ଜାତୀୟତାବାଦୀ ସାହିତ୍ୟର ଥିଲା ମୁଖ୍ୟ ଜ୍ଞାନିକା । ଓଡ଼ିଶାର ଦୁର୍ଦ୍ଧରନରେ ଯେଉଁ କେତେଜଣ ବାଣୀସାଧକ ଜାତୀୟତାବାଦୀ ସାହିତ୍ୟ ସଂରଚନା କଲେ, ତନ୍ଦ୍ରରେ କବି ଗଂଗାଧର ମେହେର ଅନ୍ୟତମ । ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଭାଷାକେନ୍ଦ୍ରିକ ସଂକଟ ତାଙ୍କୁ ମ୍ରିଯମାଣ କଲା । ସେ ତଚ୍ଛଭାବେ ଦେଖିଲେ ସାଂସ୍କୃତିକ ଅବକ୍ଷୟକୁ, ସ୍ଵତଃ ତାଙ୍କ ଲେଖନୀରୁ ଝରିଲା ଉଦ୍ବୋଧନୀ କବିତା(୧୯୧୮) । ଏଥରେ ସେ ଶୁଣାଇଲେ ଉତ୍ସାହ ବାଣୀ, ଏ ଜାତିକୁ ଆଗୁଆ ସତର୍କ କଲେ । କବିତାଟିର ସାରମର୍ମ ଅତୀବ ହୃଦୟମର୍ଶୀ । ତନ୍ଦ୍ରରୁ କେତୋଟି

ପଞ୍ଚ ଏଠାରେ ଉତ୍ତାର କରାଗଲା- ଯା' ଭାଷା ଦୁର୍ବଲା କାହିଁ ତା'ର ଛାନ ? / କାହିଁ ତା'ର ରାଜ ଦୁଆରେ ସନ୍ନାନ ? / ଉଜ ହେବା ପାଇଁ କର ଯେବେ ଆଶା / ଉଜ କର ଆଗେ ନିଜ ମାତୃଭାଷା । ଏଇ କବିତାଟି ସୃଷ୍ଟିକଳା ମାତୃଭାଷାର ମମତାବୋଧ । ଉଜୀବିତ କଳା ଓଡ଼ିଆର ଅମ୍ବିତା ଟିକକ, ଉଦ୍ଧୀପିତ ହେଲା ଜନ-ଚେତନା । ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଅଭିନବ ଜନଜାଗରଣ ।

ଗଙ୍ଗାଧରଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ଛିତି ଖୁବ ଦୁର୍ବଳ । ପାଠପଢା ପାଞ୍ଚ ଶ୍ରେଣୀରେ ଶେଷ । ସାର୍ଟିଫିକେଟରେ ସେ ସ୍ଵର୍ଗବିଦ୍ କିନ୍ତୁ ବହୁ ଶାସ୍ତ୍ରାଧ୍ୟାୟୀ, ବିଜ୍ଞା, ପଣ୍ଡିତ । ପୁରାଣ, ଗୀତା, ଭାଗବତ, ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ, ବେଦ ବେଦାନ୍ତରେ ତାଙ୍କର ଅଗାଧ ଜ୍ଞାନ । ସର୍ବୋପରି ସେଇ ପ୍ରଜ୍ଞାପୁରୁଷ, ଜଣେ ଶୁଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଆ, ସଫଳ, ସାରସ୍ଵତ ସାଧକ । ତାଙ୍କ କାବ୍ୟ କବିତା ପ୍ରକୃତିର ଚାରୁ ଚିତ୍ରଶାଳା । ଲିଖନ ଶୈଳୀ ମଧ୍ୟ ସହଜ, ସରଳ, ସାବଲୀଳ ବହୁରସ ପ୍ରଦାୟୀ । ହୃଦୟମର୍ଶୀ ବି । ପ୍ରାଚ୍ୟ ସଂସ୍କୃତର ସଫଳ ରୂପାଳ୍ୟନ ଘଟିଛି ତାଙ୍କ କାବ୍ୟ କବିତାରେ । ପ୍ରଶନ୍ତବଲ୍ଲାରୀ, ରସରନ୍ମାକରତାରୁ ମହାକାବ୍ୟ ତପସ୍ତିନୀ, ଅନନ୍ୟା କାବ୍ୟ କବିତା, ଗଦ୍ୟ ରଚନା- ଏଥରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ଚେତନାଶୀଳ, ସଂସ୍କୃତ ସଫଳ, ଜାତି ପ୍ରେମୀ, ରୁଚିସମ୍ପନ୍ନ ଗଂଗାଧରଙ୍କର ଶିଳ୍ପୀ ପ୍ରାଣୀର ନିଖୁଣ ନିଦର୍ଶନ । ଯଥାର୍ଥରେ ସେ ସ୍ଵଭାବ କବି, ରଙ୍ଗା-ଜୀବ- ଗଂଗାଧର ।

କବିଙ୍କ ଜନ୍ମ ଜାତି ଜୀବନର ଘଟିସମ୍ଭବ ମୁହଁର୍ରେ । ଗୋଟେପଟେ ପରିଲକ୍ଷି ଶାସନ ପିଷ୍ଟ ଜନଜୀବନ, ନ'ଅଙ୍କ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ

(୧୮୭) କରାଳ ଗୃଷ୍ଣ ଓଡ଼ିଶା, ଆର୍ଥକ ଛିତି ଧୃଷ୍ଟବିଧୃଷ୍ଟ, ସେପଟେ ବେତି ଉପରେ କୋରତା । ଓଡ଼ିଆ ସ୍ଵାଭିମାନ ଉପରେ କୁଠାରାଘାତ । ଦୁର୍ଭିଷ୍ଟ ପାତ୍ରିତ ଓଡ଼ିଆଏ ଅଣା ସଲଖିବା ପୂର୍ବରୁ ଚାଲିଲା ଭାଷା ବିଲୋପ ଚକ୍ରାନ୍ତ । କେତେକ ନ୍ୟସ୍ତସାର୍ଥ ବିଜନ୍ତି ବଂଗାଳୀ ଓଡ଼ିଆକୁ ବଂଗାଳାର ଉପଭାଷା କହିଲେ । ଏହାର ଅଣ୍ଟିଦୁ ଲୋପ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ରୁତୀ ହେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥୁଲେ କାନ୍ତିଚନ୍ଦ୍ର ଭଙ୍ଗାର୍ଯ୍ୟ, ତାଙ୍କ ସହ ଆଉ କେତେକ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲାର ବଂଗାଳୀ ଜମିଦାର ମିଶିଲେ । ଲତ୍ତୁଆ ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଭାଷା ସୁରକ୍ଷା ସଂଗ୍ରାମ । ଆଗରେ ଫକୀରମୋହନ ସେନାପତି (ବେଗା ରିଂ ଲିତର) । ରାଧାନାଥ ରାୟ, ମଧୁସୂଦନ ରାଓ ଅଙ୍ଗବଳ ଦେଲେ । କର୍ମବୀର ଗୌରୀଶଙ୍କର (ଉତ୍କଳ ଦୀପିକାର ସଂପାଦକ) ଙ୍କ ସହ ଆଉ କେତେଜଣ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାନୁରାଗୀ (ଓଡ଼ିଶାର ଶ୍ରୀ ବଂଗବାସୀ) ଏହି ମହାସଂଗ୍ରାମକୁ ତେଜୋଦୀପ୍ତ କଲେ । ତାହା ହିଁ ଥିଲା ଭାଷାସୁରକ୍ଷା ଆଯୋଳନର ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମ ଲାଗୁଥାଏ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାସହ ଓଡ଼ପ୍ରୋତ ଜଡ଼ିତ ରଙ୍ଗଲାଲ ବଦୋପାଧ୍ୟଙ୍କ ସପକ୍ଷ ଯୁଦ୍ଧ ଭାଷାତତ୍ତ୍ଵବିତ ଜନ ବିମସ, ରେଡେନ୍ସ୍‌ ସାହେବଙ୍କ ଅନୁକୂଳ ମନୋଭାବ ଶେଷରେ କମାନୀ ଶାସକଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ସରକାରୀ ସ୍ଵୀକୃତି ପ୍ରଦାନ ଭାଷାବିଲୋପ ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ ପଣ୍ଡ କଲା । ତାହା ସ୍ଵତଃ ନିରବି ଗଲା (୧୮୭୦) ।

ଠିକିଲେ ଶିଖନ୍ତି । ଏ କଥାଟି ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶତପ୍ରତିଶତ ସତ ହେଲାନି । ଏ ଜାତି ଠିକିଲା, ଶିଖିଲେ ଖୁବ କମ ପାଠୁଆ । ଗୋଟେ ମୁଣ୍ଡମୋଯ ଲାଙ୍ଗରେଜ ପତ୍ରାଙ୍କ ପାଇଁ ଭାଷା ସୁରକ୍ଷା ସଂଗ୍ରାମର କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ନଥିଲା । ଏହା ପଣ୍ଡାତରେ ଥିଲା ଲାଙ୍ଗରେଜଙ୍କ କୂଟନୀତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା ଯୋଜନା । ସେମାନେ ଶିକ୍ଷାକୁ ନେତ୍ରିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କଲେ (୧୮୧୩) ମାତ୍ର ଲର୍ତ୍ତ ମ୍ୟାକଲେଙ୍କର ଶିକ୍ଷାନୀତି ଥିଲା ଅତୀବ ଭୟଙ୍କର । ପରିଶାମରେ ଲାଙ୍ଗରେ ସରକାର ଭାବତୀୟ ଜନତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁଷ୍ଟି କଲେ ଗୋଟେ ବାବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ । ଏମାନଙ୍କ ଦେହ ଜାତୀୟ ମାତ୍ର ମନ, ମତ, ମତି, ନାତିରେ ଲାଙ୍ଗରେ ଚେରକୁ ଦେଶରେ ମର୍ଜନ୍ତୁତ କରିବାରେ ଲାଗି ପଢ଼ିଲେ । ଲାଙ୍ଗରୀ ଶିକ୍ଷାକୁ ଚାକିରି ମାନଦଣ୍ଡ ଭାବେ ସ୍ଵୀକୃତି

ଦେଲେ ଲର୍ତ୍ତ ହାର୍ଦିଙ୍କି (୧୮୪୪) । ଚାଲିଲା ପ୍ରତିଯୋଗିତା, ଲାଙ୍ଗରୀ ପଠନ ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ିଲା, ଲକ୍ଷ୍ୟ ସରକାରୀ ଚାକିରି । ଛିତି ଦିନକୁ ଦିନ ବିଗିଦିଲା । ଉତ୍କଳ ଭାଷା ବିଷୟକ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ସେତେବେଳେ ସାହସ ନଥିଲା, ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କୁ ବଜାଳୀ ବାବୁମାନେ ତୁଳିତାଛିଲ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଏ କଥା ଫକୀରମୋହନଙ୍କୁ ଭାରି ବାଧୁତିଲା ନିନାକାରାଙ୍କ ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଭାଷାକ୍ଷା କ୍ରୋଧ ଜାତ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରକୃତରେ ମାତୃଭାଷାର ଉନ୍ନତି ନହେଲେ ଚିରକାଳ ଭିନ୍ନଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଅଞ୍ଚାତ ହୋଇ ରହିଥିବୁ ଏବଂ ଆମ୍ବିମାନଙ୍କ ଜାତୀୟ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତି ଲାଭ କରିବା ସମ୍ଭାବନା ବିରଳ ହେବ । ଭାଷା ଉନ୍ନତି ଉପାୟ କ'ଣ ? ବର୍ତ୍ତମାନ ଦିବାନିଶି ଭାବନା ଏବଂ ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ, ଯେକୋଣସି ପ୍ରକାର ହେଉ ମାତୃଭାଷାର ଉନ୍ନତି ସକାଶେ ପ୍ରାଣପାତ କରିବାକୁ ହେବ – ଏ କଥାଟି ଲେଖିଛନ୍ତି ଫକୀରମୋହନଙ୍କ ଆପଣାର ଆତ୍ମଲିପିରେ । ସେ ଦିବାନିଶି ଚିନ୍ତାକଲେ, ମାତୃଭାଷାର ଉନ୍ନତି ଅବ ପ୍ରାଣପାତ । ଖାଲି ଚିନ୍ତାରେ କଥା ସରିଲାନି, ଏ ଦିଗରେ ଲାଗିପଡ଼ିଲେ, ଜନମତ ସୁଷ୍ଟି କଲେ । ପାଠ୍ୟପୁଷ୍ଟକ ଲେଖିଲେ, ଆଉ ସବୁ ସାହିତ୍ୟରଥୀଙ୍କ ସହାୟତା ଲୋଡ଼ିଲେ, ପ୍ରଥମ ଛାପାଖାନା ବି ବସାଇଲେ ବାଲେଶ୍ଵରରେ । ଆପଣା ଉଦ୍ୟମରେ ସଫଳ ହେଲେ । ଅତ୍ୟାନ୍ତିକ ଘୃଣାରେ ଅସହିଷ୍ଣୁ ବଜାଳୀଏ ତାଙ୍କ ନାଁ ଦେଲେ ‘ବେଗା ରିଂ ଲିତର’ ।

ସେସମୟରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଦୟନୀୟ ଛିତି । ଲାଙ୍ଗରୀ ପତ୍ରାଙ୍କ ବାବୁ ଓଡ଼ିଆ ବହି ସର୍ବ କରୁନଥିଲେ । ବିଶ୍ଵକ ଓଡ଼ିଆ କହିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ କାଠିକର ପାଠ । ଓଡ଼ିଆ କହିବା ଅପମାନ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିଲେ । ଅମଲାମାନଙ୍କ କଥା ଅଧା ପାର୍ଶ୍ଵ ଅଧା ଓଡ଼ିଆ । ଲେଖା ମଧ୍ୟ ବିଚିତ୍ର କଥୋପକଥନ ତୁଳ୍ୟ, ଏପରିକି ଆପଣା ଆପଣା ଘରେ ହିସାବ ଲେଖା ସେଇ ପାର୍ଶ୍ଵ ଭାଷାରେ । ପିଲାଙ୍କୁ ଅଭିଭାବକମାନେ ହତୋଷାହିତ କଲେ, ଓଡ଼ିଆ ବହି ମାଗିଲେ କହନ୍ତି, ତୁ ତ ଅବଧାନ ପାଖରେ ଓଡ଼ିଆ ପଢ଼ି ସାରିଛୁ, ଆଉ ଓଡ଼ିଆ କ'ଣ, ଓଡ଼ିଆ ବହି କ'ଣ ହବରେ ? ଯା’ ଲାଙ୍ଗରୀ ପଢ଼ ଯା’ । ପୂର୍ବ ସଂସ୍କୃତ ପତ୍ରାଙ୍କ ପଣ୍ଡିତମାନେ ଓଡ଼ିଆ ପଢ଼ିବା, ପଢ଼େଇବାକୁ ଉଚିତ ମଣ୍ଡ

ନଥିଲେ । ଆଉ କେତେକ ବଙ୍ଗଲାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେବାଟା ଗୌରବ ଜ୍ଞାନ କରୁଥିଲେ । ଲଂରାଜୀ ପଢ଼ୁଆ ସ୍କୁଲ, ସେଠି ପିଲେ ଲଂରାଜୀ ମିଶା ବଙ୍ଗଲା କଥା କହୁଥିଲେ, ଓଡ଼ିଆର ନାଁ ଗନ୍ଧ ନଥିଲା । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଟା ଲଂରାଜୀ ସ୍କୁଲରେ ଏକ ପ୍ରକାର ବିଭାଗିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା – ଏ କଥାଟା ଲେଖିଛନ୍ତି ଭାଷାପ୍ରେମୀ ଫଳୀର ମୋହନ ସେନାପତି । ଲଂରାଜୀ ପ୍ରେମ, ମାତୃଭାଷା ବିମୁଖ ମାନସିକତା – ଏ ଦୁଇଟି ପାଇଁ ଯେମିତି କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଗଲା । ଓଡ଼ିଆ ବାବୁଙ୍କ ଲଂରାଜୀ ଛାଇ, ଛଟକ ଓ କଥା କଥାରେ ଲଂରାଜୀ, ସବୁ ବିଲାତି ବିଲାତି । ଏମାନେ ହିଁ ଆପଣାର ମାତୃଭାଷାକୁ ହେୟ ମଣିଲେ, ଫଳତ୍ୟ ଗୋଟେ ଝାତିହ୍ୟସମ୍ପନ୍ନ ଜାତି ଫେଲି ହୋଇଗଲା ପୁନଃ ଏକ ସଂକଟ ଆଡ଼େ । ଗଂଗାଧର ଏ ପ୍ରକାର ଅବଶ୍ୟକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥୁଲେ ଅତି ନିକଟରୁ । ଏଣୁ ଲେଖିଥିଲେ ଉପଯୁକ୍ତ ଉଦ୍ଦବୋଧନ ଗୀତିକା ।

୧୯୧୮ ମସିହା, ସେତେବେଳକୁ ରାଧାନାଥ ରାଘ୍ୟ ଓ ମଧୁସୁଦନ ରାଓ ଆରପାରିରେ, ଫଳୀରମୋହନ ଆପଣା ବାଟ କାଟିଲେ, ଉତ୍କଳ ଜନନୀ ହରାଇଲା ତା'ର ସୁଯୋଗ୍ୟ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ । ଗଂଗାଧର ହତବାକୁ ହୋଇ ଲେଖିଲେ ଫଳୀର ମୋହନଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଶୟ୍ୟା ନିକଟରେ ଉତ୍କଳମାତାର ରୋଦନ କବିତା (ଜୁଲାଇ ୧୯୧୮) । ସନ୍ତାନହରା ଉତ୍କଳ ଜନନୀଙ୍କ କରୁଣ ବିଲାପ ଏହି ଶୋକ ଗୀତକାର ଅନ୍ତଃସ୍ଵର । ତାହାହିଁ ଗଂଗାଧରଙ୍କ ଆମାର ଗାଥା । ଅତି ବିକଳରେ ସେ ଗାଇଲେ-ମୋ ରାଧୁ ରାଧୁ ଗଲେ କେଉଁ ବିଦେଶ / ଦେଲେତ ନାହିଁ ଆଜି ଯାଏ ସଦେଶ / ତୁହିକି ସେହି ଦେଶେ ଗଲୁରେ ଚାଲି / ପାରିଲି ନାହିଁ ତୋ'ର ପଥ ଓଗାଲିରେ / ତାଙ୍କ ବିରହେ ଦର୍ଶ ହେଲେ ମୋ ପ୍ରାଣ / କରୁ ଯେ ଶୋକହର ସଂଗୀତ ଗାନ / ତୋ ପୋଥୁ ଦେଇଗଲୁ କାହାର ହସ୍ତେ / କିଏ ଗାଇବ ତୁହି ଗାଉ ଯେମନ୍ତେରେ । ସେଇ ବରପୁତ୍ରମାନଙ୍କ ଅବର୍ତ୍ତମାନରେ ଯେଉଁ ଶୂନ୍ୟତା ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, ତାହା ଅପୁରଣୀୟ ରହିଗଲା କାଳକାଳକୁ ।

ଭାଷାକୁ ଭିତ୍ତିକରି ଓଡ଼ିଶା ହେଲା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ (୧୯୩୭) । ଏହା ଭାରତ ଲିଟିରେସର ପ୍ରଥମ ଘଣତା । ସଂପ୍ରତି

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପାଇଲା ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମାନ୍ୟତା । ପୂର୍ବ ଭାରତୀୟ ପ୍ରଥମ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ହିଁ ଏ ଗୌରବର ଅଧିକାରୀ । ମହାନ ସ୍ରଷ୍ଟା ସାରଳା, ବଳରାମ, ଜଗନ୍ନାଥ, ଅରୁୟତ, ଉପେନ୍ଦ୍ର, ଅଭିମନ୍ୟ, ଦାନକୃଷ୍ଣ, କବି ସୁର୍ୟ୍ୟ, ରାଧା, ମଧୁ, ଫଳକ ପରି ଆହୁରି ଅନେକ ବାଣୀବାଧକ, ସେମାନଙ୍କ ସାରସ୍ଵତ ସାଧନ ଲାଗି ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଲା । ତାଙ୍କ ପରି ସମାର୍ପିତ ଓଡ଼ିଆଟି ହେବା ପାଇଁ ଆମର ମାନସିକତା ରହିବା ଅନିବାର୍ୟ । ରଧିକ ଗ୍ରାହକ, ପାଠକୀୟ ସହସ୍ରଦତ୍ତ ସହ ପୁଷ୍ଟକ, ପତ୍ରପ୍ରତିକା କ୍ରମ ମାନସିକତା ସମସ୍ତଙ୍କର ରହିବା ଏକାନ୍ତ ପ୍ରଯୋଜନ । ଆମେ ଲଂରାଜୀରେ ବାହାଘର, ବ୍ରତଘର ନିମନ୍ତ୍ରଣ ପତ୍ର ଲେଖୁଁ, ରେଳ କିମ୍ବା ବସରେ ଗଲେ ହାତରେ ଧରୁ ଲଂରାଜୀ କାଗଜ ବା ପତ୍ରକାଟିଏ । ଓଡ଼ିଆର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ନଥାଏ । ଏ ପ୍ରକାର ରୁଗଣ ଆଚରଣ ସର୍ବାଙ୍ଗେ ପରିଚ୍ୟକ୍ୟ । ଓଡ଼ିଆକୁ ସରକାରୀ ଭାଷା କରାଯାଇଛି । ଏଣିକି ସବୁ କାମ ଚାଲିବ ଓଡ଼ିଆରେ । ସରକାରଙ୍କ ଏ ପଦକ୍ଷେପ ଅତୀବ ସ୍ଵାଗତଯୋଗ୍ୟ । ଏ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣରେ ଗଂଗାଧରଙ୍କ ଅମରବାଣୀ– ମାତୃଭୂମି ମାତୃ ଭାଷାରେ ମମତା/ ଯା ହୃଦେ ଜନମି ନାହିଁ / ତାଙ୍କୁ ଯେବେ ଜ୍ଞାନ ଗଣରେ ଗଣିବା/ ଅଞ୍ଜାନ ରହିବେ କହିଁ ? ଏକଥାକୁ ଓଡ଼ିଆ ପୁଅ ହେବୁ, ନିଜକୁ ଭିଜେଇ ଦଉ ମାତୃଭୂମି– ମାତୃଭାଷା– ପ୍ରୀତିରେ । ତାହା ହିଁ ହେବ ଓଡ଼ିଶା ଦିବସରେ ଓଡ଼ିଆ ମା'କୁ ଯଥୋଚିତ ସନ୍ଧାନ । ଆସନ୍ତୁ, ସେଇ ମହାନ ସାଧକ ଗଂଗାଧରଙ୍କ ସହ କଣ୍ଠ ମିଳେଇ ଗାଇବା-

ମାତୃଭୂମି ମାତୃଭାଷାର ବଦନ,
ଦୀପୁକର ଦେଇ ଧନ, ଧାନ ମନ ।
ଶୁଭ ପଥେ ବିଭୁ କରିବେ ମଙ୍ଗଳ
ଶୁଭ କର୍ମେ ହେବ ଜୀବନ ସଂକଳ ।

ଏହା ହିଁ ହେଉ ଓଡ଼ିଶା ଦିବସର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅନୁଚିତନ ।

ସା/ପୋ-ପୁରୁଷୋତ୍ମପୁର
କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ବିରଳ ସର୍ଜନା

ଅଞ୍ଜିରାମ ନାୟକ

ଅନୁଭବୀ ମଣିଷ ଯେକୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମୁଖ୍ୟମଣ୍ଡଳକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ସୁଖରେ, ଦୁଃଖରେ, ଚିନ୍ତାରେ ବା ଚାପରେ ଅଛନ୍ତି, ତାହା ସଠିକ୍ ନିରୂପଣ କରିପାରନ୍ତି । ତେଣୁ କୁହାଯାଏ ‘Face is the index of mind’ । ଦେନନ୍ତିନ ସାମାଜିକ ଘଟଣାବଳୀକୁ ଆଧାର କରି ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଅନେକ ଛଳେ ସାହିତ୍ୟକ ନିଜେ ତାଙ୍କର ସୃଷ୍ଟି ମଧ୍ୟକୁ ପଣି ଆସିଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ସାହିତ୍ୟ ହେଉଛି ସମାଜର ଦର୍ଶଣ । ଅତେବ ଏକ ଜାତିର ସାହିତ୍ୟକୁ ଅନୁଧାନ କରାଯାଇ ସେ ଜାତିର ମାନଦଣ୍ଡ ମୂଲ୍ୟାନ୍ୟନ କରାଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସାହିତ୍ୟ ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କ ବୌଦ୍ଧିକତାରୁ ତଡ଼କାଳୀନ ମାନବୀଯ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ଆକଳନ କରାଯାଇପାରେ ।

ବିଳମ୍ବରେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଭାରତ ସରକାର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ଭାଷାର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି । ଭାରତୀୟ ସମ୍ବିଧାନ ଦ୍ୱାରା ଜାତୀୟ ଭାଷାର ମାନ୍ୟତା ପାଇଥିବା ମୋର ୨୯ ଗୋଟି ଭାଷା ମଧ୍ୟରୁ ସଂସ୍କୃତକୁ ବାଦ ଦେଲେ ଓଡ଼ିଆ ହେଉଛି ପ୍ରଥମ ଓ ଏମାବତ୍ ଏକମାତ୍ର ଆର୍ଯ୍ୟ ଭାଷା, ଯାହା ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମାନ୍ୟତା ଲାଭକରିଛି । ଏଥିମିତି ଓଡ଼ିଶାବାସୀ ଯେ ଗର୍ବିତ, ଏହା ନିଃସଦେହ ମାତ୍ର ସମେଦନଶୀଳ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାପ୍ରେମୀଙ୍କର ଏହା ଅଞ୍ଚିତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହୋଇନପାରେ । ବିଧୁବନ୍ଦ ପ୍ରକାଶକରଣ (Exposure) ଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ଯେ ବିଶ୍ୱପ୍ରେମୀ ସ୍ବୀକୃତି ଲାଭ କରିପାରିବ ଏହା ଧୂର ସତ୍ୟ ।

୧୯୧୩ ମସିହାରେ ‘ଗୀତାଞ୍ଜଳି’ ପୁସ୍ତକ ପାଇଁ ରବୀୟ ନାଥ ଠାକୁରଙ୍କୁ ମୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ମିଲିବା ପରେ

ଅଦ୍ୟାବଧୁ (୨୦୧୭ ମସିହା ଯାଏଁ) ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାରତୀୟଙ୍କୁ ସାହିତ୍ୟରେ ନୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ମିଲିପାରି ନାହିଁ । ଗୀତାଞ୍ଜଳିକୁ ମୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ମିଲିବାର ନେପଥ୍ୟ ନାୟକ ଥିଲେ ଅବନୀତ୍ର ଠାକୁର, ଯେ କି ସେତେବେଳେ ଲକ୍ଷନରେ ରହୁଥିଲେ । ସେ ରବୀୟ ନାଥଙ୍କୁ ବ୍ରିଚେନର ତଡ଼କାଳୀନ ପ୍ରଖ୍ୟାତ କଳାକାର ରେଥେଇ ଶାରଙ୍କ ସହ ପରିଚିତ କରାଇଥିଲେ । ପରେ ତାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ରବୀୟ ନାଥ ଆମେରିକୀୟ କବି ଏକରା ପାଉଣ୍ଡ, ବ୍ରିଟିଶ କବି ଡ୍ରିଲିଯମ ବଲଟରମ୍‌ରେ ସହ ପରିଚିତ ହୋଇ ନିଜ କବିତାର ଜଂରାଜୀ ଅନୁବାଦ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇଲେ । ଅନୁବିତ କବିତାଗୁଡ଼ିକୁ ଏକାଠି କରି ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାର ନାମ ‘ଗୀତାଞ୍ଜଳି’ (Song of Rings) ଓ ତାହା ମୋବେଲ ପୁରସ୍କାର ଲାଭ କଲା । ଏଠାରେ ସୁଚାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ ଯେ ୧୯୧୩ ମସିହା ପୂର୍ବରୁ ଓ ପରେ ଅନେକ ଲବଧପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକ ଜନ୍ମଲାଭ କରିଥିଲେ ହେଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାସନ ଅଭାବରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ବିଶ୍ୱପ୍ରେମୀ ମାନ୍ୟତା ମିଲିପାରିନାହିଁ । ପୁରସ୍କାର ହୁଏତ ସାହିତ୍ୟ ବା ସାହିତ୍ୟକର ମୂଲ୍ୟାନ୍ୟନ ପାଇଁ ଏକମାତ୍ର ମାନଦଣ୍ଡ ହୋଇ ନ ପାରେ ମାତ୍ର ପରିପ୍ରଚାର ଅଭାବରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଅପହଞ୍ଚ ଜଳାକାରେ ରହୁଥିବା ସୁଧାୟ ସାହିତ୍ୟପ୍ରେମୀମାନେ ଯେ ଅନେକ ଅଭୁଲମ୍ବନୀୟ ଉନ୍ନତ ମାନସିକ ଆହାରରୁ ବଞ୍ଚିତ ହେଉଛନ୍ତି, ଏହା ବିଭୂମନାର ବିଷୟ ନିଶ୍ଚିନ୍ନ ।

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଦ୍ୟିତୀୟ ବିଶ୍ୱ ବିରଳ କୃତିର କିମ୍ବଦିଶ ଆଲୋଚନା କରିବା ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ।

୧) ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ଦେଶରେ ବର୍ଣ୍ଣବୈଷମ୍ୟବାଦ ଅଛି ବହୁତେ ଏବେ ବି ତିଷ୍ଠି ରହିଛି । ଅତୀତରେ ଏହା ଅତି ଉତ୍କଳ ଥିଲା । ମଣିଷ ମଣିଷ ମଧ୍ୟରେ ଜାତିପ୍ରଥାକୁ ନେଇ ଥିବା ଭେଦଭାବକୁ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରୟାସ କରି ସଫଳ ହୋଇଥିଲେ ଓଡ଼ିଆ କବି ବଲରାମ ଦାସ (୧୯୦୦ ରୁ ୧୯୪୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ) । ତାଙ୍କ ପରିକଳ୍ପିତ ‘ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁରାଣ’ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଯା ଚନ୍ଦ୍ରାଳୁଣୀ ଚରିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ସେ ଜାତିପ୍ରଥାକୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ସମାଜରୁ ଉପାଚନ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପେରିବା ପାଇଁ ମା’ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ରଖିଥିବା ସର୍ବ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ ସଦେଶ ପାଲିତ୍ୟାଇଛି । ସର୍ବ ଅନୁଯାୟୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ବେଢାରେ -

‘ହାତ୍ତିର ହାତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଛଡ଼ାଇ ଖାଇବେ
ବ୍ରାହ୍ମଣ ଖାଇଣ ହସ୍ତ ମୁଣ୍ଡରେ ପୋଛିବେ
ଚନ୍ଦ୍ରାଳୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଯାଏଁ ଖୁଆଖୁଇ ହେବେ
ସମସ୍ତେ ଖାଇଣ ହସ୍ତ ଜଳେ ନ ଧୋଇବେ
ଅନ୍ତର ଖାଇ ସର୍ବେ ମୁଣ୍ଡେ ପୋଛୁଥୁବେ ହସ୍ତ
ତେବେ ବଡ଼ ଦେଉଳକୁ ଯିବି ଜଗନ୍ନାଥ ।’

(ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁରାଣ - ବଲରାମ ଦାସ)

ଆଜି ବି ପୃଥିବୀରେ ବିଭିନ୍ନ ଲୋକରେ ବସିବାଏ କରୁଥିବା ଓଡ଼ିଆମାନେ ପ୍ରତି ମାର୍ଗଶିର ମାସ ଗୁରୁବାର ଦିନ ମାଣବସା ପୁଜା ପାଳନ କରି ଏହି ପୁରାଣ ପାଠ ପୂର୍ବକ ନିଜକୁ କୃତକୃତ୍ୟ ମନେକରନ୍ତି ।

ଲୋକପ୍ରିୟ ସାହିତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଏପରି ସାମାଜିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସଫଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଶ୍ଵରେ ଅନୁଭବୀୟ ।

୨) ମାନବବାଦୀ ଭାବପ୍ରବଣତା ଓ ଆଡ଼ୋସ୍ତର୍ଗର ଉଦ୍ଧାରତା ଓଡ଼ିଆ କବିଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଏକ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ । ନିଜେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟର ତୀତ୍ର କଷାୟାତ ମଧ୍ୟରେ ଥାଇ ଜଗତ କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କବି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଛନ୍ତି -

‘ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଆରତ ଦୁଃଖ ଅପ୍ରମିତ,
ଦେଖୁ ଦେଖୁ କେବା ସହୁ

ମୋ ଜୀବନ ପଛେ ନକ୍ରେ ପଡ଼ିଥାଉ
ଜଗତ ଉଜ୍ଜାର ହେଉ ।’

(ସନ୍ଦର୍ଭ ଉଚ୍ଚମ ଭୋଲଙ୍କ ‘ସ୍ମୃତି ଚିନ୍ତାମଣି’, ସପୁବିଂଶ ବୋଲି)

ଅନୁରୂପ ଭାବେ ଉତ୍କଳମଣି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କ କଣ୍ଠରୁ ନିଃସ୍ମତ ହୋଇଛି -

‘ଦେଶର ସ୍ଵରାଜ୍ୟ ପଥେ ଯେତେ ଗାଡ଼
ପୁରୁ ତହିଁ ପଡ଼ି ମୋର ମାସ ହାଡ଼
X X X

ମିଶୁ ମୋର ଦେହ ଏ ଦେଶ ମାଟିରେ
ଦେଶବାସୀ ଚାଲି ଯାଆନ୍ତୁ ପିଠିରେ ।’

(ବନ୍ଦୀର ଆମ୍ବକଥା)

୩) କୁରୁକ୍ଷେତ୍ର ଯୁଦ୍ଧର ଅବ୍ୟବସ୍ଥିତ ପୂର୍ବରୁ ମାନଗୋବିନ୍ଦ ଦୁର୍ଯ୍ୟାଧନ ମାତା ଗାନ୍ଧାରୀଙ୍କ ପାଖକୁ ବିଜୟ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାୟେବା ପାଇଁ ଧାଇଁ ଯାଇଥିଲେ । ପାତ୍ରବ୍ରତ୍ୟ ଧର୍ମ ସାଧନରତ, ବାକ୍ସିଙ୍କ ଗାନ୍ଧାରୀଙ୍କୁ ବିଜୟ । ହେବାର ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିଥିଲେ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ କୌଣସି ବି ଶକ୍ତି ଦୁର୍ଯ୍ୟାଧନଙ୍କୁ ପରାପ୍ରତି କରିପାରି ନଥାନ୍ତା । ମାତ୍ର ଶତପଥ୍ବ୍ରତ୍ୟ ଜନନୀ ମାତା ଗାନ୍ଧାରୀଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ଥିଲା ମାନବ ଜାତି ପାଇଁ ଅମୂଲ୍ୟ ସଦେଶ । -

‘କୁରୁମଣି ! ଘେନ ଆଶିଷ ତୋହର ଜନନୀର ବରାଭୟ
ଅକ୍ଷର ହେଉ ପୁଣ୍ୟ ଜଗତେ ଧର୍ମର ହେଉ ଜୟ ।’

X X X

‘ଯାଆ ବାର ରଣେ, ଧରଣୀ ବକ୍ଷ ପାପରାଶି ହେଉ କ୍ଷୟ
ଅକ୍ଷର ହେଉ ପୁଣ୍ୟ ଜଗତେ ଧର୍ମର ହେଉ ଜୟ ।’

ସବୁଜ ଯୁଗର କବି କାଳିନୀ ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରହୀଙ୍କର ଏ ଅପୂର୍ବ ପରିକଳ୍ପନା ମୂଳ ସଂସ୍କତ ମହାଭାରତ ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମହାଭାରତରେ ନାହିଁ । କବି ଉପସଂହାରରେ କହିଛନ୍ତି -

‘ଗାନ୍ଧାରୀ ଦେଲା ଜନନୀ ପ୍ରାଣର ସୁମହତ ପରିଚୟ
ଅକ୍ଷର ହେଉ ପୁଣ୍ୟ ଜଗତେ ଧର୍ମର ହେଉ ଜୟ ।’

୪) ଜୀବନ ଦର୍ଶନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଚଉତିଶା ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅଂଶ । ଓଡ଼ିଆ ବର୍ଣ୍ଣମାଳାର ଣାଟ ଗୋଟି ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟରୁ ୩୪ ଗୋଟି ଅକ୍ଷରକୁ କ୍ରମିକ ଭାବେ ପଦର ଆରମ୍ଭରେ ବ୍ୟବହାର କରି ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ପଦାବଳୀକୁ ଚଉତିଶା କୁହାଯାଏ । ଅର୍ଥାତ୍ ‘କ’ ଠାରୁ ‘କ୍ଷ’ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଦ୍ୟକ୍ରମରେ ସଜ୍ଜିତ ୩୪ ପଦ ବିଶିଷ୍ଟ ପଦ୍ୟ ହେଉଛି ଚଉତିଶା । ଅସମିଯା, ବଙ୍ଗଲା ଓ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାରେ ଚଉତିଶା ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରଚିତ ଚଉତିଶା ଶବ୍ଦ ଓ ଭାବ ଦୃଷ୍ଟି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର । କେତେକ ଉକ୍ତକୋଟିର ଚଉତିଶା ହେଲା-

କଳସା ଚଉତିଶା – ବସା ଦାସ
ଆର୍ତ୍ତପ୍ରାଣ ଚଉତିଶା – ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଦାସ
ରସକୂଳ୍ୟା ଚଉତିଶା – ଦାମୋଦର ଦାସ
କମଳ ଲୋଚନ ଚଉତିଶା – ବଲରାମ ଦାସ
କଳାକଳେବର ଚଉତିଶା, ମନବୋଧ ଚଉତିଶା
– ଭକ୍ତ ଚରଣ ଦାସ
ଯମକରାଜ ଚଉତିଶା, ଚିଟାଉ ଚଉତିଶା, ନିଳାଦ୍ରୀଶ ଚଉତିଶା
– ଉପେତ୍ର ଭଞ୍ଜ
ସୁମୁଖୀ ଚଉତିଶା, ବର୍ଷା ଭାବନା ଚଉତିଶା, ମଦାକିନୀ ଚଉତିଶା
– ବିଷ୍ଣୁ ଦାସ (୧୪୫୦ ରୁ ୧୬୧୦ ମଧ୍ୟରେ ବାଣପୁର
ରାଜା ରମ୍ଭନାଥ ହରିଚନ୍ଦନଙ୍କ ରାଜକବି)
ଉଦ୍ଧବ ଚଉତିଶା, ଭୂପତି ଚଉତିଶା – ଭୂପତି ପଣ୍ଡିତ
(‘କ୍ଷ’ଠାରୁ ‘କ’ କ୍ରମରେ ରଚିତ ‘ଓଲଟ ଚଉତିଶା’)
ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଉପଲବ୍ଧ)।

ଚଉଡ଼ିଶା ଭଲି ‘କୋଇଲି’ ସଂଗୀତ (କୋଇଲିକୁ ସମ୍ମୋଧନ କରାଯାଇ ରଚିତ ଚଉଡ଼ିଶା)ର ଛାନ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର । କୋଇଲି କବିତାର ପ୍ରଥମ ରଚୟିତା ମାର୍କଣ୍ଡ ଦାସଙ୍କ ‘କେଶବ କୋଇଲି’, ବଳରାମ ଦାସଙ୍କ ‘କାନ୍ତ କୋଇଲି’, ଶିଙ୍କର ଦାସଙ୍କ ‘ବାରମାସୀ କୋଇଲି’, ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ‘ଆର୍ଥ କୋଇଲି’, ଅର୍ଦ୍ଧତାନନ୍ଦ ଦାସଙ୍କ ‘ଝାନୋଦୟ କୋଇଲି’ ଭଲି ଅନେକ କୋଇଲି ସଂଗୀତ ମଧ୍ୟ ଉଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଭରି ରହିଛି ।

ଧାର୍ମିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ, ଚାରି ତ୍ରୀକ ଶିକ୍ଷା ଓ ଜୀବନୋପଯୋଗୀ ସ୍କ୍ରିପ୍ତରେ ଭରପୁର ‘ଚଉଡ଼ିଶା’ ଓ ‘କୋଳିଲି’

ମାନବ ଜୀବନରେ ଭାବାତ୍ତର ସୁଷ୍ଟି କରୋ । ମନବୋଧ
ଚଉଡ଼ିଶାର ନିମ୍ନ ପଦ କେତୋଟିକୁ ଏଥିନିମିତ୍ତ ଉଦାହରଣ
ଭାବେ ନିଆୟାଇପାରେ ।

‘ଘର ବୋଲି ଅଞ୍ଜଳୁ ଯେତେ ପଦାର୍ଥ
ଘଟ ଛୁଟିଲେ ତୋତେ ବୋଲିବେ ଭୃତୀ ।’

X X X

‘ଛୁଇଁବେ ନାହିଁ ତୋତେ ବୋଲିବେ ମଡ଼ା
ଛ’ଖଣ୍ଡି କାଠ ହେବ ତୋ ପାଇଁ ଲୋଡ଼ା ।’

୪) ପ୍ରତି ବ୍ୟଞ୍ଜନ ବର୍ଣ୍ଣ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ନୀତି ଗାନ୍ଧୀଯାର୍ଥ ସଙ୍ଗୀତକୁ ଚମ୍ପୁ କୁହାଯାଏ । ଭାବ ଓ ନୀତିକତା ଦୃଷ୍ଟି ଓଡ଼ିଆ ଚମ୍ପୁର ଲ୍ଲାନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର । ପ୍ରମୁଖ ଓଡ଼ିଆ ମଧ୍ୟରେ କବିସୂର୍ଯ୍ୟ ବଳଦେବ ରଥଙ୍କ ପିତା ‘ଉଦ୍‌ଭବ ରଥ’ଙ୍କ ‘ସଞ୍ଜନାନନ୍ଦ ଚମ୍ପୁ’, ‘ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଚମ୍ପୁ’, କବିସୂର୍ଯ୍ୟ ବଳଦେବ ରଥଙ୍କ ରଚିତ ‘କିଶୋରଚନ୍ଦ୍ରନନ୍ଦ ଚମ୍ପୁ’ (କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ଆନନ୍ଦ ରେ), ‘ରନ୍ଧାକର ଚମ୍ପୁ’ ବା ‘ଚୌପଦୀ ରନ୍ଧାକର’, ମୋଦୟ ଚମ୍ପୁ’ ବା ‘ଚୌପଦୀ ଚନ୍ଦ୍ରାଦୟ’, କାନ୍ତକବି କାନ୍ତ ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ହାସ୍ୟରସାତ୍ତ୍ଵକ ‘ଚହଟ ଚନ୍ଦ୍ରହାସ ଚମ୍ପୁ’ ତମ । ଏତଭ୍ରମ୍ୟତାତ ମାହାରା ନୃତ୍ୟ, ଗୋଟିପୁଅ ନୃତ୍ୟ, 11 ନୃତ୍ୟ ଓ ଓଡ଼ିଶାୟ ସଂଗୀତ ସହ ଜଡ଼ିତ ସାହିତ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର ନୀକ ସୁନ୍ଦରି । ଓଡ଼ିଶାୟ ସଂଗୀତରେ ବ୍ୟବସ୍ଥତ ରାଗ ‘ମଙ୍ଗଳ ମାଦି’ ପରି କେତେକ ରାଗ ପୃଥିବୀରେ ଅନ୍ୟ ଶରୀରରେ ନାହିଁ । ସେହିପରି ତାଳ ‘ଆଠତାଳ’ ଓଡ଼ିଶାରେ ଶୁଣ୍ଟି ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥତ । କବି ଜୟଦେବଙ୍କ ଗୀତଗୋଦିନରେ କଥକ ପଦ୍ୟ ଆଠତାଳ (ଅଷ୍ଟତାଳ)ରେ ନିବନ୍ଧ ଥିବା ହେତୁ ଦେବ ଓଡ଼ିଶାର ବୋଲି କବିତନ୍ତ୍ର କାଳୀଚରଣ ପଛନାଯିକ ଗବେଷଣାତ୍ତ୍ଵ ପବନରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ।

ଏ) ଠାରଧରୀ ମନଶିକ୍ଷାତ୍ମକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଓ ପିଣ୍ଡବ୍ରହ୍ମଣ୍ଣ ତତ୍ତ୍ଵ ତ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଏକ ଭିନ୍ନ ଦିଗନ୍ତ । ଏହିସବୁ ରଚନାର ସ୍ଵର ପଢନୋନୁଣ୍ଣା ସମାଜକୁ ଦିଗଦର୍ଶନ ଓ ମାନବିକତାର ଶାପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ଏହି ରଚନାଗୁଡ଼ିକରେ ଲଙ୍ଘିତ ପାଇଥିବା ରହସ୍ୟର ଉନ୍ନୋତନ ଗବେଷଣା ସାପେକ୍ଷ ଓ ଜୀବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ବିରାଗ ଆହ୍ଵାନ ମଧ୍ୟ । ଅର୍ଥତାନ୍ତର

ଦାସଙ୍କ ‘ଶୁନ୍ୟ ସଂହିତା’, ‘ମାଳିକା’ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ‘ଗୁପ୍ତ ଭାଗବତ’ ବଳରାମ ଦାସଙ୍କ ‘ବେଦାନ୍ତ ସାର ଗୁପ୍ତ ଗୀତା’ ଆଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ଏହାର କେତେକ ଉଦାହରଣ ମାତ୍ର । ନିଗୁଡ଼ ତତ୍ତ୍ଵ ଭିରିକ କେତେକ ଓଡ଼ିଆ ସଂଗୀତକୁ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଉଦାହରଣ ଭାବେ ନିଆଯାଇପାରେ ।

(କ) ବାଇ ମନ ହୋ ବସି ଅବନା ବନ ଅବନା ବନିଲେ
ଅମିଶା ମିଶିବ ଅମାପରେ ମାପ ହେବ ତୋ ଧନ
ଆମାସ୍ୟା ନିଶିରେ ଷୋଳକଳା ଚନ୍ଦ୍ର
ସର୍ବଦା ନିଶିରେ ରବି ଦର୍ଶନ
ଅହନ୍ତିଶ ଯହିଁ ପ୍ରଦୀପ ଜଳୁଛି ଦୀପତେଜେ
ଆଶରାଶ ପବନ । (ବାହୁଡ଼ା ଦାସ)

(ଖ) ଆରେ ବାଇବର, ବାଟ ବସା ଘର ଖଣ୍ଡି ଦମ୍ଭକର ।
(ଆର୍ତ୍ତ ଦାସ)

(ଗ) ମନ ମଉ ଦୁହାଁଳ ଗାଇ,
ଗାଇ ପଳାଇଲା ପଦା ଛିଡ଼ାଇ । (ଯଶୋବନ୍ତ ଦାସ)
(ଘ) ବଡ଼ ମାୟାବୀ ଜୀବ ନୋହେ କାହାରି ।
(ଯଶୋବନ୍ତ ଦାସ)

(ଡ) ଅବନା ଅକ୍ଷର ଜପ ଯିବ କୋଟି ଜନ୍ମ ପାପ
ଆସାଧନା ମାର୍ଗେ ରହି ଅମାପକୁ ଦୃଢ଼େ ମାପ ।
(ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ)

(ତ) ବୋହୁ ଚାଲି ନଜାଣଇ ଲୋ ପାଦ ପଡ଼ୁଆଇ ବଙ୍କା
ବୋହୁ ଯେଉଁଦିନ ସଳଖେ ଚାଲିବ ଘରେ ପଡ଼ିଯିବ ତକା ।
(ଛ) ‘ଥକାମନ ଚାଲିଯିବା ଚକାନୟନ ଦେଖିବା
ଶଞ୍ଜନାତି ମଣ୍ଡଳରେ ବେନି ନେତ୍ର ପଖାଳିବା ।’

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ‘ସାରିଆ ଭିକ’ଙ୍କର
ଏହା ଏକମାତ୍ର ସଂଗୀତ । ‘ଖମାନ’ ରାଗରେ ରଚିତ ଓ ଗରୀର
ତତ୍ତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଏହି ଅନ୍ତିତାଯ ସଂଗୀତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଚନ୍ଦ୍ର ଥିବା ଯାଏଁ ଅମର
ହୋଇ ରହିବ ।

(ତ) ୧୯୧୯ରୁ ୧୯୪୦ ମସିହା ଯାଏଁ ଦୀର୍ଘ
୨୧ ବର୍ଷର ଅକ୍ଷୁନ୍ନ ପରିଶ୍ରମ କରି ମୋପାଳ ଚନ୍ଦ୍ର ପ୍ରହରାଜ

‘ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାକୋଷ’ ସଂକଳିତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା
ମୋର ଓଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ । ସେହିପରି ୧୯୭୦ ମସିହାରେ
ବିନୋଦ କାନ୍ଦୁନ୍ଦ୍ରାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ‘ଓଡ଼ିଆ
ଏନ୍ସାଇଲ୍‌କ୍ଲୋପିଡ଼ିଆ’ (ବିଶୁକୋଷ ‘ଜ୍ଞାନମଣ୍ଡଳ’) ।
ଏତ୍ତବ୍ୟତୀତ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ‘ଗୀତାଭିଧାନ’ ଆଦି
ଗ୍ରନ୍ଥଗୁଡ଼ିକ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅମୂଲ୍ୟମଣି ।
ପୃଥିବୀରେ କୁଚିତ ଏ ପ୍ରକାର ଗ୍ରନ୍ଥ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ।
‘ଗୀତାଭିଧାନ’ ‘କ-ଅନ୍ତ’, ‘ଖ-ଅନ୍ତ’ ଓ ‘ଗ-ଅନ୍ତ’ କ୍ରମରେ
ଶବ୍ଦ ଥିବା ଏକ ଭିନ୍ନ ଶୈଳୀର ଅସାମାନ୍ୟ ଅଭିଧାନ ।

(ଗ) ଓଡ଼ିଶାର ବରେଣ୍ୟ ବରପୁନ୍ତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ବ
ପଣ୍ଡିତ ମହାମହୋପାଧ୍ୟାୟ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ସିଂହ ହରିଚନ୍ଦନ
ମହାପାତ୍ର ସାମନ୍ତ ଓରପ ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଓରପ ପଠାଣି
ସାମନ୍ତଙ୍କ ଜ୍ୟୋତିଷଶାସ୍ତ୍ର ‘ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣ’ ସାରା ବିଶୁରେ
ଆଦୃତ । ୧୮୪୯ ମସିହାରେ ତାଳପତ୍ର ପୋଥୁରେ
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣ ଲେଖା ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ୧୮୭୯ ମସିହାରେ
ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପୁଣ୍ୟକରେ ୧୦ (ଦଶ) କୋଟି
ଦିନ ପାଇଁ ଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଖଣ୍ଡପଳ ଠିକ୍ ଭାବେ ଲେଖି
ଦିଆଯାଇଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷର ନୂତନ ପଞ୍ଜିକା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣ
ସହ ତୁଳନା କରାଯାଇ ଏହାର ଶୁଦ୍ଧତା ନିରୂପଣ କରାଯାଏ ।

ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ନଳ /କାଠ ସାହାଯ୍ୟରେ ପଠାଣି ସାମନ୍ତ
ଗ୍ରହ ନକ୍ଷତ୍ରମାନଙ୍କ ଦୂରତା, ପର୍ବତ ବୃକ୍ଷାଦିର ଦୂରତା ତଥା
ଉଜ୍ଜଵା ସଠିକ୍ ଭାବେ ମାପିଦେଇ ପାରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଉଭାବିତ ସୂର୍ଯ୍ୟପଥି ଓ ଜଳପଥି ଆଜିବି ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ପଠାଣି
ସାମନ୍ତ ପ୍ଲାନେଟେରିୟମରେ ସଠିକ୍ ସମୟର ସୁଚନା ଦେଉଛି ।
ପଣ୍ଡିତ ପଠାଣି ସାମନ୍ତଙ୍କ ଚମକ୍ରାର ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ତଡ଼କାଳୀନ
ବିଚକ୍ଷଣ ବ୍ରିଟିଶ ଶାସକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିଭୂତ କରିଦେଇଥିଲା ।
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣ ଏବେ ବି ଜଂଲଙ୍କ, ଆମେରିକା ଓ ଜର୍ମାନ
ଆଦି ଉନ୍ନତ ଦେଶମାନଙ୍କର ଗ୍ରହାଗାରରେ ଛାନ୍ତି କରାଯାଇଛି ।
ତେଣୁ କବିବର ରାଧାନାଥ ରାମ ୧୯୯୩ ମସିହାରେ ତାଙ୍କ
ରଚିତ ‘ଦରବାର’ କାବ୍ୟରେ ଯଥାର୍ଥରେ ଗାଇ ଉଠିଥିଲେ –

‘ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଦର୍ପଣ ହେବ ନାହିଁ ଲୟ
ନର ଦେହେ ଥିବ ଯାବତ ହୃଦୟ ।’

୯) ଭଗବତ ଜିଜ୍ଞାସା ଓ ଜୀବନାନୁଭବର ପୁଣ୍ୟ ଗଙ୍ଗାତ୍ମା ମହାପୁରାଣ ଭାଗବତ ନୀତିନିଷ୍ଠ ଜୀବନ ରାଠନ ପାଇଁ ଅଭିପ୍ରେତ । ଅତିବଡ଼ୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସ ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ କୃତ ମୂଳ ସଂସ୍କରଣ ଭାଗବତ ଛାଯାରେ ନବାକ୍ଷରୀ ରାଗରେ ଯେଉଁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଗବତ ରଚନା କରିଛନ୍ତି, ତାହା ବିଶ୍ୱବିରଳ । ଓଡ଼ିଆ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାଷାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାଗବତର ପଦ୍ୟାତ୍ମକ ରୂପରେଖା ଦେଖିବାକୁ ମିଳେନାହିଁ । ମରାଠୀ ଭାଷାରେ ସନ୍ତ ଏକନାଥ କେବଳ ଭାଗବତ ଏକାଦଶ ସ୍କନ୍ଦର ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି । ଭକ୍ତ ସୁର ଦାସଙ୍କ ‘ସୁର ସାଗର’ରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଦର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଲୀଳା ବର୍ଣ୍ଣତ ହୋଇଛି । ବଙ୍ଗାରେ ଶ୍ରୀ ସନାତନ ବିଦ୍ୟାବାଗୀଶ ଦଶମ ସ୍କନ୍ଦର ଅନୁବାଦରେ ନିଜର ଅକ୍ଷମତା ପ୍ରକାଶ କରି ଜଗନ୍ନାଥ ଦାସଙ୍କ ଓଡ଼ିଆ ଭାଗବତକୁ ଅବିକଳ ବଙ୍ଗ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିଦେଇଛନ୍ତି ।

ସରଳ, ସାବଲୀଳ, ଶ୍ରୁତିମଧୁର ପଦାବଳୀପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଆ ଭାଗବତ ମଧ୍ୟ ସୁନ୍ଦର ଦିଗଦର୍ଶନ ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ଆଲୋକବର୍ତ୍ତକା । ଏଥୁରେ ଅନେକ ସାର୍ଵଜନୀନ ଉଦାହରଣ ରହିଛି, ଯଥା:- ମାନବ ଦେହଧାରୀ ପ୍ରାଣୀକୁ ସେ ଦ୍ରୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ଲୋକ ଓ ମନୁଷ୍ୟ । ଦୁଷ୍ଟମତିଯୁକ୍ତ ‘ଲୋକ’ମାନଙ୍କର ବିନାଶ ଅବଶ୍ୟକାବୀ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇ ସେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା କରିଛନ୍ତି ।

‘ଏ ଘୋର କଳିଯୁଗ ଗତି ଲୋକେ
ହୋଇବେ ଦୁଷ୍ଟ ମତି ।
ହିଂସା ବହିବେ ଏକେ ଏକେ
ସର୍ବେ ମଞ୍ଜିବେ ଦୁଃଖ ଶୋକେ ।
ଅଗମେୟ କରିବେ ଗମନ
ନିଦିବେ ନିଗମ ବଚନ ।
ଏଣୁ ହୋଇବେ ଅଞ୍ଚାୟୁଷ
ପାପେ ସକଳେ ଯିବେ ନାଶ ।’ (ଭାଗବତ-୧୧୮)

କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅନେକ ବାଧାଦିମ୍ବ ସବେ ଭଲରେ ରହିଥିବେ ବୋଲି ସେ କହିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତରେ-
ମନୁଷ୍ୟ ଦେହେ ଦିବ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦେଖି ସନ୍ତୋଷ ଭଗବାନ ।

୧୦) ଯୁଗେ ଯୁଗେ ପୂର୍ବୀଙ୍ଗ ଶିକ୍ଷାର ଗନ୍ତାଘର ବ୍ୟାସଦେବଙ୍କ ସଂସ୍କର ମହାଭାରତର ଓଡ଼ିଆ ପଦ୍ୟ ରୂପାନ୍ତର କରିଛନ୍ତି ଆଦିକବି ସାରଳା ଦାସ । ୧୮ ପର୍ବ ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି ଓଡ଼ିଆ ମହାଭାରତର ବର୍ଣ୍ଣତ ଯେଉଁ ବିଷୟ ସବୁକୁ ସାରଳା ଦାସ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ମନେକରିଛନ୍ତି ସେବବୁକୁ ସେ ନିଜ କଷମା ବଳରେ ନୃତନ ରୂପ ଦେଇଛନ୍ତି । ସାରଳା ଦାସଙ୍କ ମହାଭାରତ ଯୁଗ ଯୁଗ ପାଇଁ ସମାଜ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇ ରହିବ । ମୂଳ ସଂସ୍କର ମହାଭାରତର ପଦ୍ୟାତ୍ମକ ପରିକଳ୍ପନା ଓଡ଼ିଆ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାଷାରେ ଏମାବତ୍ ହୋଇପାରିନାହିଁ ।

୧୧) ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଲ୍ଲୀ ପ୍ରଚଳିତ ଭାଷାରେ ସମାଜ ସଂସ୍କାରଧର୍ମୀ ସାହିତ୍ୟ ରଚନା କରି ମାନବୀୟ ମୂଳ୍ୟବୋଧକୁ ଦୋହଳାଇ ଦେଇଥିବା ଫଳାର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ଅନ୍ତସ୍ଵର ବିଶ୍ୱ ସାହିତ୍ୟରେ ବିରଳ । ତାଙ୍କ କ୍ଷୁଦ୍ରଗଞ୍ଜ ‘ରେବତୀ’, ‘ଡାକୁମୁନସୀ’, ରମ୍ୟରଚନା ‘ପେଟେଷୁ ମେତ୍ରସିନ୍’, ଉପନ୍ୟାସ ‘ଛ’ମାଣ ଆଠଗୁଣ୍ଠ’ ଆଦିର ପାଠକୀୟ ଆଢ଼ତି ଅବର୍ଦ୍ଧନୀୟ । ସଂସ୍କର ମହାଭାରତକୁ ସରଳ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦ କରିଥିବା ହେତୁ ତାଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ‘ବ୍ୟାସକବି’ ବୋଲି ସମ୍ମେଧନ କରାଯାଏ । ତାଙ୍କ ସୃଷ୍ଟିରେ ଅନେକ ନୃତନ ମଧ୍ୟରେ ନାରୀ ବର୍ଗୀକରଣ ଅନ୍ୟତମ । ପୃଥବୀରେ ମୋର ତିନି ପ୍ରକାର ନାରୀ ରହିଛନ୍ତି ବୋଲି ତାଙ୍କ ଉପନ୍ୟାସରେ ସେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଥମ:- ସାନ୍ତାଣୀ, ଚାନ୍ଦମଣି, ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରଭା, ସରସ୍ଵତୀ ଦେଖି ଜତ୍ୟାଦି । ଏମାନେ ଦେବଗୁଣସମ୍ପନ୍ନା, ସରଳା, ଅକପଟ ଓ ନିର୍ମଳ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵର ଅଧ୍ୟକାରିଣୀ । ଦୟା, ସ୍ନେହ, କ୍ଷମା ଓ ଭକ୍ତିର ଏମାନେ ମୂର୍ତ୍ତିମତୀ ଦେବୀ । ଫଳାର ମୋହନଙ୍କ ଉପନ୍ୟାସରେ ଏହି ନାରୀମାନେ ବିଭିନ୍ନ ଭାବେ ବିପର୍ଯ୍ୟୁକ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧୀନ ହୋଇଛନ୍ତି । ନିର୍ମମ ସ୍ଵାର୍ଥସର୍ବସ୍ଵ ସମାଜରେ ଏମାନଙ୍କ ଯଥାର୍ଥ ମୂଲ୍ୟ ମିଳିପାରିନାହିଁ ।

ଦ୍ୱିତୀୟ:- ଚମ୍ପା, ଚିତ୍ରକଳା, ମରୁଆ ଜତ୍ୟାଦି । ଏମାନେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଧୂର୍ତ୍ତ, କୁଟୀଳ ସ୍ଵଭାବ ଓ ନଷ୍ଟରିତ୍ବ

ଲକ୍ଷଣୟୁକ୍ତ । ଘର ଭାଙ୍ଗିବା ଓ ନିଜର ସଂକୀର୍ତ୍ତ ସ୍ଵାର୍ଥ ହାସଳ ପାଇଁ ଏମାନେ ଯେକୋଣସି ଛିତିକୁ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଯାଇପାରନ୍ତି । ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ହାସଳ କରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟର ସର୍ବନାଶ କରିବାକୁ ଏମାନେ ପଛିଦୁଆ ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହି ଚରିତ୍ରମାନଙ୍କର ଅସାମାନ୍ୟ ମୋହା ସମାଜ କଲ୍ୟାଣରେ ଲାଗିଲେ ହୁଏତ ପୃଥିବୀ ସ୍ଵର୍ଗରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରନ୍ତା ମାତ୍ର ଏହାର ଅପପ୍ରେସ୍‌ନ ଯୋଗୁ ପରିବେଶ କରାଳ ରାକ୍ଷସର ଧ୍ୟାତ ମୁଖକୁ ଚାଲିଯାଉଛି । ଅବହେଳିତ ଶୈଶବ, ସାମାଜିକ ଶୋଷଣ ଓ ଆବାଳ୍ୟରୁ ଉଚିତ ଦିଗଦର୍ଶନର ଅଭାବ ଏପରି ନାରୀ ସୃଷ୍ଟିର କାରଣ ବୋଲି ଫକୀର ମୋହନ ପରୋକ୍ଷରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି । ଅବହେଳା ଓ ତାଙ୍କୁଳ୍ୟ ଭିତରେ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରି ଏମାନେ ନିଜ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହା ପ୍ରତି ଦୟାମାୟା ଦେଖାଇବାର ପରିବେଶ ପାଇପାରିନାହାନ୍ତି । କୁସଂକ୍ଷାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମାଜିକ ଛିତି ଏହିପରି ଶତ ଶତ ଚମ୍ପା, ଚିତ୍ରକଳା, ମରୁଆ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ଦାୟୀ ଏହାହିଁ ଲେଖକଙ୍କର ଅଭିମତ ।

ତୃତୀୟ:- ସାରିଆ, ଶୁକ୍ରୀ, ଶଙ୍କ୍ରୀ, ମାଣିକ ଭଣ୍ଣାରୁଣୀ, ଗୋହ୍ଲେ, ପଦୀ ପୋଇଲୀ ଇତ୍ୟାଦି । ଏମାନେ ସମାଜର ନିମ୍ନବର୍ଗୀୟ ସାଧାରଣ କର୍ମଜୀବୀ ନାରୀ । ଉପରୋକ୍ତ ଉତ୍ସବିଧ ଚରିତ୍ରର ବାହାରେ ଏମାନଙ୍କ ଜୀବନ । ଜୀବନ ସହ ଅହରହ ସଂଘର୍ଷରେ ରତ ଥୁବା ଏହି ଦରିଦ୍ରା ନାରୀମାନେ ସାଙ୍ଗ ମୋଳରେ ରସିକା, ପୁରୁଷ ମହିଳରେ ପାଶାଣୀ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ସାକ୍ଷାତ ସର୍ପଣୀ । ଅନ୍ତବିଶ୍ୱାସର ଅନ୍ତ ଗଲି ମଧ୍ୟରେ ବାଟବଣା ହୋଇ ଏମାନେ ସର୍ବସ୍ଵାକ୍ତ ହୁଅନ୍ତି ।

ନାରୀ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଥୁବା ଅଳଂକ୍ୟ ଅବରୋଧଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଭବ କରାଇବା ସଂଗେ ସଂଗେ ବ୍ୟଥା ଓ ବିଚାରର ହାତୁଡ଼ିରେ ଫକୀର ମୋହନ ପାଠକୀୟ ପ୍ରାଣକୁ ବାରଯାର ଆୟାତ କରିଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ଲେଖନୀ ମୁନରେ ।

ସରଳ ଭାଷା, ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଭଙ୍ଗୀ, ମାନବବାଦୀ ସମେଦନଶୀଳତା, ବ୍ୟଙ୍ଗଧର୍ମୀ ଶୈଳୀ, ସଂକ୍ଷାର ପ୍ରାଣତା ଓ ଆଦର୍ଶବାଦୀ ଭାବପ୍ରବଣତା କଥାସମ୍ବାଦ ଫକୀର ମୋହନଙ୍କ ପାହିତ୍ୟରେ ଜଗତକୁ ଅତୁଳନୀୟ ଅବଦାନ ।

୧୨) ନୈସର୍ଗିକ କବି ପ୍ରତିଭା, ଅସାଧାରଣ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ, ବୌଦ୍ଧିକ କଞ୍ଚନାବିଳାସ ଓ ସର୍ବୋପରି ଅପୂର୍ବ ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଜନା ଓଡ଼ିଆ କାବ୍ୟ କବିତା ଓ ପ୍ରବନ୍ଧର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତା ।

କ) ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦର ଆଦ୍ୟରେ 'ଅ' ଆଇ ବ୍ରଜନାଥ ବଡ଼ଜେନାଙ୍କ ରଚିତ 'ଅମିକା ବିଳାସ', ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଙ୍କ 'ବ' ଆଇ ବାଉନ ଛାନ୍ଦ ବିଶିଷ୍ଟ 'ବୈଦେହୀଶ ବିଳାସ' ଓ 'ସ' ଆଇ 'ସୁଭଦ୍ରା ପରିଶୟ' ଆଦି କାବ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଅଭୂତପୂର୍ବ ଶବ୍ଦବିନ୍ୟାସ ପାଠକଙ୍କୁ ବିମୋହିତ କରିଦିଏ ।

ଖ) ଅବନା ନିୟମରେ ସଙ୍ଗୀତ/କାବ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ବ୍ୟତୀତ ବୋଧହୁଏ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାଷାରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇନାହିଁ । ଅବନା ନିୟମ ରଚିତ ନିମ୍ନ ଉଦାହରଣରୁ ଏହାର ତମକୁରିତା ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରେ ।

'ସଜ୍ଜନଗଣ କର ଶ୍ରୀବଣ ନନ୍ଦନନ ଅଙ୍ଗ
ବ୍ରଜ କଳତ୍ର ମଦନ ଶିଷ୍ଟ ଉଛୁନ ଭକ୍ତରଙ୍ଗ । (୧)

'ସଜଳ ନବ-ଘନ-ସମ୍ବବ-ବର-ନବ ରଞ୍ଜନ
କୃଷ୍ଣକମଳ ପ୍ରଛଳଦଳ ମରକତ ଗଞ୍ଜନ । (୨)

'ରମ୍ୟ କଞ୍ଚଳ-ବର ଉତ୍ସଳ ତମସଚୟ ଜୟ
ଭ୍ରମର ସ୍ଵଳ୍ପ ମନ୍ତ୍ରକ କର ବର୍ଜନ ସ୍ଵାର ଭୟ । (୩)

(ଅଭିମନ୍ୟ ସାମନ୍ତର୍ଯ୍ୟର କୃତ 'ବିଦଗ୍ଧ ଚିତ୍ରମଣି', କୃଷ୍ଣଙ୍କ ରୂପ ବର୍ଣ୍ଣନ ୨୯ ଛାନ୍ଦ । ଏହି ଛାନ୍ଦରେ ମୋଟ ୨୪ଟି ପଦ ରହିଛି ।)

ସର ସର ପରକଟ କମଳ
ଜଳ ଗହଳ ଗଗନ ମଣଳ
ମଭନ କଳରବର ଚହଳ
ମନ ମଧ୍ୟ କର ଶର ଚଞ୍ଚଳ
ଚଢ଼କ ପତନ
ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ପରବତ ତକ୍ଷଣ ।

(ରୁକ୍ଷିଣୀ ବିଳାସ, ଯଦୁମଣି ମହାପାତ୍ର)

ଘ) ଓଡ଼ିଆ କବିମାନଙ୍କ ଅଭୂତ ଶବ୍ଦ ସଂଯୋଜିତ ରଚନାର ଝଳକ ବିଜ୍ଞ ପାଠକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ନିଆୟାଇପାରେ ।

୧) ଶୁଣସିରେ ପ୍ରିୟତମା ତମାଳ କେଶୀ ସୁଷମା
ସମାନ କେ ଅଛି ବୋଲି କରିଛୁ ମାନ
ମାନ ମୋର ବଳି ବଳି ବଳି ଶୋଭିନୀ କୁଶଳୀ
ଶଳି ହେଲା ପ୍ରାଣ ତୋହ ଘେନି ନିଦାନ
ଦାନ କର ଦୁମନିକର
କରକ ରଦନା ତୋର ଧରୁଛି କର । (୧)
କରନେ ମହୀ ବିଦାରୁ ଦାରୁଣ ରୀତିକି କରୁ
କରୁଣା ଜଳଧୂ ତୋର ଏକି ଉଚିତ
ଚିତ୍ର ଦହୁ ଅଛି ମୁର ସ୍ଵରଗତ କେଳି ସାର
ସାରସ ଲୋଚନା ତୋର ନୋହେ ବିହିତ
ହିତକର କେବା ତୋ ପରି
ପରିଚାର ଦୋଷ କିବା ମନରେ କରି । (୨)
(କୃପାସିନ୍ଧୁଙ୍କ ରଚିତ ‘ବ୍ରଜବିହାର’, ୨୯ ଛାନ୍ଦ)

ଏଥୁରେ ମୋର ୨୮ ଟି ପଦ ରହିଛି ।

୨) ଏ ଭାଗ୍ୟ ମୁଁ ଅରଜିବି ବାନ୍ଧବୀ କି ନ ତେଜିବି
ଜୀବିତେ କେଣେ ନଯିବି ଭାବେ ମଞ୍ଜିବି
ଆନ କଥା ନ ହେଜିବି ତା ନାମ ମାତ୍ର ଭଜିବି
ସୁଖ ସୃଷ୍ଟିକି ସର୍ଜିବି ମାରେ ତର୍ଜିବି
କେତେବେଳେ କେଶ ସାଜିବି
କେତେବେଳେ କରଜମାନଙ୍କୁ ମାଜିବି ।
(ପ୍ରେମସୁଧାନିଧି, ଗମ ଛାନ୍ଦ – ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜା)
ଏଥୁରେ ଏହିପରି ୨୪ ଟି ପଦ ଅଛି ।

୩) ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ସ୍ଵଭାବତଃ ମଧୁର ଓ କୋମଳ ।
ପ୍ରତିଭାସମନ କବିମାନେ ଏହି ଭାଷାରେ ଭାବ ପ୍ରକାଶନର
ଅଭ୍ୟୁତ୍ତ ଶୈଳୀ ଅବଲମ୍ବନ କରି ରସଗ୍ରାହୀ ପାଠକମାନଙ୍କୁ
ଚମତ୍କର୍ତ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ରୀତିଯୁଗୀୟ କାବ୍ୟର ଅନ୍ୟତମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ବିଶାଖି କବି ଯଦୁମଣି ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ‘ପ୍ରବନ୍ଧ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର’ର ପ୍ରତ୍ୟେକ
ପଦ ଅନନ୍ୟ ଓ ହୃଦୟରେଣ୍ଟିକ୍ ।

ଶତକୋଟି କି ଶତକୋଟି ଗୁଣେ
ବଳୀ ବଳିଷ୍ଠ ହୋଇବା ପାଷାଣେ
ଘରଣା ହୋଇଛି ଦୁର୍ଗ ପ୍ରାକାର
ରୁଚିତର ସୁତି କମ ନିକର, ସେ
ତା କପାଟ ପାତ ଧୂନି ଯେ

ବିଳସୁଁ କେଳାସେ ମଧୁର ଉଲ୍ଲାସେ
ଉଦ୍‌ବଜ୍ଞ ଉଜ୍ଜବି ସେନାନୀ ଯେ ।
(ପ୍ରବନ୍ଧ ପୂର୍ଣ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର, ପ୍ରଥମ କଳା-୯)

(ଦ୍ୱାରକାପୁରୀର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଯାଇ କବି କହୁଛନ୍ତି
ଯେ ଶତକୋଟି (ବର୍କ)୦୧ର ଶତକୋଟି ଗୁଣବଳୀ ବଳିଷ୍ଠ
ପାଷାଣରେ ନଗରର ପାଚେରି ଗଠିତ ହୋଇଛି । ସେଥୁରେ
ସୁତି କାମସବୁ ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁଛି । ସେହି ପାଚେରି ଦ୍ୱାରର କବାଟ
ପଡ଼ିବା ଶବ୍ଦକୁ ମେଘ ଗର୍ଜନ ମନେକରି ବାହନ ମଧୁର ନୃତ୍ୟ
କରନ୍ତେ କେଳାସ ପର୍ବତରେ ବିଳାସଲିପୁ କାର୍ତ୍ତିକେୟ ବାହନରୁ
ଖସିପଡ଼ିବାର ଉଦ୍‌ବଜ୍ଞ କରନ୍ତି ।)

ଏହି କାବ୍ୟର ଗୁଣ କଳା ଶକ୍ତି ପଦଠାରୁ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦ
ଯାଏଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦର ଶେଷ ଅକ୍ଷରକୁ କ୍ରମ ଅନୁଯାୟୀ
ଲେଖିଲେ ହେବ ‘ଛଳଲେନ୍ଦ୍ରଆଗଛ’ । ରାଜକୁମାରୀ ରୁକ୍ଷିଣୀ
ଅତି ସମ୍ମନତାର ସହ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଆସିବା ପାଇଁ ଆମନ୍ତର କରି
ଲେଖିଥିବା ସାତଟି ପଦବିଶିଷ୍ଟ ଏହି ପତ୍ରଟି କବିଙ୍କ ଚାତ୍ରୁର୍ଯ୍ୟର
ପରାକାଶା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ ।

ଘ) ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରକାଶନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ରଶ୍ନୁତ
କରାଯାଉଥିବା ଏହି ପ୍ରବନ୍ଧର କଳେବର ବୃଦ୍ଧି ଅସମୀୟାନୀ
ମନେହେବା ଦୃଷ୍ଟି ଅନେକ ମନୋରମ ତଥ୍ୟ ଉପାୟାପନ
କରାଯାଇପାରୁ ନାହିଁ । ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରେମୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କେବଳ
ଏତିକି ସୁଗାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ ଯେ ଅଭିମନ୍ୟ ସାମନ୍ତର୍ଯ୍ୟରଙ୍କ
ବିଦର୍ଘ ଚିତ୍ରମଣି, ସୁଲକ୍ଷଣା, ରସବତୀ ପ୍ରେମକଳା, ଗଞ୍ଜାଧର
ମେହେରଙ୍କ ରସରନାକର, ତପସ୍ତିନୀ, ପ୍ରଣୟ ବଲ୍ଲବୀ,
ଲକ୍ଷ୍ମୀମତୀ, କଠକ ବଧ ଦୀନକୃଷ୍ଣ ଦାସଙ୍କ ରସକଳୋଳ,
ମଧୁମଙ୍ଗଳ, ବିଶ୍ୱାମିତ୍ର ଶୁଣ୍ଠିଆଙ୍କ ବିଚିତ୍ର ରାମାୟଣ, ଭକ୍ତଚରଣ
ଦାସଙ୍କ ମଥୁରାମଙ୍ଗଳ, ରାଧାନାଥ ରାୟଙ୍କ ଚିଲିକା, ମହାଯାତ୍ରା,
ଦରବାର, ନନ୍ଦିକେଶ୍ୱରୀ, ଉଷା ଦ୍ଵିତୀୟ ଭଞ୍ଜ ଗୋଲକ ଚନ୍ଦ୍ର
ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ରେଖା ଆଦି ଅନେକ କାବ୍ୟ ବିଶ୍ୱ
ସାହିତ୍ୟାକାଶରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପ୍ରଭାବ
ବିପ୍ରାରକାରୀ ଉଦ୍ଧଳ ଜ୍ଞେତିଷ୍ଠ ।

୧୩) ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ଗଞ୍ଜ,
ଉପନ୍ୟାସ, କବିତା, ନାଟକ, ବ୍ୟଙ୍ଗ, ରମ୍ୟରଚନା, ଜୀବନୀ,

ଆତ୍ମଜୀବନୀ, ସମାଜୋଚନା, କଳାକୌଣସି, ଜ୍ୟୋତିଷ ଓ
ବିଜ୍ଞାନ ଆଦି ବିଶ୍ୱରେ ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସାହିତ୍ୟକୃତିଠାରୁ କୌଣସି
ଗୁଣରେ କମ ନୁହେଁ । ଓଡ଼ିଶାର ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବ କାଳିଦୀ
ଚରଣ ପାଣିଗ୍ରାହୀ (ମାଟିର ମଣିଷ, ମୁକ୍ତାଗଢ଼ର କୁଧା),
ନାଟ୍ୟକାର କବିତ୍ୱ କାଳୀଚରଣ ପଙ୍ଜନାୟକ (ଆମୁଜୀବନୀ
କୁମ୍ବାର ଚକ) କାହ୍ଲୁଚରଣ ମହାନ୍ତି, କୃଷ୍ଣ ପ୍ରସାଦ ବସୁ, କୃଷ୍ଣ
ପ୍ରସାଦ ବେହେରା, ଗଣକବି ବୈଷ୍ଣବ ପାଣି, ନାଟ୍ୟାଚାର୍ୟ
ରଘୁନାଥ ପଣ୍ଡା, ଅନନ୍ତ ପଙ୍ଜନାୟକ, ଅନ୍ନଦାଶଙ୍କର ରାଯ୍,
ଉତ୍କଳ ଭାରତୀ କୁତ୍ତଳା କୁମାରୀ ସାବତ (ଉପନ୍ୟାସ ପରଶମଣି,
ନଅତୁଣ୍ଡୀ), ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ, ଗୋପୀନାଥ ମହାନ୍ତି (ପରଜା),
ଦିବାକର ଦାସ, ନନ୍ଦକିଶୋର ବଳ, ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର
(ଉପନ୍ୟାସ କଣାମାମୁଁ), ମଧୁସୂଦନ ରାଓ, ରାଧାମୋହନ
ଗଡ଼ନାୟକ, ସଂକିଦାନନ୍ଦ ରାଉତରାଯ୍, ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ ବାଇକୋଳି
ମହାପାତ୍ର, ବିଜୁତ୍ ପଙ୍ଜନାୟକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଭା ରାଯଙ୍କ ପରି ଅନେକ
ସାହିତ୍ୟ ସ୍ରଷ୍ଟାଙ୍କ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଶା ବିଶ୍ୱ ଦରବାରରେ ଅନାୟାସରେ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇପାରିବ ।

୧୪) ଅସଂଖ୍ୟ ଅତୁଳନୀୟ ଓଡ଼ିଆ କାବ୍ୟ କବିତାକୁ
ବାଦ ଦେଇ କେବଳ ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଙ୍କ ସମୃଦ୍ଧ ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ବାରକୁ
ନେଇ ବି ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ପୃଥ୍ବୀର ଯେକୌଣସି ଉନ୍ନତ ସାହିତ୍ୟ
ସହ ତାଳଦେଇ ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିପାରିବ । କାବ୍ୟ
ରସଭୋକ୍ତାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ କବିସମ୍ବାଚ ଭାବେ ସମ୍ବାନିତ
ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଙ୍କ ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରତିଷ୍ଠରୀ କାବ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅନେକ
ଷେତ୍ରରେ ବିଶ୍ୱରେ ଆଦ୍ଵିତୀୟ । ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଙ୍କ ପିତାମହ
ଧନଞ୍ଜୟ ଭଞ୍ଜ (ରାଜକବି) ମଧ୍ୟ ଜଣେ ଉଚ୍ଚକୋଟିର କବି
ଥୁଲେ । ମଦନ ମଞ୍ଜରୀ, ଲଜ୍ଜାବତୀ, ରଘୁନାଥ ବିଲାସ,
ଅନଞ୍ଜରେଖା ଓ ତ୍ରିପୁର ସୁନ୍ଦରୀ ଆଦି ଧନଞ୍ଜୟ ଭଞ୍ଜଙ୍କର ଅତି
ଉତ୍ସୁକ କାବ୍ୟ ଅଟେ । ଉପେନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ସମୟ ସମ୍ବେଦନ ଏକାଧୂକ
ମତ ଥୁଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ୧୭୭୦ ରୁ ୧୭୮୮ ଖ୍ରୀଶ୍ଵାର ମଧ୍ୟରେ
ଜନ୍ମିତି ଓ ୧୭୪୦ରେ ସୁର୍ଗାରୋହଣ କରିଥିବାର ପ୍ରମାଣ ମିଳେ ।

ସ୍ଵର୍ଗ ଜୀବନ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ଲାବଣ୍ୟବଢ଼ୀ, କୋଟି
ବୃଦ୍ଧାଶ୍ଵଦୀ, ରସମଞ୍ଜାରୀ, କଳାକର୍ତ୍ତକ, ରସିକ ହାରାବଳୀ,

ପ୍ରେମସୁଧାନିଧୀ, ଶୋଭାବତୀ, ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ଆଦି ୪୩ ଗୋଟି
କାବ୍ୟ ମଦନ ମଞ୍ଚରୀ, ଚନ୍ଦ୍ରରେଖା, ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ମାହାମ୍ୟ,
ଚୌପଦୀ ଭୂଷଣ ଆଦି ୨୭ଟି ପୁସ୍ତକ ଓ ଅନେକ ସଙ୍ଗଠନ
ତଥା ଚୌପଦୀ ରଚନା କରି ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଙ୍ଗ ବିଶ୍ୱବାହିତ୍ୟକୁ
ସମ୍ବନ୍ଧ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଅନେକ ରଚନା ଦୃଷ୍ଟାପଣ୍ୟ ।

ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜକର ପ୍ରତ୍ୟେକ ରଚନାରେ ଅଲୋକିକତା
ରହିଛି । ଶୌଭଗ୍ୟ ଶକ୍ତି ବିନା ଏଭଳି ସୃଷ୍ଟି ଅସମ୍ଭବ । ନିଜେ
ଭଞ୍ଜି କବି ବାରମ୍ବାର ଏହା ସ୍ଵର୍ଗାର କରିଛନ୍ତି ।

‘ଡାରକ ମନ୍ତ୍ର ପରସାଦେ ମୋହର କବି ପଣ ଉଦେ’

(ଲାବଣ୍ୟବତ୍ତୀ-୧୭/୪୯)

‘ବୀରବର ପଦ ଉପଲନ୍ତି ମୋର ନାମ
ବାରେ ବାରେ ସେବାରେ ମନାଙ୍କ ସୀତାରାମ

ବିଚିତ୍ର କବିତ୍ର ମାର୍ଗେ ପ୍ରସରିଲା ବୁଦ୍ଧି
ହିନ୍ଦିକି ରାମାୟଣ ଏ ମୋ ଜନ୍ମ ମିଳି ।'

(ଶ୍ରୀମଦ୍ଭୀଷଣ ବିଜ୍ଞାପନ)

ଉପେସ୍ତଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ଶୁଙ୍ଗାର ରସ ପ୍ରଧାନ ହେଲେ ମଧ୍ୟ
କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମର୍ଯ୍ୟାଦାର ସାମା ଲଂଘନ କରିନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ
ଏଥରେ ଅନେକ ଗୃହ ଅର୍ଥ ରହିଛି । ଶରାର୍ଥରେ ବିଚକ୍ଷଣ ଓ
ଅଳଙ୍କାର ଅଭିଜ୍ଞ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ରଚନାକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଅର୍ଥ
କରିପାରିବେ ବୋଲି କବି ପକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

‘ନାନା ଶବ ଅର୍ଥେ ବିଚକ୍ଷଣ
ଯେହୁ ଜାଣେ ଅଳଙ୍କାର ଲକ୍ଷଣ
ସେହି କର ଏ ଛାନ ବିବେଚନା ।’

(କୋଡ଼ି ବ୍ୟାଙ୍ଗାଶ୍ୱସ୍ୱଦରୀ-୩/୧)

ପରୋକ୍ଷରେ ରସାମୋଦୀ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷାରେ ଗଉଁର ଜ୍ଞାନ ଆହ୍ଵାଣ ପାଇଁ କବି ଆସ୍ତାନ ଦେଇଛନ୍ତି ।
କବିସମ୍ମାଚଙ୍କ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରଚନାର କିମ୍ବଦଂଶ୍ରୁ ଲେଖନାତ୍ର
ଅବତାରଣା କରାଯାଇ ତାଙ୍କର ଅଦିତୀୟତା ପ୍ରମାଣ
କରାଯାଇପାରେ ।

କ) କବିସ୍ୟାତଙ୍କ ରଚନା ଏକାଧୁକ ଅର୍ଥବୋଧକ
ଓ ତତ୍ତ୍ଵଭିତ୍ତିକ ଅଟେ । ଭଞ୍ଜ ରାମାଯଣ ନାମରେ ବିଦିତ ତଙ୍କ
'ବୈଦେହୀଶ ବିଲାସ' କାବ୍ୟର ଏପରି ନାମକରଣର
ସ୍ଥାନକ୍ଷେତ୍ରରେ ରହିଛି ।

୧) ବୈଦେହୀ+ ଛଣ + ବିଳାସ (ବିଦେହ ରାଜନିଧିନୀ
(ସୀତା)ଙ୍କ ଛଣ (ସ୍ଵାମୀ) ଅର୍ଥାତ୍ ରାମଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ ବିଳାସ
(ଲୀଳା)।

୨) ବୈ+ଦେହୀ+ ଜିଶ+ବିଲାସ ('ବୈ' ଏକ ଅବ୍ୟନ୍ତ ପଦ ଓ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।) ଦେହୀ ଅର୍ଥ ସମସ୍ତ ଦେହଧାରୀ । ଜିଶ ଅର୍ଥ ରକ୍ଷକ । ଅତିଏବ ସମସ୍ତ ଦେହଧାରୀ (ପାଣୀ)ମାନଙ୍କ ରକ୍ଷକଙ୍କ ଲୀଳା ।

ବୈଦେହୀଶ ବିଲାସରେ କବି ନିଜର ସ୍ଵକୀୟ ଚିତ୍ରା ଓ
କଞ୍ଚଳାର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି, ଯାହା ତାଙ୍କୁ ପୃଥ୍ବୀ ସାହିତ୍ୟରେ
ଅଦ୍ଵିତୀୟ କରିପାରିବ। ଅଶୋକ ବନରେ କୁହୁତାନରତ ଏକ
କୋକିଲକୁ ସୀତା ନିଜର ମର୍ମବେଦନା ଜଣାଇବା ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ
କବି ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି-

‘ବନେ ଅଇଲେ ତିନି ବେନି ରହିଲେ
 ଏକ ଗଲା ଏକା ହୋଇଯେ
 ବୋଲିବାକୁ ଆହା କେହି ନାହିଁ ସାହା
 ସେ ଜନ ବଞ୍ଚିବ କେହିଯେ
 ବଲ୍ଲଭେ, ବନପ୍ରିୟ କହ ଏତେ ଯେ
 ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡନାଥ ହାତ ଧରି ଅନାଥ କି ଶୁଭୂଅଛି ଜଗତେ ଯେ ।’
 (ବୈଦେହୀଶ ବିଳାସ)

ଖ) ଜେଜେବାପା ଧନ ଶ୍ରୀନ ଭଣ୍ଡାଳ ସହ
କଥୋପକଥନ ବେଳେ ଏକଦା ସ୍ଵତଂଷ୍ଟୁର୍ତ୍ତ ଭାବରେ କବି ତାଙ୍କର
ଗୁହ୍ବ କର୍ମଚାରୀ ‘ଖଗା’ କୁ କହିଥୁଲେ:- ‘କି ଖଗା ଘନେ ଗାଁଛେ
ଜେହା ନାଟୋ ଯଦାର୍ଥ ତଥୁଦଧୂନେ ।’ କ, ଖ, ଗ, ଘ କ୍ରମରେ
ତତ୍କଷଣାତ୍ ଏଉଳି ଏକ ବାକ୍ୟ ଉପେକ୍ଷ ଭଣ୍ଡାଳ ବାଣ୍ଡିଆର
ଏକ ସମ୍ପଦ ପରିଚିତ ।

ଗ) ଦଶଟି ଛାନ୍ତରେ ଲିଖିତ ତାଙ୍କର ‘କଳା କଉଡ଼ୁ’ କାବ୍ୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦର ଆଦ୍ୟ ଓ ପ୍ରାନ୍ତ ଅବନା ‘କ’ ରହି ରହିଲା।

କପିଷାନ ଯାହାର ମାୟାରେ ମୋହି ତପୁର
 ସେ ହେଲା ଉଭାଚ ଗୋପୀ ପୁଣ ବଶକ ।
 କରତ ବିଚାର ମନେ ଅନୁରାଗ ଦିନେ ଦିନେ
 ଅଧୂକା ହୋଇ ବାରକ୍ତି ହେଲା ଅଧୂକ ।
 କଳା ବର୍ଣ୍ଣ କଳା ବୃଦ୍ଧକ ।
 କସ୍ତୁରୀ ଲେପନକାରୀ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତୀକ ।
 (କଳା କଉଡ଼କ, ଦ୍ୱାଦଶ ଛାନ୍ଦ)

ଘ) ‘ବନା’ର ବିନା ସାହାଯ୍ୟରେ ଉପେତ୍ର ଭଞ୍ଜି
 ଦ୍ୱାଦଶ ଛାନ୍ଦ ବିଶିଷ୍ଟ କାବ୍ୟ ‘ଅବନା ରସ ତରଙ୍ଗ’ର ରଚନା
 ଶୈଳୀ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଭୂତ କରିପକାଏ । ତରଙ୍ଗର ଆଶୀର୍ବଦ
 ବିନା ଏ ପ୍ରକାର ରଚନା ଯେ ଅସାଧ, ଏହା ନିଃସମେହ । ମୋର
 ୪୨୭ ପଦ ଥିବା ବାର ଛାନ୍ଦ ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି କାବ୍ୟ ରାମାୟଣ
 କଥାବସ୍ତୁ ଉପରେ ଆଧାରିତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏଥୁରେ ରାମ,
 ରାବଣ, ହନୁମାନ ଆଦି ଶବ୍ଦ ନାହିଁ । ଏଥୁରେ ରାମ ପାଇଁ
 ‘ଦଶରଥ ନନ୍ଦନ’, ରାବଣ ପାଇଁ ‘ଶତବଦନ’ ଓ ହନୁମାନ
 ପାଇଁ ‘ପବନ ତନୟ’ ଲତ୍ୟାଦି ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଛି ।
 ଶ୍ରୀଲଙ୍କା, ଲଞ୍ଛାନେସିଆ, ଥାଇଲାଣ୍ଡ ଆଦି ଅନେକ ଦେଶରେ
 ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ଶହ ଶହ ରାମାୟଣ ଲେଖାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ
 ଏମିତି ଅବନା ରାମାୟଣ କେବଳ ଉପେତ୍ର ଭଞ୍ଜି ବ୍ୟତୀତ
 ପଥ୍ୟବୀରେ ଅନ୍ୟ କେହି ରଚନା କରିନାହାନ୍ତି ।

୫) ଗୋଟିଏ ପଦରେ ଡିରତ ବର୍ଣ୍ଣନା-

‘ଆସାର ସଘନ କାଳ ହୋଇ ଉଦୟ
ଅସିତ ପରବଳର ଦରଶମୟ ।’

(କୋଡ଼ି ବନ୍ଦାଶ୍ଵରୀ-୨୫/୧)

(ଅସାର-ଧରାପାତ, ସଘନ-ନିବିଡ଼, ଅସିତ-
କୃଷ୍ଣପକ୍ଷ, ଦରଶ-ଅମାବାସ୍ୟ) ଧରାପାତ ନିବିଡ଼ ହେବାର
କାଳ (ବର୍ଷାକାଳ) ଉଦିତ (ଆର୍ଦ୍ରାବ) ହୋଇ କୃଷ୍ଣବର୍ଷ
ଘୋଟିଯିବାର ଅମାବାସ୍ୟ ପରି ଅନ୍ଧକାର ବୋଧ ହେଲା ।)

ଏହି ମୂଳ ପଦର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦର ପ୍ରଥମ ଅକ୍ଷରକୁ
ବାଦ ଦେଲେ ହେବ -

‘ସାରସ-ଘନ କାଳ ହେଲା ଉଦୟ
ଶୀତ ପରବଳର ଦର ସମୟ ।’

(ସାରସବୀ-ପଦ୍ମନଷ୍ଠ, ଦର-ଶଙ୍କ | ପଦ୍ମନଷ୍ଠ ସମୟ
(ଶୀତ ରତ୍ନ) ଆବିର୍ତ୍ତାବ ହୋଇ ଶୀତ ପ୍ରକୋପରୁ କୁହୁଡ଼ି ହେତୁ
ପରିବେଶ ଶଙ୍କ ଭଲି ଧଳା ପ୍ରତୀଯମାନ ହେଲା ।)

ସେହିପରି ମୂଳ ପଦର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦରୁ ଦୁଇଟି
ଲେଖାଏଁ ଅକ୍ଷର ବାଦ ଦିଆଗଲେ -

‘ରସଘନ କାଳ ହୋଇ ଉଦୟ ତପର ବଳରୁ ଦର ସମୟ ।’

(ରସଘୁ-ଜଳ ନାଶକ, ତପ-ଗ୍ରୀଷ୍ମ, ଦର-ଭୟ ।
ଜଳନାଶ କାଳ ଗ୍ରୀଷ୍ମକାଳ ଉଦିତ ହେବାରୁ ତାପ ପ୍ରବଳତା
ହେତୁ ଭୟ ଜାତ ସମୟ ଆସିଗଲା ।)

ଏହି ଗୋଟିଏ ପଦ ନୁହେଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଛାନ୍ଦି ଏହିପରି
ରଚିତ । ମୂଳ ପଦଟିର ରାଗ ଚିତ୍ତାଦେଶାକ୍ଷ, ଗୋଟିଏ ଅକ୍ଷର
ବାଦ ଦେଲେ ରାଗ କାପିକାମୋଦୀ, ଦୁଇ ଅକ୍ଷର ବାଦ ରାଗ
ମାଳବରାଡ଼ି । ଏହି ଛାନ୍ଦିକୁ ତ୍ରିକାଳ ଛାନ୍ଦ କୁହାଯାଏ ।

ଚ) ଦ୍ୱିସନ୍ଧାନୀ ରଚନା-

‘ନାଗରମଣି ସାର ଶୁର-ଭୀଧାମ
ନାହିଁ ଶୁତିରେ ତାହା କାରତି ସମୟେ ।’

(କୋଟି ପ୍ରତ୍ୟେକିଯୁଦ୍ଧରୀ, ୨୦୧୭)

ଏହି ପଦର ରାଗ କଳହଂସ କେଦାର । ଏହି ରାଗରେ
ପଦର ଅର୍ଥ କରାଗଲେ ପ୍ରେମିକର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।
ଯଥା: ରାଜକୁମାର ହେଉଛନ୍ତି ପୁରୁଷ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଓ ବଡ଼ ବଡ଼
ବୀରମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି । ତାଙ୍କର କାର୍ତ୍ତିତୁଳ୍ୟ ଅନ୍ୟ କାହାର
କାର୍ତ୍ତି କରୁଥିଲେ ଶୁଣାଯାଇନାହିଁ କିମ୍ବା ବେଦରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ
ହୋଇନାହିଁ । (ନାଗରମଣି-ପୁରୁଷ ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସାର-ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଶୁର-
ବୀର, ଭୀଭୟ, ଧାମ-ସାନ, ଶୁତି-କର୍ଷ, ବେଦ)

ଏହି ପଦର ରାଗ ‘ଭୂପାଳ’ ହେଲେ ନାୟିକାର ବର୍ଣ୍ଣନା
ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

‘ନାଗ ରମଣୀ ସାର ସୁରଭିର ଧାମ
ନାହିଁ ଶୁତିରେ ତାହା, କି ରତି ସମୟେ ।’

ରାଜକୁମାରୀ ନାଗକନ୍ୟାମାନଙ୍କୋରୁ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରାଣ । ତାଙ୍କ ପରି କେହି ଥୁବାର ଶୁଣାଯାଏ ନାହିଁ ।

ରତି ବା ତାଙ୍କ ସହ କ'ଣ ସମାନ ହେବ ? (ନାଗ ରମଣୀ-
ନାଗକନ୍ୟା, ସାର-ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ସୁରଭି-ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ, ଧାମ-ସାନ,
ରତି-ତ୍ରିଭୁବନର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସୁନ୍ଦରୀ ଓ କନ୍ଦପଂଜ ପମୀ)

ଛ) ସର୍ବ ଯମକ:- (ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ ସମାନ, ମାତ୍ର
ଅର୍ଥ ଭିନ୍ନ)

୧) ‘ବନପ୍ରିୟ ତୋଷଦାନୀ ରମଣୀ ଏ ଲୋକେ
ବନପ୍ରିୟ ତୋଷଦାନୀ ରମଣୀ ଏ ଲୋକେ ।’

(ବୈଦେହୀଶ ବିଳାସ)

(ବନପ୍ରିୟ-ବନ ପ୍ରିୟ ଯାହାର-କୋକିଲ, ଗୌତମ ରଷି)

୨) ‘ଅହିମକର ତାପ ନାଶେ ଶୋଭା ସାରସ ଚକ୍ର
ଅହିମକର ତାପ ନାଶେ ଶୋଭା ସାରସ ଚକ୍ର ।

(ଲାବଣ୍ୟବତୀ)

୧ମ ପାଦ (ଅହି-ସାପ, ମକର-ମସ୍ୟ ବିଶେଷ, ତାପ-ଦୁଃଖ,
ସାରସ-ପଦ୍ମ, ଚକ୍ର-ସମୂହରେ)

୨ୟ ପାଦ (ଅହିମକର-ଯାହାର କିରଣ ହିମ ନୁହେଁ-ସୂର୍ଯ୍ୟ,
ତାପ-ଉଷ୍ଣତା, ସାରସ-ହଂସ, ଚକ୍ର-ମଣ୍ଡଳରେ)

ଜ) ଯମକ-

୧) ଦେଖରେ ନଳିନି ନଳିନୀ ନଳିନୀରେ ପୂରିତ
ଭ୍ରମତି ଭ୍ରମରେ ଭ୍ରମରେ ଏ ଶୋଭିତ ।

(ଲାବଣ୍ୟବତୀ)

୨) ଜୀବନ ଜୀବନ ଜୀବନ
ଜୀବନ ଧନୀ ସୁକୁତ୍ତଳା ତେଜିବ
ଜଗତ ନଳିନି ନଳିନୀ ନଳିନୀ ନଳିନୀ
ଯେବେ ନିରେଞ୍ଜିବ କୋକିଲ, ଜବାଧରା ମନ ରଞ୍ଜନା
ଜଗତ ସୁରଭି ସୁରଭି ସୁରଭି ସୁରଭି ସୁରଭି ବରନା ।
(ଯମକରାଜ ଚଉତିଶା)

୩) ଶ୍ରେଷ୍ଠ-

‘ବାବୁ ନାକ ଶିରୀଦାନ ଯୋଗ୍ୟ ଯୋଷାକୁ
ବିହର କାନନ କର ଆଲିଙ୍ଗନକୁ ।’

(ବୈଦେହୀଶ ବିଳାସ)

ଓ) ଦ୍ୱିଆକ୍ଷର-

‘ରସାରେ ସାର ସୁରସ ସରସୀ,
ସଂସାର ଶିରୀ ସୁରସ ସରସୀ।’

ଚ) ର, ସ, ପ, ଅ, କ - ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ଅକ୍ଷରକୁ ଆଦ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣ ନିଯମରେ ପ୍ରୟୋଗ କରି ରଚିତ କାବ୍ୟର ନାମ ‘ରସପଞ୍ଚକ’ । ଏହା ଏକ ଉନ୍ନତ ଅନ୍ତିମୀୟ ଅଳଙ୍କାର ଗ୍ରନ୍ଥ ।

ଦ) ‘ବୀର ଯେତେ ସେନା ବାର ରସା ସାର
ରବା ନାଶେ ତେଜେ ରବି
ବିହେ ତକ୍ତ ପୁରିତର ତମ
ମତ ରତ ରିପୁ ଜିତ ହେବି ।’

(ବୈଦେହୀଶ ବିଳାସ, ୪୯ ଛାନ୍ଦ)

(ବାମ ଆତ୍ମ ପଢ଼ିଲେ ଯାହା, ଦକ୍ଷିଣ ଆତ୍ମ ପଢ଼ିଲେ ତାହା)

ଗୋଟିଏ ହୁଲାଟି ପଦ ନୁହେଁ ଏହିଜଳି ଅନେକ ଅଭ୍ୟୁତ୍ତ
ଛାନ୍ଦ ରଚନା କରି ଉପେନ୍ଦ୍ର ଭଣ୍ଠ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱ
ଦରବାରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଇବା ପାଇଁ ସର୍ବଗୁଣେ ସମାର୍ଥ

କରିଯାଇଛନ୍ତି । ଭାଷାର ଗାସ୍ତୀଯ୍ୟରୁ ଏକ ଜାତିର ପରମରା ଓ ସଂସାର ଅନୁମାନ କରାଯାଏ । ସମ୍ପ୍ରତି ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଶିକ୍ଷା, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ସାଂସ୍କାରିକ ସଂଗଠନ (UNESCO) ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ସୁରକ୍ଷା ଅଭାବରୁ ଏସିଆ ମହାଦେଶରେ ୧୦୮, ଇତରୋପରେ ୧୪୩, ଆମେରିକାରେ ୧୦୬ ଏମେତ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଅନେକ ଭାଷା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋପ ପାଇଗଲାଣି । ବର୍ତ୍ତମାନ ପୃଥିବୀରେ ୭୦୦୦ (ଛାର)ରୁ ଅଧିକ ଭାଷା ବିପଦ୍ଗୁପ୍ତ ହୋଇଛି, ଯାହାକି ଏ ଶତାବୀର ଶେଷ ସୁନ୍ଦର ହୁଏତ ବିନାଶ ହୋଇଯାଇପାରେ । ଏକ ଭାଷାର ମୃତ୍ୟୁ ସହିତ ସେ ଜାତିର ସଂସ୍କାର ମଧ୍ୟ ସମାଧ୍ୟାପ୍ତ ହୁଏ । ଏଥବୁକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଫେବୃଆରୀ ମାସ ୨୧ ତାରିଖକୁ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ମାତୃଭାଷା ଦିବସ ଭାବେ ପାଲନ କରାଯାଉଛି । ବାନ୍ଦିକି ଉପାଦେୟ ତଥ୍ୟ ସମୃଦ୍ଧ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସୁରକ୍ଷା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କର ନୈତିକ ଦାୟିତ୍ୱ ହେବା ଉଚିତ ।

ଉପ ବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ
ମସ୍ୟ ଓ ପ୍ରାଣୀ ସମ୍ପଦ ବିକାଶ ବିଭାଗ
ରାଜ୍ୟ ସତିବାଳୟ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟା

ଆରତୀ ରାଣୀ ଡାକୁଆ

ଦେଶୀଖ ମାସ ଶୁକ୍ଳପକ୍ଷ ତୃତୀୟା ଦିନ
ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟା ନାମରେ ହୁଏ ପାଲନ ॥
ଏହା ଏକ କୃଷିତିତିକ ପର୍ବ ଅଟଇ
ଚାଷୀ ଭାଇ ଅଖିମୁଠି ଅନୁକୂଳ କରଇ ॥
ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଅଛି ମନେ
ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଏହିଦିନ
ଯବଶସ୍ୟ କରିଥିଲେ ଉପାଦନ ॥
ଏହିଦିନ ଦାନ, ଧର୍ମ, ସ୍ଵାନ ଶ୍ରାଦ୍ଧକଲେ ପିତୃ ତର୍ପଣ
ଅକ୍ଷୟ ହୋଇବ ପୁଣ୍ୟ କହଇ ପୁରାଣ ॥
ଏହିଦିନ କୁଳବଧୂମାନେ ଷଷ୍ଠୀ ଦେବାଙ୍କୁ ପୂଜନ୍ତି
ନିଜ ସନ୍ତାନ-ସନ୍ତତିଙ୍କର ମଙ୍ଗଳ ମନାସନ୍ତି ॥
ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ପରମଭକ୍ତ ଶ୍ରୀଜୟଦେବ

ଏହିଦିନ ହୋଇଲେ ଜନ୍ମିତ
ତାଙ୍କ ରଚନା ‘ଶ୍ରୀ ଗୀତଗୋବିଦ’ ପାଇଁ
ଏ ବିଶ୍ୱେ ହୋଇଲେ ବିଖ୍ୟାତ ॥
ପବିତ୍ର ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟାରେ କଲେ ଗଜା ସ୍ନାନ
ମହାପୁଣ୍ୟ ମିଳେ ବୋଲି ଅଛି ତ ବିଧାନ ॥
ରଥଯାତ୍ରା ପାଇଁ ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟାରୁ ରଥ କାମ ହୁଏ ଅନୁକୂଳ
ଚନ୍ଦନ ଯାତ୍ରାର ଶୁଭାରମ୍ଭ ହୁଏ ଏହିଦିନ ଅଟେ ଶୁଭବେଳ ॥
ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟାର ମହିମା ଓ ମହିଷ୍ମା ଅଟେ ଅନନ୍ୟ
ଓଡ଼ିଆ ପର୍ବ-ପର୍ବାଣି ମଧ୍ୟରେ ପାଇଛି ବିଶେଷ ସ୍ନାନ ॥

ପ୍ରଧାନ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ, ବନ୍ଦମୁଣ୍ଡା ସରକାରୀ ଉ.ପ୍ରା ବିଦ୍ୟାଳୟ
ମାୟାବରା, ପାଟଣାଗଡ଼, ବଲାଙ୍ଗୀର

ସ୍ଵାଭିମାନୀ ଓଡ଼ିଆ ବନାମ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳ

ଶିରିଜାଣଙ୍କର ତରାସିଆ

କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟ ‘ଦରବାର’ କାବ୍ୟରେ
ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସନ୍ନାନ ଜଣାଇ ଗାଇ
ଉଠିଥୁଲେ-

ଗୋଦାବରୀଠାରୁ ଗଜାଯାଏ ବ୍ୟାପୀ
କୀର୍ତ୍ତମାଳା ଯା’ର ବିରାଜେ ଅଦ୍ୟାପି
ଏକାମ୍ରେ କୋଣାର୍କେ ଯା’କୀର୍ତ୍ତ ଭାସ୍ଵର
ଯୋଗ୍ୟପୁତ୍ର ତୁମେ ସେହି ଉତ୍କଳର ।

ଅତୀତରେ ଓଡ଼ିଶାର ଭୌଗଳିକ ସୀମା
ଗୋଦାବରୀଠାରୁ ଗଜା ଯାଏଁ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା । ସମଗ୍ର
ଆୟାବର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରାଚୀନ ଉତ୍କଳ ଏକ ଯୋଙ୍କା ଜାତି ଭାବେ
ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲା । କପିଳ ସଂହିତାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି
ଯେ-

ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଭାରତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟରେ ଉତ୍କଳ
ଉତ୍କଳ ସମାନ ରାଜ୍ୟ ଧରାରେ ବିରଳ ।

ବ୍ରହ୍ମପୁରାଣରେ ଉତ୍କଳ ରାଜ୍ୟକୁ ବିଶ୍ଵାସନୀୟ, ସାଧୁ
ଏବଂ ସତୋଗ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ବାସପଳୀଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ
କରାଯାଇଛି । ନେପାଳର ପଶୁପତିନାଥ ମନ୍ଦିରରେ କିଙ୍କିରାଜ୍ୟ
ସମ୍ପର୍କରେ ସୁଚନା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ
ଆପଗାନିଶାନରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅଶୋକଙ୍କର ତ୍ରୟୋଦଶ
ଶିଳାଲେଖରେ କଳିଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟ ସଂପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ।
କୌଟିଲ୍ୟ ତାଙ୍କ ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ର ପୁଷ୍ଟକରେ କଳିଙ୍ଗ ରାଜ୍ୟକୁ ବୟନ
ଶିଞ୍ଚିର ଏକ ପ୍ରଧାନ କେନ୍ଦ୍ର ଭାବେ ଅଭିହିତ କରିଥିଲା । ବେଳେ
ମୋଗଲ ସମ୍ରାଟ ଆକରଣଙ୍କ ରାଜସଭାରେ ଥିବା ଝାତିହାସିକ

ଆବୁଳ ଫାଜିଲ ଆଇନ-ଇ-ଆକବରୀରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ନାନା
ପ୍ରକାରର ଫଳ ପ୍ରତ୍ଯେକ ପରିମାଣରେ ଉପାଦିତ ହେବା ଏବଂ
ଏଠାରେ ପାନଚାଷ କରାଯାଉଥିବା ସମ୍ପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ
କରିଥିଲେ । ଶାକ୍ୟ ମୁନିଙ୍କର ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରାପ୍ତିର ପ୍ରଥମ ଦିବସରେ
ଉରୁବିନ୍ଦୁଠାରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦୁଇଜଣ ବଣିକ ତପସ୍ତି ଓ ଭଲ୍ଲିକ
ବୁଦ୍ଧଦେବଙ୍କୁ ମଧୁପିଣ୍ଡକ ଅର୍ପଣ କରି ତାଙ୍କର କ୍ଷୁଧା ନିବାରଣ
କରିଥିବା ବିନ୍ଦୁ ପିଚକର ଏହି କାହାଣୀ ଜ୍ଞାନାବସର ବନ୍ଦରେ
ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମନ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ଉତ୍କଳର ନିଜର ସଂକୁଳିତ ରହିଛି । ତାହା ଦେବ ସଂକୁଳିତ ।
ଏହା ପ୍ରଧାନ ଆତିମୁଖ୍ୟ – ବିରେଦରେ ସମନ୍ଦୟ ପ୍ରାପନ । ଏ
ସମସ୍ତ ସମନ୍ଦୟର ପ୍ରାଣକେନ୍ଦ୍ର ଉତ୍କଳୀୟ ଜଗନ୍ମାଥ ସଂକୁଳିତ ।
ଏହି ଭୂମିରେ ବୌଦ୍ଧ, ଜୈନ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଶାକ୍,
ଗାଣପତ୍ୟ, ସୌର ଆଦି ମହାଭାରତୀୟ ଧର୍ମବାଦ ଓ ଆଦି
ମହାଭାରତୀୟ ଧର୍ମବାଦ ତଥା ଆଦି ଦ୍ରାବିଡ଼ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ଧର୍ମ
ଧାରଣା ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଅଭୂତପୂର୍ବ ସମନ୍ଦୟ ପ୍ରାପନ ଦ୍ୱାରା
ସୌହାର୍ଦ୍ଦ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିଛି ।

କିନ୍ତୁ କାଳର କୁଟିଲ ଗତିରେ କାଳକୁମେ ଅତୀତ
ଓଡ଼ିଶାର କାର୍ତ୍ତିଷୟମୁହଁ ଲୋପ ପାଇବାକୁ ବସିଛି । ଓଡ଼ିଶାର
ଶେଷ ସ୍ଵାଧୀନ ନରପତି ମୁକୁନ୍ଦ ଦେବକଙ୍କର ୧୯୭୮ ମସିହାରେ
ପରାଜୟ ଏବଂ ନିଧନ ହେବା ପରେ ଓଡ଼ିଶାର
ବିଶାଳ ଭୂଖଣ୍ଡ ସଂକୁଳିତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା । ଦକ୍ଷିଣରେ ଚିଲିକା
ପର୍ୟନ୍ତ ଗୋଲକୁଣ୍ଡ ସୁଲତାନ ଅଧୁକାର କରି ବସିଥିବା ବେଳେ
ପଣ୍ଡିତରେ ନିଜାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଧୁକୃତ ହୋଇଥିଲା । ଉଭରରେ
ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖାର ଅପରପାର୍ଶ୍ଵ ବଜ ନବାବଙ୍କ ଅଧୀନକୁ

ଚାଲିଯାଇଥିଲା ବେଳେ ମଧ୍ୟଭାଗର କିମ୍ବରଥିଶ ଗଜପତି ମହାରାଜ ନାମକୁ ମାତ୍ର ଶାସନ କରୁଥିଲେ । ତେବେ ମରହଙ୍ଗା ଏବଂ ମୋଗଲମାନଙ୍କ ଆକ୍ରମଣରେ ଉତ୍କଳରେ ଧନଜୀବନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା ।

ଉତ୍ତରର ମୁଖ୍ୟ ଅଂଶ ବେଙ୍ଗାଳ ଅଧୀନକୁ, ସମ୍ବଲପୁର ଏବଂ ଏହାର କିଛି ଅଂଶ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଅଧୀନକୁ ଚାଲିଯାଇଥିବା ବେଳେ ଗଞ୍ଜାମ ଓ ତା'ର ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳ ମାତ୍ରାସ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ଅଧୀନକୁ ଚାଲିଯାଇଥିଲା । ପ୍ରକାରଟେ କହିବାକୁ ଗଲେ ଓଡ଼ିଶା ଏକ ପ୍ରକାର ହସ୍ତପଦଶୂନ୍ୟ ବିକଳାଙ୍ଗ ଭାବେ ପଡ଼ି ରହିଲା । ଏହି ଅବସ୍ଥାରେ କଟାଯା'ରେ ରୂନ ପ୍ରଲେପ ପରି ସମ୍ବଲପୁର କୋର୍ଟ କରେରିରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପରିବର୍ତ୍ତେ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷା ପ୍ରଚଳନ କରିବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ଚିପ୍ କମିଶନର ୧୮୮୪ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୧୫ ତାରିଖରେ ଏକ ଆଦେଶନାମା ଜାରି କଲେ । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିବାଦ କରି ଉତ୍କଳ ସଭାପନ୍ଥରୁ ଭାଇସରାୟ ଲଢ଼ି ଏଲଜିନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ସ୍ଥାରକପତ୍ର ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳମାନଙ୍କୁ ଏକାଠି କରାଇ ଭାଷାଭିଭିରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ପାଇଁ କେତେକ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ, ସଂଗଠନ, ସମାଦପତ୍ର ଆଦି ଚିନ୍ତା ପ୍ରକଟ କଲେ । ଏହିସବୁ କେତେକ ପ୍ରମୁଖ ସଂଗଠନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କଳ ଭାଷା ଉନ୍ନତି ବିଧାୟିନୀ ସଭା । ୧୮୭୭, ଉତ୍କଳୋଲ୍ଲାସିନୀ ସଭା ୧୮୭୯, ଉତ୍କଳ ଭାଷ୍ଟୋଦିପିନୀ ସଭା ୧୮୭୩ ଏବଂ ଉତ୍କଳସଭା ୧୮୭୭, ବାଲେଶ୍ଵର ଜାତୀୟ ସଭା, ବ୍ରହ୍ମପୁରର ଉତ୍କଳ ହିତେଷିଣୀ ସମାଜ, କଟକର ଉତ୍କଳ ସଭା ଆଦି ଥୁଲେ ଅନ୍ୟତମ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳ ଗଠନ ଦାବିକୁ ଶାଶ୍ଵିତ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁବୁ ସମାଦପତ୍ରମାନ ସ୍ଵର ଝଙ୍କତ କରୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଶ୍ଵନାଥ କରଙ୍କ ସଂପାଦିତ ଉତ୍କଳ ସାହିତ୍ୟ, କର୍ମବୀର ଗୌରୀଶଙ୍କର ସଂପାଦିତ ଉତ୍କଳ ଦୀପିକା ୧୮୭୭, ବାଲେଶ୍ଵର ସମାଦ ବାହିକା ୧୮୭୮, ଉତ୍କଳଦର୍ପଣ ୧୮୭୩, ବାମଣ୍ଗାରୁ ପ୍ରକାଶିତ ସମ୍ବଲପୁର ହିତେଷିଣୀ, ଗଞ୍ଜାମ ପାରଳା ଖେମୁଣ୍ଡରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଉଥିବା

ଗଞ୍ଜାମ ନ୍ୟେଜ ୧୮୯୭, କଟକରୁ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ଓଡ଼ିଆ ନବସମ୍ବାଦ ୧୮୮୮ ଆଦି ଥୁଲେ ଅନ୍ୟତମ ।

୧୮୭୦ ମସିହା ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୮ ତାରିଖରେ ଘୁମୁସରଠାରେ ଓଡ଼ିଶା ମିଶ୍ରଣ ଦାବି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସାଧାରଣ ସଭାକୁ ପ୍ରଥମ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ସଭା କହିଲେ ଅତ୍ୟକ୍ରମ ହେବ ନାହିଁ । ବାଲେଶ୍ଵରରୁ ରାଜା ଶ୍ୟାମନନ୍ଦ ଦେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳ ଗଠନ ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ସ୍ଵର ଉତ୍ତୋଳନ କଲେ । ତାଙ୍କ ପରେ ତାଙ୍କ ପୁଅ ରାଜା ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ ୧୮୭୪ରେ ବଜାର ଛୋଟଲାଟୁଙ୍କୁ ଏକ ସ୍ଥାରକ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପରେ ୧୯୦୭ ମସିହାରେ ବଡ଼ଲାଟ୍ ଲଢ଼ି କର୍ତ୍ତନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥାରକପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

୧୯୦୭ ମସିହାରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜାତୀୟ ସମିତି ଆମ୍ବପ୍ରକାଶ କରିବା ପରେ ୧୯୦୭ ଅପ୍ରେଲ ୧୧ ଓ ୧୨ ତାରିଖ ଦୁଇଦିନ ଧରି ବ୍ରହ୍ମପୁରଠାରେ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟବେଶନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍କଳ ସମ୍ବଲପୁରଠାରେ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟବେଶନରେ ଓଡ଼ିଶାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାକ୍ତରୁ ୩୨୪ ଜଣ ପ୍ରତିନିଧି ଯୋଗଦାନ କରିଥିଲେ । ଏହି ଅଧ୍ୟବେଶନରେ ଧନ୍ୟବାଦ ଅର୍ପଣ କରିବା ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଉତ୍କଳଗୋରବ ମଧ୍ୟସୁଦନ ଦାସ କହି ଉଠିଥିଲେ କି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉନ୍ନତି ଜାତିମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ତୁଳନା କରିବାକୁ ଗଲେ ଉତ୍କଳର ଅବସ୍ଥା ଅତି ଶୋଚନୀୟ । ଜନନୀ ସେବାରେ ଆତ୍ମଗର୍ବ, ସ୍ଵାର୍ଥପରତା ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ମୁଁ ବା ତୁମେମାନେ କାଲି ଲହ ସଂସାରରୁ ଚାଲିଯିବା କିନ୍ତୁ ଜାତି ଅମର ଓ ଚିରଜୀବୀ । ସ୍ଵାର୍ଥତ୍ୟାଗ ଓ ପ୍ରେମ ଜାତୀୟ ଉନ୍ନତିର ପ୍ରଧାନ ସହାୟ ।

ଉତ୍କଳ ଗୋରବ ମଧ୍ୟସୁଦନ ଦାସ, ବ୍ରଜସୁଦର ଦାସ, ଲକ୍ଷ୍ମୀଧର ମହାନ୍ତି, କନିକା ରାଜା ରାଜେନ୍ଦ୍ର ନାରାୟଣ ଭଞ୍ଜେଦେଓ ପ୍ରମୁଖ ବିଶ୍ଵିଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ୧୯୭୭ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ୮ ତାରିଖରେ ପାଟନାଠାରେ ସାଇମନ କମିଶନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ

କରି ଓଡ଼ିଶାର ଦାବି ସଂପର୍କିତ ଏକ ସ୍ଥାରକପତ୍ର ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । କମିଶନ ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟରେ ଚିପପଣୀ ଦେଇ ଦର୍ଶାଇଥିଲେ, The province of Bihar and Odisha which was constituted in 1912 is the most artificial unit of all Indian provinces.

ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସିନ୍ହ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ନିମନ୍ତେ ୧୯୭୮ ମସିହାରେ ମୁସଲିମ ଲିଗ୍ ଉପରୁ କରାଯାଇଥିବା ଦାବି ପରିପ୍ରେଷ୍ଟୀରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ ପାଇଁ ଦାବି କରୁଥିବା ନେତୃମଣ୍ଡଳୀ କିଛି ମାତ୍ରାରେ ଆଶାବାଦୀ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ୧୯୩୦ ମସିହା ନଭେମ୍ବର ମାସ ୧୨ ତାରିଖରୁ ଲକ୍ଷ୍ମନଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପ୍ରଥମ ଗୋଲଟେବୁଲ ବୈଠକରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଚିଠି ପ୍ରସ୍ତାବରେ ମୁସଲିମ ଲିଗ୍ ପକ୍ଷରୁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସିନ୍ହ ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ସଂପର୍କରେ ଦରଜ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ ସମ୍ପର୍କରେ କୌଣସି ପ୍ରସ୍ତାବ ନଥୁବାରୁ ପାରଳା ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ବିତ୍ରୁତ ହୋଇ ପଡ଼ିଲେ । ତେବେ ୧୯୩୧ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୨ ତାରିଖ ଦିନ ଲକ୍ଷ୍ମନଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଗୋଲଟେବୁଲ ବୈଠକରେ ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ଯୋଗଦେଇ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଆଗତ କରିଥିଲେ । ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବଟି ସର୍ବସନ୍ଧିକ୍ରମେ ଗୃହୀତ ହେବା ପରେ ୧୯୩୧ ମସିହା ଜାନୁଆରୀ ୨୭ ତାରିଖରେ ସେକ୍ରେଟରୀ ଅଫ୍ ଷେଟ୍ ସାର ସାମ୍ବୁଲ ହୋଇ ଭାରତରେ ଓଡ଼ିଶା ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ହୋଇ ରହିବା ପାଇଁ ଘୋଷଣା କରିବା ସହିତ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନିମନ୍ତେ ସାର ଓଡ଼ିନେଲଙ୍କ ଅଧିକାରୀରେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର କମିଟି ଗଠନ କଥା ଘୋଷଣା କଲେ । ତତ୍କାଳୀନ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କର ଏପି ୧୨/ଡିଆଇ/ ୩୧ ନମ୍ବର ପ୍ରସ୍ତାବ ଅନୁଯାୟୀ ଏହି କମିଟି ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି କମିଟିରେ ବମ୍ବେ ଏର୍.ଏନ୍.ମେହେଜ୍ବା, ଆସାମର ତରୁଣରାମ ଫୁକାନ ସଦସ୍ୟ ରହିଥିବା ବେଳେ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ପାରଳା ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି, ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମନୋନୀତ ସଭ୍ୟ ଭାବେ ତେଲୁଗୁମାନଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିରୂପେ ରାଜ୍ୟବାହାଦୁର ସିର୍ଭିଏସ୍ ନରସିଂହରାଜୁ ଏବଂ ବିହାରୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ମିଷ୍ଟର ସକିଦାନନ୍ଦ

ସିନ୍ହା ବାର.ଏର୍.ଲ ସଭ୍ୟଭାବେ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଲେ । କିନ୍ତୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଡ଼ମ୍ବନାର କଥା ଏହି ଯେ ପାରଳା ମହାରାଜାଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବିଭିନ୍ନ ଜମିଦାରୀ ଓ ତାଲୁକମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିମାନେ ଦର୍ଶାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିକୁ ଅଣଦେଖା କରି ଓଡ଼ିନେଲ ଖାମଣିଆଲ ଭାବେ ମାତ୍ରାଜର ପ୍ରାଦେଶିକ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ନିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ଆସିଥିବା ସେନେଷେସ ଅଧିକ ମି.ପିଟିଷିଙ୍କୋରୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରମାଣ ଗ୍ରହଣ କରି ସେ ଦାଖଲ କରିଥିବା ଭାଷାଭିତ୍ତିକ ମାନଚିତ୍ରକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଗଞ୍ଜାମର ସୀମା ସରହଦ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରି ୧୯୩୭ ମସିହାରେ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି ସ୍ବାମୀ ଲଙ୍ଗଣରେ ପ୍ରବଳ ପରାକ୍ରମୀ ଲଙ୍ଗରେ ଶାସକଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳିଷ୍ଠ ଅକାଟ୍ୟ ଯୁକ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ କରି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିଥିଲେ । ଗଜପତି ମହାରାଜାଙ୍କୁ କଟକ ଚାଉନ ହଲରେ ୧୯୩୩ ମସିହା ଫେବୃଆରୀ ୧୭ ତାରିଖ ଦିନ ଉଚ୍ଚସିତ ସମ୍ବର୍ଧନା ଆପନ କରିବା ଅବସରରେ ମଧୁବାବୁ ଭାବୋଜ୍ବାସ ହୋଇ ଉଠିଲେ ଆମେ ବହୁକାଳ ହେଲା ଦରଖାସ୍ତ, ସ୍ଥାରକପତ୍ର, ପ୍ରସ୍ତାବ ଓ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ ଦାବି କରିଆସୁଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଲଙ୍ଗରେ ସରକାରଙ୍କ ସତିବ ସାର ସାମ୍ବୁଲ ହୋଇ ଏବଂ ଗୋଲଟେବୁଲ ବୈଠକର ଅନ୍ୟ ସଭ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ପାରଳା ମହାରାଜାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରଭାବ ଯୋଗୁ ଆଣ୍ଟିଯୁକ୍ତନକ ଫଳ ପଡ଼ିଥିଲା । ଆମେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ହେବାର ଘୋଷଣା ଏବେ ପାଇଲୁ ।

ଉତ୍କଳ ସମ୍ବିଲନୀର ପ୍ରଥମ ଅଧିବେଶନରେ ଯୋଗଦାନ କରିଥିବା ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କଳଗୋରବ ମଧୁସୁଦନ ଦାସ, ଉତ୍କଳମଣି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବଂଧୁ ଦାସ, ପଣ୍ଡିତ ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ, ପଣ୍ଡିତ ଗୋଦାବରାଣୀ ମିଶ୍ର, ବ୍ୟାସକରି ପନ୍ଦିର ମୋହନ ସେନାପତି, କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟ, ସ୍ବଭାବକବି ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର, ପଲ୍ଲୀକବି ନନ୍ଦକିଶୋର ବଳ, ଉତ୍କଳବି ମଧୁସୁଦନ ରାଓ, କର୍ମବୀର ଗୋରାଶଙ୍କର ରାୟ, ବାବୁ ବିଶ୍ୱନାଥ କର, ନାଟ୍ୟକାର ରାମଶଙ୍କର, ଗୋପାଳ ଚନ୍ଦ୍ର

ପ୍ରହରାଜ, ପ୍ରଚାରକ ଅନନ୍ତ ମିଶ୍ର, ନୀଳମଣି ବିଦ୍ୟାରନ୍ତୁ, ବାଲେଶ୍ଵର ଜମିଦାର ବୈକୁଣ୍ଠ ନାଥ ଦେ, ବାମଣ୍ଡା ରାଜା ସାହେବ ସାର ବାସୁଦେବ ସୁତ୍ତଳଦେବ, ପାରଳା ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି, ମନ୍ଦୂରଭଙ୍ଗ ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଉଞ୍ଜି, ଖଣ୍ଡିକୋଟ ରାଜା ହରିହର ମର୍ଦରାଜ, କନ୍ଦିକା ରାଜା ଆର.ଏନ.ଭଞ୍ଜଦେଓ, କେତୁଠର ରାଜା ଧନୁର୍ଜୟ ନାରାୟଣ ଉଞ୍ଜଦେଓ, ଆଠଗଢ଼ର ରାଜା ବିଶ୍ୱନାଥ ବେବର୍ତ୍ତା ଏବଂ ତାଳଚେର ରାଜା କିଶୋର ଚନ୍ଦ୍ର ହରିଚନ୍ଦନ ଆଦି ଥୁଲେ ଅନ୍ୟତମ ।

ଜାତିପ୍ରାଣ ମଧୁବାବୁ, ପାରଳା ମହାରାଜା ଗଜପତି କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଉଞ୍ଜଦେଓଙ୍କ ସମେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବରପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ନିଷାପର ଉଦ୍ୟମ ଯୋଗୁଁ ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଭାବେ ୧୯୩୭ ମସିହା ଅପ୍ରେଲ ପହିଲା ଦିନ ଉତ୍କଳାଭ କରିଥିଲା । ୧୯୭୧ ମସିହାରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳ ଗଠନର ରଜତ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣୀରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅପ୍ରେଲ ପହିଲା ଦିନ ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାକୟ ଏବଂ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ଦିବସ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ

ତତ୍କାଳୀନ ଓଡ଼ିଶାର ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଶ୍ରୀମୁଖ ଯଶୋବନ୍ତ ନାରାୟଣ ସୁଖଠଣ କର ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଶ୍ରୀମତୀ ନନ୍ଦିନୀ ଦେବୀଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରମଣ୍ଡଳ ଇଷ୍ଟପା ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ଓଡ଼ିଶାରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଶାସନ ପ୍ରଚଳନ କରାଗଲା । ଏହି ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ମାନ୍ୟବର ରାଜ୍ୟପାଳ ଭାବେ ଅବସ୍ଥାପିତ ଉତ୍କଳ ଏସ.୬୩ ଆନ୍ସାରୀ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅପ୍ରେଲ ପହିଲାକୁ ସରକାରୀ ଛୁଟି ଦିବସ ଭାବେ ଘୋଷଣା କଲେ ।

ଓଡ଼ିଶାର ଜୀବନର ସ୍ରଷ୍ଟା ତଥା ଭବିଷ୍ୟତର ଦ୍ରଷ୍ଟା କୁଳବୃଦ୍ଧ ମଧୁସୁଦନ ଦାସ ଜାତିପ୍ରେମ ବହିକୁ ପ୍ରଞ୍ଚିଲିତ କରି ସ୍ଵାର୍ଥକୁ ଆହୁତ ଦେଲେ ସମନ୍ଵିତ ନେତୃତ୍ବ ବଳରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧୁତ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ଯେଉଁ ଆହ୍ଵାନ ଦେଇଥିଲେ, ତାହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକତା ଯଥେଷ୍ଟ ଉପଲଷ୍ଟ ହେଉଛି ।

ଆଡ଼ିଭୋକେଟ

ସା/ପୋ: ଖଣ୍ଡପାତ୍ରା, ଜି-ନୟାଗଡ଼
ପିନ୍-୭୫୨୦୭୭

ଓଡ଼ିଆ ଆମ ପରିଚୟ

ସରୋଜ ରଞ୍ଜନ ପଞ୍ଜନାୟକ

ଆମେ ଓଡ଼ିଶାର ଓଡ଼ିଆ ପୁଅରେ ଓଡ଼ିଆଣୀ ଆମ ମାଆ ।

ନଳ ବିଲ ବଣ ଆମ ତୋଟା ଭରା

ହସି ଉଠେ ଆମ ଗାଁ ।

ଓଡ଼ିଆ ପଡ଼ିବା ଓଡ଼ିଆ ଲେଖୁବା ଏଇ ଆମ ପରିଚୟ ।

ପାଠ ପଢ଼ିବି ନାଆଁ ରଖୁବି ଏକଥା ମନରେ କୁହୁ ।

ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଶା ପରାଧୀନ ଥିଲା

ଭାଗ ଭାଗ ଥିଲା ରହି

ଅପ୍ରେଲ ପହିଲା ୧୯୩୭ ସାଲରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ହୋଇଲା ଯାଇ
ଆମେ ଏ ମାଟି ମା'ର ସନ୍ତାନ ଏ କଥା କି ମନେ ନାହିଁ ?

ଆସ ସର୍ବେ ମିଶି ସ୍ଥରଣ କରିବା

ଏହି ଦିନଟିକୁ ପାଇ ।

ସେହିଦିନଟିକୁ ଉଜ୍ଜାବିତ ପାଇଁ ଉତ୍ସବ ହୁଏ ପାଳନ

ଅପ୍ରେଲ ପହିଲା ଉତ୍କଳ ଦିବସ ଏକଥା ମନରେ ଜାଣି

ପରିବା ଓଡ଼ିଆ ଲେଖୁବା ଓଡ଼ିଆ

କହିବା ଓଡ଼ିଆ ଭାଇ

ଆମ ମାଟି ପାଣି ମା' ମାତୃଭାଷା ସଦା ରଖୁବା ବଜାଇ ।

କ୍ଷାର୍ଟର ନଂ- ୨ଆର ଏଫ୍- ୪/୧

କୋ: ଅପରେଟିଭ ହାଉସି କଲୋନୀ

ଖାରବେଳନଗର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧

ସ୍ଵାଧୀନତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଓଡ଼ିଆ ଶିଶୁ ଗୀତରେ ଉତ୍କଳୀୟ ସଂପ୍ରଦୟ

ଉତ୍କଳ ବାନାଯତ ପୃଷ୍ଠା

ଶିଶୁ-ସାହିତ୍ୟ ହିଁ ଶିଶୁ ଜୀବନ ନିର୍ମାଣର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ନାୟନିକ କଳାଶକ୍ତି । ପରିବାର, ସମାଜ, ରାଷ୍ଟ୍ର ଓ ବିଶ୍ୱର ଉତ୍ତମ ଶିତ ନିମିତ୍ତ ଏହାର ଭୂମିକା ଯୁଗଯୁଗାନ୍ତରେ ସ୍ବୀକୃତ । ଏହା ଶିଶୁ ମନରେ ଆବଶ୍ୟକ ତଥ୍ୟ, ଚେତନା ଓ ଚିଭରଙ୍ଗନଗତ ପରିପୋଷକ ରୂପେ ମନୋବିଜ୍ଞାନୀ ସମାଜ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵୀକୃତିପ୍ରାୟ ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ସାରସ୍ଵତ ବିଭବ । ଶିଶୁର କୋମଳ ମନରେ ଏହି ବିଭବ ନୂଆ ନୂଆ ସଂଭାର ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଏକ ସୁଖ ଓ ସମୁଦ୍ରଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଗଠନରେ ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟନା ଓ ବିନୋଦିନୀ ଶକ୍ତି ଦୁଷ୍ଟ ଅମିତ ବିକ୍ରମରେ ଶିଶୁ ମାନସରେ ପ୍ରଭାବ ବିପ୍ରାର କରିଥାଆଛି । ଶିଶୁର ଜ୍ଞାନଗତ, ଆବେଗଗତ ଓ କ୍ରିୟାଗତ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିଶୁ-ସାହିତ୍ୟର ଯାଦୁକରୀ ଶକ୍ତି କିପରି ଅମିତ, ତାହା ଅନୁଭବ ସାପେକ୍ଷ ବିଷୟ ବୋଲି ମତବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ ।

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତ ସାହିତ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ନାରାୟଣ ବିରଚିତ ‘ହିତୋପଦେଶ’ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଶିଶୁର ମନ ଓ ରୁଚି ସଂପର୍କତ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରାଯାଇଅଛି –

“ଯନ୍ନେ ଭାଜନେ ଲଗ୍ନୁଃ ସଂଭାରୋଜନ୍ୟଥା ଭବେତ୍
କଥା ଛଳେନ ବାଳାନାଂ ନୀତି ସ୍ତ୍ରଦିହ କଥ୍ୟତେ ।”

(ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପରି ନୂତନ ମାଟିପାତ୍ରରେ ରେଖାଟିଏ ଅଙ୍କିତ ହୋଇଥିଲେ, ତାହା ତା’ର ଭାଙ୍ଗିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥାଏ, ତଦନୁରୂପ ଗଞ୍ଜକଥନ ରାତିରେ ଶିଶୁ ମନରେ ଯେଉଁ ଅପୂର୍ବ ସଂଧାର ସାଧୁତ ହୋଇଥାଏ, ତାହା ତା’ପକ୍ଷରେ ଆଜୀବନ ନିର୍ମିବନ୍ତ ହୋଇ ରହିଯାଏ ।)

ଓଡ଼ିକାଳିକ ବିଭୂତି ଧାରଣ କରି ଧରାବଢ଼ରଣ କରିଥିବା ନିଷାପ ଶିଶୁଟିଏ ସଦାସର୍ବଦା ଥାଏ ହର୍ଷୋତ୍ସୁଳ ଓ ଚଳରଞ୍ଜଳ । ତା’ର ଅନାଦିଳ ମନୋଭୂମିରେ ବହୁବିଧି ମହାନ୍ ଚେତନାର ବୀଜବପନ ନିମିତ୍ତ ପ୍ରାୟ ବୟକ୍ତମାନଙ୍କର ଗୁରୁଦ୍ୱାୟିତ୍ବ ରହିଥାଏ । ତା’ର ଜନ୍ମବାର୍ଷିକୀ ପାଳନ ଅବସରରେ ତାକୁ ନିର୍ଜୀବ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ କଣ୍ଠେଇଟିଏ ଉପହାର ଆକାରରେ ଧରାଇ ନ ଦେଇ “ସଦାସର୍ବଦା ଓ ସବୁ ପରିଷିତିରେ କିଛି ଶିଖିବା ଏବଂ ଏହି ଶିଖିବାକୁ ଆଗ୍ରହୀ ହେବା ବିଷୟ ପିଲାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଦେବା ହେଉଛି ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଉପହାର” – ଏହା ମହାନ୍ ଯୋଗୀ ଅରବିନ୍ଦ ମତବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

ଶିଶୁର ମନରେ ଧୌର୍ଯ୍ୟ, କ୍ଷମା, ଶୁଦ୍ଧି, ସଂୟମ, ମେଧାଶକ୍ତି, ବିଦ୍ୟାନୂରାତ୍ମି, ସତ୍ୟପ୍ରାଣତା, କ୍ରୋଧହୀନତା, ଏକାଗ୍ରତା, ନ୍ୟାୟଜ୍ଞାନ, ସହନଶୀଳତା, ଅଧବସାଯ ମନୋବୃତ୍ତି, ସମଦର୍ଶିତା, ନିର୍ଭୀକତା, ସଂଶୟହୀନତା, ପ୍ରସନ୍ନତା, ସ୍ଵଜନପ୍ରାୟି, ଦେଶୀମବୋଧ ଓ ବିଶ୍ୱପ୍ରାୟି ପ୍ରଭୃତି ଚେତନାର ଉଭୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିଶୁ ଶିକ୍ଷାର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅଙ୍ଗ ରୂପେ ଶିଶୁ-ସାହିତ୍ୟର ବଳିଷ୍ଠ ଭୂମିକାକୁ ପ୍ଲାନ-କାଳ-ପାତ୍ର ନିର୍ବିଶେଷରେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥ୍ୟବମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଅଛି ।

ସାମ୍ପ୍ରଦୟକ ସମୟରେ କ୍ରମଶଶ ସାମାଜିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ଅଭିରୁଚିଗତ ବିତୃଷ୍ଟା ବୃଦ୍ଧି ଘଟିବା ବେଳେ ସୁରୁତି ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ହେଉଛି ଶିଶୁ-ସମାଜ । ହାତରେ ଖେଳନାବନ୍ଧୁକ, ଆଖି ଆଗରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀରନେଟ୍ର ଉଡ଼ନ୍ତା କାର ଆଜି ତା’ ପାଇଁ ହୋଇଯାଇଛି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଅନୁପମ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ସମ୍ବଦ । ଅଭିଭାବକ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶିତ ଦୈନିକିନ ଜୀବନର ଅଧ୍ୟୟନ, କୃତ୍ରିମ ସୌଜନ୍ୟବୋଧ

ପ୍ରକାଶ ଓ ବୌଦ୍ଧିକ ବିହୀନ କସରତ୍ତ ଭିତରେ ସେ ହୋଇଯାଇଛି ରୋବର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ । ପଡ଼ୋଶୀର ଦୁଃଖ-ନୈରାଶ୍ୟରେ ସେ ପୂର୍ବଭଳି ସମବେଦନଶୀଳ ହୋଇଥିଲୁନାହିଁ । ଜୀବନ ତା'ପାଇଁ ପାଲଟିଯାଇଛି ଚଳକିତ୍ରର ଦୃଶ୍ୟ ସଦୃଶ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ତା'ର ଜୀବନ ବୃକ୍ଷକୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ, କୁମୁଦିତ ଓ ଫଳପ୍ରଦ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ଅବଳମ୍ବନ ରୂପେ ଶିଶୁ-ସାହିତ୍ୟର ଅମୋଘ ଶକ୍ତି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରାଯାଇପାରେ ।

ଓଡ଼ିଆ ଶିଶୁ-ସାହିତ୍ୟର ମହାପ୍ରବାହରେ ସମୟକ୍ରମେ ବିବିଧ ଚେତନାର ପ୍ରତିଫଳନ ଘଟିଛି । ଶିଶୁ-ସମାଜ ମନରେ ଭୂମି-ସଂପ୍ରେତିର ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଚାର କରି ତା'ର ଜୀବନବୋଧକୁ କମାନୀୟ ଓ ଉଚ୍ଛାସମୟ କରିବାରେ ଭକ୍ତିକବି ମଧୁସୁଦନ, ବ୍ୟାସକବି ଫଙ୍କାର ମୋହନ, ପଲ୍ଲିକବି ନନ୍ଦକିଶୋର, ପଣ୍ଡିତ ନୀଳକଣ୍ଠ, ଗୋଦାବରାଣୀ ମିଶ୍ର, ବାଳକୃଷ୍ଣ କର, କାନ୍ତକବି ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ, ଜାତୀୟ କବି ବୀରକିଶୋର ପ୍ରମୁଖ ଶିଶୁ-ସାହିତ୍ୟକଙ୍କ ଅବଦାନ ଥୁଲା ଅଭୁଲନୀୟ । ସ୍ଵାଧୀନତା ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଉତ୍କଳର ସାରସ୍ଵତ ସମୃଦ୍ଧି ପଥରେ ଉପରିଲିଖିତ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମାନଙ୍କର ଶିଶୁ-ସାହିତ୍ୟର ଅନୁରକ୍ତି ଅଦ୍ୟାବଧୁ ଆଲୋଚ୍ୟ ବିଷୟ ରୂପେ ରହିଅଛି । ଦେଶାମ୍ଭୁବୋଧର ଦୀପାଳୀ ଜାନିଦେଇ ଉତ୍କଳୀୟ ଶିଶୁ-ସମାଜର ମନରେ ସ୍ଵକୀୟ ଜନ୍ମଭୂମିର ପ୍ରତି ପୁଣ୍ୟବିଭବର ସୌରଭ ସମ୍ପର୍କରେ ତଥ୍ୟକୁ ଅପୂର୍ବ ଭଙ୍ଗରେ ପ୍ରକାଶ କରିପାରିଛନ୍ତି ଏହି ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟକମାନେ । ଯେଉଁ ଭୂମିରେ ଶିଶୁ-ସମାଜର ଆମ୍ବିକ ବିକାଶ ଘଟେ, ତାହାର ସାମାଜିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ଐତିହ୍ୟକିଳି ପୃଷ୍ଠଭୂମି ସମ୍ପର୍କରେ ସତେତନ ରହି ଏହି ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣମାନେ ସରଳ ସାବଲୀଳ ଭାଷାରେ ଶିଶୁ-ଗୀତିମାନ ସୃଷ୍ଟି କରି ଶିଶୁ ଜଗତର ପ୍ରିୟଭାଜନ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି । ସମୟ ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ବି ସେହି ପ୍ରଯାସ-ପ୍ରସ୍ତୁତ ଶିଶୁ-ଗୀତି ସମ୍ବାଦ ଅଦ୍ୟାବଧୁ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମାନ୍ୟତାପ୍ରାପ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ପରିଚୟାମୂଳକ ବିଭବ ରୂପେ ଦେଶାମ୍ଭୁବୋଧ ରୂପକ ବୀଜବପନ କରିପାରିଛି ।

ସ୍ଵାଧୀନତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଓଡ଼ିଆ ଶିଶୁ-କବିତାରେ ଉତ୍କଳ-ସଂପ୍ରେତିବୋଧ ପରିବେଶକ କରିବାରେ ଯେଉଁ ଯୋଗଜନ୍ମା ତଥା ଧୂରାଣ ସାହିତ୍ୟକମାନେ ସ୍ଵତଃପ୍ରବୃତ୍ତ ରୂପେ ଲେଖନୀ ଚାଳନା କରି ଉତ୍କଳୀୟ ଶିଶୁ-ସମାଜକୁ ଉତ୍କଳ-ମାତାର ଐତିହ୍ୟ

ଓ ପରମା ପ୍ରତି ସତେତନ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବତୋମୁଖ ହୋଇଇଥିଲାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶିଶୁ-ସାହିତ୍ୟକ ରାମକୃଷ୍ଣ ନନ୍ଦ, ଉପେନ୍ଦ୍ର ତ୍ରିପାଠୀ, ଜଗନ୍ନାଥ ମହାନ୍ତି, କୃଷ୍ଣଚରଣ ବେହେରା, ନଚବର ସାହୁ ଓ ବୀରବର ଓତା ପ୍ରମୁଖଙ୍କ ନାମ ସୁବିଦିତ ।

ଶିଶୁ-ସାହିତ୍ୟକ ରାମକୃଷ୍ଣ ନନ୍ଦଙ୍କ ଶିଶୁ-ଗୀତିଗୁଛୁ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କଳ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରତି ଧୂଳିକଣା ପରିଗଣିତ ହୋଇଛି ଦିବ୍ୟ ବିଭୂତିରେ । ମୋହାନ୍ତୁବନ୍ଧର ସ୍ଵର-ପ୍ରବାହରେ ଶିଶୁ ମନକୁ ଭୂମିପ୍ରେତିର ସ୍ଵାଦ ଆସ୍ଵାଦନ କରିବାକୁ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଛନ୍ତି । ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିଶୁ-ଜୀବନର ସ୍ଵର୍ଗଭୂମି । ଯେଉଁଠି ସାଧନାର ଅୟମାରସ୍ତ, ସେଇଟି ସମାୟ ହୁଏ ଶୈଶବର ମନ୍ତ୍ରପାଠ । ରାମକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅନୁଞ୍ଜାସୁତକ ପଦ-ସଂହତ ଶିଶୁ ମନରେ ଉତ୍କଳପ୍ରେତିର ଉଚ୍ଛାସ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

‘ଏଇ ଦେଶର ପାଣିପବନେ ଶରୀର ହେଲା ଗଡ଼ା,
ଏଇ ଦେଶର ଚାଟଶାଳୀରେ ଶିଖିଲୁ ପାଠପଡ଼ା ।
ଏଇ ଦେଶର ସେବାରେ ଆମ ଜୀବନ ହେଉ ଶେଷ,
ଓଡ଼ିଆ ଆମେ, ଓଡ଼ିଆ ଆମେ, ଓଡ଼ିଶା ଆମ ଦେଶା ।’
(‘ଓଡ଼ିଶା ମୋର ଦେଶ’, ଝୁମୁକା, ରାମକୃଷ୍ଣ ନନ୍ଦ)

ଶିଶୁ-ସାହିତ୍ୟକ ଉପେନ୍ଦ୍ର ତ୍ରିପାଠୀଙ୍କ ଶିଶୁ-କବିତା ବିଭବରେ ଉତ୍କଳର ଯଶଗୌରବ, ବୀରତ୍ତ, ଲଜ୍ଜାଶକ୍ତି, ସମର ନିପୁଣତା ଓ ଔକାନ୍ତିକ ମୁକ୍ତନିଷ୍ଠା ପ୍ରଭୃତି ପ୍ରତିଫଳିତ । ଉତ୍କଳୀୟର ସମର ପିପାସା ଓ ଅନ୍ତିକ୍ରମଣୀୟ ଅଭିଯାନ-ଚାତୁର୍ୟ ପ୍ରଭୃତି ଗୁଣକୁ ସ୍ଵରଣ କରାଇ ସାମ୍ରାଜ୍ୟକ ଯୁଗର ଶିଶୁ-ସମାଜକୁ ସେଥିପ୍ରତି ସତେତନ କରିବାର ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି ଶିଶୁ ସାହିତ୍ୟକ ଉପେନ୍ଦ୍ର ।

‘ମୋ ଭାଇଟି ଓଡ଼ିଆ ଥୁଲାରେ ଦିନେ ବଢ଼ିଆ
ମଣୁଥୁଲା ସେ ରଣଭୂଲୁକୁ ପିଲାଙ୍କ ଖେଳ ପଡ଼ିଆ ।
ବୀରମଦରେ ଗାଇଲା ଗୀତ ଯେବେ ମୋ ଭାଇ ପୁଲାଇ ଛାତି
ଥରାଇଦେଲା କୋଟି ଅରାଟି କରାଇ ହୃଦବଢ଼ିଆ
ମୋ ଭାଇଟି ଓଡ଼ିଆ ।’
(‘ମୋ ଭାଇଟି ଓଡ଼ିଆ’, ଦେଶ ଓ ଦଶ,
ପଣ୍ଡିତ ଉପେନ୍ଦ୍ର ତ୍ରିପାଠୀ)

ଶିଶୁ-ସାହିତ୍ୟକ କୃଷ୍ଣଚରଣ ବେହେରାଙ୍କ ଶିଶୁ-କବିତାଗୁଛରେ ଉତ୍କଳମାଟିର ସୌରଭ ଓ ମହିମାମୟ ପ୍ରକାର୍ତ୍ତ ପ୍ରକଟିତ । ଏଇ ମାଟିର ଭୁରୁଭୁରୁ ବାସ୍ତାରେ ମନ ହୋଇଉଠେ ଜୀବନ-କୈନ୍ତିକ । ପ୍ରାଣର ପସରା ଏହି ପୁଣ୍ୟମାଟି । ଶିଶୁକୁ ମାଟିମନ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତ ପ୍ରବଣ କରିବାର ପ୍ରବଣତାରେ କବି କୃଷ୍ଣଚରଣଙ୍କ ଏକନିଷ୍ଠ ପ୍ରଯାସ ଲକ୍ଷଣୀୟ ।

‘ମାଟି ସେଇ ମାଟି ଝଟକି ଉଠେ ସୁନାପସଲ
କିଆରି କୋଣେ ଜାଲେ ମଶାଲ,
ଲକ୍ଷିମୀ ଆସେ ମଣିଷ ଯେବେ ପଥଲ ଆଣେ କାଟି ।
ମାଟି ମମତା ଅତୁଳ ଦାନ ଜଗତେ ନହିଁ ତାହା ସମାନ,
ମାଆର ରଣ ଶୁଣିବ କିଏ ରଖିଛି ଜୀବନଟି,
ମାଆଟି ସେଇ ମାଟି ।’
(‘ମାଟି ମାଆଟି’, କୃଷ୍ଣଚରଣ ବେହେରା)

ଶିଶୁ-ସାହିତ୍ୟକ ନଟବର ସାହୁଙ୍କ ଶିଶୁ-କବିତାଗୁଡ଼ିକରେ ଜୀବନର ମର୍ମବାଣୀ ଉଚ୍ଛାରିତ । ସ୍ଵାଧୀନତା ପାଇଁ ମଣିଷ କାହିଁକି, ପକ୍ଷୀତିଏ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟାକୁଳତା ପ୍ରକାଶ କରେ । ପରାଧୀନ ଜୀବର ସକଳ ସୌଖ୍ୟ ମୂଲ୍ୟହୀନ । ମାଟିର ସ୍ଵପ୍ନ ଭିତରେ ଦୁଃଖ-ଦହନ ଆଣେ ପରତନ୍ତରା । ସୁତରାଂ ଜନ୍ମଭୂମିର ସୁରକ୍ଷା ଓ ଯଥାର୍ଥ ବିକାଶ ପରିକଳ୍ପନା ସାହିତ୍ୟକ ନଟବର ଶିଶୁମାନସକୁ ଉଦ୍ବୋଧନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ସଚେଷ୍ଟ । ଏକ ପକ୍ଷୀ-ଚରିତ୍ର ଅବଳମ୍ବନରେ ସେ ଶିଶୁକୁ ସ୍ଵାଧୁକାର ଓ ମୁକ୍ତିର ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ।

‘ପରାଧୀନ ହେଲେ ପୀଯୁଷ ବିଷ
ସୁନା ପିଞ୍ଜରାରେ ମନ ନତୋଷ ।
ଖୁଣ୍ଡ ଦାନା, ପିଇ ଝରଣାପାଣି,
ଥୁଲି ଆରାମରେ ଜାହାରେ ପୁଣି ।
ଉଡ଼ି ବୁଲୁଥୁଲି ନୀଳ ଆକାଶେ
ଖାଏ ବା ନଖାଏ ମନ ଉଲ୍ଲାସେ ।

ଏଠି ବିଷପିତା ଏ ଦୁଧଭାତ କିମିତି ଗାଇବି ଆଉ ମୁଁ ଗୀତ ।’
(‘କିମିତି ଗାଇବି ଆଉ ମୁଁ ଗୀତ’, ନଟବର ସାହୁ)

ଭୂମିପ୍ରୀତି, ଭୂମି-ମନନ, ଦେଶମୂରୋଧ ଓ ମାନବୀୟ ପ୍ରତିବନ୍ଦତା ସ୍ଥାନର କଳାବେଳେ ଜୀବନର ଦିଗ୍ବିଦ୍ୟକରେ ଜଳେ

ରୋଷଣୀ । ଓଜଗୁଣର ପ୍ରାବଳ୍ୟରେ ଜୀବନର ଉଦ୍ଭବାଷ ହୋଇଉଠେ ସୁନ୍ଦରପ୍ରସାରା । ଆମ ଉତ୍ତରକାଳର ବିଶ୍ୱଧାରକ-ସୂତ୍ରଧରମାନେ (ଶିଶୁ-ସମାଜ) ଅତୀତରୁ ଶିକ୍ଷା ରୂପେ ଯାହା ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ, ତାହା ହେବ ଆମ ଅନାଗତ କାଳର, ବିକାଶ-ପୋଷକ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ମନେ ପଡ଼ନ୍ତି କେତେ ଜଣ ମହାମନୀୟ । ଯେମିତି ଜନ୍ମ-ଏଫ୍. କେନେଡ଼ି କହନ୍ତି- ‘ତୁମ ଜନ୍ମଭୂମି ତୁମ ପାଇଁ କ’ଣ କରିଛି, ଏହା ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ତୁମେ ତାହା ପାଇଁ କ’ଣ କରିଛି, ଏହା ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ସମୀଚୀନ ହୋଇପାରେ ।’ ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସ୍ଥାନୀୟରେ ହୃଦୟ କରିବାକୁ ହୁଅନ୍ତି କରିବାକୁ ପ୍ରାତିଶୀଳ ଭୂମି ହୁଅନ୍ତି କରିବାକୁ ହୁଅନ୍ତି ହୁଅନ୍ତି ହୁଅନ୍ତି ହୁଅନ୍ତି ।

‘ଯେକୌଣସି ମଣିଷକୁ ଜୀବନ୍ତ ବୋଲି
କୁହାଯାଇପାରିବ ନହିଁ, ଯଦି ସେ ତା’ର ଜନ୍ମଭୂମିକୁ ମୋ ଭୂମି-
ମୋ ପ୍ରିୟ ଭୂମି ରୂପେ ପ୍ରଗାଢ଼ ଅନୁରକ୍ଷିତେ ପ୍ରକାଶ ନ କରିଛି ।’

ସହାୟକ ଗ୍ରନ୍ଥପଂଜୀ

୧) ସ୍ଵାଧୀନତା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଭୂମି ଓ ଭୂମିକା, ସମ୍ପାଦନା- ଉତ୍କୃତ ବୈଷ୍ଣବ ଚରଣ ସାମଳ, ଓଡ଼ିଶା ବୁକ୍ଷେର କଟକ, ୨୦୧୪ ।

୨) ପିଲାଙ୍କୁ କିପରି ଗଢିବା, ପଞ୍ଚାନନ ମହାନ୍ତି, ପ୍ରକାଶନ ବିଭାଗ, ନବଜ୍ୟୋତି ଆଶ୍ରମ, ପଣ୍ଡିତେରୀ, ୧୯୯୭ ।

୩) ଓଡ଼ିଆ ଶିଶୁ-ସାହିତ୍ୟର ଲକ୍ଷଣ, ସମ୍ପାଦନା- ସୁରେଣ୍ଟ ଚନ୍ଦ୍ର କର, ତମସା ପ୍ରକାଶନୀ, ବାଦାମବାତି, କଟକ, ୧୯୯୯ ।

୪) ସ୍ଵାଧୀନୋଭର ଓଡ଼ିଆ ଶିଶୁ-କବିତା, ଉତ୍କୃତ ଅନ୍ତଯ୍ୟାମୀ ପ୍ରଧାନ, ପଲିପ୍ରଭା ପ୍ରକାଶନୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା, ୨୦୧୨ ।

ଅଧ୍ୟାପକ, ଓଡ଼ିଆ ବିଭାଗ
ନୟାଗଡ଼ ସ୍ଵେଚ୍ଛାସିଦ୍ଧ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ
ସା-ଜି: ନୟାଗଡ଼

ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତା

ଅଧ୍ୟାପକ ପବିତ୍ର ମୋହନ ବାରିକ

ଜାତୀୟତା ଏକ ଶବ୍ଦ, ଏହା ଆଧୁନିକ ଜନମାନସରେ ଗଭୀର ଆଲୋଚନ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଜାତୀୟତା ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବିଦ୍ୱାନମାନେ ଭିନ୍ନ ଅର୍ଥରେ ଉପଲ୍ବିଧାପନ କରିଥାନ୍ତି । ଆଶ୍ଵରିକ ଅର୍ଥରେ ନିଜ ଜାତିକୁ ଭଲ ପାଇବା ଓ ଜାତିର ସର୍ବଜୀବ ଉନ୍ନତିରେ ନିଜକୁ ସମର୍ପିତ କରିବା ଜାତୀୟତା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଅନ୍ୟ ଅର୍ଥରେ ନିଜ ଜାତିର ଝୌତିହ୍ୟ, ପରମ୍ପରା, ସଂସ୍କୃତି, ଲଭିତାସ ଓ ଭାଷାକୁ ନେଇ ନିଜ ମନରେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାଭିମାନ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ତାହାହିଁ ଜାତୀୟତା । ଜାତିକୁ ଭଲ ପାଇବା ସହିତ ଜାତି ପ୍ରତି ଆନୁଗତ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବା ହିଁ ଜାତୀୟତା । ଜାତିର ଅତୀତ ଓ କୃତିଭକ୍ତ ମେଳ ଗର୍ବ ଅନୁଭବ କରିବା ହିଁ ଜାତୀୟତା କୁହାଯାଏ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଜାତୀୟତାର ବିକାଶ ଦିଗରେ ଅନେକ ଘରଣା ପ୍ରବାହ ପ୍ରମଣ ଭୂମିକାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଆଲୋଚନା କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଉତ୍କାଳୀନ ରାଜନୈତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ପରିସିଦ୍ଧିର କିଂଚିତ ଆଲୋଚନା କରିବା ବିଧେୟ । ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତାର ବିକାଶ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ସ୍ବାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମ, ଭାଷା ଆଦୋଳନ ଓ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ଦିଗରେ ନିର୍ଭର୍ୟୋଗ୍ୟ ତଥା ସାର୍ଥକ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଓଡ଼ିଶା ଦିନେ ଗଜାତାରୁ ଗୋଦାବରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିପ୍ଳାର ଲାଭ କରିଥିଲା । ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ରାଜବଂଶଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହି ନିଜର ଗରିମାମୟ ଲଭିତାସକୁ ବଜାୟ ରଖିଥିଲା । ମଧ୍ୟୁଗୀୟ ଓଡ଼ିଶା ମହାନ ଗଙ୍ଗା ବଂଶ ତଥା ସୁର୍ଯ୍ୟ ବଂଶର ନରପତିଙ୍କ କୃତିଭକ୍ତରେ ନିଜର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚନ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ସମ୍ବୁଦ୍ଧ ଭାରତବର୍ଷ ମୁସଲମାନ ଶାସନର କରିଥିଲା ।

ପ୍ରାଧାନ୍ୟରେ ଥିଲା ବେଳେ ଓଡ଼ିଶାର ହିନ୍ଦୁ ରାଜାମାନେ ଉତ୍କଳୀୟ ସଭ୍ୟତା ଓ ସଂସ୍କୃତିର ଉତ୍କର୍ଷ ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥିଲେ । ୧୯୭୮ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶା ତା'ର ସ୍ବାଧୀନତା ହରାଇଲା । ଓଡ଼ିଶା ୧୯୭୮ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରୁ ୧୭୪୧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟରେ, ୧୭୪୧ରୁ ୧୮୦୩ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମରହଜାମାନଙ୍କ ଆୟତାଧୀନ ଥିଲା । ୧୮୦୩ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରୁ ଲାଙ୍ଘରେଜମାନେ ଓଡ଼ିଶା ଅଧ୍ୟକାର କଲେ । ଉତ୍ତରରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖାଠାରୁ ଦକ୍ଷିଣରେ ଚିଲିକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଚଳ ନାମରେ ପରିଚିତ ଥିଲା । ଚିଲିକାରୁ ଗୋଦାବରୀ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଂଚଳ ପ୍ରଥମେ ଗୋକୁଳାବାର କୁତ୍ତବ ଶାହା ସୁଲତାନଙ୍କ ଏବଂ ପରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦର ନିଜାମଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହିଲା । ୧୭୪୩ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦରେ ଲାଙ୍ଘରେଜମାନେ ଫରାସୀମାନଙ୍କୁ ତୃତୀୟ କର୍ଣ୍ଣାଚକ ସମରରେ ପରାଷ୍ଟ କରି ଏ ଅଂଚଳ ଅଧ୍ୟକାର କରିଥିଲେ । ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶା ଲାଙ୍ଘରେଜମାନଙ୍କ ଶାସନାଧୀନ ହୋଇ ମାୟାଜ ପ୍ରେସିଟେନ୍ସିରେ ରହିଲା । ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା ଓ ଗଙ୍ଗା ନଦୀ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଅଂଚଳରେ ଥିବା ମେଦିନିପୁର ପ୍ରଭୃତି ଅଂଚଳ ବଙ୍ଗ ପ୍ରେସିଟେନ୍ସିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ଦୁର୍ଗମ ଓ ପାର୍ବତୀ ଅଂଚଳରେ ରହିଥିବା ଦେଶୀ ରାଜ୍ୟମାନେ ଲାଙ୍ଘରେଜମାନଙ୍କ ବଶତ ସ୍ଵାକାର କରି ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଶାସନରେ ସାର୍ବଭୋଗ କ୍ଷମତା ଉପଭୋଗ କଲେ । ଆଧୁନିକ ପୁରୀ, କଟକ, ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲା, ଯାହା ମୋଗଲ ଓ ମରହଜାମାନଙ୍କ ସମୟରେ ‘ମୋଗଲ ବନୀ’ ମାମରେ ପରିଚିତ ଥିଲା, ତାହା ଲାଙ୍ଘରେଜମାନଙ୍କ

ସମୟରେ ଓଡ଼ିଶା ଉତ୍କଳ ନାମରେ ଜଣେ କମିଶନରଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହିଲା ଏବଂ ବଙ୍ଗ ପ୍ରସିଦ୍ଧେନ୍ତି ପ୍ରଶାସନିକ ଆଇନ ଏଥରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଲା । ଏହାପରେ ପାଠ୍ୟ-ସମଲପୁର ରାଜ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପ୍ରଦେଶର ମିଶାଇ ଦିଆଗଲା ଓ ସିଂହଭୂମି, ଷତ୍ରେଳକଳା, ଖରସୁଆଁ, ଗାଙ୍ଗପୁର ଓ ବଣାଇ ରାଜ୍ୟକୁ ଓଡ଼ିଶାରୁ ନେଇ ଛୋଟନାଗପୁର ଉତ୍କଳ ଅନ୍ତର୍ଭୂକ୍ତ କରାଇଲେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଓଡ଼ିଶା ଖଣ୍ଡ ବିଜ୍ଞାତ ହୋଇ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟ ସହ ସନ୍ଧିକିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହା ଫଳରେ ଓଡ଼ିଶାର ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ, ସଂସ୍କୃତ, ପରମରା ଓ ରାଜନୈତିକ ସରା ପ୍ରତି ଗୁରୁତର ବିପଦ ଦେଖାଦେଲା । ପଣ୍ଡିତ ଓଡ଼ିଶାରେ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତ, ଦକ୍ଷିଣ ଓଡ଼ିଶାରେ ତେଲୁଗୁ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ଉତ୍କଳ ନାମରେ ବଜାଳି ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିକୁ ଓଡ଼ିଶା ଉପରେ ଲଦି ଦେବାକୁ ଉଦ୍ୟମ ଜାରି ରହିଲା । ଏହିଭଳି ଏକ ଘତିଷ୍ଵନ୍ତି ମୁହଁର୍ତ୍ତରେ ୧୮୭୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବୟରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ନ'ଅଙ୍ଗ ଦୁର୍ଗତରେ ଓଡ଼ିଶାର ଆର୍ଥିକ ମେରୁଦଣ୍ଡ ଭାଙ୍ଗି ଦେଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ଏହି ସମୟରେ ବହୁ ଗୁରୁତର ସମସ୍ୟାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ହୋଇଥିଲା । ଏହାପରେ ଓଡ଼ିଶାରେ ଏକ ନବଜାଗରଣ ଦେଖାଦେଲା । ଓଡ଼ିଶାର ଭାଷା, ସାହିତ୍ୟ ଓ ସଂସ୍କୃତର ସୁରକ୍ଷା ଓ ଛାଇତ୍ତ ପାଇଁ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଚେତନତା ଦେଖାଦେଲା । ଲାଙ୍ଘରେଜମାନଙ୍କ ଶାସନରେ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର, ଗମନାଗମନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି, ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରପତ୍ରିକାର ପ୍ରକାଶନ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସାଂସ୍କୃତିକ ସଂଘାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପ୍ରଭୃତି ଓଡ଼ିଶାରେ ଜାତୀୟତାବାଦ ବିକାଶ ଦିଗରେ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ।

ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତାର ବିକାଶ ଦିଗରେ ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାରର ଭୂମିକା ଥିଲା ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ । ଓଡ଼ିଶାର କେତେଜଣ କମିଶନର ଯଥା: ଟି.ଇ. ରେଭେନ୍ବା, ଜନବିମସ, ଛୋଟଲାଟ, ଜର୍ଜ କେମ୍ବେଲ, ଜମିଦାର, ରାଜା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ପାତ୍ରୀମାନେ ଲାଙ୍ଘରୀ ଭାଷା ସହ ମାତୃଭାଷାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ସମଲପୁର, ବାଲେଶ୍ୱର, ବାରିପଦା, କଟକ, ପୁରୀ, ବ୍ରଜପୁର ସହିତ କେତୋଟି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଗଠନ କରାଗଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମଲପୁର ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲ, ମହାରାଜା କଷ୍ଟଚନ୍ଦ୍ର

ଭଞ୍ଜେଦେଓଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାରିପଦାରେ ଉଚ୍ଚ ଲାଙ୍ଘରୀ ବିଦ୍ୟାଲୟ, ୧୮୯୯ରେ କଟକରେ ପ୍ର୍ୟାରିମୋହନ ଏକାଡେମୀ, ବାଲେଶ୍ୱରରେ ବୈକୁଣ୍ଠନାଥ ଦେ ଓ ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି ଉଚ୍ଚ ଲାଙ୍ଘରୀ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଖାପନ କରିଥିଲେ । ନାରୀ ଶିକ୍ଷାର ବିକାଶ ପାଇଁ ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ପାତ୍ରୀମାନେ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ୧୮୭୭ ମସିହାରେ କଟକ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଲୟ (ପୂର୍ବରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାଯଣ ମହାବିଦ୍ୟାଲୟ) ସ୍ଥାପନ ମହାବିଦ୍ୟାଲୟର ରୂପେ ଉନ୍ନତ କରାଯାଇଥିଲା । କଟକରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କମିଶନର ଟି.ଇ. ରେଭେନ୍ବା ନାମରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାଯଣ ମହାବିଦ୍ୟାଲୟଟି ରେଭେନ୍ବା କଲେଜ ନାମରେ ପରିଚିତ ହେଲା । ରେଭେନ୍ବା କଲେଜରେ ବହୁ ଓଡ଼ିଆ ଯୁବକ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ । ସେମାନେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତାକୁ ଦ୍ୱାରାନ୍ତିକ କରିଥିଲେ । ଏହି ଶିକ୍ଷିତ ଯୁବକମାନେ ଓଡ଼ିଶାରେ ସାମାଜିକ, ରାଜନୈତିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲେ । ଉଚ୍ଚ ଶିକ୍ଷିତ ଓଡ଼ିଆ ଯୁବକମାନେ ଜାତୀୟ ଚେତନାରେ ଅଭିଭୂତି, ଭାଷା, ସଂସ୍କୃତିର ବିକାଶ ଓ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର ଏକତ୍ରକରଣ ପାଇଁ ସ୍ଵର ଉଭୋକନ କରିଥିଲେ । ତକ୍କାଳୀନ ସମୟରେ ଛାପାଖାନାର ଜାତୀୟ ଭାବନା ଓ ଚେତନାର ଅଭିଭୂତିରେ ଗୁରୁତ୍ବପୂର୍ଣ୍ଣ ସହାୟତା ଯୋଗାଇ ଥିଲା । ଜାତୀୟ ଏକତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିଗରେ ଛାପାଖାନା ଭୂମିକା କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ ନଥିଲା । ଏହା ସହିତ ଅନେକ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ଓ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଜାତୀୟତାର ବିକାଶର ପଥ ପରିଷାର କରିଥିଲା ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ପାତ୍ରୀମାନେ ବାଲ୍ବେଳ ଛାପାଖାନା ପାଇଁ ୧୮୭୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବୟରେ ମିଶନ ପ୍ରେସ, ୧୮୭୭ରେ ବିଚିତ୍ରାନ୍ତର କରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ ପ୍ରେସ, ବାଲେଶ୍ୱରରେ ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚଲ ପ୍ରେସ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠ ନାଥ ଦେଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରେସ ଶିକ୍ଷାର ପାଇଁ ପରିଚାରିତ କରିଥିଲା । ବାମଣ୍ଡାର ରାଜା ବାସୁଦେବ ସୁତ୍ରଳ ଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୁତ୍ରଳ ପ୍ରେସ, ବାରିପଦାରେ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେସ, ବିଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରେସ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଜାତୀୟତାର ବିକାଶର ପଥ ପରିଷାର କରିଥିଲା ।

ଭାଗକୁ ସର୍ବମୋଟ ୧୭ଟି ଛାପାଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା । ଛାପାଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦ୍ୱାରା କେତୋଟି ପତ୍ରପତ୍ରିକା ଓ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଓଡ଼ିଶାରେ ରାଜନୈତିକ ଓ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ବୈପ୍ଲବିକ ପରିବର୍ତ୍ତନର ସୂଚନା ଦେଇଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ୧୮୪୪ ଓ ୧୮୭୦ରେ ଯଥାକ୍ରମେ ‘ଆମାରୁଣ୍ୟ’ ଓ ‘ଅରୁଣୋଦୟ’ ନାମକ ଦ୍ୱୀପଟି ପତ୍ରିକା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ୧୮୭୩ରେ ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ‘ଉତ୍କଳ ଦ୍ୱାରିକା’, ୧୮୭୮ରେ ଫକୀର ମୋହନ ସେମାପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ‘ସମ୍ବାଦ ବାହିନୀ’ ଓ ବୋଧଦାୟିନୀ, ୧୮୮୯ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବୟରେ ନୀଳମଣି ବିଦ୍ୟାରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ‘ସମ୍ବଲପୁର ହିତେଷିଣୀ’, କଟକରୁ ବିଶ୍ୱନାଥ କରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ‘ଉତ୍କଳ ହିତେଷିଣୀ’ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ୧୮୭୩ରେ ବୈକୁଣ୍ଠ ନାଥ ଦେ ‘ଉତ୍କଳ ଦର୍ପଣ’ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ପତ୍ରିକା ବିଭିନ୍ନ ଅଂଚଳରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଜାତୀୟ ଭାବନା ଜାଗ୍ରତ କରିଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କଳ ପୁତ୍ର (କଟକ, ୧୮୭୩), ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଚନ୍ଦ୍ରିକା (ପୁରୀ, ୧୮୭୪), ସ୍ଵଦେଶୀ (ବ୍ରଜପୁର, ୧୮୭୭), ପ୍ରଜା ବନ୍ଦୁ (ବାଲେଶ୍ୱର, ୧୮୮୨), ସେବକ (କଟକ, ୧୮୮୩), ଶିକ୍ଷାବନ୍ଦୁ (କଟକ, ୧୮୮୭), ବ୍ୟବସାୟ (ବାରିପଦା, ୧୮୮୭), ଜୟଧନ୍ଦୁ (କଟକ, ୧୮୯୩), ବିଜୁଳି (ବାମଣ୍ଡା, ୧୮୯୩), ଉତ୍କଳ ବନ୍ଦୁ (ତାଳଚେର, ୧୮୯୭), ପ୍ରଭାତି ତାରା (କଟକ, ୧୯୦୭), ଗତଜାତ ବାସିନୀ (ତାଳଚେର, ୧୯୦୯) । ଏହାସହିତ କେତୋଟି ଲଂରାଜୀ ପତ୍ରିକା କଟକ ଷ୍ଟାର, କଟକ ଆର୍ଗ୍ସ, ଗଞ୍ଜାମ ନିଉଜ, ଓଡ଼ିଶା ପେଟ୍ରିଆଟ, ଓଡ଼ିଶା ଶୁତେଷ୍ଟସ ପ୍ରକାଶ ଲାଭ କରିଥିଲା । ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ପାଦରେ ଏହିସବୁ ପତ୍ରପତ୍ରିକା ଓଡ଼ିଶାରେ ସାମାଜିକ, ସାଂସ୍କୃତିକ, ଧାର୍ମିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ଜାଗରଣ ଆଣିବା ଦିଗରେ ବଳିଷ୍ଠ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଆଯିଥିଲା ।

୧୮୭୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବୟ ପରେ ଅନେକ ଅନୁଷ୍ଠାନ ଓ ସଂଘ ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତାକୁ ଭୂରାଦ୍ଵିତୀ କରିଥିଲା । ୧୮୭୮-୭୯ର ଉଲ୍ଲାସିନୀ ସଭା ଭାଷା ଆବୋଳନ ସମୟରେ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କର

ଏବଂ କଟକ ସୋସାଇଟି ଓ ଡିବେଟିଂ କ୍ଲବ ବଜାଳୀମାନଙ୍କର ଅନୁଷ୍ଠାନ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । ଉନବିଂଶ ଶତକର ଶେଷ ତିନି ଦଶକରେ ଯେଉଁ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକ ଗଡ଼ି ଉଠିଥିଲା ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍କଳ ବ୍ରଜ ସମାଜ (୧୮୭୯), ପୁରୀ ସମାଜ (୧୮୭୦), ଗଞ୍ଜାମ ଉତ୍କଳ ହିତବାହିନୀ ସମାଜ (୧୮୭୭), ଉତ୍କଳ ଭାଷା ଉଦ୍‌ଦିପନୀ ସଭା (୧୮୭୩), ଭଦ୍ରାଖ ଦେଶ ହିତେଷିଣୀ ସଭା (୧୮୭୪), ଗଞ୍ଜାମ ନିଶା ନିଷେଧନୀ ସଭା (୧୮୭୪), ଉତ୍କଳ ସଭା (୧୮୭୭), ବାଲେଶ୍ୱର ଜାତୀୟ ସମାଜ (୧୮୭୮), ଡେଙ୍କାନାଳ ହିତେଷିଣୀ ସଭା (୧୮୮୧), ଓଡ଼ିଶା ଆସୋସିଏସନ (୧୮୮୨), ଦୁର୍ଗାତି ବିରୋଧୀ ଓ ନିଶା ନିବାରଣ ସଭା (୧୮୮୪), ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ସଂଘ (୧୮୯୭) ଅନ୍ୟତମ । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଅନୁଷ୍ଠାନ ବେଶୀ ଦିନ ତିଷ୍ଠି ରହିନଥୁଲେ ମଧ୍ୟ ସାମାଜିକ ସତେତନତା ଓ ଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟିରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ସେହି ସମୟରେ ଭାଷା ସମସ୍ୟା ଓ ଆବୋଳନ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତାକୁ ଅନେକାଂଶରେ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ସେମାନଙ୍କର ଓଡ଼ିଆ ଏକ ଭାଷା ନୁହେଁ, ଏହା ବଜାଳୀ ଭାଷାର ଉପଭାଷା ବୋଲି କିଛି ବଜାଳୀ ବିହାନମାନେ ଯୁଣି ଉପକ୍ଷାପନ କଲେ । ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜନମତ ଜାଗ୍ରତ ହେଲା । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଜନମତର ଯେଉଁମାନେ ନେତୃତ୍ବ ନେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ବ୍ରଜମୋହନ ପଇନାଯକ, ବଳଭଦ୍ର ସୁପକାର, ମହନ୍ତ ବିହାରୀ ଲାଲ ଦାସ ଓ ଶ୍ରୀପତି ମିଶ୍ର । ସେମାନେ ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସୁରକ୍ଷା, ଶ୍ଵାସିତ୍ତ ଓ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ କେତେବେଳେ ଜାତୀୟତାବାଦୀ କବି ଓ ଲେଖକ

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଖଲିକୋଟ ରାଜା ହରିହର ମର୍ଦରାଜଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ଆଦୋଳନ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ବଲପୁରରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପରିବର୍ତ୍ତ ହିନ୍ଦୀ ଭାଷାର ପାଦ୍ରୁର୍ବାବ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା । ଏହା ବିରୋଧରେ ଜନମତ ଜାଗ୍ରତ ହେଲା । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଜନମତର ଯେଉଁମାନେ ନେତୃତ୍ବ ନେଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ବ୍ରଜମୋହନ ପଇନାଯକ, ବଳଭଦ୍ର ସୁପକାର, ମହନ୍ତ ବିହାରୀ ଲାଲ ଦାସ ଓ ଶ୍ରୀପତି ମିଶ୍ର । ସେମାନେ ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ସୁରକ୍ଷା, ଶ୍ଵାସିତ୍ତ ଓ ସପକ୍ଷରେ ପ୍ରଚାର କରିଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ କେତେବେଳେ ଜାତୀୟତାବାଦୀ କବି ଓ ଲେଖକ

ସେମାନଙ୍କର ଲେଖନୀ ମୁନରେ ଜାତୀୟତାବୋଧକ କବିତା ଓ ପ୍ରବନ୍ଧ ରଚନା କରି ଜାତୀୟ ଜୀବନକୁ ମହିମା ମଣ୍ଡିତ କରିଥିଲେ । ସେହି ଜାତିପ୍ରେମୀ ଓ ଜାତିକୁ ଭଲ ପାଉଥିବା ସାରସ୍ଵତ ସାଧକମାନେ ଥିଲେ ବ୍ୟାସକବି ଫକୀର ମୋହନ ସେନାପତି, କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟ, ଭକ୍ତ କବି ମଧୁସୁଦନ ରାଓ, ସ୍ବଭାବ କବି ଗଙ୍ଗାଧର ମୋହେର, ପଲ୍ଲୀକବି ନନ୍ଦ କିଶୋର ବଳ, କାନ୍ତକବି ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ମହାପାତ୍ର, ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୁଦନ ଦାସ, କର୍ମବୀର ଗୌରୀଶଙ୍କର ରାୟ, ଉତ୍କଳମଣି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବନ୍ଧୁ ଦାସ ପ୍ରମୁଖ । ଏହି ଜାତୀୟତାବାଦୀ କବି ଓ ଲେଖକମାନଙ୍କର ଜାତିପ୍ରେମ ଆଧାରିତ କବିତା ଓ ପ୍ରବନ୍ଧମାନ ଜାତି ପ୍ରାଣରେ ଜାତୀୟ ଭାବନାକୁ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କରିଥିଲା ।

ଧାର୍ମିକ ଜାଗରଣ ମଧ୍ୟ ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତା ବୃଦ୍ଧିରେ ନିରବଛିନ୍ନ ପ୍ରୟୋଗ ଜାରି ରଖିଥିଲା । ଉନବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଦ୍ୱିତୀୟାର୍ଦ୍ଦରେ ଓଡ଼ିଶାର ଧର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନବ ଚେତନାର ପ୍ରଭାବ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମ ସମାଜ ବିରୋଧରେ ଏକ ସଂକ୍ଷାରଧର୍ମୀ ଧର୍ମର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ କରାଯାଉଥିଲା । ଏହି ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଥିଲା ଓଡ଼ିଶା ମାଟିରୁ ସମ୍ବୂତ ଓଡ଼ିଶାର ନିଜସ୍ଵ ଧର୍ମ ତଥା ବିଶ୍ୱର କନିଷ୍ଠ ଧର୍ମ ସତ୍ୟ ମହିମା ଧର୍ମ । ଏହି ଧର୍ମର ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଥିଲେ ମହିମା ସ୍ଥାମୀ । ଏହି ଧର୍ମ ଓଡ଼ିଆ ଜନଜୀବନ ଓ ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟକୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା । ସନ୍ଧକବି ଭୀମ ଭୋଇ ଥିଲେ ଏହି ଧର୍ମର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରଚାରକ । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଚିତ କବିତା ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ମନକୁ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ସେବା, ଜାତିପ୍ରୀତି, ସାମାଜିକ ସଂହତି, ସାମାଜିକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ, ତ୍ୟାଗ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବନା, ନିରାକାର ବ୍ରହ୍ମ ଜତ୍ୟାଦି ତତ୍ତ୍ଵ ଆଦୋଳିତ କରୁଥିଲା । ମହିମା ଧର୍ମ, ଜାତିପ୍ରଥା, କୁସଂକ୍ଷାର, ଅନ୍ତବିଶ୍ୱାସ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ଵର ଉତୋଳନ

କରିଥିଲା । ଜାତୀୟ ଏକତା ସୃଷ୍ଟିରେ ମହିମା ଧର୍ମର ବଳିଷ୍ଠ ଭୂମିକା ରହିଛି । ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତା ବୃଦ୍ଧି ଦିଗରେ ଆମର ଔଡ଼ିହ୍ୟ, ପରମାର, ସଂସ୍କୃତିର ଭୂମିକା କୌଣସି ଗୁଣରେ କମ ନୁହେଁ । ଓଡ଼ିଆ ବୀରମାନଙ୍କର ବୀରଦ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାହାଣୀ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପ୍ରାଣରେ ଅପୂର୍ବ ଶିହରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । କଳିଙ୍ଗ ଯୁଦ୍ଧରେ ଓଡ଼ିଆ ବୀରମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣମୂର୍ତ୍ତ୍ତା ସଂଗ୍ରାମ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ମନରେ ଗଭୀର ଜାତୀୟ ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରେ । ସାମ୍ରାଜ୍ୟବାଦୀ ସମ୍ବାଦ ଖାରବେଳଙ୍କର ଦିଗବିଜୟର କାହାଣୀ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଜାତୀୟ ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ଗଙ୍ଗ ବଂଶର ରାଜା ଚୋଡ଼ଗଙ୍ଗ ଦେବ, ଅନଙ୍ଗଭାମ ଦେବ, ନରସିଂହ ଦେବ ପ୍ରଭୃତି ତାଙ୍କର ବୀରଦ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଗାଥା ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତା ସୃଷ୍ଟି ଦିଗରେ ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା । ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶର ଶାସକ କପିଲେନ୍ଦ୍ର ଦେବ, ପୁରୁଷୋତ୍ମବ ଦେବଙ୍କ ବୀରଦ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାହାଣୀ ମଧ୍ୟ ଜାତୀୟ ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି ଦିଗରେ ସହାୟକ ହୋଇଥିଲା । ୧୮୦୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବୟରେ ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ, ୧୮୧୭ ଖ୍ରୀଷ୍ଟବୟରେ ବକ୍ଷି ଜଗବନ୍ଦୁଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ପାଇକ ବିଦ୍ରୋହ ଓ ସମ୍ବଲପୁରରେ ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର ସାଏଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ଲାରେଜ ବିରୋଧୀ ଆଦୋଳନ ପ୍ରଭୃତି ଘଟଣା ପ୍ରବାହ ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତା ସୃଷ୍ଟିରେ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ଓଡ଼ିଆ ଜାତୀୟତାର ମହାର୍ଯ୍ୟ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଓଡ଼ିଶାର ଜାତୀୟ ଜୀବନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲା । ଏହାଦ୍ୱାରା ଅନୁପ୍ରାଣିତ ହୋଇ ବସ୍ତୁ ଜାତୀୟବାଦୀ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ବର ଆତ୍ମପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ଓଡ଼ିଶା ମାଟିରେ ।

ଇତିହାସ ବିଭାଗ
ସନାତନ ହରିଚନ୍ଦ୍ର ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ
ମଦନପୁର, ଖୋର୍ଦ୍ଦ୍ବିର୍ଦ୍ଦ୍ଵାରା ୦୫୨୦୫୪

ପାରମାର୍ଥିକ ଉତ୍କଳ

ଜାମକୀ ବଲ୍ଲଭ ପଟ୍ଟନାୟକ

ଉତ୍କଳ ଭୂମି ପୁରାଣ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । କେତେକଙ୍କ ମତରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବେଦର ରଚନା ଉତ୍କଳରେ ହିଁ ହୋଇଥିଲା । କଳିଙ୍ଗ ସୈନ୍ୟମାନେ ମହାଭାରତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯୋଗଦେବା କଥା ମହାଭାରତରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି । ମୂଳ ଭାଗବତ ୯ / ୧ / ୧୩ରେ ଅଛି, ଉତ୍କଳ ନାମକ ରାଜାଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ଏହି ପ୍ରଦେଶ ଉତ୍କଳ ନାମରେ ନାମିତ । ଉତ୍କଳ ରାଜା ଥିଲେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ସପୁମ ଅଧିଷ୍ଠନ । ଉତ୍କଳର ଅଧିଦେବ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ସାକ୍ଷାର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବିଷ୍ଣୁ । ଉତ୍କଳଙ୍କଷ୍ଟର ଏକ ଶ୍ଲୋକରୁ ଜଣାଯାଏ, ସ୍ଵାୟଂଭୂବ ମନୁଙ୍କ ଦ୍ଵିତୀୟ ଚତୁର୍ପୁରୁଷର ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟ୍ୟୁଗରେ ପ୍ରଥମ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ପୂର୍ଣ୍ଣମୀରେ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ଆବିର୍ତ୍ତାବ ହୋଇଥିଲା । ଏଣୁ ଏହି ଉତ୍କଳ ଭୂମି ଅତି ପ୍ରାଚୀନ ଏବଂ ଏହାର ଭାଷା ମଧ୍ୟ ବହୁ ପ୍ରାଚୀନ । ଏପରି ଦେଶ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠାରେ ନାହିଁ ପୁନଃ ସର୍ବପ୍ରାଚୀନ ରକ୍ତ ବେଦୋକ୍ତ ପୁରୁଷ ସ୍ଵଭାନୁସାରେ ଏହି ଉତ୍କଳରେ ହିଁ ଭଗବାନ୍ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ନାମରେ ବିରାଜମାନ । ଏଠାର ଗଜପତି ମହାରାଜ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣନା ଏବଂ ଉତ୍କଳର ଅଧିବାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବୈଷ୍ଣବ ବୋଲି ଝନ୍ଦ ପୁରାଣରେ ଉଚ୍ଚି ଅଛି । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ସର୍ବେଶ୍ଵରେଶ୍ଵର ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ତାଙ୍କ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତରେ ବେତାରେ ସମସ୍ତ ଦେବାଦେବୀ ଅଛନ୍ତି । ଧନାଧୃଷ୍ଟାତ୍ମୀ ସ୍ଵଭୂତ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ ବିଦ୍ୟାଧୃଷ୍ଟାତ୍ମୀ ସରସ୍ଵତୀଙ୍କ ଅଧୃଷ୍ଟାନ ହେତୁ ଏ ଦେଶ ଧନ ଓ ବିଦ୍ୟା କେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ କମ ନୁହେଁ । ଏ ଦେଶର ଭୂମିରେ ବହୁବିଧ ଖଣ୍ଡିଜ ଦ୍ରବ୍ୟ ଅଛି । ସବୁ ପ୍ରକାରେ ଏ ଦେଶ ସମୃଦ୍ଧ । ଏପରି ଏକ ଦେଶର ଅଧିବାସୀ ହୋଇଥିବାରୁ ଆମେ ଗର୍ବିତ ।

ସର୍ବୋପରି ପରମାର୍ଥରେ ଏ ଦେଶ ବିଶ୍ୱର ଗୁରୁ । କାରଣ ଦେବଦେବ ଜଗନ୍ନାଥ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଜ୍ୟୋତିର୍ଲିଙ୍ଗଙ୍କ ଜିଶ୍ଵର କୋଟି ଲିଙ୍ଗେଶ୍ଵର ଶ୍ରୀଲିଙ୍ଗରାଜ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ବିରାଜମାନ । ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଅଛି, ଉତ୍କଳେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମାତ୍ । ଉତ୍କଳର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କ୍ଷେତ୍ର ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱରେ ହିଁ ପ୍ରଚାରିତ । ଦିନ ଆସିବ ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତେ ପରମାର୍ଥର ବର୍ଣ୍ଣ ପରିଚୟ ଏଇ ଉତ୍କଳରୁ ହିଁ ଶିକ୍ଷା କରିବେ ।

ଭଗବାନ୍ ଶ୍ରୀରାମ ପୁରୀ ଆସିଥିବାର କୁହାଯାଏ ଏବଂ ମୂଳ ରାମାୟଣର ଆରାଧ ଜଗନ୍ନାଥ ଶ୍ଲୋକରୁ ଭଗବାନ୍ ଶ୍ରୀରାମ ବିଭୀଷଣଙ୍କୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ଆରାଧନା କରିବାକୁ କହିଥିବା ଜଣାଯାଏ । ସ୍ଵର୍ଗ ପୁରାଣାନୁସାରେ ଉତ୍କଳ ରାଜାଙ୍କ ଅନୁରୋଧରେ ଏକ ବଳିଷ୍ଠ ରାକ୍ଷସକୁ ମାରିବା ନିମନ୍ତେ ଦ୍ୱାରିକାଧୀଶ କୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଉତ୍କଳକୁ ଆସିଥିଲେ । କେତେକଙ୍କ ମତରେ ମହାମୂର୍ତ୍ତି ଯାଶୁଷ୍ଟୀଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଆସିଥିଲେ । ବୈଷ୍ଣବାନୀଙ୍କ ଯଥା ଶାନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ବୈଷ୍ଣବଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଗ୍ରଗଣ୍ୟ ହେଲେ ଦେବ ଦେବ ମହାଦେବ, ତାଙ୍କର ଅବତାର ଶ୍ରୀଆଦି ଶଙ୍କରାତାର୍ଯ୍ୟପାଦ, ଶ୍ରୀରାମାନୁଜ, ମାଧ୍ୟାରାତର୍ଯ୍ୟ, ନିମାର୍କ, ବିଷ୍ଣୁସ୍ଵାମୀ, ବଲୁଭାରାତର୍ଯ୍ୟ, ରାମାନଂଦାରାତର୍ଯ୍ୟ, ଗୋସ୍ଵାମୀ ତୁଳସୀଦାସାଦି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ପଦାର୍ପଣ କରି ଜ୍ଞାନ ଓ ଭକ୍ତିବାଦର ପ୍ରଚାର କରିବା ସହ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ଆରାଧନା କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀରାଧାକୃଷ୍ଣ ମିଳିତ ତନ୍ମୁ ଯୁଗାବତାରୀ ପ୍ରେମପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଶ୍ରୀଗୋରହରି ଯେପରି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚିପ୍ରଦର୍ଶନ ପୂର୍ବକ ଭକ୍ତିକୁ ଶାର୍ଷ ପ୍ରତିକରିତ ରହିଥିଲା ରସରେ ପରିଣାମ କରିବା ସହ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ସଂକୁଚିକୁ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱରେ ପରିଚିତ

କରାଇଛନ୍ତି, ତାହା ଅନନ୍ୟ । ଉତ୍କଳ ସ୍ଵର୍ଗଂ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ତଥା ଏହି ସମସ୍ତ ଆଶାର୍ଯ୍ୟବର୍ଗଙ୍କ ଲାଲାଭୂମି ହେତୁ ଏଠାର ପରମାର୍ଥ ତଥା ଅତ୍ୟନ୍ତ ନିର୍ମତ । ଉତ୍କଳର ମହାକବି ଶ୍ରୀଜୟଦେବଙ୍କ ମହାକାବ୍ୟ ଗୀତଗୋବିନ୍ଦର ପ୍ରଭାବ ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷରେ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଗୀତଗୋବିନ୍ଦରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଶ୍ରୀରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଅପ୍ରାକୃତପ୍ରେମ ରୂପକ ବାଜକୁ ପ୍ରେମାବତାରୀ ଶ୍ରୀଚେତନ୍ୟଦେବ ମହାକଢ଼ୁମରେ ପରିଣତ କରି ଉତ୍କଳରେ ପରମାର୍ଥର ସେହି ପରିପକ୍ଷ ଫଳ ରସ ନିଜେ ଆସ୍ଵାଦନ କରିବା ସହ କେବଳ ଉତ୍କଳ କାହିଁକି ସମଗ୍ର ଭାରତବର୍ଷ ପରିବ୍ରଜ୍ୟାକରି ସେହି ଉନ୍ନତ ଉତ୍କଳ ରସ ଅକାତରେ ବିତରଣ କଲେ । ତାଙ୍କ ଭଗବତାକୁ ସ୍ଵାକାର କରି ଉତ୍କଳର ପଞ୍ଚମାପୁରୁଷ ଶ୍ରୀ ବଳରାମ, ଜଗନ୍ନାଥ, ଅର୍ଚୁୟତ, ଯଶୋବନ୍ତ ଓ ଶିଶୁ ଅନନ୍ତ ଆଦି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ଯେ ଶ୍ରୀରାଧାକୃଷ୍ଣ ମିଳିତ ବିଗ୍ରହ ସେହି ଶ୍ରୀରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନିର୍ମତ ତଥକୁ ସ୍ଵ ସ୍ଵ ଗ୍ରହମାନଙ୍କରେ ଉପର୍ଯ୍ୟାପନ ପୂର୍ବକ ଶ୍ରୀଚେତନ୍ୟ ଦେବଙ୍କ ସହ ସମ୍ମିଳିତ ହୋଇ ଉତ୍କଳର ପୁରପଲ୍ଲୀରେ ବୈଷ୍ଣବ ଧର୍ମର ବିଜୟ ଦେଇଯନ୍ତି ଉଡ଼ାଇଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଏହି ପରମାର୍ଥ ପ୍ରସାର ଯୋଗୁଁ ଓଡ଼ିଶା ଦୁର୍ବଳ ହୋଇଯିବା କଥା କେତେକ ଉତ୍ଥାପନ କଲେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବୋଲି ଆନ୍ତରିକ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁଏନି ।

ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ବାଧୀନ ନରପତିମାନେ ନିଜକୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ଦାସ୍ୟରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରି ଜୀବର ସ୍ଵରୂପର ପରିଚୟ ଯେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ଦାସ ଏହାର ପରିଚୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ଉତ୍କଳରେ ପ୍ରଧାନତଃ ଶିବ, ଶକ୍ତି ଓ ବିଷ୍ଣୁ ମନ୍ଦିର ବହୁଲ ପରିଦୃଷ୍ଟ ହୁଏ । ବିରଜା, ବିମଳା, ମଙ୍ଗଳା, ଶାରଳା, ଚର୍ଚିକା, ହିଙ୍ଗୁଳାଇ, କାଳୀ ଓ ଚଣ୍ଡୀକା ପ୍ରଭୃତି ଶକ୍ତିପାଠୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଶ୍ରୀଲିଙ୍ଗରାଜ, ଲୋକନାଥ, ଆଖ୍ୟାଲମଣି, ଗୁପ୍ତେଶ୍ୱର, ସିଦ୍ଧେସ୍ୱର, ଲତ୍ତୁବାବା, କପିଲେଶ୍ୱର ସୋମନାଥ, ପଞ୍ଚାନନ୍ଦ, ଧବଲେଶ୍ୱର ଆଦି ଶୈବପାଠୀ, ପ୍ରଧାନତଃ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, କ୍ଷୀରଚୋରା ଗୋପାନାଥ, ଅଲାରନାଥ, ଶ୍ରୀରଘ୍�ୟନାଥ, କେତ୍ରପତାର ବଳଦେବ, ଆଳିର ବରାହଜୀ, କଣ୍ଠିଲୋ ନୀଳ ମାଧବ, ନିଆଳି ମାଧବ, ନୃସିଂହନାଥ ବଉଛ ଗନ୍ଧରାତିର ମାଧବ ଆଦି ସହସ୍ରାଧୁକ ବିଷ୍ଣୁମନ୍ଦିର ବିଦ୍ୟମାନ । ଅର୍କଷେତ୍ର କୋଣାର୍କ ସ୍ମୂର୍ଯ୍ୟମନ୍ଦିର ଏକ ପ୍ରଧାନ ସୌର ପାଠ । ଏତିହାସିକମାନଙ୍କ

ମତରେ ଗନ୍ଧରାତିର ମାଧବ ମନ୍ଦିର ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ମନ୍ଦିରଠାରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନ । ଏଠି ମହାନଦୀ, ବୈତରଣୀ, ରଷିକୁଳ୍ୟା ସ୍ଵର୍ଗରେଖା ନଦୀ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ଗୁଣଗାନ କରି କଳକଳନାଦରେ ପ୍ରବାହମାନା । ଓଡ଼ିଶା ମନ୍ଦିର ବା ଦେବତାର ଦେଶ । ନଦୀତାର, ପର୍ବତ ଶିଖର, ମହୋଦ୍ୟ କୂଳ ଓ ନାଳ ଦିଗନ୍ତ ସର୍ବତ୍ର ଦେବାଳୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅପୂର୍ବ ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟଭରା ଏ ଦେଶର ସବୁକିଛି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ମହିମା ଗୁନଗାନରେ ଉନ୍ନତ । ଦୟାନଦୀ ତୀର ଧଉଳିପାହାଡ଼, ଖଣ୍ଡିଗିରି, ଉଦୟଗିରି, ରନ୍ଧାଗିରି, ଲକିତଗିରି ଆଦି ବୌଙ୍କ ଓ ଜୈନପାଠୀ ଏବଂ ଶୈବ, ଶାକ୍ତ, ସୌର, ଗାଣପତ୍ୟ, ବୌଙ୍କ, ଜୈନ ସମସ୍ତଙ୍କ ଆରାଧ ହେଉଛନ୍ତି ମହାବିଷ୍ଣୁ ଦେବଦେବ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ । ରମା, ଶମ୍ଭୁ, ବ୍ରହ୍ମ, ଲୟା, ଗଣପତି, ଦୁର୍ଗ, ଜୈନ ଆଦି ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରଭୁ ହେଉଛନ୍ତି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ । ତାଙ୍କ ନିର୍ମାଲ୍ୟପ୍ରାପ୍ତି ଆଶାରେ ବିମଳା ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ମହାପ୍ରସାଦ ବ୍ରହ୍ମା, ରୁଦ୍ରାଦିଙ୍କର ମାନ୍ୟ । ମହାପ୍ରସାଦରେ ସର୍ବ ଦୋଷ ନାହିଁ । ଚଣ୍ଡାଳ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏକତ୍ର ଭୋଜନ କରିପାରିବେ । ଏପରି ଅନ୍ୟ କୁତ୍ରାପି ଦେଖାଯାଏନି ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ସର୍ବେଶୁରତ୍ତ୍ଵ, ପରମେଶୁରତ୍ତ୍ଵ, ସର୍ବତନ୍ତ୍ରସ୍ଵତନ୍ତ୍ରତ୍ତ୍ଵ, ସକଳାନଦ୍ରତ୍ତ୍ଵ ଓ ସର୍ବକାରଣର କାରଣତ୍ତ୍ଵକୁ ହିଁ ଭନ୍ତ ଭାବଧାରୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଚେତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁ ଶାପନ ପୂର୍ବକ ତାଙ୍କର ଆରାଧନା ଯେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏହି ଶିକ୍ଷା ହିଁ ଦେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଉତ୍କଳ ଭୂମିରୁ ହିଁ ପରମାର୍ଥର ନିର୍ମତ ତଥା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରସାରିତ ହେବ, ଏହା ଉତ୍କଳେ ପୁରୁଷୋତ୍ମାର୍ଥ ଏହି ବ୍ୟାସ ବାଣୀ ଆଜି ସାର୍ଥକ ହୋଇଛି । ଦେଶ ବିଦେଶରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ମନ୍ଦିର, ରଥଯାତ୍ରା ହେବାଦାରା ଉତ୍କଳର ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ସଂସ୍କତ ବିକଶିତ ହୋଇ ଉତ୍କଳରୁ ଯେ ପରମାର୍ଥ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ପ୍ରସାରିତ ହେବ, ଏହା ରାଧାକୃଷ୍ଣ ମିଳିତ ତନ୍ତ୍ର, ଉତ୍କଳଭାବଧାରୀ ଶ୍ରୀଚେତନ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସାଧୁତ ହୋଇଛି । ତା'ର ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରମାଣ ହେଲା-

ଶ୍ରୀ, ବ୍ରହ୍ମ, ରୁଦ୍ର, ସନକା ବୈଷ୍ଣବାକ୍ଷିତିପାବନା
ଚତୁର୍ବୋଷ୍ଟେ କଲୋଭାବ୍ୟା ଉତ୍କଳେପୁରୁଷୋତ୍ମାର୍ଥ ।

ବ୍ରିଟିଶମାନଙ୍କ ଚକ୍ରାନ୍ତରେ ସେମାନଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ
ଉତ୍କଳ ଭୂମି ସଙ୍କୁଚିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏକଦା ଏହା
ଗଞ୍ଜାଠାରୁ ଗୋଦାବରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଷ୍ଣୁତ ଥିଲା । ଉତ୍କଳର କଳା,
ସଂସ୍କୃତି, ଭାଷ୍ୟକ, ସାହିତ୍ୟ ଓ ପରମାର୍ଥ ଥିଲା ସର୍ବୋତ୍ତମା ।
କାଳଚକ୍ରରେ ଏହି ବିଶାଳ ଉତ୍କଳ ସଙ୍କୁଚିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ
ମଧ୍ୟ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାର୍ଥଙ୍କ କୃପାରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାର୍ଥଙ୍କ ଭାଷା, ଓଡ଼ିଆ
ଭାଷାଭିଭିତ୍ତିରେ ୧୯୩୭ ଅପ୍ରେଲ ପହିଲାରେ ପ୍ରଥମେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର
ପ୍ରଦେଶ ଭାବେ ଆମ ପରିଚୟ ଦିଏ, ଏଥିପାଇଁ ଏଇ ଭୂମିର
ପ୍ରାତଃ ମୁରଣୀୟ ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁ, ବକ୍ଷିଜଗବଂଧୁ, ବୀର ସୁରେନ୍ଦ୍ର
ସାଏ, ଉତ୍କଳଗୌରବ ମଧୁସୁଦନ, ଭକ୍ତକବି ମଧୁସୁଦନ,
ବ୍ୟାସକବି ଫକୀର ମୋହନ, କବିବର ରାଧାନାଥ ରାୟ,
ଗଙ୍ଗାଧର ମେହେର, କର୍ମବୀର ଗୋରାଶଙ୍କର, ରମାଦେବୀ,
ଉତ୍କର ହରେକୃଷ୍ଣ ମହତାବ, ପାରଳା ମହାରାଜା କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର
ଗଜପତି, ମୟୁରଭଣ୍ଡ ମହାରାଜା ଶ୍ରୀରାମଚନ୍ଦ୍ର ଭଞ୍ଜଦେଖ, ପଣ୍ଡିତ
ନୀଳମଣି ବିଦ୍ୟାରମ୍ଭ, ଉତ୍କଳମଣି ପଣ୍ଡିତ ଗୋପବଂଧୁ ଦାସ ଓ
ତାଙ୍କ ସତ୍ୟବାଦୀର ସଖାଗଣଙ୍କ ବିଶେଷ ଚେଷ୍ଟାରେ ଆମ

ରାଜ୍ୟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ହେଲା । ଏବେ ଏହି ପ୍ରାଚୀନ ଉତ୍କଳ
ଭାଷା ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମାନ୍ୟତା ପାଇଲା । ଏସବୁ ମୂଳରେ ହିଁ
ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାର୍ଥଙ୍କ ଅସୀମ କୃପା ନିହିତ ଅଛି । ଦୁଃଖର
କଥା, ବର୍ତ୍ତମାନ ଓଡ଼ିଆ ହୋଇ ମଧ୍ୟ କେତେକ ବିବାହ ନିମନ୍ତ୍ରଣ
ପତ୍ର ଲାଗୁ ରାଜୀରେ ଛାପୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ଆମେ ଭୁଲି ଯାଇଛେ ।
ଯେ-

ମାତୃଭୂମି ମାତୃଭାଷାର ମମତା ଯା'ହୃଦେ ଜନମି ନାହିଁ
ତାକୁ ଯେବେ ଝାନୀ ମଣରେ ଗଣିବା
ଅଞ୍ଜାନୀ ରହିବେ କାହିଁ ?

ଆଜି ସମୟ ଆସିଛି ଏ ଜାତି ଉଠୁ, ଜାଗ୍ରତ ହେଉ
ନିଜ ମାତୃଭାଷାକୁ ଉଚ୍ଚ କରିବା ଶିଖ । ଓଡ଼ିଆମାନେ କି ସାହିତ୍ୟ,
କି ରାଜନୀତି ଯେକୌଣସି ସଭାସମିତିରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାର୍ଥଙ୍କ ଭୁଲନ୍ତ୍ର
ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶାମ କରି ସବୁକିଛି ଆରମ୍ଭ ହେଉ । ତେବେ
ସବୁ ଠିକ୍ ହୋଇଯିବ ।

ବୁଢ଼ୀବଗିଚା, ଖୋରଧା

କଳିଙ୍ଗ ବୀର ବିଜୁବାବୁ

ଗୀତା ଦାସ

ଏହେ ବଡ଼ ବୀର ଜନ୍ମଦିନ ଯା'ର
ପାଳନ ହୁଅଇ ସାରା ରାଜ୍ୟରେ
'ପଂଚାଯତିରାଜ ଦିବସେ' ନାମିତ
ବିଜୟବାନା ଉତ୍ତେ ବିଜୁଙ୍କ ନାମରେ ।
କଟକ ସହରେ ଆଶାଦେବୀ କୋଳେ
ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣଙ୍କ ସୁପୁତ୍ରଭାବେ
ଜନମି ହେଲେ ସେ ଉତ୍କଳର ବରପୁତ୍ର,
କଳିଙ୍ଗର ବୀର,
ଓଡ଼ିଶାର ଖାରଦେବ ସ୍ଵଭାବେ ।
ଇଶ୍ବରନେଶ୍ଵିଆର ଗରବ ରଖିଲେ
'ଭୂମିପୁତ୍ର' ସନ୍ମାନ ପାଇ,

ଜଗତରେ ଜୟୀ ଓଡ଼ିଆ ମହାନ
ଭୂମି, ଯଶ କାର୍ତ୍ତ, ଜଗତ ଗାଇ ।
ବଳିଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ, ଅନନ୍ୟ ନେତୃତ୍ୱ
ନିରିମଳ ଦେଶପ୍ରେମୀ,
ଦୁର୍ବର୍ଷ ସଂଗ୍ରାମୀ ସାହସୀ,
ସତ୍ୟବାଦୀ, ସତ୍ୟାଗ୍ରହୀ ।
କଳାପୂର୍ଣ୍ଣ ଯା'ର ଉତ୍କଳ ରାଜଜ
ସଂସ୍କୃତି ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାର୍ଥ
ସ୍ବାକ୍ଷିମାନୀ ବୀର ଦୃଢ଼ ମନୋବଳ
ଦିଗ୍ବିଜୟୀ ସମ୍ବାଦ ।
ପାଠପଡ଼ାଠାରୁ ପାଇଲଟ ଯାଏଁ

ସବୁଥୁରେ ସିଏ ଦକ୍ଷ,
ଦକ୍ଷ ଓଡ଼ିଆ, ଦକ୍ଷ ଭାରତୀୟ
ପ୍ରତିଭା ତାଙ୍କର ଦକ୍ଷ ।
ଯା'ନାମେ ଗର୍ବେ ଉତ୍କଳ ସତାନେ
ଫୁଲିଉଠେ ଛାତି, ଗରବ ମଣି,
ପ୍ରବାଦ ପୁରୁଷ ବିଜୁବାବୁ ଆମ
ଜାତି, ଦେଶ ବାର ମହାତମଣି ।

ଗ୍ରାମ- ବଳରାମପୁର
ପୋ- କୁଜଙ୍ଗ, ଜିଲ୍ଲା- ଜଗତସିଂହପୁର
ପିନ୍-୭୫୪୧୪୧

ପବିତ୍ର ପ୍ରାଚୀନଦୀ ପରିକ୍ରମାର ପ୍ରାଚୀନତା

ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ନାୟକ

ପୁରାଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ପବିତ୍ର ପ୍ରାଚୀନଦୀର ଦ୍ୱାଦଶ ନାମ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରମୁଖ ନାମ ହେଉଛି ଶିବାର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତକାରିଣୀ । ସମୁଦ୍ର ମଛନରୁ ନିର୍ଗତ ହ୍ରଳାହଳ ବିଷ ପାନ ପ୍ରଭାବରେ ସଦାଶିବଙ୍କ ଶରାର ନୀଳବର୍ଣ୍ଣ ପଡ଼ିଯିବା ସହ ଶିବାର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍‌ଗାରଣ ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଶଙ୍କରଙ୍କୁ ଶାନ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ତ୍ରିଲୁଦେବଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଅନ୍ତରସିଲା ଶାସସ୍ତ୍ରଠା କପିଳ ମୂନୀଙ୍କ ଯଞ୍ଜରୁ ନିର୍ଗତ ହୋଇ ପ୍ରାଚୀ ଧାରାରେ ମିଶି ପ୍ରାଚୀ ସରସ୍ତ୍ରଠା ନାମରେ ସାଗର ମଛନ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଗମନ କରି ଶିବାର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତ କରାଇଲେ । ଏ ତଥ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗାଇ ଦିଏ ଯେ ପ୍ରାଚୀ ସାଗର ସଂଗମ ତୀର୍ଥ ହିଁ ପୁରାଣ ବର୍ଣ୍ଣିତ ସାଗର ସଂଗମ ତୀର୍ଥ । ମୋହିନୀ ରୂପରେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଏଠାରେ ରୁଷ୍ଟରେ ରଖିଥିବା ଅମୃତ କଳସ ଆୟାନ ହିଁ ପ୍ରାଚୀତଚର ଅନ୍ତିମ ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ (ଗୋମୁଖ କେଶବ) ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରାଚୀତଚର ଦ୍ୱାଦଶ ମାଧ୍ୟବ, ଦ୍ୱାଦଶ ଶଂକୁ, ଦ୍ୱାଦଶ ଶନ୍ତି ପାଇଁ, ଅଷ୍ଟାଦଶ ରକ୍ଷି ଆଶ୍ରମ ପ୍ରାଚୀତାର୍ଥର ପ୍ରମାଣ ଦିଏ । ଆର୍ଯ୍ୟ ରକ୍ଷିମାନେ ପ୍ରାଚୀତକୁ ଉପସାଧନାର ଶ୍ରେଷ୍ଠମାନ ଭାବେ ବାହିଥିଲେ ଓ ପ୍ରାଚୀତାର୍ଥ ପରିକ୍ରମା କରି ଆହୁତ୍ସ୍ତ୍ର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ଦୈଦିକ ଶାସ୍ତ୍ର ପୁରାଣରୁ ପବିତ୍ର ପ୍ରାଚୀ ସରସ୍ତ୍ରଠାଙ୍କ ମହିମା ଜାଣି ନିଜେ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମ, ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ, ପଞ୍ଚପାଣ୍ଡବ, ଶ୍ରୀଚେତନ୍ୟ ଦେବ, ଶ୍ରୀ ଶଙ୍କର ଦେବ, ଶ୍ରୀରାଧାରମଣ ଦେବଙ୍କ ଭଲି ଅଗଣିତ ସାଧୁସଙ୍କ ସନ୍ଧ୍ୟାସୀ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏ ତୀର୍ଥଙ୍କୁ ପରିକ୍ରମାରେ ମନ ବଳାଇ ଥିଲେ । ଅଦ୍ୟାବଧୁ ସେସବୁର ସ୍ଥାରକୀ ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଭକ୍ତ ଜୟଦେବଙ୍କ ଆରାଧ ମାଧ୍ୟବ ଗ୍ରାମର ଶ୍ରୀ ମାଧବାନନ୍ଦ ଜୀବ ପ୍ରଥମେ ଲଙ୍ଘାପତି ରାବଣ ଓ ବିଜୀଷଣଙ୍କ ଆରାଧ

ଥିଲେ । ପରେ ପୂଜନ ଦାନବ ଅରିରିଶ ସ୍ଵପ୍ନାଦେଶ ପାଇ ମାଧ୍ୟବ ନନ୍ଦ ଜୀବଙ୍କୁ ପ୍ରାଚୀ ଜଳରେ ଲୁଚାଇ ରଖି ଗୁପ୍ତ ପୂଜନରେ ଲିପି ଥିଲା । ପଂଚପାଣ୍ଡବଙ୍କ ବନବାସ ସମୟେ ପ୍ରାଚୀତାର୍ଥ ପରିକ୍ରମା ଅବସରରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଏ ବିଷ୍ଣୁ ଜଣାଇ ଭାମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅରିରିଶଙ୍କଠାରୁ ମାଧ୍ୟବାନନ୍ଦ ଜୀବଙ୍କ ମଣିବିଗ୍ରହ ଉଦ୍ବାରକରି ମାଘଶୁକ୍ଳ ଏକାଦଶ ଦିନ ମାଧ୍ୟବ ଗ୍ରାମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଇ ନିତିପୂଜାର ବିଧୁବିଧାନ ଖଣ୍ଡି ଥିଲେ । ଏଥୁପାଇଁ ମାଧ୍ୟବାନନ୍ଦ ଜୀବଙ୍କୁ ଅରିରିଶ ମାଧ୍ୟବ, ଯୁଜେଷ୍ଟି ମାଧ୍ୟବ, ପ୍ରାଚୀମାଧ୍ୟବ ନାମରେ ସଂବୋଧନ କରାଯାଏ ଓ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଦିବସ ମାଘ ଶୁକ୍ଳ ଏକାଦଶ ଦିନକୁ ଏଠାରେ ମାଧ୍ୟବ ଏକାଦଶ ଭାବେ ପାଳନ କରାଯାଏ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏ ଦିବସରେ ମାଧ୍ୟବାନନ୍ଦ ଜୀବଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଅଗଣିତ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସମାବେଶ ଏଠାରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ପୁରାଣ ତଥ୍ୟରୁ ଜଣାପଡ଼େ, ବନବାସ ସମୟେ ପ୍ରାଚୀତାର୍ଥ ପରିକ୍ରମାରେ ଲିପୁଥିବା ଭଗବାନ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ ଦେବର୍ଷି ନାରଦ ଜଣାଇଦେଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ପିତା ଦଶରଥ ରକ୍ଷି ଅଭିଶାପରୁ ସ୍ଵର୍ଗମନ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେଉନାହିଁ । ଏଥୁପାଇଁ ପବିତ୍ର ବୈଶାଖ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ଦିନ ପ୍ରାଚୀସ୍ଵାନ ତର୍ପଣପୂର୍ବକ ପ୍ରାଚୀ ତଟେ ଶଂକୁ ଛାପନର ପୁଣ୍ୟ ପିତାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିବା ଅପରିହାୟ୍ୟ । ଏପରି କରନ୍ତେ ପିତା ଦଶରଥ ବିଷ୍ଣୁରଥ ଆରୁତା ହୋଇ ଶ୍ରୀରାମଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣ କରି ବୈକୁଣ୍ଠ ଗମନ କଲେ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚୀତଟ ରାମେଶ୍ୱର ଶଙ୍କୁପାଇଁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଗୌଢିତିକୁମାନଙ୍କ ତପସଙ୍କୁ ପ୍ରାଚୀ ତଟ ହୋଇଥିବାରୁ

ବୌଦ୍ଧ ପୂର୍ଣ୍ଣମାରେ ଏଠାରେ ପବିତ୍ର ପ୍ରାଚୀସ୍ନାନ, ତର୍ପଣ ଓ ପରିକ୍ରମଣକୁ ବୌଦ୍ଧ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମାନ୍ୟତା ଦିଆଯାଇଛି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପାଦନ ସ୍ନାନ ଘାଟରେ ଚଣ୍ଡାଶୋକରୁ ଧର୍ମାଶୋକ କରାଇଥିବା କଳିଙ୍ଗ ବୌଦ୍ଧ ଭିକ୍ଷୁ ଉପଗୁପ୍ତଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ଅନ୍ତମ ସ୍ନାନ ନେଉଛି । ଏ ଆଶ୍ରମର ଅନ୍ତମ କଳିଙ୍ଗ ବୌଦ୍ଧଭିକ୍ଷୁ ବୀର ସିଂହ ମହାପୁରୁଷ ଅର୍ଥୁତ ନନ୍ଦଙ୍କୁ ଶୁନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାର ସାଧନା ଶିକ୍ଷାଇଥିବା ବୀରସିଂହ ଚଉତିଶା ବର୍ଣ୍ଣନାରୁ ଜଣାପଡ଼େ ।

ପ୍ରାଚୀତରର ଅପୁତ୍ରିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଦମ୍ପତ୍ତି ଜୟଦେବଙ୍କ ପୁତ୍ରରୂପେ ପାଇବା ପାଇଁ ପବିତ୍ର ପ୍ରାଚୀତାର୍ଥ ପରିକ୍ରମା ସହ ପବିତ୍ର ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟାଦିନ ଗୋତୀର୍ଥ ସ୍ନାନ ସାରି ଅମରେଶ୍ଵର ଶମ୍ଭୁ ପୁଜନ କରିଥିଲେ । ଫଳରେ ଠିକ୍ ପରବର୍ଷ ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟାରେ ଶ୍ରୀଜୟଦେବ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ ଓ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଭକ୍ତି ଭାବ ଭରା ଗ୍ରନ୍ଥ ଶ୍ରୀଗୀତଗୋବିନ୍ଦ ରଚନା କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ । ନିଜେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ନିତ୍ୟ ଶ୍ରୀଗୀତଗୋବିନ୍ଦ ଶ୍ରବଣ ପାଇଁ ନିଜଥେବା ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାର ମାନ୍ୟତା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଆଜି ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚୀତଟ ମଠ, ମନ୍ଦିର, ଦେବାଳୟ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁଙ୍କ ଦେବ ଆଶ୍ରମରେ ଶ୍ରୀଗୀତଗୋବିନ୍ଦ ଗାୟନକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଏ । ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମଧ୍ୟ ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟା ଅବସରରେ ତ୍ରିଦିବସୀୟ ଶ୍ରୀଜୟଦେବ ଜୟନ୍ତୀ ସଂକାର୍ତ୍ତନ ଯାତ୍ରା ୧୯୯୯ ମସିହାରୁ ପରିଚାଳନା କରିଥାଏସୁଛନ୍ତି । ଏ ଯାତ୍ରାର ମୁଖ୍ୟ ସହସ୍ରାବ୍ୟାକାରୀ ତଥା ବରିଷ୍ଠ ପ୍ରାଚୀ ସଂସ୍କୃତି ଗବେଷକ ପଣ୍ଡିତ ତ୍ରିଲୋଚନ ମିଶ୍ର ଜୟଦେବ ଜୟନ୍ତୀ ସଂକାର୍ତ୍ତନ ଯାତ୍ରାକୁ ପୁରାଶ ବିଧରେ ସପ୍ତ ଦିବସୀୟ ପଦୟାତ୍ରା କରାଇବା ଚେଷ୍ଟାରେ ସଫଳ ନହେବାରୁ ଗୁରୁଦେବ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ କ୍ରିୟାଯୋଗୀ ତଥା ପରମହଂସ ହରିହରାନନ୍ଦ ଗିରିଙ୍କ ପଞ୍ଜଶିଷ୍ୟ ପରମହଂସ ପ୍ରଞ୍ଚାୟନଳ ଗିରିଙ୍କ ଶରଣ ନେଲେ । ଗୁରୁକୁଳମ ଆଶ୍ରମ ପରିସରରେ ୨୦୦୪ରୁ ବନମହୋସବର ଆୟୋଜନ କରାଇ ପଣ୍ଡିତ ମିଶ୍ର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ସମାଜକୁ ପ୍ରାଚୀପରିକ୍ରମା ପ୍ରତି ଆକୃଷଣ କଲେ । ପବିତ୍ର ପ୍ରାଚୀ ସରସ୍ତୀ ନଦୀଙ୍କ ମହାମ୍ୟ ଉପରେ ପଣ୍ଡିତ ମିଶ୍ରଙ୍କ ପ୍ରଦତ୍ତ

ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ତଥ୍ୟାବଳୀକୁ ଉପଲିତ ବିଦ୍ୟାନମଣ୍ଡଳୀ ନିର୍ବିବାଦରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏହା ହିଁ ଏ ପ୍ରବନ୍ଧର ମୂଳଧାର ଅଟେ । ଫଳସ୍ଵରୂପ ୨୦୧୨ ମସିହାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ବହୁ ପ୍ରତୀକ୍ଷିତ ପୁରାଶ ବର୍ଣ୍ଣତ ସାଧୁସଙ୍କ ପରିଚାଳିତ ସପ୍ତ ଦିବସୀୟ ପବିତ୍ର ପ୍ରାଚୀତାର୍ଥ ପରିକ୍ରମା । ଶ୍ରୀଚେତନ୍ୟ ଦେବଙ୍କ ପରେ ୪୦୦ ବର୍ଷ ଧରି ସୁପ୍ତଥିବା ପ୍ରାଚୀତାର୍ଥ ପରିକ୍ରମାକୁ ନୂତନ ଜୀବନ ମିଳିଗଲା । ଉତ୍କଳର ଗଜପତିମାନେ ପବିତ୍ର ପ୍ରାଚୀ ପରିକ୍ରମାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ ପ୍ରାଚୀପଠୀ, ଘାଟ, ମଠ ବିକାଶ ପ୍ରତି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ସହ ସପ୍ତ ଦିବସୀୟ ପ୍ରାଚୀପରିକ୍ରମାକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁ ସାଧନ ଯୋଗାଇ ଦେଉଥିଲେ । ଏ ଦିଗରେ କଳିଙ୍ଗ ଗଜପତିଙ୍କ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜୟୀ ରାଜଗୁରୁଙ୍କ ଭୂମିକା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ସେ ନବକଳେବର ପରିଚାଳନାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇ ବନ୍ୟାଗ ତପସ୍ତିଲୁଙ୍କ ଦେଉଥିଲେ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏ ଭବନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଥିବା ସିଂହମୂର୍ତ୍ତ ଦ୍ୱୟ ଏହାର ସ୍ନାରକୀ ବହନ କରେ । ଅନ୍ୟ ସମୟରେ ଏ ଶାନ୍ତି ଗଜପତିଙ୍କ ତତ ସୁରକ୍ଷା ବାହିନୀ ପାଇକ ସମାବେଶ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲା । ପ୍ରାଚୀତଟ ଗୋଲରାଗତ ସାମନ୍ତ ବଂଶାନ୍ତ୍ରମେ ଗଜପତିଙ୍କ ତତ ସୁରକ୍ଷା ପାଇକ ବାହିନୀର ସେନାପତି ପଦ ତୁଳାଦ୍ଵାରା ଥିଲେ । ଏ ମହାନ ଶ୍ରୀଜୟକୁ ସ୍ନାରଣ କରି ପ୍ରାଚୀତଟ ଗ୍ରାମବାସୀ ପ୍ରାଚୀ ପରିକ୍ରମାକାରୀଙ୍କ ସେବାରେ ତୁଟି ରଖିନାହାନ୍ତି । ପ୍ରତିବର୍ଷ ଫାଲଗୁନ କୃଷ୍ଣପତି ପଞ୍ଚମୀରାତ୍ରୀ ଏକାଦଶୀ (ପଙ୍କୋନ୍ଦାର ଏକାଦଶୀ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସପ୍ତଦିବସ ବ୍ୟାପୀ ପରିଚାଳିତ ପବିତ୍ର ପ୍ରାଚୀ ପରିକ୍ରମା ଅବସରରେ ପରିକ୍ରମା ପଦୟାତ୍ରାରେ ଆଗତ ସାଧୁସଙ୍କ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପୁଜନ ସତ୍ସଙ୍ଗ ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ପ୍ରାଚୀତଟବାସୀଙ୍କୁ ଉତ୍କଳାର ସହ ଏକବର୍ଷ ଧରି ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ।

ଆଡ଼ଭୋକେଟ
କାକଟପୁର, ପୁରୀ

କଣ୍ଠା ବାଉଁଶୁଣୀଙ୍କ ପରବ

ଉତ୍କଳ ପ୍ରମୋଦିନୀ ହୋତା

ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ସଂସ୍କରିତ ଉଦାର ଓ ମାନବିକ ମୂଳ୍ୟବୋଧ ସମ୍ପନ୍ନ । ଆଦିବାସୀମାନଙ୍କ ଧର୍ମ ଓ ସଂସ୍କରିତ ନିଜସ୍ଵ ଏଥରେ ମୂଳ ଚେତନା ରହିଛି ଯାହା ଜଡ଼ ଓ ଭୌତିକ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବ ଏବଂ ଆତ୍ମାର ସମ୍ପର୍କ ।

କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାର ଦୀନାମ୍ୟ ପଢ଼ି (ଆଲୁମିନା କାରଖାନା) ନିକଟରେ କଣ୍ଠା ବାଉଁଶୁଣୀ ପୂଜା ପାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ମହାନ ଜଗନ୍ନାଥ ସଂସ୍କରିତ ଏବଂ ଆଦିବାସୀ ସଂସ୍କରିତର ଅପୂର୍ବ ସମନ୍ଦୟ ପାଠ ହେଉଛି କଣ୍ଠା ବାଉଁଶୁଣୀ ପାଠ । ଏହି ଜିଲ୍ଲାରେ ଗ୍ରାମଦେବୀମାନେ ଗଛ

ମୂଳରେ ହିଁ ପୂଜାପାଇ ଆସୁଛନ୍ତି । କଣ୍ଠା ବାଉଁଶୁଣୀ ଦେବୀ ହେଉଛନ୍ତି ସିନ୍ଧିପାର, କଣ୍ଠାଗୁଡ଼ା, ତୁମୁରାଗୁଡ଼ା, ଗାଦି ପାବିଲି ଗାଁର ଛଷ୍ଟ ଦେବୀ ବା ଗ୍ରାମଦେବୀ । କୋରାପୁଟ ଜିଲ୍ଲାର ସୁଞ୍ଜି ଘାଟି ଅନନ୍ତରି ପର୍ବତ ଦ୍ୱାରା ଚାରି ଦିଗରେ ଘେରି ରହିଛି । ଏହି ଅଂଚଳଟି ସବୁଜ ବନାନୀରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । କିମ୍ବଦନ୍ତ ରହିଛି ସେଠାରେ ଦୀପମାଳୀ ଗାଁ ରହିଥିଲା । ସେଠାର ମୁଖୀଆ ବା ବଡ଼ନାୟକଙ୍କର ଛାଅପୁଅ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଅନିଯ୍ୟ ସୁନ୍ଦରୀ ଝିଅ

ଥିଲା । ପୌଷ ମାସରେ ଧାନ, ମାଣ୍ଡିଆ, ସୁଆଁ ଅମଳ ହେଲାପରେ ଆଦିବାସୀମାନେ ପୌଷ ପରବ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି । ସେହି ବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ନୂଆ ଲୁଗା ପିନ୍ଧି ମୁଣ୍ଡରେ ପୁରୁଷମାନେ ମଇଁଷି ଶିଘର ମୁକୁଟ ବାନ୍ଧି ହାତରେ ମୟୂର ବୁଲର ଚାମର ଧରି ମହୁଲି, ଲଦି, ପେଣ୍ଠମା, ସଲପରସ ପିଇ ଗୋଟିଏ ପାଖରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ପୁରୁଷ ହାତରେ ହାତ ଛନ୍ଦି ମ ହୁଁ ର ବାଜାବାଲାମାନେ ମାଦଳ, ଚମକା, ଡୋଲ ମହୁରୀ ବଜାଇ ଥିଲେ । ପାଦକୁ ପାଦ

ମିଳାଇ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ଡେମସା ନାର ନାଚିଥୁଲେ । ପୌଷ ପରବରେ ମସଗୁଲ ହୋଇ ନାଚିବା ପରେ ଶେଷ ଦିନ ବଡ଼ ନାୟକର ପୁଅ ଓ ଝିଅ ହାତରେ ଖଣ୍ଡା, କାତି, ବର୍ଜା, ତୀର, ଧନ୍ତୁ ଧରି ବେଣ୍ଟକୁ ବାହାରିଲେ ଯୋଗୀ ଡଙ୍ଗରେ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ସମର ଚରୁଥିବା ଦେଖି ତାକୁ ତୀର ନିଷେପ କଲେ । ସମର ତୀରରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା । ସମରର ମାଂସକୁ ପ୍ରଥମେ ଗ୍ରାମଦେବୀ ନିକଟରେ ପୂଜା କରି ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦରେ ମାଂସକୁ

ବାଣି ଖାଇଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ଛାନଟି ଚନ୍ଦ୍ର ନଦୀର ମୁହାଣ ବା ପାଉଁଶ ପୋଖରୀ ପାଖରେ ରହିଛି । ନିକଟରେ ବାଲୁକା ସ୍ଥୁପ ଦେଖି ବଡ଼ନାୟକଙ୍କର ପୁଅ ଝିଆ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରଶବ୍ଦକୁ ସେଠାରେ ପୋଡ଼ିଦେଲେ ଏବଂ ସିଦ୍ଧିପାର ଗ୍ରାମକୁ ଆସି ଗୋଟିଏ ପଡ଼କୁଡ଼ିଆ ତିଆରି କରି ରାତ୍ରିଯାପନ କଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଜୟପୁରରୁ ଗୁଞ୍ଜିଗୁଡ଼ାର ଦାମିଘର ପୁଅମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସମସ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ କୁଡ଼ିଆରେ ରାତ୍ରିଯାପନ କଲେ । ତା'ପରଦିନ ସକାଳେ ଅସ୍ତ୍ରଶବ୍ଦ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ବାଲୁକା ସ୍ଥୁପ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚି ଦେଖିଲେ ପୋଡ଼ିଥିବା ଅସ୍ତ୍ରଶବ୍ଦ ଘାଗୁଡ଼ି, ଘଣ୍ଟି ପାଲଟି ଯାଇଛି ଏବଂ ତୀର ଶକ୍ତି ଲିଙ୍ଗରେ ପରିଣାତ ହୋଇଛି । ନିରାଶ ହୋଇ ସମସ୍ତେ କୁଡ଼ିଆକୁ ଆସି ଶୋଇଲେ । ରାତ୍ରିରେ ବଡ଼ ଗଡ଼ନାୟକର ପୁଅକୁ ସ୍ଵପ୍ନାଦେଶ ହେଲା ବନଦେବୀ ଏଠାରେ କଣ୍ଠା ବାଉଁଶୁଣୀ ରୂପେ ଆବିର୍ଭାବ ହୋଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ପୂଜା କଲେ ଗାଁର ଅଭାବ ରହିବ ନାହିଁ । ଏକଥା ସିଦ୍ଧିପାର ଗାଁରେ କହିବା ପରେ ସମସ୍ତେ ଶୁଦ୍ଧପୃତ ହୋଇ ବିଧୁ ଅନୁଯାୟୀ ଦେବୀଙ୍କ ପୂଜା ଆରାଧନା କଲେ । ବଡ଼ ଗଡ଼ନାୟକ ଘର ଏବଂ ଦାମି ଘରର ସାନ ପୁଅ ନିଜ ଗ୍ରାମକୁ ନ ଯାଇ ସିଦ୍ଧିପାର ଗ୍ରାମରେ ରହିଲେ । ବଡ଼ ନାୟକଙ୍କର ଝିଆ ଅହଲ୍ୟାକୁ ଦାମି ଘର ସାନ ପୁଅ ବାସୁଦେବ ବିବାହ କଲା । ଦିନେ ଅହଲ୍ୟା ସେହି ବାଲିକୁଦକ୍ଷୁ ନିଜ ବୁଢ଼ା ଅଙ୍ଗୁଳିରେ ଖୋଲିବା ସମୟରେ ଶକ୍ତି ଲିଙ୍ଗ ବାଜି ତା' ଅଙ୍ଗୁଳିରୁ ରକ୍ତ ବୋହିଲା । ପରେ ସେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା । ତା'ପରେ ତା' ସ୍ବାମୀ ମଧ୍ୟ ସେଠାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା । ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ହେଲା ଯେ ଅହଲ୍ୟା ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ଦେବି ! ସେ ମାନବୀ ରୂପରେ ବଡ଼ନାୟକ ଘରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲେ । ସେବିନଠାରୁ ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ବଡ଼ନାୟକ ଘରକୁ ଦେବୀଙ୍କର ବାପଘର ଏବଂ ଦାମି ଘରକୁ ଦେବୀଙ୍କର ଶୁଶ୍ରୀର ଘର ବୋଲି କହିଥାନ୍ତି । ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନ ଦେବୀଙ୍କର ପୂଜା ଦିନ ଧରାଯାଏ । ପୌଷ ମାସର ମଙ୍ଗଳବାରଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଦଶଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଣ୍ଠା ବାଉଁଶୁଣୀଙ୍କର ପୌଷ ପରବ ବା ଘଣ୍ଠ ପରବ ଚାଲିଥାଏ । ମଙ୍ଗଳବାର ଦିନର ପୂର୍ବଦିନ ସକାଳେ

୦କୁରାଣୀଙ୍କର ପୌତ୍ର ଘର ସିଦ୍ଧିପାର ଗାଦି ପାବିଲି, କଣ୍ଠାଗୁଡ଼ା, ଭୁମୁରିଗୁଡ଼ାର ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଉପବାସ ରହି ଶାଲି ପାଦରେ ଚାଲି ଚାଲି କଣ୍ଠା ବାଉଁଶୁଣୀଙ୍କର ପଠକୁ ଆସି ସମା ସୁତୁରା କରିଥାନ୍ତି । କଣ୍ଠା ବାଉଁଶୁଣୀ ପଠକୁ ହେଉଛନ୍ତି ପାଞ୍ଚ ପୁଗ ଉଚ୍ଚତା ଏବଂ ଦଶ ପୁଗ ଓସାର ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଉଚ୍ଚମୁକ୍ତା । ମା'ଙ୍କର କୌଣସି ମୂର୍ତ୍ତି ନାହିଁ । ବୃକ୍ଷମୂଳେ ମାଆ ପୂଜା ପାଉଛନ୍ତି । ଏହାର ଚାରିଥାଡ଼େ ପାଞ୍ଚ ଏକର ବିଶିଷ୍ଟ ଜନ୍ମିରେ ରହିଛି ବାଉଁଶ ବଶ । ଛାନଟି ବାଉଁଶ ବୁଦାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ । ମଞ୍ଜିରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ରାଷ୍ଟ୍ର ରହିଛି । ଲୋକେ କହିଥାନ୍ତି ଉଚ୍ଚମୁକ୍ତା ଭିତରେ ମା'ଙ୍କର ମୁଣ୍ଡଠାରୁ ବେକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଛି ଶରୀର ଅବୃଶ । କର୍ଣ୍ଣରେ କୁଣ୍ଡଳ, ଗଳାରେ ମୁକ୍ତାମାଳ, ନାକରେ ହୀରାପଥରର ବସଣୀ, ମୁଣ୍ଡରେ ପଞ୍ଚପଣୀ ଅହୀନାଗର ମୁକୁଟ । କିନ୍ତୁ ସେ ମୂର୍ତ୍ତି କେହି ଦେଖି ନାହାନ୍ତି । ମା' ଶକ୍ତିଲିଙ୍ଗ ରୂପେ ପୂଜା ପାଉଛନ୍ତି ।

ତା'ପର ଦିନ ମଙ୍ଗଳବାର ଥାଏ ଓ ପୂଜାରୀ ଘରେ ସକାଳେ ପାଖେଣ୍ଟା ପୂଜା କରାଯାଏ । ପୂଜାରୀ ଓ ଉତ୍ସମାନେ ଦିନସାରା ଉପାସ ରହିଥାନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ବାଜା ବଜାଇ କଣ୍ଠା ବାଉଁଶୁଣୀଙ୍କୁ ଦୁଇ ହାତ ପାତି ଆରାଧନା କରିଥାନ୍ତି । ମଧ୍ୟ ସମୟରେ ମା'ଙ୍କ ପିତୁଳା, କଂକଡ଼ି ଖଣ୍ଡା, ଗୋଠଣ୍ଡି ଯାହା ଲୁକକାଣିତ ଭାବରେ ରହିଥାଏ ସେବବୁ ବାହାର କରି ୦କୁରାଣୀଙ୍କର ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପୋଖରୀରେ ସ୍ନାନ କରାଯାଏ । ସ୍ନାନ ପରେ ମା'ଙ୍କ ସଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଜଡ଼ାତେଲ, ଚନ୍ଦନ, ଘିଆ, ଚନ୍ଦନ, ହଳଦୀ, ସିନ୍ଧୁର ଲଗାଯାଏ । ତା'ପରେ ନାଭିକୁଣ୍ଠ ଯାହାକି ୦କୁରାଣୀଙ୍କର ଜନ୍ମ ଛାନ ସେଠାରେ ଛାପନ କରାଯାଏ । ଆରାଧନା ସମୟରେ ୦କୁରାଣୀ ଶକ୍ତିରୂପିଣୀ ଉଚ୍ଚମୁକ୍ତାରୁ ତୀର ରୂପି ଲିଙ୍ଗ ଏକ ଉଚ୍ଚକ ତାରକା ରୂପେ ଆସି ହାତ ପାତି ବସି ଥିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ହାତରେ ପଡ଼ିଥାଏ ଏବଂ ଲୋକଟି ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯାଏ । ତା'ପରେ ୦କୁରାଣୀଙ୍କର ପାଦପୂଜା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ । ସକାଳେ କୌଣସି ଭୋଗ ଦେବୀଙ୍କର କରାଯାଇ ନଥାଏ । ପାଦପୂଜା ପରେ ହିଁ ଭୋଗ ପୂଜା ହୁଏ । କଂକଡ଼ି ଖଣ୍ଡାକୁ ଘସି ବୁଢ଼ିଆ ପୂଜା କରିଥାଏ । ବୈରାଗୀ ବୁଢ଼ା (ମା'ଙ୍କର

ସେବକ) ଦେହ ସାରା ପାଉଁଶ ବୋଲି ହୋଇଥାଏ । ୦ାକୁରାଣୀଙ୍କ ଆଗମନ କଥା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଥାଏ । ଲାଠି ବୁଡ଼ିଆମାନେ ଚାମର ଛତ୍ର ସହ ୦ାକୁରାଣୀଙ୍କର ଖଣ୍ଡା ଧରି ନାଚିଥାନ୍ତି । ସ୍ଵାଧୀକାରମାନେ ମହୁରୀ, ଡାଲ ସହ ଅସ୍ତରିଷ୍ଟ ଧରି ନାଚିଥାନ୍ତି । ଗୁରୁମାଜିମାନେ ପାରମରିକ ବାଜା ବଜାଇ ମା'ଙ୍କୁ ଶିମପୁଲ, ଗେଣ୍ଟୁପୁଲ, ନାଲିମଦାର, ନଡ଼ିଆ, କଦଳୀ, ଅରୁଆ ଚାଉଳ, ଖଇ ଆଦି ଅର୍ପଣ କରି ନୂଆ ବସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ସୁତି କରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରଧାନୀ ଘରରୁ ଫୁଲ ଝଣ୍ଡା ଆସିଥାଏ । ଯୋଡ଼ା ଲମତା ଘରୁ ପାଣିଡ଼ାଳ, ନାୟକ ଘରୁ ତରୁଞ୍ଜା ମାଛ, ପାଳଙ୍ଗ ଶାଗ, ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି ମାଛ, ଶୋଳ ଶିଙ୍ଗା ମାଛ ଅଣାଯାଏ । ମଧ୍ୟାହ୍ନରେ ପାଦପୂଜା ପରେ ଦେବୀଙ୍କୁ ପୂଜା ଭୋଗ କରାଯାଏ । ପାଳଙ୍ଗ ଶାଗ, ତୁରଞ୍ଜା ମାଛ କିମ୍ବା ଶୋଳଶିଙ୍ଗ ଧୂପ, ଦୀପ, ଆଳତି କର୍ପୂର ସିଦ୍ଧୁର, ନଡ଼ିଆ, କଦଳୀ ଇତ୍ୟାଦି ଅର୍ପଣ କରି ପୂଜା ଭୋଗ ହୁଏ । ତା'ପରେ ନାଭିକୁଣ୍ଡରେ ପୂଜା କରାଯାଏ । ପ୍ରଥମ ଭୋଗ ପୂଜା ପ୍ରଧାନୀ ଘରର, ଦ୍ଵିତୀୟ ଭୋଗ ପୂଜା ପୂଜାରୀ ଘରର ହୋଇଥାଏ । ତା'ପରେ କଣ୍ଠାଗୁଡ଼ା, ସିଷିପାର, ଭୁମୁରିଗୁଡ଼ା, ଗାଦିପାବଳି ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଅରୁଆ ଚାଉଳ, ହଳଦୀ, ଦୀପ, ଧୂପ, କଦଳୀ, ନଡ଼ିଆ ମୁଆଁ, କର୍ପୂର ଇତ୍ୟାଦି ଅର୍ପଣ କରି ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି । ପୂଜାରୀ ଘରୁ ପାଟ ଖଣ୍ଡା ଅଣାଯାଇ ଦେବୀଙ୍କ ସହିତ ପୂଜା କରାଯାଏ । କଂକଡ଼ି ଖଣ୍ଡା ଯେଉଁଆଡ଼େ ଯାଏ ସେଠାକୁ ୦ାକୁରାଣୀ ଯାଇଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ଦିନରେ ପାଠୀରେ ପୂଜା ପାଇଥାନ୍ତି ଅନ୍ୟଦିନମାନଙ୍କରେ ବଡ଼ନାୟକ ଏବଂ ଦାମିଘର

ଲୋକମାନେ ଦେବୀଙ୍କୁ ପୂଜା କରିଥାନ୍ତି । ନବମୀ ଦିନ ଦେବୀଙ୍କ ନିକଟରେ ବଡ଼ ଭୋଗ କରାଯାଏ । ଦଶମୀ ଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ହୋଇଥାଏ ସେବିନ ମା' କଣ୍ଠା ବାଉଁଶୁଣୀଙ୍କୁ ମାଳ ଦିହୁଡ଼ି ସହିତ ନିଶାର୍ଦ୍ଦ ରାତ୍ରିରେ ପାଠୀକୁ ଅଣାଯାଇଥାଏ । ଅଧା ବାଟରେ ରାତ୍ରାରେ ୦ାକୁରାଣୀଙ୍କୁ ପୂଜା କରାଯାଏ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଚିତ୍ରପଟ ଦେଖାଇ ଦିଆଯାଏ ଏବଂ ପାଠୀରେ ମା' କଣ୍ଠାବାଉଁଶୁଣୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ସମସ୍ତେ ଆନନ୍ଦ ଉଲ୍ଲାସରେ ନିଜ ନିଜ ଗ୍ରାମକୁ ଫେରିଥାନ୍ତି ।

ଆଜି ମଧ୍ୟ ପାଠୀରେ ବାଉଁଶ ବୁଦା ରହିଛି । ଅନେକ କହିଥାନ୍ତି ଶହେ ବର୍ଷକୁ ଥରେ ବାଉଁଶଗୁଡ଼ିକ ଆପେ ଆପେ ଶୁଣିଯାଏ । ସେଠାରେ ନୂଆ ବାଉଁଶ ଗଜାରୁ ବାଉଁଶ ବୁଦା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଜମ୍ବୁର ରାଜା ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ମା'ଙ୍କ ଆଦେଶ ଯୋଗୁଁ ମନ୍ଦିର ତିଆରି ହୋଇ ପାରିଲାନି । ଆଜିର ସତ୍ୟ ସମାଜ ପରଂପରା ସଂକ୍ଷିତି ଭୁଲିଗଲାଣି କିନ୍ତୁ ଆଦିବାସୀମାନେ ପ୍ରଥା, ପରଂପରା ପର୍ବପର୍ବାଣିକୁ ନେଇ ଶୁଣିଲିତ ଏବଂ ଚଳଚଞ୍ଚଳ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଆଜିକାଳି ମା' କଣ୍ଠାବାଉଁଶୁଣୀ ସେବାଯତ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀ ଦ୍ୱାରା ଆଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲାଣି । ତେମାସା ନୃତ୍ୟ ସହିତ ଭଜନ ସନ୍ଧ୍ୟା ମଧ୍ୟ କରାଯାଉଛି ।

ପାଇଲ ସାହି, ଜମ୍ବୁର, କୋରାପୁଟ

ପିନ୍ - ୭୭୪୦୦୧

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ପାଇଁ ଗଭୀର ଚିନ୍ତନ

ଉତ୍କଳ ସୌରୀବଂଧୁ କର

ଚିନ୍ତା କରିବା ଏପରି ଏକ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଯାହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିଶରା ମଧ୍ୟରେ ବିକାଶ ଲାଭ କରିଥାଏ । ଏହି ଚିନ୍ତା କରିବା ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟର । ଯଦି ଆମେ କିଛି ହାସଳ କରିବାକୁ ଚିନ୍ତା କରୁ, ତାହା ହେଉଛି ସାଧାରଣ ଚିନ୍ତାଧାରା । ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ହିତବାଦୀ ଚିନ୍ତା, ଯାହା ଆମ ଚିନ୍ତାଧାରାରୁ ମହନୀୟତାକୁ ଦୂରକୁ ଠେଲିଦିଏ । ବରଂ ଏହାକୁ ଆମେ ଯୋଜନା ବା ଖସଡ଼ା କହିପାରୁ । ଆଉ ଏକ ପ୍ରକାର ଚିନ୍ତା ହେଉଛି, ଯାହାସବୁ ବିଷୟରେ ଆମେ ଚିନ୍ତା କରିପାରୁ । ଏହା ଆମର ବ୍ୟକ୍ତତା ବା ବିବ୍ରତବୋଧରୁ ସୃଷ୍ଟି । ସବୁ କଥାରେ ଆମେ ବ୍ୟତିବ୍ୟକ୍ତ ହେଉ, ବିବ୍ରତ ହେଉ ଏବଂ ଚିନ୍ତାକରୁ । ଆମେ ଅଧୁକାଂଶ ଲୋକ କ'ଣ କରିବା, ସେଥିପାଇଁ ଯୋଜନା କରନ୍ତି, ଖସଡ଼ା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି ଏବଂ ବିବ୍ରତ ହୋଇ ପଡ଼ନ୍ତି । ସମୟ ସମୟରେ ଆମେ ଏତେ ବିବ୍ରତ ଓ ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇପଡ଼ୁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅତିମାତ୍ରାରେ କରିପକାନ୍ତି ଏବଂ କ'ଣ ଭୁଲଭ୍ରାନ୍ତି ଘଟିଲା, ତାହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଉତ୍ସବ ଚିନ୍ତା କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତି ଅନାଦାର ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

ଆଉ ଏକ ପ୍ରକାର ଚିନ୍ତା ରହିଛି, ଯାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୋକପ୍ରିୟ, ଯାହାକୁ କୁହାଯାଏ କହନା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଚିନ୍ତା । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆମୋଦଦାୟକ ଏବଂ ଏହି ଚିନ୍ତା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ସାମାଜିକ ଜୀବନର ଭୁଲ ତୁଟିକୁ ସଂଶୋଧନ କରିପାରେ । ଅବଶ୍ୟ ଏହା କେବଳ କେତେକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଘଟେ । କହନା ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ବଞ୍ଚିବାର ଆଶା ଜାଗ୍ରତ କରେ । ଏପରିକି ଯେଉଁମାନେ ଧନ୍ୟାତ୍ୟ,

ସେମାନେ ଉନ୍ନତମାନର ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ, ଅନ୍ୟ ସମ୍ମାନରେ ନିଜର ଭାବମୁହିଁକୁ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ, ସଂସାର ଚାପକୁ ସମ୍ମାନୀନ ହେବାକୁ କଞ୍ଚନାର ଆଶ୍ରମ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି । ବାପ୍ରବ ଜୀବନରୁ ବର୍ତ୍ତିବା ପାଇଁ ଆମେ ଆମୋଦପ୍ରମୋଦ, ସଂଗୀତ, ନାଟକ ଓ ଗଞ୍ଜ ମାର୍ଗ ଦେଇ ଖସିଯିବାକୁ ଚାହୁଁ । ଏହି ତିନି ପ୍ରକାର ଚିନ୍ତା ବ୍ୟତୀତ ଆଉ ଏକ ପ୍ରକାର ମାର୍ଗ ରହିଛି ତାହା ହେଉଛି ଗଭୀର ଚିନ୍ତନ । ଏହି ଗଭୀର ଚିନ୍ତନ ଫଳରେ ମାନବ ସଭ୍ୟତାର ବିକାଶ ଘଟିଛି, ଯାହା ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଖୁଛୁ ଓ ଉପଲବ୍ଧି କରୁଛୁ ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଯେତେବେଳେ ଆଉ ଗଛରୁ ଆଉ ତଳେ ପଡ଼ିଲା, ସେତେବେଳେ ଏହି ଗଭୀର ଚିନ୍ତା ଯୋଗୁଁ ହିଁ ଆମେ ପୃଥିବୀର ମାଧ୍ୟକର୍ଷଣ ଶକ୍ତିର ଆବିଷ୍କାର କଲୁ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଚିନ୍ତା ଯୋଗୁଁ ଆମର ପୂର୍ବଜମାନେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭିତ୍ତିରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଗଠନ ଦାବି ଉପଲବ୍ଧିତ କଲେ ଏବଂ ଆମର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ହେଲା । କାରଣ ଏହି ଗଭୀର ଚିନ୍ତା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ଯାହାସବୁ ତଥ୍ୟ ରହିଛି ତାକୁ ଧାରାବାହିକ ଓ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମେ ଆଲୋଚନା କରିବା, ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିବା ଓ ତାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣଙ୍ଗ ରୂପ ଦେବା । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭିତ୍ତିରେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ଏହିପରି ଚିନ୍ତା ଉପଲବ୍ଧିତ କରାଯାଇଥିବାରୁ ଆମେ ଆଜି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଉତ୍କଳ ଦିବସ ପାଳନ କରୁଅଛୁ । ଆମର ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଓ ଆମର ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ବୋଲି ଗର୍ବରେ କହୁଅଛୁ ।

ଓଡ଼ିଶାକୁ ଭାଷାଭିତ୍ତିରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଚିନ୍ତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ପ୍ରଥମେ

ଦୃଷ୍ଟିନିଷେପ କରି ଦେଖାଗଲା ଯେ ଓଡ଼ିଶା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ରାଜ୍ୟ ନଥୁବା ହେତୁ କିପରି ଶୋଷଣର ଶିକାର ହେଉଛି, କିପରି ହିନୀମାନି ଦେଖାଯାଉଛି । ଓଡ଼ିଶା ମାଟିରେ ବିଦେଶୀ ଉପନିବେଶବାଦୀ ଚକ୍ରାନ୍ତରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ହେଲେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଜ୍ୟର କିଛି କ୍ଷତି ହେବାର ସମ୍ଭାବନା ମଧ୍ୟ ନଥିଲା ।

ଗଭୀର ଚିତ୍ତନର ବିଶେଷତ୍ବ ହେଉଛି ଏହା ଉତ୍କଳସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ । ଯଦି ସଠିକ୍ ଯୁକ୍ତି ରାଜ୍ୟ ଗଠନ ପାଇଁ ନ ଆଶା, ତେବେ ହୁଏତ ଏହା ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିନାଥାତ୍ମା । ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ପାଇଁ ୨୫.୧୦.୧୯୦୩ ମସିହାରେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ବନ୍ଧନୀୟ ଆବାହନୀ ଅଧିବେଶନରେ ଯେଉଁ ଆହ୍ଵାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ତାହାର ଫଳହେଲା ୧୯୦୪ ମସିହାରେ ବିଭାଜିତ ଓଡ଼ିଆଭାଷୀ ପଣ୍ଡିତ ଓ ଉଭର ଅଞ୍ଚଳର ମିଶ୍ରଣ ଘଟିଥିଲା । ଉତ୍କଳ ସମ୍ବନ୍ଧନୀୟ ମଞ୍ଚରେ ସମକ୍ଷିଗତ ଭାବର ସାର୍ବଜନାନ ପ୍ରୁତ୍ତି, ମୌତ୍ରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ସହିତ ଓଡ଼ିଆମାନଙ୍କ ଜାତୀୟ ଜୀବନରେ ପ୍ରଥମଥର ପାଇଁ ଗୋଷ୍ଠୀବନ୍ଧତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ।

ଉତ୍କଳସମ୍ବନ୍ଧ ଓ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଉପଲ୍ଲାପିତ କରି ରାଜ୍ୟ ଗଠନର ମହାନ୍ କଣ୍ଠାରୀ ଉତ୍କଳଗୌରବ ମଧ୍ୟସୁଦୂଦନ ଜାତି ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଭାଷଣରେ କହିଥିଲେ, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ସଂଘର୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂଗ୍ରାମର ପୃଷ୍ଠାଭୂମିକୁ ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା କରେ କଥା ବା ଦେଖିବାକୁ ପାଏ ? ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ଆରମ୍ଭ କଲି ଜାତି (ଓଡ଼ିଆ) ବୋଲି କିଛି ନ ଥିଲା । ମୁଁ ସେତେବେଳେ ସର୍ବତ୍ର ଶୁଷ୍କ କଙ୍କାଳ ଆଉ ଅଶ୍ଵିମାନଙ୍କର ସ୍ତ୍ରୀପାକୃତ ପାହାଡ଼ମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖୁଥିଲି, କେବଳ ଅସ୍ତି, ଅସ୍ତି, ଆଉ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ, କେବଳ ହିଁ ଅସ୍ତି । ମତେ ସେହି ନିର୍ଜୀବ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ତି କଙ୍କାଳ ମଧ୍ୟରେ ମାଂସପେଶୀକୁ ସଂଯୁକ୍ତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସେହି ଶାର୍ଷ ହଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଅସ୍ତରିତରେ ସଜିତ କରିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କୁ ଘେନି ମୋତେ ଦୁର୍ବର୍ଷ ସଂଗ୍ରାମରେ ଅବତାର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ଉର୍ଧ୍ଵରୁ ଭଗବାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଏହି ଦୁରୂହ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମତେ ଆଉ କେହି ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିନଥିଲେ । ପରିଶେଷରେ ସେ ନିଜର ବଜ୍ରବ୍ୟ ସମାପ୍ତି କରି

କହିଥିଲେ, ଆସେମାନେ ଭାରତରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧୂକ ଆଜନ ଆଚରଣ କରୁଥିବା ଜାତି ରୂପରେ ସୁପରିଚିତ । ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ସମନ୍ଵିତ ହୁଅ । କର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଆହ୍ଵାନରେ ସଂଗ୍ରାମ କରିଚାଲା । ଅନ୍ୟ ଜାତିମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ ତପ୍ରର ହୁଅ । ପୁଣି ସେହିଦିନ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ତୁମମାନଙ୍କୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନର ହିସାବ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମେ ଯଦି ଜଗତର ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରିଥାଆ, ସେହି ବିଧାତା ପୁରୁଷ ଆସି କହିବେ ହେ, ମୋର ସନ୍ତାନ, ମୋର ସମୀପକୁ ଆସ । ମୁଁ ତୁମକୁ ଜୀବନର ମହିମା ମଣ୍ଡିତ ମୁକୁଟ ପିନ୍ଧାଇ ଦେବି ।

ଜାତି ଗଠନର ଏହି ଗଭୀର ଚିତ୍ତନରେ ସାର୍ଥକ ସହଯୋଗ ଲାଗି ବିଦ୍ୟମାନ ଥିଲେ କ୍ରାନ୍ତିପୁରୁଷ ରାଧାନାଥ ଆଉ ଫକୀର ମୋହନଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଗଙ୍ଗାଧର, ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର, କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ଗଜପତି, ଶଶୀଭୂଷଣ ପ୍ରମୁଖ ବହୁଜନନାୟକଗଣ । ସେମାନେ ଛିନ୍ନ ବିଛିନ୍ନ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ପାଇଁ ଆଶି ଦେଇଥିଲେ ନିଜସ୍ଵ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭିରିଭୂମି ଆଉ ଏକଭୂତ ପ୍ରାଣସରା । ସୁରସିଂହ ପଙ୍କନାୟକଙ୍କ ଭାଷାରେ, ‘ମଧୁସୂଦନଙ୍କର ତାପର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଗ୍ବିର୍ଷନ, ପାରଳା ଓ ଖଳିକୋଟ ରାଜାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହ, କନିକା ରାଜା, ଭୁବନାନନ୍ଦ ଦାସଙ୍କର କର୍ମତପୁରତା, ବ୍ରଜସୁଦର ଦାସ, ଶଶୀଭୂଷଣ ରଥ, ନୀଳକଣ୍ଠ ଦାସ ପ୍ରମୁଖଙ୍କର ସହଯୋଗିତା ଆଉ ଅସଂଖ୍ୟ ନେତୃବର୍ଗଙ୍କର ଉସର୍ଗୀକୃତ କର୍ମ ସମ୍ପାଦନ ଫଳରେ ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିଥିଲା । ଭାରତ ସଂକ୍ଷାରର ଏକ ଅଙ୍ଗୀଭୂତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଉପରେ’ ।

ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ସୁନାମଧନ୍ୟ କବି ସାହିତ୍ୟକ ମାନସିଂହ କଲିକଟାତୀରେ ଭାଷଣ ଦେଇ କହିଥିଲେ, ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିକୁ ତିନୋଟି କାରଣରୁ ଭଲପାଏ । ସେ କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଏହିପରି – ପ୍ରଥମ କାରଣ ଅବଶ୍ୟ ଏହି ଯେ, ମୋର ଜନନୀ ମତେ ଯେଉଁ ଭାଷା ଶିଖାଇଥିଲେ, ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ସେହି ଭାଷା କହେ । ଏହି ଭାଷା ମୋ ରକ୍ତରେ ମିଶିଯାଇଛି । ଅନ୍ୟ ଯେତେ ଲୋକଙ୍କ ରକ୍ତରେ ଏ ଭାଷା ମିଶିଛି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ଆକର୍ଷଣ ହେବା ସ୍ଵାଭାବିକ । ସେହିମାନେ ହିଁ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି । ଦ୍ୱାରୀ କାରଣ ହେଉଛି ଗୋଟିଏ

ସ୍ଵଜ୍ଞଳ, ଉନ୍ନତ ସଭ୍ୟ ଜାତିର ଅଧୀପତନ । ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଆଧୁନିକ ଦୁଃଖ, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ମୂର୍ଖତା ମତେ ଏ ଜାତି ପ୍ରତି କରୁଣାମୟ କରି ରଖେ । ନର ନାରାୟଣର ସେବା କରିବାରେ ଯଦି ମୋ ଜୀବନର ସାର୍ଥକତା, ତେବେ ମୁଁ ଆଉ କୁଆଡ଼େ ଯିବି ? ଏହି ଓଡ଼ିଶା ଦେଶ ତ ତା'ର ପ୍ରକୃତ କ୍ଷେତ୍ର । ଓଡ଼ିଆ ଜାତିକୁ ମୁଁ ଭଲ ପାଇବାର ତୃତୀୟ ଓ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାରଣ ଏହି ଯେ, ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ଏକ ସ୍ରଷ୍ଟାର ଜାତି । ଓଡ଼ିଆ ସ୍ଵପ୍ନ ଅଛି ଏବଂ ସେ ତା'ର ସ୍ଵପ୍ନକୁ ଏପରି ଭାବରେ ରୂପ ଦେଇପାରିଛି, ଯାହା କେବଳ ସଭ୍ୟତମ ମାନବ ହିଁ କରିପାରେ ।'

ଓଡ଼ିଆ ଶିଷ୍ଟୀ, ନିଜ ସୃଷ୍ଟିରେ ହିଁ ନିଜକୁ ମିଶାଇ ଦେଇଛି । ବୀଜ ନିଜକୁ ନଷ୍ଟ କରି ବୃକ୍ଷରେ ପରିଣତ ହେଲାପରି, ଓଡ଼ିଆ ଶିଷ୍ଟୀ କଳାରେ ନିଜର ସମସ୍ତ ଅଣ୍ଟିଭକୁ ସମର୍ପଣ କରିଯାଇଛି । କଳା ସୃଷ୍ଟିର ଜତିହାସରେ ଏ ଅବଦାନ ଅଭୁଲନୀୟ । ମୁଁ ତେଣୁ ଓଡ଼ିଆ ଶିଷ୍ଟୀକୁ ବାରମ୍ବାର ନମସ୍କାର କରେ ଏବଂ ସେହି ସ୍ମୃତିରେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିକୁ ଭଲ ପାଏ ।

ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ପରିଚୟ ତା'ର ଭାଷା, ତା'ର ସଂସ୍କୃତି, ତା'ର ଶିଷ୍ଟକଳା । ଆମେ ଏପରି ଏକ ଜାତିରେ ଓ ରାଜ୍ୟରେ ଜନ୍ମଲାଭ କରିଅଛୁ, ଯାହା ମୂଳରୁ କ୍ଷଣିକ ପ୍ରତି ଜାତ୍ୱଳ୍ୟ କରି ଚିରତନ ଉପରେ ଆଖି ରଖିବାକୁ ଶିଖିଛି । ଏହାହିଁ ଆମର ଆଦରଶ । ଏହି ଆଦରଶକୁ ଧରି ରଖିବା, ତାକୁ ଧରି ଜୀବନ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଆମ ଭାଷା ପ୍ରତି, ଆମ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି, ଆମ ରାଜ୍ୟ ପ୍ରତି ଅଙ୍ଗୀକୃତ ହେବାକୁ ହେବ । ଏ ସମ୍ପର୍କରେ ଆମେ ଯେତେ ଗଭୀର ଚିନ୍ତା କରିବା, ଆମେ ସେତେ ଉଚିତର ସୋପାନରେ ପହଞ୍ଚିବା । 'ଉଜ ହେବା ପାଇଁ କର ଯେବେ ଆଶା, ଉଜ କର ଆଗେ ନିଜ ମାତୃଭାଷା ।' ଏ ବାଣୀ ଆଜି ବି ଓଡ଼ିଆ ପ୍ରାଣରେ ଉଷ୍ଣାହ ଆଣେ । ନିଜକୁ ଆନ୍ତର୍ମାନ ଝାନ ଦିଏ । ସୃଜନ ଆନନ୍ଦ କେବଳ ମାତୃଭାଷାରେ ହିଁ ସମ୍ବନ୍ଧ । ମୁଁ ଓଡ଼ିଆ, ମୋର ଭାଷା ଓଡ଼ିଆ ଏବଂ ମୁଁ ଓଡ଼ିଶାର । ଏହି ଭାବ ଯଦି ମନରେ ଜାଗ୍ରତ ନ ହୁଏ, ତେବେ ସମାଜ କୃତ୍ରମ ହୋଇଉଠେ । ଭାଷା ସେହି ପରିମାଣରେ ଜଟିଳ ହୋଇଯାଏ ।

ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ଗଠନ ପାଇଁ ଯେଉଁ ନିରବଛିନ୍ଦ ସଂଗ୍ରାମ, ତା'ର ଭିତ୍ତିଭୂମିରେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାର ଯେଉଁ ମହବୁପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ସେ ସମ୍ପର୍କରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁବପିତ୍ର ଗଭୀର ଚିନ୍ତା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ଭାଷା ମୂଳତଃ ତିନିଗୋଟି କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ପ୍ରଥମରେ ବ୍ୟକ୍ତ ସମେଦନଶୀଳତାର ପରିଚୟ ଦିଏ । ଦ୍ୱିତୀୟରେ ମୂଳ୍ୟବୋଧର ସମ୍ବନ୍ଧାକୁ ଖୋଜେ ଏବଂ ତୃତୀୟରେ ଭାବି ଚିନ୍ତି କରି ଯଥାର୍ଥକୁ ଏକ ନୂତନ ଭଙ୍ଗରେ ବୁଝିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଏକ ପକ୍ଷରେ ଭାଷା ସାଂସ୍କୃତିକ ଭାଞ୍ଚା ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ ହୁଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯୁଗର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରେ । ତେଣୁ ଭାଷା କେବଳ ମାଧ୍ୟମ ନୁହେଁ ବରଂ ମନୁଷ୍ୟ ଅଣ୍ଟିଭକୁ ବୁଝିବାର ମାଧ୍ୟମ । ବିଶ୍ୱର ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତକମାନେ ଏହା ସ୍ଵୀକାର କରିଛନ୍ତି ଯେ ପିଲାଙ୍କର ଶିକ୍ଷା-ଦୀକ୍ଷା ତାହାର ମାତୃଭାଷାରେ ହେବା ଉଚିତ । ମୌଳିକ ଚିନ୍ତା ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ହୁଏ ନାହିଁ । ଥରେ ବିଶ୍ୱକବି ରବୀନ୍ଦ୍ରନାଥ ଚାଗୋର ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେଖକ ବଲରାଜ ସାହାଣୀଙ୍କୁ କହିଥୁଲେ, 'ଲେଖକର ସମ୍ପର୍କ ମାଟି ସହିତ, ନିଜର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ଓ ନିଜର ଭାଷା ସହିତ । ଏହା ତୁମକୁ ଆପଣାପଣର ବିଶ୍ୱାସ ଦିଏ ।' ଓଡ଼ିଆ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ମାନ୍ୟତା ପାଇବା ପରେ ଉପରୋକ୍ତ ବନ୍ଧୁବ୍ୟ ଆହୁରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ସେଥିପାଇଁ ଯେତିକି ଶର୍ବ ଓ ଗୌରବ କରିବା ତତୋଅଧୁକ ଦାୟିତ୍ୱ ବହନ କରିବା । ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଭାରତଭୂମିରେ ତା'ର ସ୍ଵକୀୟ ମର୍ଯ୍ୟାଦାରେ ରଜିମନ୍ତ ହୋଇ ବିକାଶ ମାର୍ଗରେ ଅଗ୍ରସର, ତାହା ମଧ୍ୟ ଆମ ପାଇଁ ମହବୁପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହାକୁ ଅଧିକ ସୁସଂହତ ଓ ଉନ୍ନତ ସୋପାନକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ପାଇଁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା, ତାହା ଆମର ଗଭୀର ଚିନ୍ତନର ଅଂଶ ହେଉ ।

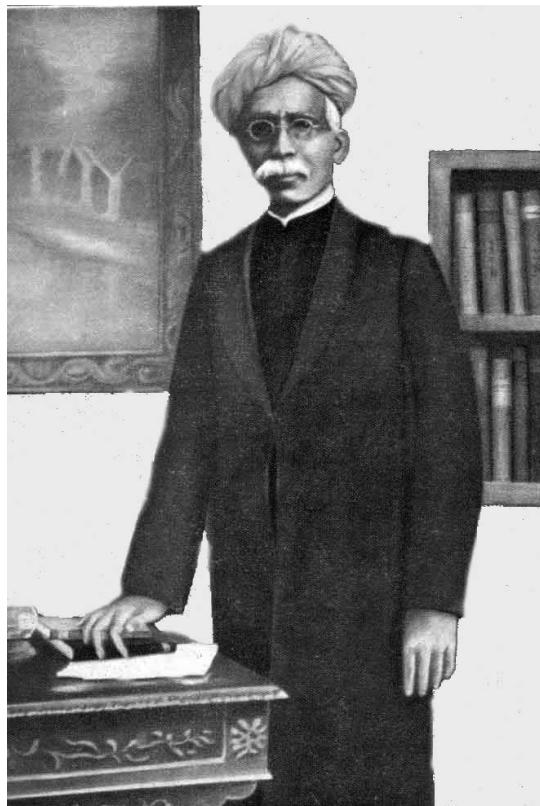
ଗଜପତି ନଗର

ଭୁବନେଶ୍ୱର-୩୫ ୧୦୦୪

ଉତ୍କଳଗୌରବ ମଧୁସୁଦନ ଦାସ

ଉତ୍କଳ ଗୌରବ ମଧୁସୁଦନ ଦାସ ଥିଲେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଗର୍ବ ଓ ଗୌରବର ପ୍ରତୀକ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନରେ ସେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା । ଗ୍ରୁହଣ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଶାରେ ବୃତନ ରାଜନୈତିକ ଚେତନା ସୃଷ୍ଟି କରି ଓଡ଼ିଶାର ଏବଂ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଉନ୍ନତି ଓ ସ୍ଵାର୍ଥରକ୍ଷା ତଥା ସ୍ଵାଭିମାନ ବଜାୟ ରଖିବା ପାଇଁ ମଧୁବାବୁ ସର୍ବସ୍ଵ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ଛାତ୍ର ଜୀବନଠାରୁ ମନ୍ତ୍ର୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଜୀବନ ଥିଲା ସଂଘର୍ଷମନ୍ୟ । ସେ ସାରାଜୀବନ ଦେଶ ଓ ଜାତି ପାଇଁ ସଂଘର୍ଷ କରି ଭାରତବର୍ଷରେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତିର ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଥିଲେ । ଯାହାପକରେ ଓଡ଼ିଆ ଜାତି ଆଜି ଭାରତବର୍ଷରେ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସନ ହାସଲ କରିପାରିଛି ।

ମଧୁସୁଦନ ଦାସ ୧୮୪୮ ମସିହା ଏପ୍ରିଲ ୨୮ ତାରିଖ ଦିନ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ସତ୍ୟଭାମାପୁର ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପିତାଙ୍କ ନାମ ଗୋଧୁରା ରଘୁନାଥ ଦାସ ଓ ମାତାଙ୍କ ନାମ ପାର୍ବତୀ ଦେବୀ । ଶୈଶବାବସ୍ଥାରୁ ମଧୁସୁଦନ

ମାତା ପାର୍ବତୀ ଦେବୀଙ୍କର ଧର୍ମପୂତ ଜୀବନଶୀଳୀରେ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ମା'ଙ୍କଠାରୁ ଶିଖି ଥିଲେ “ଆଲୋ ସଖୀ ଆପଣା ମହତ ଆପେ ରଖି ।” ଯାହାକୁ ପାଥେଯ କରି ଉଭର ଜୀବନରେ ସେ ବହୁ

ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବକୁ ଉଠି ପାରିଥିଲେ । ଚାଟଶାଳୀ ପାଠ ଶେଷ କରିବା ପରେ ମଧୁସୁଦନ ସତ୍ୟଭାମାପୁର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ମହାସିଙ୍ଗପୁର ଭଣ୍ଡକୁଳାର ସ୍କୁଲରେ ପଡ଼ିଥିଲେ । ତା'ପରେ ହାଇସ୍କୁଲରେ ପଡ଼ିବା ପାଇଁ କଟକ ଯାଇ ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲରେ ନାମ ଲେଖାଇଲେ ଏବଂ ୧୮୭୪ ମସିହାରେ ୧୭ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଏଣ୍ଟାନ୍ସ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣ ହେଲେ । ଏଣ୍ଟାନ୍ସ ପାଶ ପରେ ବାପାଙ୍କର ଜଙ୍ଗ ଥାଏ ସେ ଚାକିରି କରନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ମଧୁବାବୁଙ୍କ ଜଙ୍ଗ ଥାଏ ସେ ଉଜଶିକ୍ଷା ଲାଭ

କରି ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ଗ୍ରାଜୁଏଗ୍ ହେବେ । ବାପାଙ୍କର ତୀବ୍ର ବିରୋଧ ସହେ ମଧୁବାବୁ ଉଜଶିକ୍ଷା ଲାଭ କରିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ ନେଇ କିଛି ଦିନ ପାଇଁ ବାଲେଶ୍ଵର ଜିଲ୍ଲା ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକତା କରିଥିଲେ ଓ ତତ୍ପରେ ଉଜଶିକ୍ଷା ପାଇଁ କଳିକତା

ଯାଇ ୧୮୭୦ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରଥମ ମଧୁବାବୁ ଭାବେ ବି.୬. ପାଶୁ କଲେ । ସେ ୧୮୭୩ ମସିହାରେ ଏମ.୬. ଓ ତତ୍ତ୍ଵପରେ ବି.୬.ଲ. ପାଶୁ କରିଥିଲେ । ଇତ୍ୟବସରରେ ତାଙ୍କର ବିବାହ ସରିଥାଏ । ପଢ଼ୁ ସୌଦାମିନୀ ଥିଲେ ବଜ୍ଞାନୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ସଂପ୍ରଦାୟର । କଲିକତା ଆସିବା ପରଠାରୁ ମଧୁବାବୁ ମଧୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ସାରିଥିଲେ ଏବଂ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତେଜ୍ୟପୁନ୍ତ ଭାବେ ଘୋଷିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଓକିଲାତି ପାଶୁ କରିବା ପରେ ମଧୁବାବୁ ପ୍ରଥମେ କିଛି ବର୍ଷ ପାଇଁ କଲିକତା ହାଇକୋର୍ଟରେ ଓଡ଼ିଆ ଅନୁବାଦକ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ପଡ଼ୁ ୧ ସୌଦାମିନୀଙ୍କର ବିଯୋଗ ଘଟିଥିଲା । ଏବଂ ଏହା ତାଙ୍କୁ ଏତେ ବ୍ୟଥିତ କରିଥିଲା ଯେ, ସେ ଆଉ ପୁନର୍ବାର ବିବାହ କରି ନଥିଲେ । ତତ୍ତ୍ଵପରେ କଲିକତାର ଆଲିପୁର କୋର୍ଟରେ ସେ ତାଙ୍କର ଓକିଲାତି ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । କଲିକତାରେ ସେ ଥିଲେ ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଓକିଲ । କିଛିଦିନ ପରେ କେତେଜଣ ବଶୁଙ୍କ ଅନୁରୋଧକ୍ରମେ ମଧୁବାବୁ ୧୮୮୧ ମସିହାରୁ କଟକରେ ଓକିଲାତି ଆରମ୍ଭ କଲେ । ମଧୁବାବୁଙ୍କ ତାଙ୍କ ବୃଦ୍ଧି ହେତୁ ସେ ଓକିଲାତିରେ ପାରଦର୍ଶିତା ହାସଳ କରିଥିଲେ । ଓଡ଼ିଆ ଡିଗ୍ରୀଧାରୀ ଆଇନଙ୍କୁ ଭାବେ ସେ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳର ଜୀବନରେ ଏବଂ ରାଜାମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପରିଚିତ ହେଲେ । ଓକିଲାତି ଜୀବନରେ ସେ ବହୁ ଦରିଦ୍ର ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ବିନା ଫିସରେ ଲାଭ ସେମାନଙ୍କୁ ଅତ୍ୟାଚାରୀ ଧନୀକମାନଙ୍କ କବଳ୍ଯ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଅସାଧାରଣ ଧୀଶକ୍ତି ପାଇଁ ପରମ ସନ୍ନାନ ସ୍ଵରୂପ ଲୋକେ ତାଙ୍କୁ ‘ମଧୁ ବାରିଷ୍ଟର’ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଜଂରେଜ ସରକାର ଓଡ଼ିଶାର ଗଜପତି ରାଜାଙ୍କ ହାତରୁ ଚକ୍ରାନ୍ତ କରି ଜଗନ୍ନାଥ ମନ୍ଦିର ପରିଚାଳନା ଭାର କାଢି ନେବା ପାଇଁ ଆଇନ କରିବାରୁ ମଧୁବାବୁ ସେହି ଆଇନ ରଙ୍ଗ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲଭେଇ କରି ଓଡ଼ିଶାର ସନ୍ନାନ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ରର ରାଜାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ରାଜଗାନ୍ଦି ଫେରାଇ ଦେବା ପାଇଁ ସେ ସାର ଚାର୍ଲେସ ଲଲିଅରଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ଏପରି ଭାବେ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥିଲେ ଯେ, ଶେଷରେ ସେ କେନ୍ଦ୍ରର ରାଜାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ

ରାଜ୍ୟ ଫେରାଇ ଦେଲେ । ଏହିପରି ଭାବେ ଆଇନ ବ୍ୟବସାୟରେ ତାଙ୍କର ଖ୍ୟାତି ଓ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଲା ।

ଓଡ଼ିଶା ଓ ଓଡ଼ିଆଙ୍କ ପାଇଁ ମଧୁବାବୁଙ୍କ ମନ ଭିତରେ ସର୍ବଦା ଦରଦ ଭରି ରହିଥିଲା । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ଅବହେଲିତ ଅବଶ୍ୟକ ଥିବା ସେ ଉପଲବ୍ଧ କଲେ । ମଧୁବାବୁଙ୍କ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାରେ ୧୯୦୩ ମସିହାରେ ଆହୁତ ହେଲା ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ, ଯାହାକି ଓଡ଼ିଶାକୁ ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଭାବେ ଗଢି ତୋଳିବାରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା । ତାଙ୍କର ନିଷାପର ଉଦ୍ୟମ ଫଳରେ ତକ୍କାଳୀନ ବଡ଼ଲାଇଁ ଲାଭ କର୍ଜନ ସମ୍ବଲପୁର ଅଞ୍ଚଳକୁ ମଧୁବାବୁଙ୍କ ପ୍ରଦେଶରୁ ଅଳଗା କରି ଓଡ଼ିଶାରେ ମିଶାଇ ଥିଲେ । ମଧୁବାବୁଙ୍କର ଲାଭ କର୍ଜନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ ସରକାରଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ‘ରିସେଲ ସର୍କୁଲାର’ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ସେଥିରେ ମଧୁବାବୁଙ୍କ ପ୍ରଦେଶ, ବଙ୍ଗଳା ଏବଂ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ଅଧୀନରେ ଥିବା ଓଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକୁ ଓଡ଼ିଶା ଡିଭିଜନରେ ମିଶାଇ ପାଇଁ ସୁପାରିଶ କରାଯାଇଥିଲା । ମଧୁବାବୁ ୧୯୧୭ ମସିହାରେ ମଣ୍ଡଗୁରୁ-ଚେମସଫେର୍ଡଙ୍କୁ ସାକ୍ଷାତ କରି ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳର ମଧୁବାବୁ ୧୯୧୯ ମସିହାରେ ଓଡ଼ିଶାରେ କମିଟି ଆଗରେ ମଧୁବାବୁଙ୍କ ପ୍ରଦେଶରେ ପରିଚିତ ହେଲେ । ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳର ଏକତ୍ରାକରଣ ଓ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଥିଲା । ଏପରିକି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଓଡ଼ିଶା ପ୍ରଦେଶ ଗଠନ ନିମନ୍ତେ ମଧୁବାବୁ ଏକାଧିକବାର ଲକ୍ଷଣ ଯାତ୍ରା କରି ସେଠାରେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଗଠନର ଯଥାର୍ଥତା ସଂପର୍କରେ ବିଲାତ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ବଳିଷ୍ଠ ଯୁଦ୍ଧ ଉପଲବ୍ଧି କରିଥିଲେ ।

ବିଲିନାଅଞ୍ଚଳ ସମେତ ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାଭାଷୀ ଅଞ୍ଚଳର ଏକତ୍ରାକରଣ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାରେ କ୍ଲୁଟୀର ଶିଳ୍ପର ବିକାଶ ସହିତ କୃଷି, ବାଣିଜ୍ୟ, ଶିକ୍ଷା ଓ ସଂସ୍କାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ନୂତନ ଜାଗରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସକାଶେ ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀ ମାଧ୍ୟମରେ ମଧୁବାବୁ ସର୍ବଦା ଉଦ୍ୟମରତ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଜୀବନକାଳ ମଧୁବାବୁଙ୍କ ପ୍ରଦେଶରେ ସେ ଦୁଇଥର ଉତ୍କଳ ସମ୍ମିଳନୀର ସଭାପତି ଭାବେ ମନୋମୀତ ହୋଇଥିଲେ – ପ୍ରଥମେ ୧୯୧୩ ମସିହାରେ

પુરીઠારે હોલથુબા નબમ અધુબેશન પાછું એબં ૧૯૧૮ મયિસારે કટકઠારે અનુષ્ઠિત હોલથુબા સ્વતંત્ર અધુબેશન પાછું ।

૧૯૧૯ મયિસા જાન્યુઆરી ૭૦ તારિખરે મધુબાબુ ઓઢિશાર પ્રજા પ્રચીનિધુ ભાબે બિહાર-ଓડિશા બ્યબસ્થાપક સભાર સદસ્યે ભાબે મનોનીઠ હોલથુલે એબં દેહિબર્ષ એ ભારતીય વિધાન પરિષદ (Imperial Council)કું સર્વપ્રથમ ઓઢિશા સર્વ્ય ભાબે મધુબાબુ હોલથુલે । ૧૯૧૦ મયિસા નભેયર ૩૦ તારિખરે મધુસૂદન દાસ બિહાર-ଓડિશા બ્યબસ્થાપક સભાનું નિર્વાચિત હોલ ૧૯૧૧ મયિસા એપ્રિલ ૨૨ તારિખરે બિહાર-ଓડિશા સરકારરે સ્વાયત્ત શાસન મન્ત્રી ભાબે દાયીદ્ધ ગ્રહણ કરિથુલે । મધુબાબુજી મચરે “મન્ત્રીમાને હેલે જનસાધારણજીર વેદક, જનસેવા પાછું મન્ત્રીમાને દરમા નેવા અનુચ્છિત ।” સરકાર મધુબાબુજીર એહી મત ગ્રહણ નકરિવારું એ મન્ત્રી પદરૂપ લખ્યા દેલથુલે ।

મધુબાબુ કહુથુલે “શિષ્ટર ઉન્નતિ બિના જાતિર અર્થાનૈતિક બિકાશ અસ્થિર ।” એથ્યાલું એ પ્રતિષ્ઠા કરિથુલે ‘ઉક્કાલ ચાનેરા’, યેઉથુરુ ઉપાદિત જોતાર વેચેબેલે સમગ્ર દેશરે ચાહિદા થુલા । આજ મધુબાબુજી કટકર સુના-રૂપા તારકયી કામર બિકાશ ઘટાડબા પાછું એ કટકઠારે પ્રચીન કરિથુલે ‘ଓડિશા આર્ટોયાર’, યાહાર ઉપાદિત સામગ્રીનું નેલ એ બિલાટોઠારે એક પ્રદર્શની આયોજન કરિથુલે એબં જંરેજમાનનું બુઝાલ દેલથુલે યે ઓઢિશા બણીયામાને કિભલી બિના યન્ત્રપાત્રિરે ધાતુત્રબ્યાર ગુણ જાણની । એહીસું અનુષ્ઠાન તાઙ્ક નિજ પ્રચેષણ તથા સ્વ-અર્થરે પરિચાલિત

હેલથુલા । ઉક્કાલ ચાનેરા પાછું એ કરિથુબા રણ પરિશોધ કરી નપારિ નિજર કટક ઓ પુરીઠારે થુબા જમી ઓ ઘર બન્ધક તથા બિક્રી કરી દેલથુલે । તથાપી એ ભાજીપઢ્ઠ નથુલે । ઓઢિશા જાતિર ઉન્નતિ તથા સ્વાત્મિમાન પ્રતિષ્ઠા પાછું અનુષ્ઠિત ચિઠરે એ નિજર સર્વસ્વ દાન કરી યાલછની । ઓઢિશા જાતિ કિપરિ દેશ બિદેશરે સન્નાનિત હેબ, એહાથુલા તાઙ્કર એકમાત્ર ધેય ।

ઓઢિશા સાહિત્યર નબજાગરણરે મધુબાબુજીર ભૂમિકા થુલા અનબદ્ય । મધુબાબુજી રચિત કાબ્યકબિતા ઓઢિશા જાતિનું નૃતન દિગન્નતર સન્નાન દેબા સંગેસંગે પ્રત્યેક ઓઢિશાક પ્રાણરે ભરી દેલથુલા જાતીયતાર પ્રેમ બન્ધી । તાઙ્ક રચિત ‘ઉક્કાલ સન્તાન’ હેલ અથવા ‘સન્તાનર ઉણ્ણ’ હેલ, ‘જાતિ જાતિહાસ’ હેલ કિયા ‘જનનીર ઉણ્ણ’ હેલ સબુ કબિતારે ભરી રહેણી જનની જન્મભૂમિ પાછું એક આબેગપૂર્ણ જાતીયતા ભાવ, યાહાકિ આજી મધુબાબુજી પ્રત્યેક સ્વાત્મિમાની ઓઢિશા પ્રાણરે સ્વનન સૃષ્ટિ કરુછી ।

સ્વતંત્ર ઓઢિશા પ્રદેશ ગઠન તથા ઓઢિશા જાતિર સામગ્રીક બિકાશ મધુબાબુજીર સ્વપ્ન ઓ સંકષ્ટ થુલા । બિધુર બિધાન કે કરિબ આન, સ્વતંત્ર ઓઢિશા પ્રદેશ ગઠનર દુલબર્ષ પૂર્બરૂ ૧૯૩૪ મયિસા ફેબ્રુઆરી માસ ૪ તારિખ દિન ઉક્કાલ જનનીર એહી મહાર બરપુત્રજીર જીબન દીપ લિભિ યાલથુલા । ઓઢિશા જાતિર ઉસ્તાન પાછું એ સર્વદા ચેષ્ટિત થુલે । ઓઢિશા જાતિ પાછું તાઙ્કર આમીયતાર પગાન્તર નાહીં । મૃત્યુશયયારે આજ એ કહીથુલે, “મું અકિંચન ચાલિયાએ કિન્દુ ઓઢિશા જાતિ બંધુ રહીથાଉ ।” પ્રકૃતરે એ થુલે ઉક્કાલ જનનીર યોગ્યતમ સત્તાન ।

